Asla Bir İskoçyalı Sevme

"İskoç tarihi aşk romanlarının parlayan yıldızı."
Monica McCarty

MAYA BANKS

KORİDOR

KORİDOR YAYINCILIK - 245

ISBN: 978-605-4629-65-7

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 16229

MATBAA SERTİFİKA NO: 19039

Asla Bir İskoçyalı Sevme

Maya Banks

Özgün Adı: *Never Love a Highlander*

© 2012 by Maya Banks

© Bu kitabın Türkiye'deki hakları Kondor Yayıncılık'a aittir.

Yayıncının izni olmaksızın çoğaltılamaz, kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir.

Yayın yönetmeni: Erdem Boz

Editör: Zübeyde Abat

Çeviren: Özlem Menemencioğlu Boğahan

Redaksiyon: Gamze Tüfekçi

Kapak uygulama ve sayfa tasarımı: Tuğçe Ekmekçi

Baskı : Ekosan Matbaacılık, İstanbul

EKOSAN MATBAACILIK

Ekosan Matbaacılık San .Tic.Ltd.Şti. Litrosyolu

2. Matbaacılar Sitesi 2NF8

Cilt : Ekosan Matbaacılık, İstanbul

1. baskı: Koridor Yayıncılık, İstanbul, 2014

KORİDOR YAYINCILIK

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi

No: 14 Kat: 1 D: 1 Zeytinburnu / İstanbul

Tel.: 0212 - 544 41 41 / 544 66 68 / 544 66 69

Faks.: 0212 - 544 66 70

www.koridoryayincilik.com.tr

E-posta: info@koridoryayincilik.com.tr

Asla Bir İskoçyalı Sevme

MAYA BANKS

www.webcanavari.net / Orppersephone

Çeviren: Özlem Menemencioğlu Boğahan

KORİDOR

1

İlk düğününde hava, doğanın bir mucizesiydi. Ocak ayında, mevsime ters düşecek şekilde ılık bir gün yaşanıyordu. Özenle yapılmış saçlarını dalgalandıracak hafif bir esintisi bile olmayan, sıcak ve huzur verici bir hava... Sanki tüm dünya iki ruhun birleşmesini seyretmek için durmuştu.

Rionna McDonald'ın boğazından yükselen hırıltı, az sonra eşi olacak kişinin tek kaşını kaldırmasına sebep olacak kadar gürültülüydü.

İkinci düğünündeki hava mı? Batıdan gelen bir kış fırtınasıyla birlikte kasvetli, nemli ve soğuk bir havaydı. Çoktan yerleşmiş sert bir soğuk ve şiddetle esen rüzgar, acımasız yapraklar... Sanki tüm dünya, kendisini sonsuza dek ona bağlayacak yemini etmeye hazır yanında duran adama, hiç güvenmediğini biliyormuş gibiydi.

Büyük salonda, harlı bir ateşin önünde duruyor olmalarına rağmen, Rionna bir ürperti hissetti.

Caelen kaşlarını çattı ve Rionna'yı pencere pervazlarından esen rüzgardan korumak istermiş gibi ona yaklaştı. Rionna hiç düşünmeden geri çekildi. Adam onu geriyordu ve kimse onu böyle korkutmamıştı.

Caelen kaşlarını daha sert çattı ve dikkatini tekrar rahibe verdi.

Rionna, hiç kimsenin aralarında olanı görmediğini umarak hızlıca çevresine göz attı. İnsanların onun yeni kocasından korktuğunu düşünmeleri hiç hoş olmazdı. Bu düşünce ne kadar gerçek olursa olsun!

Rionna'yla evlendirmeyi planladıkları ilk McCabe, kardeşlerin en büyüğü Ewan McCabe, tüm olanlardan rahatsız, ellerini geniş göğsünde kavuşturmuş erkek kardeşinin yanında duruyordu.

Ewan, Mairin Stuart'la evlenince, Rionna'nın neredeyse evleneceği Alaric McCabe de, her an kaçıp gidecekmiş gibi merdivenlere doğru bakıyordu. Gerçi Rionna onu suçlayamazdı. Yeni karısı Keeley, yukarıda hayati tehlikesi olan bir hastalıktan kurtulmaya çalışıyordu.

Üçüncüsü büyülüydü, değil mi?

Kral David'in durumla ilgisi yoktu. Ateşin yanında oturmuş, rahibin monoton bir sesle söylediklerini bakışlarıyla onaylıyordu. Çevresinde komşu ülkelerden gelen lordlar oturuyordu. Hepsi McDonald ailesiyle McCabe ailesinin birleşmesi için bekliyordu. En genç ve en son McCabe ile olan evliliğinin mühürleyeceği bir anlaşmayı...

Sonuncusunun başarılı olması önemliydi çünkü bu düğünde herhangi bir aksaklık olursa evlenecek başka McCabe kalmayacaktı ve artık gururu bir daha reddedilmeyi kaldıramazdı.

Rionna'nın gözleri kral ve çevresinde toplanmış lord-

lardan, asık suratlı babasına kaydı. Bir an göz göze geldiler, babası kafasını çevirdi. Rionna, babasının lordluktan vazgeçmemek ve topraklarını yeni lorda vermemek uğruna yaptığı pazarlığı desteklememişti. Rionna'nın bu yaptığı belki de sadakatsizlikti. Caelen McCabe'in daha iyi bir lord olacağından emin değildi ama onun daha iyi bir insan olduğundan emindi.

Bütün gözlerin üzerinde olduğunu fark etti. Endişeyle rahibe baktı, evlilik yeminini etmesi için ona verilen işareti kaçırmıştı. Daha da utanç verici olanı, adamın ne dediği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Burası bana itaat edeceğine, hayatın boyunca sadece bana bağlı ve sadık kalacağına söz verdiğin yer," dedi ağır ağır Caelen.

Rionna kaskatı kesildi ve Caelen'in sinirli bakışlarına düşmanca bakışlarla yanıt verdi.

"Ve sen bana tam olarak ne söz veriyorsun?"

Soğuk yeşil gözleri, değer biçiyormuş ve kayda değer hiçbir şey göremiyormuş gibi soğukkanlılıkla üzerinde dolaştı. Rionna bu bakışı sevmedi. Her şeyi alabilir ama onu azledebilirdi.

"Leydim olarak, korumama ve saygıma sahip olacaksın," dedi Caelen.

"Hepsi bu mu?"

Rionna, kelimeleri fısıldayarak söyledi ama söylememiş olmak için her şeyini verirdi. Gerçi yalnız bırakıldığına, hevesinin kursağında kaldığına hiç şüphe yoktu. Ewan McCabe karısına tapıyordu ve Alaric, o süreçte Rionna'yı bir kenara iterek, sevdiği kadınla beraber olmak için krala ve ülkeye meydan okumuştu.

Kızgın olduğundan değildi. Keeley'i içtenlikle seviyor ve onun mutluluğu hak ettiğini düşünüyordu. Alaric gibi güçlü ve yakışıklı bir adamın, herkesin önünde, Keeley'e olan aşkını ilan etmesi onu memnun etmişti.

Ama bu aynı zamanda akla, onun evliliğinin ne kadar ruhsuz olacağını getiriyordu.

Caelen hiddetle, "Tam olarak benden istediğin nedir?" diye sordu.

Rionna çenesini kaldırdı ve ağırbaşlı bir tavırla ona baktı. "Hiçbir şey. Bu yeterli. Senin saygına ve ilgine nail olacağım. Ama korumana ihtiyacım olduğunu sanmıyorum."

Adamın kaşı kalktı. "Öyle mi?"

"Evet. Ben kendimi koruyabilirim."

Caelen güldü ve kalabalıktan da kahkaha sesleri yükseldi. "Yeminini et, küçük hanım. Bütün günü sana ayıramayız. İnsanlar aç. Neredeyse on beş gündür bu ziyafeti bekliyorlar."

Onaylayan sesler bir uğultuya dönüştü ve Rionna'nın yanakları kızarmaya başladı. Bu onun düğün günüydü ve acele ettirilmemeliydi. İnsanların karnının aç olması şu an umursayacağı son şeydi.

Caelen, Rionna'nın haklı öfkesinin üstesinden gelmeye çalıştığını hissetmiş gibi, ona doğru uzandı; elini tuttu ve eteğinin tüm ağırlığına rağmen, kalçaları birbirine değecek şekilde onu yanına çekti.

Caelen, "Peder, eğer hanımefendiye söylemesi gerekenleri hatırlatırsanız," dedi saygılı bir şekilde.

Rionna yemin ettiği süre boyunca burnundan soludu. Gözlerinden yaşlar aktı ama neden olduğunu bile söyleyemedi. Sanki Alaric'le, Caelen'le olduğundan daha iyi bir

çift olabilirmiş gibi... Bir McCabe ile evlenmek tamamen babasının fikriydi ve bu fikir McCabeler ve kral tarafından da çok hoş karşılanmıştı.

Kullanılacak ve sonra atılacak piyondan başka bir şey değildi.

Derin bir nefes aldı ve kafasını salladı. Bu şekilde ağlaması çok saçmaydı. Daha kötü şeyler vardı. Mutlu olmalıydı. Uzun bir iyileşme süreci geçirmesine rağmen, çok mutlu bir evliliği olan Keeley'i, kalbindeki kız kardeşi yeniden bulmuştu. Ve Rionna'nın babası artık topraklarının lordu değildi.

Babasının bir kadeh daha içki içtiğini gördü. Kadehlere gömüldüğü için onu suçlayamazdı. Tüm yaşamı bir anda ellerinden kaymıştı. Ama Rionna herhangi bir pişmanlık hissedemezdi.

Toprakları ve klanı doğru bir liderin yönetiminde harika olabilirdi; olacaktı da. Bu hiçbir zaman babası olmamıştı. Başka bir grubun yardımı ve anlaşması için yalvaracak duruma gelene kadar McDonald adını zayıflatmıştı.

Rionna'nın eli güçlenmişti. Zaferlerini yeniden inşa etmek onun rüyasıydı. Askerleri düzenli bir ordu haline getirmek... Şimdi, bu Caelen'in görevi olacaktı ve ne yazık ki çok istediği gibi aktif bir katılımcıdan çok gözlemci olacaktı.

Caelen aniden öne eğilip dudaklarını dudaklarına değdirdiğinde şaşkınlıktan nefesi kesildi. Ne olduğunu anlamadan geri çekildi Caelen; Rionna ise titreyen elini dudaklarına götürürken kocaman açılmış gözleriyle ona baktı.

Seremoni bitmişti. Şimdi de, hizmetkarlar, babasının

birkaç ay önce girdiği aptalca bahse kadar, onun olan dükkanlardan, armağan olarak gönderilmiş yiyecekleri servis etmek için salona akın ediyordu

Caelen bir süre onu izledi ve sonra önünden büyük masaya doğru yürümesini işaret etti. Rionna, Mairin'in kocasına katıldığını görmekten çok memnun oldu. Bu hırçın denizde, Mairin McCabe doğan bir güneş gibiydi. Yorgun bir güneş ama en azından sıcaktı.

Mairin ışık saçan gülümsemesiyle yaklaştı. "Rionna, çok güzel görünüyorsun. Burada seninle rekabet edebilecek bir kadın göremiyorum."

Mairin'in iltifatıyla Rionna'nın yanakları kızardı. Alaric'le evlenmek üzereyken giydiği elbiseyi bugün de giymiş olmaktan biraz utandığı bir gerçekti. Ama Mairin'in gülümsemesindeki samimiyet, Rionna'nın incinmiş ruhuna iyi gelmişti.

Mairin, desteğini daha çok göstermek istercesine Rionna'nın ellerini, avuçlarının arasına aldı.

"Ellerin buz gibi!" dedi ürpertiyle. "Sizin töreninize katılmayı çok istemiştim. Umarım özrümü kabul edersin."

"Tabii ki," dedi Rionna içten bir gülümsemeyle. "Keeley kendini bugün nasıl hissediyor?"

Mairin'in bakışlarında endişe ifadesi belirdi. "Gel oturalım, bize servis yapsınlar. Ben da sana Keeley'i anlatayım."

Mairin'e katılmaya izin almak için önce yeni kocasına bakmak zorunda olması Rionna'nın moralini bozdu. Dişlerini sıktı ve Mairin'in yanına oturmak için masaya doğru ilerledi. Şimdiden, daha evleneli beş dakika olmasına rağmen, uysal bir köle gibi davranıyordu.

Ama gerçekten de Caelen onu korkutuyordu. Alaric kor-

kutmamıştı. Ewan bile korkutmamıştı. Caelen onu çok korkutuyordu.

Rionna, Caelen onlara katılmadan önce kısa süreli de olsa rahatlamayı umarak, Mairin'in yanındaki sandalyeye oturdu. Şanslı değildi, kocası hemen yanındaki sandalyeyi çekti ve masaya oturdu. Bacakları onunkilere o kadar yakındı ki, kalçasına değiyordu.

Kaba olacağını ve çok göze batacağını düşünerek Mairin'e doğru kaymak yerine, Caelen'e aldırmamaya karar verdi. Şu anda Caelen için bu kadar yakın olmanın doğru olduğunu unutamazdı. Onlar evliydi.

Caelen'in evlilikle elde ettiği hakları uygulayacak olması gerçeği, Rionna'nın nefesini kesti. Aslında tüm düğün gecesi boyunca aklında evirip çevirdiği şeyler vardı. Kadınların, erkekler etrafta olmadığı zaman hakkında konuştukları ve kıkır kıkır güldükleri her şey...

Sorun Rionna'nın çoğunlukla erkeklerle vakit geçirmesi ve bu konular hakkında hiç konuşmamış olmasıydı. Keeley ondan çok genç yaşta koparılmıştı, daha Rionna'nın bu tür konulara karşı merakı yokken...

Babasının zamparalığı ve Keeley için sürekli hissettiği korku aklına gelince, cinsellik düşüncesi midesini bulandırdı. Ve şimdi beklentileri olan bir kocası... Evet belli ki beklentileri olacaktı, Tanrım yardım et bana diye geçirdi içinden, bu konular hakkında hiçbir fikri yoktu.

Küçük düşme ihtimaliyle gerildi. Mairin'e sorabilirdi. Ya da McCabe kadınlarından birine... Hepsi hatalara karşı anlayışlıydı ve Rionna'ya her zaman kibar davranmışlardı. Ama onların Rionna'nın bu konular hakkında hiçbir şey

bilmediğini öğrenecek olmaları, Rionna'da masanın altına saklanma isteği uyandırdı.

Birçok erkekten daha iyi kılıç kullanabilirdi. Kavga edebilirdi. Ve hızlıydı. Üstüne gidilirse acımasız olabilirdi. Ne çıt kırıldım biriydi ne de kan görünce bayılırdı.

Ama nasıl öpüşüldüğünü bilmiyordu.

"Yiyecek misin?" diye sordu Caelen.

Her şeyin hazırlandığını ve yemeklerin tabaklara konulduğunu gördü. Caelen onu düşünerek bir parça et kesmiş ve tabağına koymuştu.

"Evet," diye fısıldadı.

Açlıktan öldüğü bir gerçekti.

"Su mu istersin ale* mi?"

Bugüne kadar hiç alkol almadığı da bir gerçekti ama nedense bugün ale akıllıca bir seçim gibi göründü.

"Ale," dedi ve Caelen kadehini doldururken bekledi. Almak için kadehe uzandı ama Caelen ondan önce davrandı. Kadehi dudaklarına götürdü, kokladı sonra aleden bir yudum aldı.

"Bu zehirli değil," dedi kadehi ona doğru iterken.

Rionna ne yaptığını anlayamadan şaşkın gözlerle ona baktı.

"Ama ya zehirli olsaydı?"

Caelen yanağını okşadı. Sadece bir kere. Bu, ona gösterdiği tek şefkat dolu hareketti ve çok sıcak olarak da yorumlanmayabilirdi ama yine de yumuşak ve rahatlatıcıydı.

"O zaman sen zehirden içmemiş ve ölmemiş olurdun.

* Fermasyondan bir kere geçen mayası yoğun bira türü, birinci kalite bira. (Çev. N.)

Neredeyse bir McCabe'i böyle bir korkaklık yüzünden kaybediyorduk. Birini daha riske atmam."

Rionna'nın ağzı açık kaldı. "Bu çok saçma. Sen, ölümün bazı şeyleri daha mı iyi yapacağını düşünüyorsun?"

"Rionna, az önce seni koruyacağıma dair kutsal bir yemin ettim. Bu senin için ve gelecekte ki çocuklarımız için hayatımı feda edebileceğim anlamına geliyor. Zaten aramızda Ewan'ı zehirlemek isteyen bir düşman var. Evlendiğimize göre, anlaşmamızı engellemek için seni öldürmekten daha iyi bir yol ne olabilir?"

"Ya da seni," dedi Rionna bunu vurgulamaya kendini mecbur hissederek.

"Evet, bu da bir olasılık. Ama eğer McDonaldlar'ın tek vârisi ölürse ona bağlı olan klan kolayca çöker; ki bu da Duncanlar için onları çok kolay bir yem haline getirir. Bu anlaşmanın kalbi sensin, Rionna. İster inan ister inanma. Yük senin omuzlarında. Seni temin ederim ki, kolay olmayacak."

"Evet. Aksini hiç düşünmedim zaten."

"Akıllı kız."

Caelen, ona doğru itmeden önce kadehle biraz oynadı. Sonra dikkatle kaldırdı ve Rionna'nın dudaklarına götürdü, tıpkı yeni bir kocanın düğün yemeği sırasında gelini için yapacağı gibi...

"İç, Rionna! Bitkin görünüyorsun. Ve oldukça endişeli. Bu kadar gergin olmamalısın. Bir yudum al ve rahatlamaya çalış. Önümüzdeki büyük bir gün var."

Doğru söylüyordu.

Rionna, kadehler art arda tokuşturulurken bitkin bir

şekilde masada oturmaya devam etti. Kadehler McCabeler'e kalktı. Yeni McCabe vârisine. Ewan ve Mairin de İskoçya'nın en büyük ve en kaliteli topraklarının vârisi olan yeni doğmuş kızlarının gururlu ebeveynleriydi.

Sonra Alaric ve Keeley için kadeh kaldırdılar. Keeley'in sağlığına. Sonra da Caelen'le olan evliliklerine...

Bir ara bayağılaşan sohbette, Caelen'in cinsel gücüne kalkmaya başladı kadehler ve hatta iki lord, Rionna'nın kendini ne kadar çabuk kucağında bir çocukla bulacağı konusunda bahse bile girdi.

Rionna'nın gözlerinin feri kaçmıştı ve bunun sebebi, onurlandırmak için yapılan bu uzun kadeh tokuşturmaları mıydı emin değildi. Kadehinin kaç kere doldurulduğunu hatırlamıyordu ama içmeye devam etti, midesini bulandırmasına ve başını döndürmesine aldırmadan...

Lord McCabe tartışmaya yol açan birçok konuya ve verilmek zorunda kalman bazı kararlara rağmen, bugünün, kardeşinin evlilik kutlamalarıyla geçeceğini buyurdu.

Rionna, bu kararın açıklanmasının Mairin'le ilgili olabileceğinden şüphelendi. Gerçi canını sıkmasına gerek yoktu. Rionna'ya göre kutlamak için küçük bir neden vardı.

Rionna, sırtını sandalyeye yaslamış, masada oturanlara tembelce göz gezdiren Caelen'e baktı. Caelen, McCabe adamlarından birinden gelen sataşmaya cevap verdi. Erkekliğiyle ilgili bir konuşma. Rionna ürperdi ve zihnini özellikle bu imalı sözlere kapadı.

İçkisinden bir yudum daha aldı ve onu bile ürküten bir sesle kadehi masaya koydu. Kimse farkına varmış görünmüyordu çünkü dayanılmaz derecede gürültülüydü.

Önündeki yemekler sanki havada yüzüyordu; Caelen eti

bir lokmalık parçalar halinde kesmiş olsa da, onları ağzına koyma fikri midesini bulandırıyordu.

"Rionna, bir sorun mu var?"

Mairin'in yumuşak sorusu Rionna'yı yarı uyur halinden uyandırdı. Suçlu suçlu diğer kadına baktı ve Mairin birden iki kişi olunca gözlerini kırpıştırdı.

"Keeley'i görmem lazım," dedi.

Eğer lordun karısı kendi düğününde Rionna'nın, Keeley'i görmek istemesinin garip olduğunu düşünürse, Rionna da hiçbir şey söylemezdi.

"İstersen seninle yukarı gelebilirim."

Rionna derin bir iç çekti ve yerinden kalkmaya çalıştı. Caelen bileğini tuttu ve onu geri oturttu, kaşlarını çatarak...

"Keeley düğünüme katılamadığı için onu görmek istiyorum," dedi Rionna. "Tabii senin izninle."

Kelimeler çok zor çıktı ağzından.

Caelen kısa bir süre ona baktı ve bileğini gevşetti. "Gidebilirsin."

Sesi çok otoriterdi. Aynı... Aynı bir kocanınki gibi!

Kocasından ayrılırken midesi kalktı. Evliydi. Aman Tanrım! Ona boyun eğmesi bekleniyordu. İtaat etmesi...

Merdivenlere doğru Mairin'i takip ederken elleri titriyordu. Sessizce yukarı çıktılar, arkalarından Ewan'ın adamlarından biri geliyordu. Mairin korumasız hiçbir yere gitmiyordu.

Artık evli oldukları için Caelen onu hep böyle dizginleyecek miydi? Birilerinin nefesini ensesinde hissetmeden herhangi bir yere gidememe veya herhangi bir şey yapamama fikri onu boğuyordu.

Keeley'nin kapısına geldiklerinde, Rionna yavaşça ka-

pıya vurdu. Alaric kapıyı açtı ve Mairin onunla alçak sesle konuştu.

Alaric başını salladı ve dışarı çıktı, sonra "Uzun kalmamaya çalışın. Çok çabuk yoruluyor," dedi.

Rionna neredeyse kocası olabilecek adama baktı ve onunla, bir anda evlendiği genç kardeşi arasında sessiz bir karşılaştırma yapmaktan kendini alamadı.

Şüphesiz her ikisi de sert savaşçılardı ama yine de Alaric'le evliliği tercih edeceğini düşünmekten kendini alamıyordu. Caelen kadar soğuk görünmüyordu. Ya da ilgisiz. Ya da... Onun gibi bir şey.

Henüz çözememişti ama Caelen'in gözlerinde onu rahatsız eden, temkinli olmaya iten bir şey vardı, aynı bir avın, yırtıcı bir hayvandan kendini koruması gibi... Ona kendini küçük ve savunmasız hissettiriyordu. Kadın gibi hissettiriyordu.

"Rionna," dedi Alaric, "Tebrikler."

Bakışlarında hâlâ bir suçluluk duygusu vardı ve Rionna gerçekten kendisiyle evlenmediği için ona dargın değildi. Hoş, Keeley'e aşık olması, Rionna'ya terk edilmenin verdiği aşağılanma hissini unutturamamıştı. Bunun için uğraşıyordu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

Alaric'in geçmesini bekledi ve sonra Keeley'in odasına girdi.

Keeley yastıkların üzerine uzanmıştı. Solgundu ve yorgunluğun izleri alnında görülebiliyordu. Yine de bakışları Rionna'yla buluştuğunda hafifçe ve bitkin bir şekilde gülümsedi.

"Düğününü kaçırdığım için çok üzgünüm," dedi Keeley.

Rionna gülümsedi ve yatağına yaklaştı. Keeley'i rahat-

sız etmemek için yatağın kenarına oturdu ve yavaşça elini tuttu.

"Hiç önemli değil. Ben bile kaçırmış olmayı dilerdim."

Keeley inledi ve çektiği ağrılar bir an yüzüne yansıdı.

"Seni görmek zorundaydım," diye fısıldadı Rionna. "Bir şey var... Bir konuda senin tavsiyeni almak istiyorum."

Keeley'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı ve Rionna'nın arkasında duran Mairin'e baktı. "Tabii ki. Mairin'in kalması sorun olur mu? Kesinlikle güvenilirdir."

Rionna, Mairin'e tereddütlü bir bakış attı.

"Sanırım aşağıya gidip bize ale getirsem iyi olur," dedi Mairin. "Size rahatça konuşmanız için zaman vermiş olurum."

Rionna içini çekti. "Hayır, bekle. Birden fazla kadının tavsiyesini alabilirim. Ne de olsa Keeley yeni evlendi."

Keeley'nin yanakları kızardı ve Mairin kıkır kıkır güldü. "O zaman kapıdaki adamı, ale getirmesi için gönderiyorum. Size söz veriyorum konuştuklarımız bu odada kalacak."

Rionna minnetle Mairin'e baktı ve sonra Mairin kapıya gitti, yukarıya kadar onlara eşlik eden Gannon'la konuştu.

"Ses kapının ardından nasıl bu kadar net duyuluyor?" diye fısıldadı Rionna, Keeley'e.

"Salondakiler hiçbir şey duyamaz, bundan emin olabilirsin," dedi Keeley gözleri ışıldayarak. "Şimdi, hangi konu hakkında konuşmak istiyorsun?"

Rionna saygıyla Mairin dönene kadar bekledi ve sonra dudaklarını yaladı, en saf duygularını açık ettiği için kendini aptal gibi hissediyordu.

"Şey, ilk gece hakkında."

"Ah," dedi Mairin bilgiç bir edayla.

"Ah tabii," dedi Keeley kafasını sallayarak.

Rionna umutsuzca "Ne yapacağım? Ne yapmalıyım? Öpüşmek, aynı yatağa girmek... Bu konular hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ben kılıçtan ve dövüşten anlarım," dedi.

Mairin'in ifadesi yumuşadı ve alaycı bakışları kayboldu. Rionna'ın ellerini avucuna aldı ve sıktı. "Ben de çok kısa bir zaman önce seninle aynı durumdaydım. Kendimden daha büyük kadınların tavsiyelerine başvurdum. Kesinlikle çok bilgilendirici ve zihin açıcı konuşmalardı."

"Evet ben de," dedi Keeley. Bu bilgilerle doğmuyoruz ve hiçbirimizin annesi bize bu tür şeyleri öğretmiyor. Rionna'ya özür dileyen bir bakış attı. "En azından ben annenin seninle bu tür ince konular hakkında konuşmadığını düşünüyorum."

Rionna söylendi. "Göğüslerim büyüdüğünden beri benimle ilgilendiğini söyleyemem."

Keeley'nin bir kaşı kalktı. "Göğüslerin büyüdüğünde mi?"

Rionna'nın göğüslerine baktı. Dümdüzdü. Eğer Keeley veya bir başkası kıyafetin altında ne olduğunu bilseydi... Eğer Rionna evliliği kıyafetli olarak sürdürebilmenin yolunu bulamazsa kocası yakın zamanda öğrenecekti.

Mairin gülümsedi. "Çok zor değil, Rionna. Başlangıçta, zaten olması gerektiği gibi işin çoğunu erkekler yapar. Bir kere öğrenirsen, her türlü şeyi yaparsın."

"Alaric harika bir aşık," dedi Keeley iç çekerek.

Mairin kızardı, boğazını temizledi. "İtiraf etmeliyim ki ilk önce Ewan'ın çok yetenekli olduğunu düşünmedim. İlk

gecemiz Duncan Cameron'ın ordusunun top atışı yüzünden aceleye geldi. Bu Ewan'ın yaşadığı kötü bir deneyimdi ve telafi etmek için çok çabaladı. Çok tatmin edici sonuçlar elde ettiğimizi eklemeliyim."

İki kadına bakarken Rionna'nın yanakları kızardı. Kocalarından bahsederken gözleri sevgi dolu ve hülyalıydı. Rionna, Caelen'e karşı böyle bir tepki vereceğini hayal bile edemiyordu. O çok haşindi. Evet, kelimenin tam anlamıyla haşin.

Kapının vurulması konuşmayı böldü ve kadınlar sustular. Mairin "girin" dedi ve Gannon içeri girdi, yüzünde onaylamayan bir ifade vardı.

"Teşekkür ederim," dedi Mairin. Gannon, Keeley'nin yatağının yanındaki küçük masaya sürahiyi ve kadehleri koydu. "Şimdi gidebilirsin."

Gannon sert sert baktı ama odadan çıktı. Rionna, kocasının yanında çalışan biri tarafından yapılan bu küstahlığı neden kabul ettiğini anlamak için merakla Mairin'e baktı. Mairin aleyi kadehlere doldururken gülümsedi.

"Yaramazlık yaptığımızı biliyor ve bir şey söyleyememek onu deli ediyor."

Rionna'ya bir kadeh uzattı ve daha sonra bir kadehi de dikkatlice Keeley'nin eline verdi.

"Ağrıyı azaltır," dedi Keeley.

"Üzgünüm, Keeley. Gitmemi ister misin? Sana daha fazla sıkıntı vermek istemem," dedi Rionna.

Keeley aleden bir yudum daha aldı ve tekrar yastıkların üzerine uzandı. Bu odada tek başıma çok sıkılıyorum. Yanımda biri olması hoşuma gidiyor. Ayrıca, ilk geceyle ilgili korkularını silmeliyiz."

Rionna alesini bir yudumda bitirdi ve sonra tekrar dol-

durması için Mairin'e uzattı. Bu konuşmanın onu pek hoşnut etmediğine dair bir his vardı içinde.

"Korkman için bir neden yok," diyerek sakinleştirdi Mairin onu. "Caelen'in sana itina göstereceğine hiç şüphem yok." Burnunu buruşturdu. "Şükret ki, sizi kötü etkileyecek bir ordu yok. Gerçek bu, ben şahsen ilk gecemizde pek tatmin olamamıştım."

Rionna kanın yüzünden çekildiğini hissetti.

"Şşşt, Mairin. Yardımcı olmuyorsun," diye kızdı Keeley.

Mairin Rionna'nın elini okşadı. "Her şey iyi olacak. Göreceksin."

"Ama ne yapmalıyım?"

"Tam olarak neler biliyorsun?" diye sordu Keeley. "Oradan başlayalım."

Rionna kederle gözlerini kapadı ve kadehini bir dikişte bitirdi. "Hiçbir şey."

"Ah canım," dedi Mairin. "Ben de bilgisizdim ama manastırdaki rahibeler üstünkörü bilgiler anlatmayı uygun görmüşlerdi bana."

"Bence korkuların konusunda Caelen'e karşı dürüst olmalısın," diye önerdi Keeley. "Genç bir kadının endişelerini görmezden gelecek kadar acımasız değildir. Eğer Alaric'in yeteneklerinin birazına sahipse; mahrum kalmaz, arzularını sonuna kadar yaşarsın."

Bu övgüyü duyunca Mairin kıkırdadı ve Rionna bir kadeh ale için daha bardağını uzattı.

En son yapmak istediği şey bu kadmsal korkularını Caelen'le paylaşmaktı. Adam büyük olasılıkla ona gülerdi. Veya daha kötüsü ona kendini önemsiz hissettiren o soğuk, ilgisiz bakışlarından atardı.

"Acıyacak mı?" diye bağırdı.

Mairin'in dudakları büzüldü. Keeley bir anlığına kaşını kaldırdı.

"Tamamen zevkli olmadığı bir gerçek. İlk başta. Ama acı çabuk geçer ve eğer erkek yetenekliyse, sonunda harikadır."

Mairin kıkırdadı. "Tabii yine sizi topa tutan bir ordu yoksa..."

"Yeter ordudan bahsettiğin," dedi Keeley öfkeyle. "Ordu yok."

Sonra iki kadın birbirine baktı ve Keeley inleyerek kendini yastıkların üzerine bırakana dek güldüler.

Rionna, bu ilk geceyi yaşamaya hiç istek duymadığından emin bir şekilde onlara baktı. Uzunca esnedi ve oda dönmeye başladı. Başını bir kaya kadar ağır hissediyordu ve başını dik tutmakta gittikçe zorlanıyordu.

Korkaklığından nefret ederek Keeley'nin yatağından kalktı ve kapıya doğru ilerledi. Aynı bir... bir kadın gibi davranıyordu.

Hissettiklerinden ötürü dehşete kapıldı. Kapıya doğru ilerlerken, kendini pencerenin önünde buldu ve soğuk hava yüzüne çarpınca şaşkınlıkla gözlerini kırptı. Pervazlardan soğuk hava geliyordu.

"Orada dikkatli ol," dedi Mairin.

Rionna'yı odanın köşesindeki sandalyeye götürdü ve oturttu.

"Sanırım bir süre burada oturman senin için en iyisi. Merdivenlere gitmezsen iyi edersin. Erkeklerin ne hakkında konuştuğumuzu bilmelerini istemeyiz."

Rionna başıyla onayladı. Kendini biraz tuhaf hissediyor-

du. Evet, oda bu şekilde dönmeyi bırakana kadar bir süre oturması, onun için en iyisi olacaktı.

Caelen belki de yüzüncü kez merdivenlere doğru baktı. Ve aynı zamanda Ewan da sabırsızlanmış gibiydi. Rionna ve Mairin gideli çok olmuştu. Gecenin geç saatleriydi. Caelen düğünden ayrılmaya hazırdı.

O küçük kutlamaları sona ermek üzereydi. Gelini gece boyunca ona katı ve mesafeli davranmıştı ve sonra herkes onun etrafında kutlama yaparken, o sessizce oturmaya devam etmişti.

Hal ve tavırlarına bakılınca kendinden daha az gergindi. Bu hiç sorun değildi. Her ikisi de görev gereği bağlanmıştı. Ve şu anda Caelen'in görevi de bu evliliği sürdürmekti.

Rionna'yı düşünmek duygularını ve bedenini hareketeye geçiriyordu. Bu tutku dalgası onun için şaşırtıcıydı. Bir kadını bu kadar güçlü arzulamayalı uzun zaman olmuştu. Ama Rionna'yı gördüğünden beri böyle hissediyordu.

Ağabeyinin nişanlısına karşı bunları hissetmekten utanmıştı. Böyle yoğun ve şiddetli arzu duyması sadakatsiz ve saygısızcaydı.

Ama ne kadar kendini lanetlerse lanetlesin, Rionna odaya girdiğinde, Caelen'in vücudunu hayata döndürdüğü gerçeğini değiştiremezdi bu.

Ve şimdi onundu.

Bir kez daha merdivenlere baktı ve sonra Ewan'a gözleriyle işaret etti. Karısını alıp yatağa gitme vakti gelmişti.

Ewan başını salladı ve ayağa kalktı. Kralın hâlâ eğleniyor olması bir sorun gibi görünmüyordu. Ewan kutlamanın bittiğini ve artık herkesin uyuması gerektiğini söyledi.

Sabah herkes tekrar toplanacak ve görüşmeler başlaya-

caktı. Kızının adına yürütmesi gereken bir dava ve Duncan Cameron'la devam etmekte olan bir savaş vardı.

Caelon ve Ewan merdivenlerde Gannon tarafından karşılandı.

"Bayan McCabe bir saat önce, bebeğini beslemek üzere odasına geçti," dedi Gannon Ewan'a.

"Peki ya benim karım?" dedi Caelen ağır ağır konuşarak.

"Hâlâ Keeley'in odasında. Alaric, Keeley'in eski odasında ama Keeley'in yanına dönmek için sabırsızlanıyor."

"Ona, Rionna'nın birkaç dakika içinde gideceğini söyleyebilirsin," dedi Caelen kapıya doğru yönelirken.

Sadece Keeley'in odası olduğu için kapıyı çaldı. Zaten birden içeri girerek onu rahatsız etmek istemezdi. Rionna'nın zamanın büyük çoğunluğunu, aşağıda düğün kutlamalarını kaçırarak, bu odada geçirmesi çok onur kırıcıydı.

Keeley'in yumuşak çağrısını duyduktan sonra kapıyı açtı ve içeri girdi.

Keeley'i öyle, rahatsız bir konumda yastıkların üzerinde uzanırken görünce, ifadesi yumuşadı. Neredeyse yataktan düşecek gibiydi ve Caelen onu hemen kaldırdı. Yorgunluk gözlerini esir almıştı ve Caelen onu düzeltirken inledi.

"Affedersin," diye mırıldandı.

"Önemli değil," dedi Keeley hafif bir gülümsemeyle.

Keeley başıyla odanın köşesini işaret etti. "Orada."

Caelen döndü ve Rionna'yı duvara yaslanmış ağzı açık, başı yana düşmüş sandalyede uyurken görünce şaşırdı. Sonra odaya bir göz attı ve ale sürahisiyle kadehleri gördü.

Kaşları çatık, boş olduğunu tahmin ederek sürahinin içine baktı. Tekrar, gözleri nerdeyse kafasına doğru yuvarla-

nacakmış gibi görünen Keeley'e döndü, sonra hiç hareket etmeyen Rionna'ya baktı. Aşağıda tükettiği içkinin miktarını ve ne kadar az yediğini hatırladı.

"Siz sarhoşsunuz!"

"Belki," diye mırıldandı Keeeley. "Tamam, büyük ihtimalle."

Calean kafasını salladı. Aptal kafalı kadınlar.

Rionna'ya doğru ilerlerken Keeley'nin tatlı bir şekilde yalvarması onu durdurdu.

"Ona nazik davran lütfen, Caelen. Korkuyor."

Durdu ve sandalyedeki, kendinden geçmiş kadına baktı sonra yavaşça Keeley'e döndü. "Tüm olanlar bununla mı ilgili? Benden korktuğu için mi sarhoş olmayı istedi?"

Keeley'nin bir kaşı kalktı. "Tam olarak senden değil. Sanırım bu korkusunun bir parçası olabilir. Ama Caelen, korkunç bir şekilde ... bilgisiz ..."

Birdenbire sustu ve saç diplerine kadar kızardı.

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi kaba bir şekilde. "Kırılma Keeley, ama bu karımla benim aramdaki bir mesele. Şimdi onu alacağım. Senin dinleniyor olman lazım, saçma miktarlarda ale tüketiyor olman değil."

"Hiç ne kadar sert ve dik kafalı olduğunu söyleyen oldu mu?" diye söylendi Keeley.

Caelen eğildi, kollarıyla Rionna'nın ince vücudunu kavradı ve onu kaldırdı. Çok hafifti ve ne büyük şaşkınlık ki, onu kollarında hissetmekten çok hoşlandı.

Kapıya doğru yöneldi, kapının diğer tarafında durduğunu bildiği Gannon'a seslendi ve kapı hemen açıldı. Caelen koridorda, sorgulayan gözlerle bakan Alaric'le karşılaştı.

"Kendi karına sor," dedi Caelen kabaca. "Şu anda büyük ihtimalle baygındır."

"Ne?" dedi Alaric daha fazla yanıt bekleyerek.

Ama Caelen önemsemedi ve kendi odasına doğru ilerledi. Kapıyı omzuyla açtı ve Rionna'yı yavaşça yatağa yatırdı. İçini çekerek bir adım geri attı ve onu incelemeye başladı.

Demek küçük savaşçı korkuyordu. Ve ondan kurtulmak için böyle bir yola başvurmuştu. Bu Caelen'e yapılmış bir iltifat değildi ama daha sonra onu suçlayamayacağına karar verdi. Ona karşı ... ona karşı çok şeyi yerine getirmemişti.

Kafasını sallayarak, iç çamaşırlarıyla kalıncaya dek onu soydu. Bedeninden ince keten elbiseyi çıkarırken elleri titredi.

Göğüsleri yok denecek gibiydi. İnce bir kadındı ve göğüs kısmı dümdüzdü. Ancak şu ana kadar karşılaştığı bütün kadınların aksine vücut hatları bir hayli biçimliydi.

İç çamaşırını çıkararak onu tamamen çıplak görmek istedi. Bu onun hakkıydı. Onun karısıydı.

Ama yapamadı.

Onu şu anda uyandırabilirdi ve kocalık haklarını talep edebilirdi ama hissettiği ateşi onun gözlerinde de görme arzusu, onu durdurdu. Onun, zevkten inlemelerini duymak istiyordu. Korkutmak istemiyordu.

Gülümsedi ve kafasını salladı. Rionna sabah kalktığında, muhtemelen şiddetli bir baş ağrısıyla uyanacaktı ve gece neler olduğunu merak edecekti.

O ruhunu ve bedenini Caelen'e teslim etmeye hazır olana kadar, Caelen neye hakkı olduğunu bilecek vicdana sa-

hipti. Ama bu, Rionna'nın şu anda onun düşüncelerini bilmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Yatağa yanına uzandı ve örtüyü üzerlerine çekti. Saçlarının kokusu burnunu gıdıklıyordu ve bedeninin sıcaklığı son derece davetkardı.

Bir küfür mırıldandı ve ondan uzaklaştı.

Rionna uykusunda sayıklamaya başladı ve Caelen'in sırtına sarıldı, sıcak sarhoş vücudu o kadar sıkı sardı ki, o gece Caelen'in gözüne bir damla uyku girmedi.

www.webcanavari.net / Orppersephone

2

www.webcanavari.net / Orppersephone

Rionna'nın kafasının üstünde sanki ağır bir yük vardı. Hafifçe inledi ve kafasındaki şeyi itmeye çalıştı; ancak havayla boğuştuğunu fark etti.

Göz kapaklarını kaldırmaya çalıştı ve anında bu hareketinden pişman oldu. Karanlık olmasına rağmen göz bebeklerine ulaşan hava, acıyla gözlerini kapamasına sebep oldu.

Orada uzanırken bazı gariplikleri fark etmeye başladı. Mesela yanındaki sert, çok sıcak bedeni ve üzerinde sadece iç çamaşırlarının olduğu gerçeğini...

Eli hemen göğüslerine gitti ve göğüslerini sardığı keten kumaşın hâlâ üzerinde olduğunu gördü. Hâlâ yerindeydi, ki bu kocasının çok saldırgan olmadığı ve göğüslerinin dolgunluğu hakkında henüz bir fikre sahip olmadığı anlamına geliyordu. Öğrenseydi çok da önemsemeyecekti aslında. Çünkü ne olursa olsun onun kocasıydı. Zaten kısa bir süre

içinde öğrenecekti. Göğüslerini ondan sonsuza dek saklayamazdı.

Hafızasını yokladı ama dün gece neler olduğuna dair hiçbir şey hatırlayamadı. En son hatırladığı şey Keeley'nin penceresinin önünde durduğuydu.

Şimdi, yatağında kocasının yanında yatıyordu.

Hatırlayamaması aralarında iyi şeylerin geçtiği anlamına gelmez miydi? İç çamaşırlarını çıkarmış olması gerekmez miydi? Keeley ve Mairin bu tür ayrıntılara girmemişlerdi. Eğer yaşananlarla ilgili hiçbir şey hatırlamıyorsa, o zaman o kadar da kötü olamazdı, değil mi?

Küçük düşme ihtimali yanaklarını yaktı ve göğsünü sıkıştırdı. Ona ne diyecekti? Onunla nasıl yüzleşecekti? Ya bir fahişe gibi davrandıysa? Ya onu hayal kırıklığına uğrattıysa veya daha da kötüsü ya bilgisizliği onu kendinden iğrendirdiyse?

Kafasındaki zonklamaya ve midesindeki bulantıya rağmen yataktan kalktı ve bedenine temas eden soğukla titredi. Savaşçı, yatağı çok ısıtmıştı.

Tanrıya şükür onu görmemişti. Üstünde tuniğinin olmadığını anlayacak kadar yakındı ona. Ya... ya tamamen çıplaksa?

Bir yandan bütün hızıyla odadan kaçmak istiyor, bir yandan da örtünün altına bakma isteğine karşı koyamıyordu.

Bu cehennemlik ikilem sırasında, burasının misafir olarak ona verilen oda olmadığını, Caelen'in odası olduğunu fark etti.

Ayağı yerde duran düğün kıyafetine takıldı ve yeniden yanaklarını ateş bastı. Caelen mi onu soymuştu? Yoksa elbisesini kendi mi çıkarmıştı?

Kapıyı aralayarak koridora bakmadan önce, elbisesini giydi. Koridor yarıya kadar yanmış duvar mumlarıyla loştu ve en iyi tarafı; boştu.

Tanrıya şükür.

Odadan çıktı ve kendisininkine gitti. Üzerindeki elbiseyi çıkarıp, içinde daha rahat edebileceği kıyafetler giydi. Dar pantolon, yıpranmış bir tunik ve deri botlar. Korkunç baş ağrısına rağmen kafasını boşaltmalıydı ve bildiği tek yol, iyi bir dövüştü.

Caelen uyandığında yatağın diğer tarafının boş olduğunu gördü ve esinti mahrem yerlerini üşüttü. Küfrederek örtüyü çekti ve sonra karısını görebilmek umuduyla odaya göz gezdirdi.

Hiçbir yerde yoktu, ki bu oldukça sinir bozucuydu. Her zaman ilk kalkan o olurdu. Geç yatıp erken kalkan Ewan bile Caelen'den erken kalkmayı başaramamıştı.

Bu saatlerde yalnız kalmayı severek büyümüştü. Diğerleri uyurken, güne başlar; bazen gölde yüzer ve bazen de dövüş yeteneklerini geliştirirdi.

Örtüyü üzerinden attı, çırılçıplak halde ayağa kalktı, gerindi ve onu uyandırması için, soğuğun tenine değmesine izin verdi. Kanı, uykunun verdiği uyuşukluktan kurtularak hayat buldu.

Lavaboya testiden su döktü, yüzünü ve ağzını yıkadı. Karısı ya utanmıştı ya da evlilikle ilgili hissettikleri hakkında açık bir mesaj gönderiyordu. Her iki durumda da olasılıkları düşünmeliydi ve yeni gelinine yol yordam öğretmek için şu andan daha iyi bir zaman yoktu.

Onu bulur bulmaz...

Giyindikten sonra koridora çıktı. Normalde sessiz ol-

maya çalışmazdı ama kral burada kalıyordu ve herkes dün gece geç saatlere kadar ayaktaydı; ayrıca kimsenin, karısının yataktan kaçtığını öğrenmesini istemiyordu.

Rionna'nın kapısının önünde durduğunda kaşları çatıldı. Kapıyı vurma ihtiyacı duymadan iterek açtı ama karanlık ve soğuk karşıladı onu. Şöminede bir parça bile ateş olmadığını gördü.

Kendi odasında da ateş yakmadığı aklına geldi, o alışkındı ama Rionna narin bir kadındı ve şüphesiz ki dişleri titreyerek uyanmıştı.

Başkalarını ağırlamaya alışkın değildi. Özellikle de odasında. Ama şimdi evliydi ve bazen ödün vermesi gerektiğini düşündü. Yeri geldiğinde mantıklı bir adam olabileceğini karısına gösterecekti.

İçeri girdi ama yatağı boş ve hiç bozulmamış halde buldu. Düğün elbisesi bir sandalyenin üstüne atılmıştı. Bir önceki gece kendisinin çıkardığı elbise. Bu saatte nereye gitmiş olabilirdi?

Şüphe içini kemiriyordu. Bu kadın herhalde kendi düğün gecesinde sevgilisinin yatağına gidecek kadar aptal değildir. Bir kadının, gecenin bir yarısı, sıcak yatağını terk etmesinin sebebi ne olabilirdi?

Eğer bir problem varsa, onu uyandırabilirdi. Artık onun kocasıydı ve doğabilecek herhangi bir problemi çözmek onun göreviydi.

Düşündükçe daha çok sinirlendi. Geride bırakmaya çalışmasına rağmen, eski ihanetler hâlâ midesini bulandırıyordu.

McCabe klanının kaderini tamamen değiştiren Elsepeth'in yaptıklarından sonra yaşamak çok zordu. Şu anki evliliği, onun ihanetinin bir sonucuydu. Gençliğinin sebep

olduğu aptallığını ve muhakeme yeteneğini gölgelemesini telafi etme çabasıydı.

Klanı, yıllar boyunca Duncan Cameron'ın ellerinde katliamlarla mücadele etmişti. Sadece son aylarda, Ewan'ın Mairin'le evlenmesiyle ve Isabel'in doğumuyla soydaşları için bazı şeyler iyiye gitmeye başlamıştı.

Kendisinin ve kardeşlerinin nefret ettiği adamın yok olmasını sağlayacak bir birliği sağlamlaştıracak şeyi yapmayı nasıl reddedebilirdi?

Tanrı ona Rionna'yla evlenmesinden başka çare bırakmamış olabilirdi ama bu onun ihaneti kabul edeceği veya babasının yıllarca yaptığı gibi Rionna'yı başıboş bırakacağı anlamına gelmiyordu.

Rionna bu gerçeği sevse de sevmese de topraklarının sahibi, lordu artık oydu, ona itaat etmekten başka çaresi yoktu.

Kılıçların sesi pencereden odaya sızdı. Kaşlarını çattı ve perdeyi kaldırmak için pencereye doğru yürüdü. Rionna'nın odası avluya bakıyordu ama bu saatte kim kılıç dövüşü yapıyor olabilirdi? Ve neden?

Avlunun ortasındaki meşalelerle aydınlatılmış küçük alanı görmek için eğildi. İki kişi ateşli bir şekilde dövüşüyordu. Biri kendisini öldürtecekti. Dövüşçülerden biri dönünce, Caelen bir tutam sarı saç ve kararlı bir şekilde büzülmüş kadın dudakları gördü.

Lanet olsun.

Bu aptallardan birisi karısıydı.

Perdeleri bıraktı ve odadan yavaşça çıktı. Başını sallayarak merdivenlerden aşağıya indiğinde Cormac yanına geldi.

"Rionna'nın dışarda dövüştüğünü biliyor muydun?" dedi.

Cormac'ın gözleri fal taşı gibi açıldı, utanmış ve ne diyeceğini bilemez görünüyordu.

"Hayır," diye mırıldandı sonunda. "Daha yeni kalktım."

Caelen ona öfkeyle baktı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Cormac, Caelen'in suçlamasından rahatsız olmayarak sırıttı. "Her gece yatağımda teni yumuşak ve sıcak bir kadın buluyorum ve durum böyle olunca, bu kadar erken kalkacak motivasyonu bulmak çok zor."

Caelen kendi kendine söylendi.

"Sorun şu, bu kadın neden seninle evlendiği gecenin sabahı yatağından kalktı? Çok ilginç çıkarımlar yapılabilir."

Caelen, ona soğuk bir bakış attı.

Cormac, Caelen'in ruh halinden hiç endişe etmeden devam etti. "Dövüş yapacak gücü kendinde buluyor olması, senin bazı şeyleri.. şey... doğru yapmadığını göstermez mi?"

Cormac'in bu ukala iğnelemeleri Caelen'in sert çıkmasına sebep oldu. "Bahse girerim Christina dişsiz bir kocayı o kadar da sorun etmiyordur."

Cormac teslim oldum der gibi ellerini yukarı kaldırdı ama o aptal sırıtış yüzünden hiç kaybolmadı.

Caelen sert soğuğu severdi. Bu ona hiçbir zaman çok rahatlamaması gerektiğini hatırlatırdı. Gardım hiç düşürmezdi. Erkekler rahata çok alıştıkları zaman bu onların kaçınılmaz sonu olurdu.

Bu ona olamazdı, ya da klanına – ne eskisine, ne de yenisine. Buna elinden geldiğince engel olacaktı.

"Yetenekli," dedi Cormac.

Caelen meşalelerle aydınlatılmış alana yaklaştıklarında yine kaşlarını çattı.

"Rionna!" diye bağırdı.

Rionna, tam da diğer adamın kılıcı, korunmasız boynuna doğru savrulduğunda onun olduğu yöne doğru baktı.

Caelen darbeyi engellemek için kılıcıyla hamle yaptı ve dövüş arkadaşının kılıcının ucu, Rionna'nın boynuna bir santim kala durduğunda Rionna'nın gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bir bilek hareketiyle Caelen, adamın kılıcını elinden düşürdü ve hemen geri çekilmesini isteyen bir bakış attı.

Eğer karısının korktuğunu, utandığını veya onu ölümden kurtardığı için minnettar olacağını sanıyorsa yanılıyordu.

Meşalelerin ışığında, Rionna'nın gözleri çakmak çakmak parlıyordu. Ona doğru döndü, sinirli bir kedi yavrusunu andırıyordu. Bu benzetme büyük ihtimalle onu daha çok sinirlendirirdi, ama insana çok keyif veren bir düşünceydi.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye bağırdı Rionna. "Senin yüzünden ölebilirdim. Dövüşen iki insana böyle seslenemezsin."

Caelen burnundan soluyordu ve başkalarının önünde onunla bu şekilde konuştuğu için kızarak Rionna'nın üzerine yürüdü.

"Bu tür dikkat dağıtmaların savaş alanlarında olmadığını mı düşünüyorsun, Rionna?" Sana hiç kimsenin seslenmeyeceğini mi düşünüyorsun? Bir savaşçı güçlüdür, sadece fiziksel olarak değil; aynı zamanda zihinsel olarak da. Savaş sırasında dikkatinin dağılmasına izin verirsen, öldürülürsün."

Yüzü kızardı, gözlerini kaçırdı, kılıcını aşağı indirdi.

"Hiçbir zaman kılıcını aşağı indirme. Şu anda bir saldırıya karşı tamamen savunmasızsın."

Dudakları sinirden büzüldü. "Ne söylemek istediğini anladım!"

"Anladığını hiç sanmıyorum. Daha yeni başlamıştım. Hemen içeri gireceksin. Bir daha böyle bir aktiviteye katılmayacaksın. Net olarak anlatabildim mi?"

Rionna'nın ağzı açık kaldı ve o altın sarısı gözler öfkeyle – ve küçük düşürülmenin hıncıyla – parladı.

"Kahvaltıda masaya teşrif ettiğinde, ki McCabe klanına saygı gereği böyle yapacaksın; krala ve bu klanın lorduna saygı göstereceksin."

Dudakları büzüldü ve isyankar bir bakış attı. Caelen aralarında mesafe bırakmayarak bir adım daha attı. Bin yıl kalsa bunu kabul etmezdi ama görünüşü, dövüşün ardından darmadağınık hali ve kokusu Caelen'i baştan çıkarıyor, bedenini harekete geçiriyordu.

Bu tarz bir elbiseyle dolaşmasına veya erkeklerle dövüşmesine izin veremezdi; çünkü aksi halde sürekli erekte halde dolaşacaktı.

Kovulduğunu anlaması için elini kaldırdı. Rionna dönüp giderken ona seslendi.

"Rionna. Banyo yap. Kokuyorsun."

www.webcanavari.net / Orppersephone

3

www.webcanavari.net / Orppersephone

Kokmak. Ona koktuğunu söylemişti. Rionna, su kulak hizasına gelecek şekilde küvette kaydı. Onur kırıcı sözler kulaklarını yakıyordu ve diğer erkeklerin gülüşü de hâlâ kulaklarındaydı.

Onu aşağılamıştı. Sadece kelimelerle değil aynı zamanda hareketleriyle de... Onun yeteneksiz olduğunu ve dikkatinin dağıtılmasına izin verme kabahatini işlediğini göstermişti.

Tüm bunları biliyordu. Aptal değildi. Kendisini bir kılıçla koruyabilirdi ama onun varlığını fark ettiği anda tüm bildikleri aklından uçup gitti.

Erkek gibi davranmaya çalışan beceriksiz bir aptaldı. Kendinden iğreniyordu.

Kapısı vuruldu. Kaşlarını çattı ve sadece burnu ve gözleri dışarıda kalacak şekilde suyun içine girdi.

Bir dakika sonra kapı açıldı ve Maddie kafasını uzattı.

"Ah demek buradasın, leydim. Caelen yardıma ihtiyacın olabileceğini söyledi. Yarım saat sonra kahvaltı için seni aşağıda bekliyor."

"Öyle mi?" diye mırıldandı Rionna.

"Saçını yıkamana yardım edeyim. Bu kadar kısa sürede kurutman için yardıma ihtiyacın olacak. Uzun, dolgun ve göl üzerindeki gün batımı kadar güzel saçların var."

Kadının övgüsü Rionna'nın güçsüz kalmış ruhuna destek oldu. Güzel olmadığını biliyordu. Keeley güzeldi. Rionna... Şey bunun bir sebebi kendi hatasıydı. Gençken bir kadın gibi olmak için daha çok çalışabilirdi.

Şimdi bedeni, gençliğin verdiği narinliği kaybetmişti ve bir kadının asla sahip olmaması gereken kaslara sahipti. Kolları sertti. Beli inceydi. Bacakları kaslardan dolayı sertti ve kalçalarında hiç yağ yoktu.

Bedenindeki tek kadınsı bölge göğüsleriydi, onlardan da kesinlikle umutsuzdu. Vücuduyla uyum içinde değillerdi.

Bu nedenle onları hep bağlı tutuyordu. Tam önündelerdi ve dikkatin dağılmasına yol açıyorlardı.

Babasının bir kadın gibi giyinmesini istediği, önemli misafirleri ağırladıkları durumlar olmuştu. Annesinin elbiselerinde değişiklik yapılmış ama elbiselerin üst kısmı yine de dar olmuştu. Göğüsleri elbisenin sınırlarını zorluyordu ve sonuç, erkeklerin göğüs dekoltesine olan şehvetli bakışlarıydı.

Erkekler komikti. Göğsünü göster ve ağızlarının suyu akan aptallara dönsünler.

Ve biri hepsinden daha aptaldı. Bu kişi onun en çok korktuğu kişiydi. Bir erkek çocuğu figüründe olduğu sürece istemediği dikkati çekme endişesi olmazdı.

"Şey, leydim? Bütün gün, küvetteki su soğurken burada oturacak mısın yoksa hazırlanıp aşağıya inebilmen için saçlarını yıkamama izin verecek misin?"

Rionna düşüncelerinden sıyrıldı ve başını salladı. Maddie çevik bir hareketle pencerenin oradan bir tahta kova aldı ve sonra Rionna'nın küvette dik oturması için onu öne doğru çekti. Rionna oturunca, Maddie'nin gözleri açıldı.

"Bunları nerede saklıyordun?"

Rionna aşağı baktı ve Maddie'nin şu anda açıkta olan göğüslerine baktığını fark etti. Suda yüzüyorlardı ve Rionna onları aşağı indirmek için kollarıyla göğsünü kapattı.

"Ben lanetliyim," diye mırıldandı Rionna.

"Aman Tanrım, sen lanetli değilsin. Kadınların en çok sahip olmak istedikleri şeye sahipsin. Kocan bunu biliyor mu?"

Rionna kaşlarını çattı.

Maddie kıkırdadı. "Bunu hayır olarak kabul ediyorum. Sürpriz mi olacak?"

"Eğer benim istediğim gibi olursa uzunca bir süre göremeyecek."

Maddie "Olamaz," dedi ve Rionna'nın başına bir kova su döktü. "Sonsuza dek onları saklayamazsın."

"Hayır. Sonsuza dek değil."

"Seninle aynı yatağa girdiğinde hazinelerine bakmak istemeyeceğini mi sanıyorsun?"

Rionna kaşlarını çattı, "Sen nereden ..."

Maddie, "Hıh," dedi. "Hadi ama leydim. Yorgun bir savaşçı gibi sarhoştun. Üstelik çarşafınızda leke yoktu. Tabii eğer bakire değilim demeyeceksen..."

Rionna'nın yüzü yine kızardı. Maddie çok ileri gitmişti

ve Rionna başka kadınlardan öğüt almaya alışkın değildi. Onu kesinlikle rahatsız ediyordu.

"Kocanın yatağını ısıtacak çok zamanın olacak," diye öğüt verdi Maddie. "O zamana kadar ona son zamanlarda hasretini çektiği şeylerden tattırmalısın. Göğüslerini en güzel şekilde ona gösterirsen, emin ol ağzı açık kalacaktır."

Rionna başını salladı. "Kocamın böyle tepki vereceğinden şüpheliyim."

"Caelen'in karısının yanına başka erkeklerin yaklaşmasına izin vereceğini mi sanıyorsun? Daha önce başına gelmiş şanssız olaylar seni endişelendirmiş olabilir; ama bir kadın, kendi düğün töreninde de iyi görünmeyecekse ne zaman görünecek? Başka bir adamın, kocanın yanında sana yaklaşması için aptal olması lazım."

"Senin aklında ne var?" diye sordu Rionna ihtiyatla.

Maddie bilmiş bir edayla güldü, sabunu durularken. "Bunu bana bırak. Sanırım gereken şey bende."

Caelen zaman geçtikçe sinirleniyordu. Kral kahvaltı etmek için çoktan oturmuştu ve hâlâ Rionna'nın onlara katılmasını bekliyorlardı.

Yeni doğum yapmış olduğu için hâlâ güçsüz olan ve bebeğe bakan Mairin bile kocasının yanma oturmuş, yemeği ve daha sonra başlayacak konuşmaları bekliyordu.

Caelen, odaya aniden bir sessizlik çöktüğünde, gidip Rionna'yı merdivenlerden sürükleyerek aşağı indirmek üzereydi. Aslında sessizlik o kadar belirgindi ki, ensesine iğneler batıyormuş gibi hissetti.

Tüm dikkatin koridorun girişinde olduğunu görünce, bakışları takip etti. İlk tepkisi, herkesi bu kadar beklettiği için

öfkeydi. Ama sonra görünüşüne baktı ve farklı görünen şey kafasını karıştırdı.

Belki de geç kaldığı gerçeğine odaklandığı için etrafındakilerden daha geç farkına vardı. Ama fark ettiğinde ağzı açık kaldı. Ağzını kapattı ve tepkisini kimsenin görmediğinden emin olmak için hızlıca etrafına göz attı.

Yeniden bakışlarını karışma çevirdi.

Çekici bir kadın olduğuna hiçbir zaman şüphe etmemişti. Farklı bir göz rengi vardı. Kehribar ve altın rengi karışımı. Aynı saçı gibi... Kırmızı ya da kestane değil, tam olarak sarı da değil. Güneş ışınlarının nasıl geldiğine bağlı olarak bazen altın rengi oluyordu, bazen açık kahverengi. Gökyüzünün gün batımındaki büyüleyici karışımı...

Eğer her zaman bir erkek gibi giyinmese, ellerinde ve yüzünde kir olmasa, evet, güzel olarak bile kabul edilebilirdi.

Ama şimdi...

Aman Tanrım. Bu kadının göğüsleri vardı. Kim bilebilirdi? Yutkundu. Böyle bir tepki göstermesi beklenmezdi. Aslında, dün gece bu çok ilginç detayı keşfetmiş olması lazımdı. Yeni karısıyla birlikte olması gerektiği zaman.

Bunu nasıl gizleyebilmişti?

Ve daha da önemlisi, neden?

Ona tanıdık gelen çok hoş bir elbise giymişti. Mairin için yapıldığını fark ederek, onun olduğu tarafa baktı. Mairin'in üzerinde de güzel duruyordu ama Rionna'nın üzerinde harikaydı.

Rionna... Narin görünüyordu. Daha önce hiç akla gelmeyecek bir kelime. Kırılgan ve kadınsı. Saçları yukarıda

toplanmış ve birkaç saç teli güneş ışınları gibi boynuna dökülmüştü.

Aynı zamanda çok tedirgin görünüyordu.

Küçük savaşçısına kaşını kaldırdığında, Rionna'ın gözlerinde korku belirdi. Birinin onun bu korkusunu görmesindense boğazını kesmeyi yeğleyeceğini biliyordu Caelen.

Ama şimdi, bir günden az bir zaman içinde iki kez, gelinin gözlerinde korkuyu ve zayıflığı görmüştü ve bu onda delice şeyler yapma isteği uyandırıyordu.

Korkuturum diye endişelendiği için, onunla birlikte olmayıp, tüm gece yanında uzanması gibi...

Kendi kendine söylendi. Tüm aptallıkların içinde, en aptalca olanı büyük ihtimalle buydu. Eğer adamları onun aniden ortaya çıkan bu sabrını bilselerdi, ona kahkahalarla gülerlerdi.

Şu anda, bu sebeple karısının bu kadınsı muhteşem görüntüsünü daha önce görmüş gibi davranması gerekiyordu.

Arzuyla bakan adamlara kaşlarını çattı ve karısına yerine kadar eşlik etmek için ileri doğru ilerledi. Onu selamladığında hâlâ kaşları çatıktı, ki Rionna'nın ağzının ve gözlerinin kenarlarında gergin çizgiler olmasının sebebi buydu.

Ona çok hoş göründüğünü ve bu değişikliği tüm kalbiyle onayladığını söylemek istedi. Ama ağzından çıkan ne yazık ki söylemeyi planladığı şeyler olmadı.

"Neden kendini düzgünce kapatmadın? Bu edepsizlik."

Rionna, kolunu Caelen'in elinden çekti ve bir erkeğin kimyasını bozacak bir bakış attıktan sonra, ona kendini yeryüzündeki en zalim zorbaymış gibi hissettirerek, zarif bir şekilde yerine oturdu.

Caelen, sanki daha önce hiç kadın görmemişler gibi, dilleri dışarıda Rionna'yı izleyen erkeklere bir daha baktı.

"Güzel görünüyorsun, Rionna," dedi Mairin masanın karşı tarafından.

Suçluluk duygusu yavaşça Caelen'in tüm bedenini sardı. Karısına ne kadar şahane ve güzel göründüğünü söyleyen o olmalıydı. Duygusuz sözlerini telafi etmek için, başkalarına yorum yapmaları için fırsat vermemeliydi.

Ama yine de hatasını düzeltmek için ağzını açamadı.

"Ben daha güzel bir gelin görmedim," dedi kral büyük bir gülümsemeyle.

Caelen krala kaşlarını çatarak baktı ve Ewan'ın ne yapıyorsun bakışına aldırmadı.

David sadece güldü ve yemeğe daldı.

"Yaptığımız iyi bir şey, Ewan," dedi David koluyla ağzını silerken.

Caelen bu birleşmenin gerçekten gerekli olduğundan emin olmayı istiyordu. Kardeşi aylarca Mairin, Isabel ve Duncan Cameron hakkında endişelendikten sonra şu anda daha rahat görünüyordu. Ve Alaric de halinden memnundu. Çok uzun zaman Alaric'e imkansız bir seçenek için acı çektirilmişti. Sevdiği kadın mı yoksa klanına olan bağlılığı mı? Daha önce yanlış kararlar verdiğinden, Caelen kendini bu gibi konularda karar verecek yeterlilikte görmüyordu.

Etrafında herkes bu kadar mutluyken, doğru olanın yapılmadığını tartışmak zordu. Sorun, mutsuz olanların sadece kendisi ve Rionna olmasıydı.

Ewan krala dönmeden önce Caelen'in olduğu tarafa baktı. "Evet, iyi bir şey yaptık."

"Bebek yolculuğu kaldıracak kadar iyi olduğu zaman,

Neamh Alainn'e sahip çıkmak için acele etmelisin. Kalemizdeki son bağlantıyı korumak için bu çok önemli."

Kral Caelen'e döndü. "Bir kış fırtınasının yaklaştığı gerçek ama McDonald kalesine gitmeniz de çok önemli. Anlaşma yapıldı ama benim daha önceki lorda, herhangi bir anlaşmazlık çıkarmayacağına dair güvenim yok. McDonaldlar'ı kontrol altına almak ve McCabeler'le olan birleşmeyi onurlandırmak senin görevin."

Rionna bu sözler karşısında kaskatı kesildi ve kafasını kaldırarak krala öfkeyle baktı. Caelen onun elini yakaladı ve sıkarak uyardı.

"Bir McCabe olduğumu unuttun mu? Kendi akrabama, kardeşime ihanet eder miyim?" Caelen, öfkesini kontrol edebilmek için kendisiyle savaştı. O da, Rionna da klanlarının iyiliği için kendilerini feda ediyorlardı. Caelen bu hakareti onaylamadı. "Lord McDonald'ın onurdan yoksun olması, onun insanlarının da yoksun olacağı anlamına gelmez."

Rionna rahatlayarak sandalyesine yaslandı. Kaskatı omuzları, o biraz rahatlayınca yumuşadı. Ve insanın içine akan altın bakışlarını Caelen'e çevirdiğinde, Caelen gözlerindeki minnettarlığı gördü. Ve zoraki gösterdiği saygıyı...

"Saygısızlık etmek istemedim," dedi David. "Bunun kolay olmayacağı bir gerçek. McDonaldlar seni hemen lordları olarak kabul etmeyecekler. Arkanı hep kollamalısın. Duncan Cameron anlaşmamızı zayıflatacak her türlü hileye başvuracaktır. O yok edilmesi gereken bir yılan."

"Kardeşimin McDonaldlar'ı, yenilmesi güç bir savaş gücü olarak şekillendirmek için ne gerekiyorsa yapacağından hiç şüphem yok," dedi Ewan. "McCabeler'in ye-

nilmezliği büyük ölçüde onun sayesinde. Bunu yapmakla güçlü bir müteffik kazansam bile onu kaybetmekten büyük üzüntü duyduğum bir gerçek."

"Beni kaybetmeyeceksin, kardeşim," dedi Caelen gülümseyerek. "Artık komşu olacağız."

Şu ana kadar sessiz kalan Alaric, kaşlarını çattı ve kardeşlerine baktı. "Ne yapacaksın, Ewan? Aynı anda iki yerde olamazsın. Neamh Alainn'in iyi savunulması lazım ve ne pahasına olursa olsun Mairin ve Isabel'in korunması şart. Ama aynı zamanda bizim kalemizi de ihmal edemezsin. Klanımızı da..."

Ewan gülümsedi ve kralla anlamlı bir şekilde bakıştılar. "Hayır, Alaric. Senin söylediğin doğru. Şahsına ait arazisi ve çiftliği olmayan tek McCabe sensin. Ben ve Mairin, Neamh Alainn'de yaşarken, McCabe kalesini senin koruman kesinlikle doğru görünüyor."

Alaric çok şaşırdı. Kardeşlerine baktı ve başını salladı. "Anlamıyorum."

"Ben artık buranın lordu olamam," diye mırıldandı Ewan. Gözleri aşkla dolu Mairin'e döndü. "Sen de görüyorsun. Isabel'in doğumuyla, onun nefes alışıyla kaderim, hepimizin kaderi değişti. Kızımın mirasını korumak benim görevim. Görevlerimi klanım, karım ve eşim arasında dağıtarak her birine karşı adil olamam. Bu sebeple sen lord olacaksın. Bu görev için daha iyi birini düşünemiyorum."

Alaric elini saçlarının arasından geçirdi ve Ewan'a inanamayan gözlerle baktı. "Ben ne demem gerektiğini bile bilmiyorum, Ewan. Buradaki toprakların sahibi, lordu sensin. Babamız öldüğünden beri işler böyle yürür. Bu görevi devralacağımı hiç düşünmemiştim."

Kral kaşını kaldırdı. "Bunun üzerine düşünmen gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Tabii ki hayır. Klanımın geleceğini ve güvenliğini sağlamak için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Belli ki benimle evlenmek dışında," dedi Rionna mırıltıyla.

Ama Caelen bunu duydu ve karısına sertçe baktı. Rionna'nın, Alaric'e karşı bir şeyler hissediyor olabileceğini düşünmemişti. Yeteri kadar uzun zaman beraber olmamışlardı. Yine de kim bir kadının aklının çalışma şeklini açıklayabilir ki?

Alaric, Caelen kadar soğuk değildi; Caelen bağışlayıcı olmadığını biliyordu. Hatta haşin olabilirdi. Alaric kadınlarla daha uyumlu görünüyordu. Ona hayrandılar. Onu hoş buluyorlardı.

Rionna, kendini yanlış McCabe'le evli bulduğu için üzgün müydü? Bu Caelen'in düşünmediği bir şeydi, ama şimdi düşünüyordu ve bu ihtimal hiç hoşuna gitmemişti.

"O zaman bu ayarlandı," dedi kral kadehini masaya koyarken. "Lordları toplayacağız ve Ewan, kardeşini McCabe klanının yeni lordu olarak tanıtacak."

"Ya askerlerimiz?" diye sordu Alaric, Ewan'a.

Caelen öne doğru eğildi çünkü onun da bu konuşmayı duyması gerekiyordu. McCabeler'in harika bir savaş gücü vardı; ama ikiye ayrılmak zorundaydı, ki bunun hiç kimseye yararı yoktu.

Ewan yüzünü buruşturdu. "Mairin ve Isabel'in en iyi şekilde korunduğundan emin olmak için yanıma yeteri kadar büyük bir birlik alacağım. Neamh Alainn'e vardığımızda,

orada kralın korumasından memnun kalırsam, birkaçını geri gönderebilirim."

Caelen'e baktı. "Yeni evlendiği ve yeni karısıyla McDonald kalesine yerleşmenin onun için zor olacağını düşündüğümden Cormac'ı burada bırakmayı düşündüm. Sana verecek adamım yok ama McDonald askerlerini eğitmende yardımcı olması için Gannon'ı gönderebilirim."

Caelen hayretle kardeşine baktı. "Ama Gannon senin en çok güvendiğin, en eski adamın. Seni, karını ve çocuğunu sadakatle korudu."

"Bu sebeple seninle gönderiyorum," dedi Ewan sessizce. "Bir dosta ihtiyacın olacak, sorgusuz sualsiz güvenebileceğin bir dosta." Konuşurken Rionna'ya özür dilercesine baktı.

Rionna adamların arkasında şöminenin üzerinde asılı duran el işi örtülere bakıyordu. Yüzünde taş kırabilirdiniz. Hiçbir duygu belirtisi yoktu. Gözleri ihtiyatlıydı, düşüncelerine ihanet etmiyordu.

Sonra, çevresindeki erkekleri onaylamaya, tenezzül ediyormuş edasıyla döndü. Nazik ve kadınsı bir şekilde burnunu çekti. Ama bir şekilde Caelen, erkek gibi kararlı bir ses çıkarmamanın ona çok zor geldiğini biliyordu.

"Lütfederek, McDonaldlar gibi bir klanla birleşmeniz bir mucize. Bu kadar bayağı ve güvenilmezsek neden canınızı bizimle bir anlaşma yaparak sıkıyorsunuz?" dedi Rionna.

Caelen, Rionna'nın elini neredeyse elinde eziyordu. Burun delikleri genişledi, kardeşiyle ve kralla bu şekilde konuştuğu için onu dövebilirdi; ama bakışlarındaki bir şey onu durdurdu. Öfke değildi, daha önce ne hissettiğine dair hiçbir ipucuna rastlamadığı yerde gördüğü şey; incinmişlikti.

Bu his o kadar çabuk kayboldu ki, genç adam hayal gördüğünü düşündü.

Ewan suratını asarken, kral kıkır kıkır gülüyordu.

"Anladığım kadarıyla bunu duymak senin için kolay değil, Rionna. Senden özür dilerim. Kardeşimi düşman ortamına desteksiz gönderemem."

"Sizin adamınız olduğundan daha çok benim kocam olduğu için korunacak," dedi. "Bence beni incitmemek için daha çok endişelenmelisiniz."

Bu sözler karşısında Ewan'ın gözleri kısıldı. İma edilen bu tehdide sinirlendi. Caelen ise sadece eğleniyordu.

Caelen ağır ağır konuşarak, "Rionna şimdi uyurken boğazıma sarılabilirsin diye endişelendireceksin herkesi," dedi.

Öne doğru eğildi, kolunu boynuna attı ve odaya süzüldüğünden beri yapmak için öldüğü şeyi yaptı. Dudakları Rionna'nın dudaklarını ezdi. Tatlı mimiklerin ve sözcüklerin eşlik ettiği, baştan çıkarıcı bir öpücük değildi.

Bu, sus emriydi. Otoritesini göstermekti. Kime ait olduğunu hatırlatmaktı.

Kararlı küçük hanım, Caelen'in dudaklarını hafifçe ısırdı. Caelen'in ağzına kan tadı geldi ama aynı zamanda Rionna'nın tatlılığını da hissetti. Rionna'nın umduğu gibi bir tepki vermedi. Kan, Rionna'nın diline değene kadar öpücüğü derinleştirdi. Onu itmeye çalıştığında, Caelen Rionna'nm dolgun göğüslerini göğsüne yaslayıncaya kadar onu kendine çekti.

Kendini bıraktığında ve mücadeleden vazgeçtiğinde, Caelen onu yavaşça bıraktı. Gözlerine bakarak, elinin tersiyle ağzını sildi.

"Gördün mü, Ewan? Tamamen zararsız. Sadece onunla nasıl başa çıkacağını bilmen lazım."

Rionna, ayaklarına baktı, gözleri öfkeden yanıyordu. "Sen en adi eşeğin tekisin."

Rionna öfkeyle fırlayarak odadan çıktığında, Caelen gülümsemeye çalışıyordu. Her zamanki uzun erkeksi adımları, eteğinin ayağındaki süslemeler yüzünden tamamen engellenmişti. Kırılgan bir heykel gibi görünüyordu.

Ve bu onu çileden çıkarıyordu.

www.webcanavari.net / Orppersephone

4

"Aman Tanrım, Rionna, bunlar nereden geldi?" diye bağırdı Keeley.

Rionna kaşlarını çatarak odasının kapısını kapattı ve aşağı bakarak Keeley'nin neyi kastettiğini anladı.

"Onlar göğüslerim."

"Evet, bunu görebiliyorum. Kastettiğim şey, bunları bir gecede nasıl büyüttüğün."

Rionna bir an Keeley'e baktı ve sonra kahkahalara boğuldu. Ya kahkaha atacaktı ya da ağlayacaktı ve ağlamamak için gözünü oyabilirdi.

Rionna yürüyüp yanındaki yatağa yıkılırken Keeley'nin gözleri neşeyle doluydu.

"O bir... o bir..."

"Evet Rionna? O bir ne?"

"O bir ahmak! Kibirli, çenesi düşük bir ahmak!"

"Hakaretler konusunda eğitiminin eksik olduğunu görüyorum," dedi Keeley kuru kuru.

"Dikkatli olmaya çalışıyordum," diye mırıldandı Rionna.

"Sanırım yeni kocanı anlatıyorsun."

Rionna derin bir nefes aldı. "Asla işe yaramayacak, Keeley. Sana ve Alaric'e bakıyorum. Ewan'ın Mairin'e olan tutumunu görüyorum. Sonra Caelen'e bakıyorum."

Keeley'nin yüzünü hüzün ve endişe kapladı. "Çok mutsuz olacağını mı düşünüyorsun?"

Rionna birden kendini suçlu hissetti. Keeley burada, çok kötü bir hastalıktan kurtulmak için yatıyordu. Rionna'nın evlenmesi gereken adamla evlenmişti ve Rionna'nın mutsuz olmasına muhtemelen çok üzülmüştü."

"Gerçek şu ki hangi McCabe'le evlensem mutsuz olacaktım; bu yüzden Alaric'le evlendiğin için kendini suçlu hissetme. En azından birimiz mutluyuz ve seni çok seven birine sahip olduğun için senin adına seviniyorum."

"Dün akşam nasıldı?" diye sordu Keeley.

Rionna'nın gözleri kısıldı. "Bilemiyorum. Son hatırladığım şey senin pencerenin önünde duruyor olduğum. Sadece iç çamaşırlarım üzerimde, Caelen'in yanında uyandım. Hatırlamadığıma göre, o kadar da kötü olmuş olamaz."

"Hâlâ giyinik olduğunu söylüyorsun."

"Evet şey, tamamen çıplak değildim, eğer sorduğun buysa."

Keeley kıkırdayarak güldü. "Hiçbir şey olmamış, Rionna. Seninle birlikte olmamış. Orada sandalyede kendinden geçmiştin. Odaya geldi, seni kucakladı ve dışarı çıkardı. Kıyafetlerini çıkarıp seni yatırmış olmalı."

Rionna hüzünlü bir iç çekti ve omuzları düştü. "Bitmiş olduğunu umuyordum. Aynı korkuyu en baştan bir daha yaşayacağım."

Keeley, Rionna'nın ellerini okşadı. "Gereksiz yere endişeleniyorsun. Bir kez korkunu yendin mi, gerisi kolay ve hatta harika. Şimdi söyle bana birdenbire nasıl bu kadar cömert göğüslere sahip oldun?"

Rionna gözlerini kaydırdı. "Her zaman bağlıyordum. Büyümeye başladığımda göğüslerim vücudumun geri kalan bölümlerinden daha hızlı gelişti. Bunlar böyle önümde sallanırken kılıç kullanamam ve hamle yapamam. Caelen'in sözleriyle dile getirmem gerekirse bu edepsizlik."

Keeley'nin nefesi kesildi. "Bunu söyledi mi?"

"Örtünmemle ilgili bir şeyler mırıldandı ve edepsiz kelimesini kullandı."

"Haklısın. O bir ahmak."

Rionna güldü ve içini çekti. "Gerçek şu ki bu elbise beni deli ediyor. Değiştireceğim ve belki biraz temiz hava alacağım. Kalenin duvarları üzerime geliyor sanki."

"Sen her zaman dışarıda daha rahattın," dedi Keeley gülümseyerek. "Git o zaman. Caelen sorarsa seni gördüğümü söylemeyeceğim."

Rionna, Keeley'i yanaklarından öpmek için eğildi. Aşağıda Alaric'in yeni lord olmasıyla ilgili söylenenler dilinin ucuna geldi; ama Alaric'in vereceği haberin sürprizini bozmak istemedi. Yeni çiftin geçirecekleri her güzel ana ihtiyaçları vardı. Ne de olsa cehennemden yeni çıkmışlardı.

"Seni sonra görmeye geleceğim. Şimdi dinlen, biricik kardeşim."

Keeley muzip muzip güldü. "Döndüğünde, bedensel istekler hakkındaki her şeyi anlatacağım sana. Gerçek şu ki en huysuz adamı bile, birkaç dokunuşla ve ağzını farklı bir şekilde kullanarak yola getirebilirsin."

Rionna'nın yüzünü alevler bastı. Elleriyle kulaklarını kapadı.

Keeley, yastıkların üzerine uzandı ve gülümsedi. "Burada olmandan çok memnunum, Rionna. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim."

Rionna hızlıca, üzerindeki elbiseyi yırtarak çıkardığı odasına doğru ilerledi. Öfkesine sarıldı çünkü alternatif olan katlanılabilir gibi değildi. Gerçekten istediği, yatağa girmek ve aşağılandığını unutmaktı.

Maddie'nin bu işe karışmasına izin vermek onun aptallığıydı. Böyle güzel kıyafet oyunu oynamak, tüm sosyal hoşlukları bilen güzel kadınlara aitti. Nasıl konuşulacağını... Nasıl yürüneceğini... Nasıl sessiz ve uysal olunacağını... Rionna'nın yapamadığı her şey...

Rionna'nın tek başardığı şey; kendini daha büyük bir aptal konumuna getirmekti. Ve Caelen'e onu aşağılaması için başka bir fırsat daha vermişti.

Ondan nefret ediyordu.

Kendini, kardeşinin bir kenara atılmış geliniyle evlenen asil bir kurtarıcı olarak görmesi yeteri kadar kötüydü ve kibirli budala, tekmelenmeyi hak eden bir zorbaydı.

Keşke evlenebileceği bir kız kardeşi olsaydı. O zaman Rionna istediği gibi giyinebilir, davranabilirdi ve istediği zaman da kılıç kullanabilirdi.

Çırılçıplak ayakta dikildiğini ve havanın da soğuk olduğunu fark edince dar pantolonunu çekti ve üzerine tuniğini geçirdi. Botları eskiydi. Topuğunda delik vardı ama ayağına tam oluyorlardı ve onu hiç yarı yolda bırakmamışlardı.

Saçlarını düzeltmeye birkaç dakika daha ayırdıktan son-

ra, kılıcını kınına koydu ve yeniden kendisi olmanın mutluluğunu yaşadı.

Sonra döndü ve odadan çıktı.

Caelen McCabe'in canı cehennemeydi. Diğer herkesin de. Onun klanı en yücesi ve en akıllısı olmayabilirdi. Başka bir klan gibi dövüş yetenekleri de olmayabilirdi. Ama onun ait olduğu yerdi ve bu klanın insanları hakkında zavallıca konuşmalarına izin veremezdi. Babası bunu yeteri kadar yapmıştı. Sadece kendini düşünen aşağılık herif.

Erkeklerin hâlâ konuşuyor olduğunu umarak, sessizce merdivenlerden aşağıya indi. Merdivenin sonuna geldiğinde, koridorda yankılanan sesi duyunca başını kaldırdı.

Ters yöne doğru aceleyle ilerledi ve avluya yan kapılardan birinden çıktı.

Komşu klanların askerleri, kılıçlarıyla idman yapıyorlardı. Kendi aralarında şakalaşıyorlar, gülüyorlardı. Burnuna ter kokusu geldi ve metal sesi kulaklarında çınlıyordu; hoş ve tanıdık...

Yine de bir araya toplanmış askerlerden uzaklaştı ve ağaçlar arasından göle doğru yürüdü.

"Rionna!"

Hemen döndü ve aynı yoldan gelen babasını gördü. Kaşları çatık ve kolları göğüslerinde bağlıydı. Sonra bir eliyle ona gelmesini işaret etti.

Dişlerini sıkarak babasına doğru yürüdü ve aralarında biraz mesafe bırakarak durdu.

"Evet, baba?"

"Seninle konuşmak istiyorum. Caelen McCabe'in, McDonald klanını almasına izin veremeyiz."

"Bu konuda çok fazla seçeneğimiz yok," dedi Rionna

sözlerine dikkat ederek. "Ya McCabeler'le birleşeceğiz ya da Duncan Cameron'la tek başımıza savaşacağız."

"Hayır, bu bizim tek seçeneğimiz değil."

Tek kaşını kaldırdı. "Bunu söylemek için biraz geç kaldığını düşünmüyor musun? Ben Caelen McCabe'le evlenmeden önce bu çözümle gelemez miydin?"

"Ben yapmadan şu çeneni kapat," diye kükredi babası. "Ben hâlâ lordunum ve küstahlığına tolerans göstermem."

Uzun yıllardır saygı duymadığı adama meydan okurcasına baktı. Erkeklerin yüz karasıydı, klanın başı ve babası olsa bile. Kendi doğumuna müdahale edemezdi ki... Yapabilse bunu yapardı.

"Söyle bana, baba. Hepimizi McCabe ve Duncan Cameron'dan kurtaracak şu lanet planın nedir?"

Babası gülümsedi ve Rionna ürperdi. "Eğer bir adamı yenemiyorsan, onunla birleşmeyi düşünmelisin. Cameron'la pazarlık yapmayı düşünüyorum. O benim lord olarak kalmama izin verecek ve ben de ona çalışmalarında yardım edeceğim."

Rionna'nın kanı yüzünden çekildi ve soldu. "İhanetten bahsediyorsun!"

"Sessiz ol!" diye kızdı babası. "Duyulmasını istemeyiz."

"Sen bir aptalsın," diye bağırdı. "Ben çoktan evlendim. Yapacak hiçbir şey yok. Duncan Cameron onursuz bir adam. Bizi gerçekten onunla birleştirmeyi düşünüyor olamazsın."

Babası, Rionna'nın yüzüne bir tokat attı, Rionna tokadın şokuyla konuşamadı. Eli yüzünde geriye doğru sendeledi.

Sonra tekrar dengesini sağladı, öfkesi o kadar hiddetliydi ki patlamaktan korktu.

Kılıcını çekti ve babasının üzerine hücum etti; kılıcını, ucu boynuna değecek şekilde tuttu. Korkudan gözleri açılmış Rionna'ya bakan babasının alnından da ter boşalıyordu.

"Bir daha sakın bana dokunma," dedi dişlerinin arasından. "Eğer bir daha bana elini kaldırırsan, kalbini sökerim ve şahinlere yem olarak veririm."

Babası yavaşça ellerini kaldırdı, sonbahardaki yapraklar gibi titriyorlardı. "Fevri davranma, Rionna. Söylediklerine dikkat et."

"Ben gerçekleri söylüyorum," dedi kendisinin bile tanıyamadığı sert bir tonda. "Klanını onursuzluğa yönlendirmeyeceksin. Beni de yarattığın bataklığına çekemeyeceksin. Cameron'la birleşmeyeceğiz. McCabe'le olan sözleşmemize ihanet etmeyeceğiz."

Bir adım geri attı ve kılıcını indirdi.

"Gözümün önünden kaybol. Beni hasta ediyorsun."

Babasının dudakları memnuniyetsizlikle kıvrıldı. "Sen her zaman bir hayal kırıklığıydın, Rionna. Erkek gibi olmaya çalıştın ve şimdi ne erkeksin ne de bir kadın."

"Cehenneme git," diye fısıldadı Rionna.

Babası onu soğukta titrerken bırakarak, arkasını döndü ve gitti.

Rionna, yavaşça göle doğru ilerleyip, suyun kenarında yürümeye başladı. Bugün su karanlık ve kasvetliydi. Rüzgar suyun yüzeyinde esiyor, kıyıya vuran dalgaların oluşmasına sebep oluyordu.

Yüzü sızladı. Babası ona daha önce hiç vurmamıştı. Daha önce tamamen başka bir sebepten onu korkutmuştu. Aslında olabildiğince ondan uzak dururdu ve Rionna değerli bir rehine olana dek babası onu görmezden gelmişti.

Görmeyen gözlerle suya baktı ve bütün bu karışıklık başladığından beri ilk defa, onu aşağıya çeken bir umutsuzluk hissi tüm bedenini sardı.

Bir eş olmak hakkında ne biliyordu?

Şöyle bir kılık kıyafetine bakınca utandı. Caelen McCabe başka hiç kimsenin yapamadığı bir şeyi yapmayı başarmıştı. Kendinden utanmasını sağlamıştı ve bu onu çileden çıkarıyordu.

Ellerini birbirine sürttü ve daha sonra tuniğinin altına soktu. Eldiven giymemişti – ne büyük bir hata! Kaleden çıkmak ve üzerine gelen duvarlardan kaçmak için çok acele etmişti.

Ama ne sert rüzgar ne de keskin soğuk, onu sıcak kaleye döndüremezdi. Gölden gelen sis kadar soğuk olan kocasıyla geleceğine dönüş...

"Rionna, bu soğukta dışarıda olmamalısın."

Kaskatı kesildi ama kocasının kısa azarını duyduğu için arkasını dönmedi.

"Hasta olacaksın."

Caelen yanına geldi ve onun baktığı yönde göle baktı.

"Özür dilemeye mi geldin?" diye sordu Rionna ona yan yan bakarken.

Caelen şaşırdı ve kaşını kaldırarak ona dik dik baktı. "Ne için özür dileyeceğim?"

"Bana sorarsan, bu uygun bir özür dileme değil."

Söylendi. "Seni öptüğüm için özür dilemeyeceğim."

Kan yüzüne hücum etti. "Bahsettiğim öpücük değildi, ama herkesin önünde bu kadar özel bir şeyi yapmaya hakkın yoktu."

"Sen benim karımsın. İstediğimi yaparım," dedi umursamazca.

"Beni küçük düşürdün," dedi Rionna sert bir sesle. "Bir kere değil iki kere."

"Sen kendini küçük düşürdün, Rionna. Disiplinsizsin. Sınırların yok."

Caelen'in üzerine yürüdü, yumruğu hazırdı. Ona vurmayı çok isterdi. Ama sadece deneyebilir ve büyük ihtimalle elini kırardı.

Ona haddini bildirmek için ağzını açtı ama Caelen'in yüz ifadesi onu durdurdu.

Kesinlikle çok tehlikeliydi.

Birden Caelen'in gözleri ifadesizleşti ve çenesi oynadı.

Kükremesiyle bembeyaz kesildi Rionna. "Sana kim vurdu?"

Eli yanağına gitti ve bir adım geri attı. Ama Caelen bunlara aldırmıyordu. İleri gitti ve Rionna'nın elini indirdi. Ve diğer eliyle hâlâ duran izin üzerini okşadı.

"Kim sana el kaldırmaya cesaret etti?"

Yutkundu ve aşağıya baktı. "Bu önemli değil."

"Kahretsin. Bana kim olduğunu söyle, o piçi öldüreceğim."

Sonunda ona bakmaya cesaret ettiğinde gözlerindeki korkunç öfke onu şaşırttı. Çok sinirliydi.

"Bunu baban mı yaptı?"

Rionna'nın dudakları şaşkınlıkla aralandı ve Caelen'in dudakları hırsla büzüldü.

"Onu bu sefer öldüreceğim," diye mırıldandı Caelen.

"Hayır! Senin öfkene değmez. Bana bir daha dokunmayacak."

"Tabii eminim dokunmayacak."

"Ben bu meseleyi çözdüm. Senin beni korumana ihtiyacım yok."

Caelen Rionna'nın omuzlarını tuttu. "Kimse benim olana dokunamaz. Kimse benim olana zarar veremez. Benim korumama ihtiyacın olmadığını düşünebilirsin, ama seni koruyacağım. Rionna, kendi yolundan gitmeye alışkın olabilirsin, ama artık bitti. Bizim klanlarımıza karşı sorumluluklarımız var."

"Sorumluluk. Benim sorumluluğum ne, lordum? Şu ana kadar sadece bir kadın gibi giyinmemi ve davranmamı beklediğini gördüm, hiç inkar etme, başkalarının önünde akılsız bir ahmakmışım gibi davrandın."

"Olmadığım biri gibi davranmamı istiyorsun," diye fısıldadı sert bir tonda gözyaşları içinde. "Olamayacağım bir kadın olmamı istiyorsun."

"Beni güç savaşına sokma, leydim. Sadece acı çekersin."

"Neden bir savaş olmak zorunda? Neden beni olduğum gibi kabul etmiyorsun? Neden değişmek zorundayım?"

Caelen'in burun delikleri genişledi ve ellerini omuzlarından çekti. Bir süreliğine ondan uzaklaştı ve gözlerini suya dikti. Tekrar ona baktığında, gözlerinde öfkenin ve sabırsızlığın kıvılcımları parlıyordu.

"Benim için hiçbir şeyin değişmediğini mi düşünüyorsun, Rionna? Şu an evliyim. Evlenmek istemiyordum. Kesinlikle buna hazır değildim ve büyük ihtimalle de kısa süre içerisinde hazır olmayacaktım. Ben bir savaşçıyım. Benim yaptığım şey; dövüşmek. Klanımı korumak. Ama şimdi elim kolum bağlandı ve klanımdan ayrılıp başka bir klana gitmek zorundayım. Hiç tanımadığım, bana asla güvenmeyecek insanları yönetmem bekleniyor. Hepsinin ötesinde Duncan Cameron, ağabeyimin ölüsünü istiyor. Mairin'i kendine istiyor ve ana rahmine düştüğü andan beri Isabel'in

hayatı da tehlikede. Alaric'i öldürmeye çalıştı. Klanımızın kalbine hainler gönderdi. Ben burada olmalıyım. Ailemi koruyabileceğim yerde. Beni lordları olarak görmek istemeyen insanlara liderlik yapacağım yerde değil."

"Bu benim tercihim değildi," dedi Rionna öfkeyle.

"Evet, biliyorum. Ama bu önemli değil. İkimiz de görevimize bağlıyız. İkimizin de başka seçeneği yok."

Rionna gözlerini kapadı ve arkasını döndü, böylece yüz yüze geldiler, bakışları birbirlerine kenetlendi.

"Neden yaptın o zaman, Caelen? Gerçekten neden yaptın? Sessiz kalabilirdin. Eğer bu kadar tatsız bir görevse neden benimle evlenmek için adım attın?"

Caelen sorusuna cevap vermeden önce, uzunca bir süre sessiz kaldı.

"Çünkü kardeşimin bir başkasını severken seninle evlenmesine katlanamadım."

Acı Rionna'nın göğsünü yine sıkıştırdı.

"Umarım bir gün cevabın değişir," dedi sessizce, Rionna arkasını dönüp kaleye doğru geri yürürken.

www.webcanavari.net / Orppersephone

5

www.webcanavari.net / Orppersephone

Caelen odasına çıktığında saat geç olmuştu. O ve kardeşleri gece geç saatlere kadar plan yapmıştı ve ertesi gün lord olarak görevlerini devralmak üzere yeni karısıyla McDonald kalesine doğru yola çıkacaktı.

Gregor McDonald'ın ayrılması sürpriz olmamıştı ama en iyi bir düzine askeri de onunla beraber gitmişti – Caelen'in kaybetmeyi kaldıramayacağı askerler...

Önceki lord, yenilmiş bir korkak gibi sinsice ayrıldı. Kızına bir hoşça kal bile demedi. Caelen de babasının Rionna'ya bir daha yaklaşmasını istemiyordu zaten.

Evet, gitmesi McDonald klanı için iyi olmuştu. Sorun, McDonaldlar'ın bu gerçeği kavrayıp, Caelen'i kucaklayıp kucaklamayacaklarıydı. Tabii ki kucaklamayacaklardı. Belki birkaçı... Ama Caelen de hiç tanımadığı birinin aniden lordları olarak tanıştırılmasını hayal edemiyordu.

Bir lord olacağını hiç düşünmemişti. Bu görev her zaman Ewan'ındı, daha sonra da vârislerinin olacaktı. Caelen üçüncü oğuldu ve onun görevi her zaman lordu desteklemek olmuştu. Sonsuz sadakat göstermek ve hayatını Ewan'a, karısına ve onların çocuklarına adamak.

Bu onun gözünü korkutan bir görevdi. Bunu yapabileceğinden emin değildi. Ya başarısız olursa; sadece klanı için değil kardeşi ve kral için de işler kötüye gidecekti. Yeni karısını söylemeye bile gerek yoktu.

Caelen onu bir veba gibi saran güvensizlikten nefret ediyordu ve asla birinin onu korumasını kabul edemezdi. McDonaldlar'ı yönetecek en iyi lider olduğuna ikna olmayabilirdi ama bunu onlar asla bilmeyecekti. Herhangi bir zayıflık belirtisi onlara bu liderlik için uygun olmadığını gösteren bir işaret olurdu ve bunun olmasındansa ölmeyi tercih ederdi.

Hayır. Güçlü olmalıydı. En baştan merhamet göstermemeliydi. Onları McCabe savaşçıları gibi yenilmez bir güç yapmak için önünde çok uzun bir yol olduğundan, Caelen'in onların saygısını kazanması önemliydi.

Odasının kapısını açtığımda Rionna'nın içeride ve hâlâ uyanık olmasına şaşırdı. Beline kadar olan saçları açık, ateşin yanında oturuyordu. Perçemleri ateşin parlaklığını yansıtıyor ve altın sim gibi parlıyordu.

Onun kendi odasına çekileceğini ve ne olursa olsun ondan uzak duracağını düşünüyordu.

Rionna ilk önce onu duymadı ve Caelen onun muhteşem fiziğini inceleme şansı buldu. Göğüslerini tekrar bağlamamış olması hoşuna gitti. Bağlamanın, onun şehvetli kıvrımlarını nasıl örttüğü hayret vericiydi.

Onun bakışını hissetmiş gibi, saçlarını tek bir omzuna alarak yavaşça döndü Rionna.

"Uyuyor olmalıydın," dedi kaba bir şekilde. "Çok geç oldu ve yarın yola çıkacağız."

"Bu kadar çabuk mu?"

"Evet. Acele etmeliyiz."

"Kar yağıyor. Fırtına kapıda."

Caelen kafasını salladı ve yatağın kenarına oturdu. Botlarını çıkardı ve kenara koydu. "Muhtemelen bütün gece kar yağacak. Yolculuk yavaş ilerleyecektir ama biz havanın kırılmasını beklersek bahara kadar burada kalırız."

Rionna sessiz kaldı. Kafa karışıklığı gözlerine yansıyordu. Tereddüt etti ve dudakları kararsızlıkla savaşıyormuş gibi gerildi.

Caelen bekledi, anlaşmazlığa düşecekleri bir şey yapmak istemiyordu. Ağzını her açtığında, pişman olacağı şeyler söylemek gibi bir huyu vardı.

"Bu gece o durumla ilgilenmek ister misin?"

Caelen ona dönüp bakarken iki kaşı aynı anda kalktı ve alnında kırışıklıklar oluştu. "Neyle ilgilenmek ister miyim, küçük hanım?"

Rionna yatağı işaret etti, yanakları kızardı. Caelen ne demek istediğini anladı ve onun tereddüdünün kendisini nasıl bu hale getirdiğine şaşırdı.

"Buraya gel, Rionna."

Bir an için ona itaatsizlik edeceğini sandı. Ama Rionna, derin bir nefes alarak, oturduğu yerden kalktı ve ışık saçan bir meşale gibi upuzun saçlarıyla ona doğru yürüdü.

Yeteri kadar yaklaştığında, Caelen onu bacaklarının arasına, ellerini de avuçlarının arasına aldı.

"Eğer yarın senden ata binmeni isteyeceksem; ki isteyeceğim çok açık, o zaman bugün seni yoracak bir şey yapamam."

Rionna'nın utancı derinleşti ve başını eğdi.

Caelen, ona tekrar bakması için Rionna'nın ellerini sıktı. "Tabii evliliğimizi tamamına erdirme noktasına geldiğimizde, korkman gereken hiçbir şey yok, seni korkutacak veya incitecek hiçbir şey yapmayacağım."

Tam olarak ikna edilmiş görünmüyordu. Heyecanla alt dudağını yaladı, dudağı ateşin ışığında parlak ve nemli görünüyordu.

Farkında olmadan yapılan bu davete karşı koyamayarak, Caelen onu ellerinden çekerek bacaklarına oturttu. Sahip olduğunu bilmediği bir centilmenlik ve nezaketle yanağını okşadı, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

Ateşin yanında o kadar uzun süre oturmuş olduğu için güneşi okşamak gibiydi. Parmaklarını, sanki ipek bir sıvının içinden geçiriyormuş gibiydi ve mest olmuştu – daha önce bu kadar güzel bir şeye dokunmadığına emindi – dudakları arasında bir nefeslik boşluk kalana kadar onu kendine çekti.

"Öp beni," dedi Caelen kendinin bile tanıyamadığı bir sesle.

Emir vermesi, Rionna'yı huzursuz etmişti. Kucağında dimdik oturdu. O kadar gergindi ki, taştan bir sütuna benziyordu. Ona baktı, sonra ağzına baktı ve tekrar dudaklarını yaladı.

Kahretsin.

Penisi, aynı Rionna gibi semsertti. Caelen, onu korkutmak istemediği için pozisyonunu değiştirdi ama her hareket

edişinde, kollarının arasında ateşli güzel bir kadın olduğu gerçeğinin biraz daha farkına varıyordu. Evliliklerini tamamına bu gece erdiremeyeceklerini söylediği bir kadın.

Aptal.

Tabii ki onu kendisiyle aynı ata bindirebilirdi ve böylece Rionna rahatsız olmazdı.

Hayır, o da işe yaramazdı, o zaman da Caelen tüm yolculuğu acılar içinde yapmak zorunda kalırdı.

İçini çekti ve kendini rahatsız geçireceği bir geceye hazırladı. Onunla birlikte olmaya niyeti yoktu ama ona kendi odasında uyumasına izin verme niyetinde de değildi.

Kardeşleri eşlerinden ayrı bir gece bile geçirmezdi. Onlara yeterli olmadığını düşündürecek herhangi bir sebep veremezdi.

Rionna tereddüt ederek, dudaklarını genç adamın dudaklarıyla buluşturdu. Tam olarak öpüşme değildi bu; sadece bir dokunuştu ama sanki yıldırım çarpmıştı. Ateşliydi. Genç adamın ayak parmakları bile alevler içindeymiş gibi yanıyordu.

Onu yatağa yatırıp, şuursuzca öpmemek için kendini zor tutuyordu. Yeni keşfettiği sabrı ve onu korkutmama isteği aldığı diğer aptalca kararlardan biriydi.

Kadının yanakları pembeleşirken, gözleri açık, aniden geri çekildi. Eli genç adamın göğsünden omuzlarına kaydı. Gözlerini dikmiş ona bakarken, genç adama dokunmaya cüret ettiği için, kendisine kızmasını bekliyordu sanki. Ama aksine, adam ona dokunması için yalvaracak noktadaydı.

Genç kadının parmakları, adamın boynunda gezindi ve yeniden ağzı dikkatle onun ağzıyla buluştu. Bu sefer, ağzı-

nın içini keşfetmek istiyormuşçasına bir süre orada kaldı. Diliyle... Aman Tanrım bu, genç adamı öldürüyordu!

Genç kadın ona biraz daha sokuldu ve göğsünü göğsüne bastırdı, dudakları genç adamın dudaklarında eridi.

Caelen'in tüm vücudunu bir şehvet dalgası sardı ama o, genç kadının teklifinin güzelliğini bozmak istemediği için geri çekildi. Tüm savaşçı yönlerine ve erkek gibi davranmasına rağmen o masum bir bakireydi. Genç kadın, yapabileceği tüm kurları ve göstereceği nezaketi hak ediyordu. Gerçi tüm bunlar olurken, onun da azizliği hak ettiğini sadece Tanrı biliyordu.

"Bu hiç de kötü değil, bu öpüşme..." diye fısıldadı kadın.

"Tabii ki değil, küçük hanım. Kim söyledi böyle bir şeyi?"

Durdu ve geri çekildi, onun gözlerinin içine baktı. "Hiç kimse. Ben daha önce kimseyi öpmedim. Gerçek şu ki nasıl yapıldığını bile bilmiyorum."

Rionna'nın öptüğü tek erkek olması Caelen'i memnun etmişti – tabii doğru söylediğini varsayarak – ama bu masumiyet kesinlikle sahte olamazdı ve böyle bir kandırmaca ona ne kazandırabilirdi ki? Hayır, geçmişin günahlarıyla bugüne renk vermeye çalışıyordu, ki bu da karısına haksızlıktı.

Öpüşmek hakkında hiçbir şey bilmediğini söylemesi onda garip bir his uyandırdı. Kadın erkekleri baştan çıkarmak için doğmuştu. Tatlı bir masumiyetle, cesur bir kurnazlık hissediliyordu öpüşünde, birbirine zıt duygular uyandıran, dilini bağlayan ve onu şapşala çeviren...

"Bence en doğru şekilde yaptın," diye mırıldandı Caelen. "Ama her ihtimale karşı, benim üzerimde çalışmaya devam edebilirsin."

Rionna, gergin bir kahkahayla sarsıldı, Caelen'e küçük gümüş zillerin sesini andıran bir ses çıkarmıştı.

"Öpüşmek doğru yapıldığında mükemmel olabilir," dedi Caelen. Konuşurken bile, ne kadar zamandır böyle basit bir tatlı öpücükten, gerçekten zevk almadığını düşündü.

"Doğru mu?"

"Evet."

"Göster o zaman."

Gülümsedi ve onu aşağı çekti, sonra üzerine eğildi ve dudaklarını boynunda gezdirdi. Rionna irkildi ve onun karşısında erimeden önce derin bir nefes aldı. Caelen, Rionna'nın kulağını dişledi ve lezzetli bir ikram gibi çenesini yaladı. Rionna'nın parmakları, kollarını sıkı sıkı kavradı. Kucağında, bağlanmış göğüsleri onun göğsüne yaslanmış şekilde oturuyordu. Artık bezin altında ne olduğunu bildiği için, bu Caelen'i öldürüyordu.

"Ah, evet öpüşmek çok hoş."

Hiçbir koşulda, bütün gece sadece yanında uzanmaktan memnun olmayacaktı. Kendisine ve ona, onu incitecek bir şey yapmayacağına ve yarınki seyahati çok rahat geçireceklerine dair söz vermişti ama bu onun ipeksi tenindeki ziyafetin tadını çıkarmayacağı anlamına gelmiyordu.

Caelen geceliğin kollarını omuzları çıplak kalana kadar çekti. Rionna birden hareketsiz kaldı ve onun göğsünden uzaklaştı, protesto ediyormuş gibi dudaklarını büzdü. Caelen'e bakmaya devam ederken ağzım açtı, sonra da mühürlercesine kapattı.

"Sana bakmak istiyorum. Daha sonra öpüşmeyle ilgili küçük bir şey daha göstereceğim ve tabii öpmenin zevk verdiği bazı yerleri...

"Oh."

Bu kelime dudaklarından soluksuz bir heyecanla çıkı- verdi. Göz bebekleri parladı ve ateş boğazından yükselerek yanaklarını bastı.

"Ne yapmamı istiyorsun?"

Caelen gülümsedi. "Sen hiçbir şey yapma. Ne gerekiyorsa hepsini ben yapıyor olacağım. Sadece uzan ve keyfini çıkar."

www.webcanavari.net / Orppersephone

6

www.webcanavari.net / Orppersephone

Rionna, Caelen'in kısık sesle ağır ağır konuşmasına karşı koyamıyordu. Uzun zamandır bastırdığı arzular tek tek gün yüzüne çıkıyordu. Sonra Caelen ayağa kalktı ve Rionna'yı da ayağa kaldırarak kendinden bir adım uzakta tuttu.

Onun dokunuşundan mahrum kalmak Rionna'yı tedirgin etti. Aniden araya giren bu duraksamayı anlamaya çalışırken, Caelen önce bileklerini sonra dizlerini açıkta bırakarak üzerindeki elbiseyi çıkarmaya başladı.

Rionna kendini günahkar ve utanmış hissetti ve bundan hoşlanmasına şaşırdı. Kim onu tutkulu olduğu için suçlayabilirdi ki?

Üzerindeki gecelik yukarı doğru sıyrıldıkça, bedenini arsız bir heyecan dalgası sardı. Rionna bundan da hoşlanmıştı. Sonunda Caelen elbiseyi tamamen kafasından çıkardığında panikledi.

Şu anda üzerinde sadece iç çamaşırları vardı. Caelen'in bakışları artık engel tanımıyor ve Rionna'nın bedenini baştan aşağı süzüyordu; Rionna'nın yanakları kıpkırmızı olmuştu. Caelen onu yiyip bitirmek istiyormuş gibi bakıyordu, sanki avına yaklaşmış bir canavar gibi. Rionna korkmalıydı ama gerçekten neler olacağını merak ediyor ve bekliyordu.

"Bunu yavaş yapmalıyım ki seni görebileyim ama ben sabırsız bir adamım ve heyecana bir dakikadan fazla dayanamam. Seni kesinlikle görmeliyim. Sana dokunmayı çok istiyorum ve bunun için sabırsızlanıyorum."

Hiçbir zaman kendinden geçen kadınlardan olmamıştı Rionna. Hayatında hiç bayılmamıştı ama şu anda dizlerinin bağı çözülmüş, başı dönmüş, neredeyse düşecek haldeydi.

Kendinde değildi. Hiç uyanmak istemediği, enfes bir rüyada süzülüyor gibiydi. Sadece rüyaları hiç bu kadar erotik olmamıştı ve hiçbirinde ona hissettiği yoğun arzuyla titreyen muhteşem bir savaşçı yoktu. Ona dünyadaki tek kadınmış gibi bakan.

Caelen, şu ana kadar göstermediği bir acelecilikle, üzerinde kalan son şeyi de hızlıca çıkardı ve Rionna birden sadece göğüslerini sardığı bezle kaldı. Soğuk olmamasına rağmen, tüm bedeninden bir ürperti geçti.

Caelen bakışlarını kaldırmadan önce, uzunca süre göğüslerini saran beze baktı. "Böyle kadınsı bir güzelliği saklamak çok gülünç. Onlardan utanıyor musun?"

Yanakları utançtan gerildi. "Hayır yani evet. Belki. Uygun değiller," demeyi başarabildi sonunda. "Bana engel oluyorlar."

Caelen kıkırdayarak güldü, sesi zevkten boğuk çıkıyor-

du. "Sana bir daha bunları saklamayı yasaklıyorum ve sadece bana göstermene izin veriyorum," dedi.

"Bunları ... bunları sevdin mi?"

"Ah tabii ki, küçük hanım. Biz erkekler bu tür şeyleri severiz. Ama göğüslerini saran bu bezi kaldırdığımda daha çok seveceğim."

Rionna'yı döndürdü ve bezin bağını çözdü. Bir tarafını tutarak öne geçti ve göğüsleri hapisten kurtulup ortaya çıkana kadar bir elinden diğerine alarak ve etrafında dönerek bezi açmaya başladı.

Gözlerini ona dikmiş olan Caelen, aslında sadece göğüslerine bakmıyordu. Sonunda, tamamen çıplaktı ve o zamanını baştan aşağı Rionna'yı süzerek geçirdi. Sonra gözlerine baktı, nefes alış verişi düzensizleşti.

"Muhteşemsin."

Elleri bedeninde kaymaya başladı, hafif hafif okşayarak. Rionna'nın göğüsleri ağırlaştı. Sızlıyordu. Ve çok sertleşmişti. Göğüs uçları sert, büzüşmüş, onun dokunuşları için yalvarıyordu.

Caelen göğüs uçlarına dokunduğunda nefesini tuttu. Mükemmel dokunuşları hızla karnından kasıklarına doğru zevk dalgaları gönderiyordu. Rahmi kasıldı ve o en özel yeri nemlendi. Patlamak üzereydi ve ... yanıyordu.

Caelen başını eğip göğüs uçlarından birini ağzına alır almaz, ayakları yerden kesildi. Nefes alamadı ve dizlerinin bağı çözüldü.

Caelen inleyerek onu kendine çekti ve yatağa doğru bir adım attı. Kolları onu sıkıca kavradı, öne doğru eğildi ve Rionna'yı sırt üstü yatırdı.

Caelen'in dudakları Rionna'nın nefesi kesilinceye kadar

dudaklarında eridi. Dudaklarını geri çektiğinde ikisinin de nefes almaya ihtiyacı vardı. Rionna kendine gelemeden, Caelen dudaklarını çenesinden boynuna ve göğüs uçlarına kaydırdı ve onları emdi.

Göğüs uçlarını her çekişinde, Rionna inliyordu ve ardı ardına gelen heyecan dalgaları amansızca kasıklarına vuruyordu. Dilini her iki göğüs ucunda da gezdiriyordu. Caelen, Rionna çaresizlikten kıvranana kadar, göğüslerini yaladı ve dişledi.

Açlıktan ölen bir adam gibi davranıyordu. Ama aynı zamanda son derece kibardı. Bu, Rionna'nın kafasını karıştırmıştı.

Rionna daha fazlasını istiyordu. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Ama neyi istediğine ya da neye ihtiyacı olduğuna karar veremiyordu.

Caelen, tomurcuklar ağzına alabileceği şekle gelene kadar dilini göğsünün etrafında kaydırdı. Daha sonra emdi, tatlı tatlı dişleyerek, iterek ve çekerek... Rionna çığlık atana ve tırnaklarını geniş omuzlarına geçirene kadar...

"Caelen, lütfen! Merhamet et."

Caelen kafasını kaldırdı, gözleri kalbinde dans eden alevleri yansıtıyordu. "Merhamet? Küçük hanım, benim merhametle asla işim olmaz. Ayrıca, bunu istemezsin. Ama daha fazlası için yalvaracaksın. Evet, yalvaracaksın."

Göğüsleri arasındaki boşluğu öptü ve mırıldandı. "Çok güzelsin, Rionna. Tanrı'nın sana verdiğini asla saklama. Sen bir lütufsun."

Sözleri Rionna'nın kalbine işledi, şimdiye dek ihtiyacı olduğunu bilmediği bir huzur verdi. Bu kadar sert bir insan nasıl böyle şairane konuşabilirdi? Sert bir adamdı. Kelimeleri daha da sertti. Eleştiri yapmaya hazırdı. Duygularını

asla göstermiyordu. Ama şu anda bir erkeğin aşığına davranabileceği en nazik şekilde davranıyordu.

Göbek deliğine doğru öpücüklerden bir yol yaptı, dudakları aşağı doğru kayarken bedeni de aşağı doğru iniyordu. Diliyle okşadı ve sonra hassas tenini dişledi.

Rionna, karnında giderek artan dalgalanmalar hissetti ve Caelen onu cesaretiyle şok ederek biraz daha aşağı indi.

Bacaklarını ayırdı ve bedenini öyle bir konumlandırdı ki, kafası Rionna'nm alt karnına denk geldi. O kafasını daha da aşağı indirince Rionna'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Yapamazdı. Bunu yapıyor olamazdı.

Aman Tanrım! Yapıyordu.

Parmaklarını, şu anda zonklayan bölgesinin üstündeki tüylerin arasından geçirerek, sızlayan kıvrımları ayırdı. O kadar hayrete düşmüştü ki, Caelen dudaklarını nemli bölgesine yapıştırdığında hiçbir itirazda bulunamamıştı.

Kontrolsüzce titredi. Kalçaları sallandı. Dizleri titredi. Karnı kasıldı, göğüsleri dikleşti, o kadar gerildi ki tenini yarıp çıkmak istiyordu.

Sonra Caelen onu yalamaya başladı.

Hassas bölgesinden göğüslerine kadar dilinin uzun tatlı dokunuşunu hissetti.

Bu dokunuşu sade bir öpücükle devam etti ve küçük tomurcuğu, Rionna tamamen kendinden geçene kadar son derece nazik bir şekilde emdi.

Ah evet, öpüşme hakkında gerçekten haklıydı.

Kaçınılmaz sona doğru hızla yaklaşıyordu. Bedeninin ritmi hızlandı, daha da gerildi. Zevk patlaması yaşıyordu, göğüslerinde ve rahminde hissettiği bu acı dolu zevkin merkezi, merhametsizce ısırdığı göğüsleriydi.

Bir noktada ortadan ikiye ayrılacağını düşünüyordu ama kesinlikle parçalanacağını hissettiği her an, yoğun bir şekilde aldığı zevk artıyor ve onu daha çok çıldırtıyordu.

"Caelen! Lütfen, ne yapmam gerektiğini bilmiyorum."

Caelen onun bacaklarının arasını yeniden öptü ve sonra kafasını kaldırdı, gözleri vahşi bir ışıkla parlıyordu. "Kendini rahat bırak, küçük hanım. Kaçınılmaz olan şeye karşı direniyorsun. Seni incitmeyeceğim, yemin ederim. Harika hissedeceksin. Şimdi rahatla ve sana sahip olmama izin ver."

Sözleri Rionna'yı sakinleştirdi, gergin kaslarını ve sinirlerini rahatlattı. Ağzı ona bir kere daha dokunduğunda Rionna titredi ve her şey yeniden başlıyormuş gibi gözlerini kapattı.

"Tadın bal gibi. Daha önce hiç bu kadar tatlı bir şeyle karşılaşmamıştım. Beni arzudan çılgına çeviriyorsun. Bir kadın ancak bu kadar güzel olabilir, Rionna. Sakın bunu saklama ya da bundan utanma."

Gözbebeklerinde yaşlar birikti. Baştan aşağı titriyordu, sadece zevkin bedenini sarmasından dolayı değil; aynı zamanda Caelen'in ortaya çıkardığı duygulardan dolayı...

Bu akşam kendini bir kadın gibi hissetmişti. Güzel ve arzulanan bir kadın. Bir gelinin hissetmesi gerektiği gibi. Aşağılanmak yerine, kendisinden beklendiği gibi.

Caelen'in dili vajinasında daireler çizerek içeri girdi. Rionna hissettiği bu yoğun duyguyla şok olmuştu. İçerisinde, derinlerde biriken dayanılmaz baskıdan en nihayetinde kurtulduğunda, başı yastıkta bedeni yay gibi kıvrıldı.

Bu hayatının en hayret verici, en güçlü ve en harika tecrübesiydi. Adeta uçuyordu. Mümkün olmayan yükseklere çıktı ve sonra süzülerek tekrar yere indi.

Gözlerini kapadı ve yatakta eridi, hamur gibi, o kadar tatmin olmuş bir haldeydi ki, parmağını bile kıpırdatacak hali yoktu.

Sonrasında da titredi ve kanının hızlı akışı kulaklarında uğulduyordu. Bacaklarının arasında, kocasının ağzıyla yaptıklarını hatırlatan hafif acıyı ve zonklamayı hâlâ hissediyordu.

Hiç böyle bir şey hayal etmemişti. Tabii ki bu normal değildi. Diğer kadınların da böyle bir şeyden bahsettiklerini duymamıştı. Söz verdiği gibi onu sadece öpmemişti. Onu yalamıştı. Onu emmişti.

Bir kocanın karısına yapabileceği daha samimi bir hareket olamazdı. Tatmin duygusu tüm bedenini sarmıştı ve bu paha biçilmez anın onu ne kadar mutlu ettiğine şaşırarak, memnuniyetle güldü. Yarının ne getireceği önemli değildi, bu geceyi hep hatırlayacaktı.

Caelen'in yataktan kalktığını hissetti ama ne yaptığını görmek için gözlerini açacak enerjisi yoktu. Caelen bir süre sonra örtüyü açtı ve yatağa yanına uzandı, onun sıcak teni Rionna'nın titreyen bedeninde yine şok etkisi yarattı.

Bu tür konularda hiç tecrübesi olmadığı için ne yapması gerektiğinden emin değildi. Annesiyle babası hiç aynı odada yatmazdı. Tabii ki aynı yatakta da... Mairin ve Keeley'in her gece kocalarıyla yattığını biliyordu. Kocaları bundan başkasına izin vermezdi, tabii her iki kadın da bundan farklı bir şey istemezdi. Sanırım bu McCabeler'e özgü bir şeydi. Eşlerini o kadar sahipleniyorlar ki, gözlerinin önünden ayırmak istemiyorlardı. Veya sadece korumacı davranıyorlardı.

Bunun önemli olmadığına karar verdi. En kötü ne olabi-

lirdi? Caelen'in eleştirilerine mi maruz kalırdı? Sanki son günlerde hiç olmamış bir şeydi?

Rionna döndü ve bedenini bedenine yasladı. Bir an için yanlış bir şey yaptığından endişe etti çünkü Caelen kasılıyordu. Sonra yavaş yavaş rahatladı ve bir kolunu beline dolayarak, burnu onun boğazına yaslanana dek, onu kendine biraz daha çekti .

"Caelen?"

"Evet, küçük hanım?"

"Haklıydın."

"Ne hakkında haklıydım?"

"Öpüşme. Bu en muhteşem şey."

Gülümsediğini hissedebiliyordu.

"Ve bir şey daha var. Öpmenin ... zevk verdiği daha çok yer var derken de haklıydın."

Caelen gülümsedi. "Uyu, Rionna. Sabah erken kalkmamız gerekiyor. Önümüzde zorlu bir yolculuk var."

Rionna içini çekti, gözlerini kapadı ve kendini bırakmadan önce bu tamamına erdirme olayının çok da kötü olmadığını düşündü.

www.webcanavari.net / Orppersephone

7

www.webcanavari.net / Orppersephone

Caelen karamsar bir ruh halindeydi. Tüm gece gözüne uyku girmemişti. Rionna'nın bedenine doladığı çıplak vücudunun eziyetine daha fazla katlanamamış ve pes etmişti.

Çok uyarılmıştı ve yataktan kalktıktan sonra bile, durumun çaresine bakmak için mahremiyet ararken, hâlâ sertti ve bu ona acı veriyordu.

Rionna'nın tadı hâlâ dilindeydi. Kokusu burnundaydı. Şehvetli kıvrımlarıyla baştan çıkarıcı bedeninin etkisinden kurtulamamıştı. Gözleri açık da olsa kapalı da olsa, ağzının altında kendinden geçmesini unutamıyordu.

"Ah Tanrım," diye mırıldandı.

Bir kadının hasreti neredeyse kendisinin ve klanının başına zaten hayat boyu sürecek bir bela getirmişti.

McDonald kalesine gider gitmez Rionna'yla birlikte olacaktı ve sonra ondan uzak duracaktı. İhtiyacı olan şehvetli

bir birleşmeydi. Uzun zamandır bir kadınla beraber olmamıştı. Evet, sorun buydu. Rahatlamaya ihtiyacı vardı, daha sonra yeniden eski haline dönebilir ve cinsel organı tarafından yönetilmeden hayatına devam edebilirdi.

Bazılarının henüz kalkmamış olduğunu bilerek merdivenlerden aşağı indi ve avluya çıktı. Kar her zamanki yürüyüş yollarını kapayarak yığılmıştı. Etrafı bir battaniye gibi örtmüş taze kara bakarak küfretti.

Neyse ki durmuştu ve gökyüzü açıktı. Ay ve sayısız yıldız parlıyordu ve parıltıları, gün ışıyana kadar kardan tekrar gökyüzüne yansıdı.

"Günaydın Caelen."

Caelen, biraz ötesinde duran Gannon'a döndü.

"Hava soğuk, Gannon. Palton nerde?"

Gannon sırıttı. "Seyahatimizden önce ıslanmasını istemiyorum. McDonald arazisine doğru giderken dondurucu bir soğuk olacak."

Caelen, uzunca bir süre kardeşine hizmet etmiş olan savaşçıya baktı. Caelen şu ana kadar tanıdığı en sadık adamdı. Onu aldığına memnundu, ama endişeliydi.

"Ewan'ın seni benimle göndermesi hakkında ne düşünüyorsun?"

Gannon döndü ve kaleye, yıllarca çalıştığı avluya baktı. Dökülen, ama Mairin'in çeyizine şükürler olsun ki, şu anda tamir ediliyor olan duvarlara baktı.

"Uzun zamandır evim olarak gördüğüm yerden ayrılmak zor olacak. Ama her şey değişiyor. Ewan daha yeni evlendi ve Isabel yolculuk için hazır olur olmaz Neamh Alainn'e doğru yola çıkacak. Alaric lord olacak ve burayı yönetecek. Evet, her şey değişiyor ve şu bir gerçek ki ben de yeni bir

mücadele istiyorum. Seninle McDonald kalesine gelmek bunu benim açımdan mümkün hale getirecek."

"Benimle geleceğin için memnunum," dedi Caelen. "McDonaldlar'ı McCabeler gibi iyi askerler haline getirmek zor olacak. Onları şekillendirmek için çok zamanımız yok. Ewan, Duncan Cameron'dan kurtulmak için sabırsızlanıyor."

"Kralımız gibi."

"Evet. Farklı sebeplerden ötürü ama evet, David de Cameron'dan kurtulmak istiyor."

"İkimiz de uyanık olduğumuza göre, seyahat için atları hazırlasak iyi olur. Dün akşam birkaç adama arabalara yerleştirmeleri için bavulları getirttim. Gitmek için karının uyanmasını mı bekleyeceksiniz?"

Caelen kaşlarını çattı. O acılar içinde gözünü kırpamazken karısı aynı bir bebek gibi uyumuştu. "Biz adamları ve arabaları hazırlar hazırlamaz onu da uyandıracağım. Erkek kardeşlerime ve eşlerine hoşça kal demek istiyorum."

"Bu senin hayatında yeni bir sayfa," dedi Gannon yumuşak bir sesle. "On beş gün önce, kendi topraklarının sahibi olacağını, güzel bir kadınla evleneceğini ve McCabeler'den uzak bir hayata doğru yola çıkacağını hayal ediyor muydun?"

Caelen Gannon'ın sorusu karşısında bir süre sessiz kaldı. Soru onu çok rahatsız etmişti. Gerçek çok çirkin ve affedilemezdi. Her zaman orada. Asla değişmeyen...

"Yıllar boyu savaşmamız benim hatam," dedi Caelen sessizce. "Erkek kardeşlerime asla geri ödeyemeyecek kadar borçluyum. Benim bu evliliği kabul etmem Alaric'e dünyada en çok istediği şeyi veriyor ve Ewan'a karısını ve

çocuklarını güvende tutabilmesi için yardım ediyor. Rionna McCabe, üstünden birçok insanın geçtiği bir fahişe olsaydı da fark etmezdi. Bu sebeplerden ötürü onunla yine evlenir ve asla pişman olmazdım."

"Ne kadar şanslısın ki ne üstümden çok kişi geçti ne de bir fahişeyim."

Caelen biraz uzakta duran Rionna'yı görmek için döndü, yüzü duygusuz bir maske halini almış, Caelen'e ve Gannon'a bakıyordu. Gannon, "Ah – uff" diye mırıldanırken Caelen kendine lanet etti.

"Rionna ... "

Rionna, Caelen'i susturmak için elini kaldırdı ve ona emir verdiği, kendisinin de bunu uysalca yerine getirdiği kafasına dank etmeden önce sustu.

"Gerçekleri söylediğin için özür dileme, lordum! Gerçek şu ki; senin benimle evlenme arzundan daha fazla arzu etmedim ben bu evliliği, ama geçen akşam söylediğin gibi ikimizin de seçeneği yoktu. Belki de tekrar tekrar neden evlendiğimizi anlatmak yerine, ileriye baksak daha iyi olur."

Onlara buz gibi bakışlar atsa da sesindeki kırgınlıktan nefret etti Caelen. Yüzünde beni üzemezsin ifadesi vardı ama sesi gerçeği anlatıyordu. Onu yaralamıştı.

"Kalenin dışında olmamalısın. Bu sabah hava çok soğuk. Bu saatte ayakta ne işin var?"

Bakışları rüzgar kadar sert ve soğuktu. Üstündeki kıyafet bu havada onu hasta edecek kadar ince olmasına rağmen, titreten soğuğa hiç tepki göstermedi.

"Sen kalktığında ben de uyandım ve erken çıkmak istediğini biliyordum. Bu uzun bir yolculuk değil ama kar bizi

engelleyecektir. Hazırlıklar için sana yardım etmeyi düşünmüştüm."

"Bu çok düşünceli bir jest, leydim," dedi Gannon. "Ama kocanıza yardım etmek benim görevim. İçerde sıcak yerde olup, hastalığa yakalanma ihtimalinizi ortadan kaldırırsanız daha iyi hissedeceğim."

Caelen bu iyi düşünülmüş sözler için Gannon'a dik dik baktı. Bu duyarlılığı o dile getirmeliydi, kumandanı değil. Rionna'nın üzerinde yarattığı etkiyi görebiliyordu. Gözleri o soğukluktan biraz arındı ve rahatladı.

"Keeley, Mairin ve bebeğe veda etmek istiyorum."

Caelen başıyla onayladı. "Ayrılma vakti geldiğinde sana haber vereceğim."

Sertçe başını salladı ve kaleye döndü. Caelen içini çekti ve Gannon'a doğru döndü.

"Yolları temizlemek zor olacak. Şimdi başlasak iyi olur."

Rionna, Keeley'nin odasına gitmeden önce Alaric'in kalktığından emin olmak istedi. Gerçi McCabeler gece birkaç saatlik uykuyla sabah erkenden kalkarlardı ama Alaric son haftalarda zamanının çoğunu Keeley'nin başucunda geçiriyordu.

Alaric'in, Keeley'e kahvaltı getirirken odaya girdiğini görünce bir süre bekledi ve sonra kapıyı çaldı.

Alaric kapıyı açtı ve Rionna omuzlarını dikleştirdi. "Eğer Keeley bu sabah kendini iyi hissediyorsa, ona hoşça kal demek istiyorum."

"Tabii. İçeri gel. Kahvaltısını ediyor ve buraya hapsedildiği için söyleniyor."

Rionna, Alaric'in kızgın ses tonuna güldü. İçeri girdi ve

Keeley'i bir önceki günden daha canlı, yatağında otururken gördü.

Keeley'nin dudakları mutsuzlukla büzüldü. "Bu kadar çabuk mu? Seninle daha fazla zaman geçirmeyi umuyordum."

Rionna, Keeley'nin elini avucuna alıp sıkarak yatağın kenarına oturdu. "İyi olduğunda ziyarete geleceksin. Ben de seni ziyarete geleceğim. Biz kardeşlerle evliyiz. Birbirimizi çok sık göreceğiz. İlk çocuğum olduğunda, hâlâ senin yanımda olmanı istiyorum, bu yüzden kendini incitecek aptalca bir şey yapmamaya özen göster."

Keeley'nin gözleri parladı. "Geçen gece Caelen'le nasıl geçti?"

Rionna'nın gözleri küçüldü. "Ondan nefret ediyorum. Harika, ipeksi bir dili var ama yatak odasının dışında zehirli bir yılana dönüşüyor."

Keeley içini çekti. "Ona zaman ver, Rionna. O iyi bir adam. Onun gerçek yüzünü görebilmek için derinlere inmelisin."

Rionna'nın yüzü asıldı. "Seninle aynı fikre sahip değilim, Keeley."

"Senin mutlu olmanı istiyorum. Bana söz ver ona bir şans vereceksin."

"Sadece, o uyurken hançerimi boğazına saplamayacağıma söz verebilirim," diye söylendi Rionna.

Keeley kahkaha attı. "O zaman tek isteyebileceğim bu zaten. İyi ol, Rionna. Ve mutlu ol. McDonald kalesine vardığınızda haber gönder ve güvende olduğunu bildir bana. Ayrıca ilk bebeğinin haberini de bekliyor olacağım."

Rionna ayağa kalktı ve Keeley'nin yanaklarından öpmek

için eğildi. "Gerçek şu ki eğer gerektiği yerlerde çenesini tutmayı öğrenmezse, benim asla çocuğum olmaz."

Keeley gülümsedi, "Sanırım bu hiçbir erkeğin henüz edinemediği bir yetenek. Ama sana verdiğim tüm tavsiyeleri hatırla. Bir kadın olarak yeteneklerini kullan ve sana garanti ediyorum en azından bir süre için çenesini tutacaktır."

Rionna, atın üstüne oturduğunda, sıraya girmiş, daha önce sayıca fazla olan McDonald adamlarına baktı. Babasının tarafını seçen adamlar için kalbi sızlıyordu. Onlar, yanlarında büyüdüğü adamlardı. Bazıları gençti ve büyük ihtimalle babasının sadakat konuşmasından etkilenerek ve McCabeler'e olan güvensizliklerinden dolayı gitmişlerdi. Daha yaşlı savaşçılar, babasının bir lord olarak yerinden edilmesine çok kızmışlardı ve hiçbir zorlama olmadan onu takip etmişlerdi.

Rionna ve Caelen kaleye döndüklerinde ve Caelen'in lord olarak liderliğini ilan ettiklerinde ne olacağını kimse bilmiyordu. Bu Rionna'nın bir gün evlenip, kocasının klanlarını yöneteceğini bilmediklerinden değil; ama tüm bunların hepsi bir gecede olmamalıydı.

Rüzgar, iliklerine kadar işliyordu. Giydiği palto çok eksiydi ve iç çamaşırları böyle bir soğukta yolculuk için uygun değildi. McCabe kalesine yolculuklarında hava umulmayacak derecede ılıktı. Ama artık şu anda hava böyle değildi ve dışarıda giyebileceği bu dondurucu soğuğa uygun kıyafeti yoktu.

Caelen ve kumandanı yolda rehberlik yaptı. Rionna, karda yürümekte zorlanan dört McDonald askeriyle çevrili, yedi at geriden geldi.

Caelen bir kere bile arkasına bakmadı, Rionna bunu um-

duğundan değil, yolculuk başladığından beri Rionna onun bir kere bile aklına gelmemiş olabilirdi.

Onu ata bindirmenin dışında, bu sabah Gannon'a söylediklerini duyduğundan beri Rionna'yı tanımıyormuş gibi davranıyordu.

"Onu sevmiyorum, Rionna," dedi James yanma yaklaşarak.

Caelen'in bu sadakatsiz itirafı duymadığından emin olmak için ona doğru baktı ve genç savaşçıya döndü. Savaşçıyı babası da başıyla onu onayladı.

"Ben de onu sevmiyorum, leydim. Kral ve McCabeler bizi kötü bir duruma soktu. Babanıza yapılanlar doğru değildi."

Rionna ağrıyana kadar dişlerini sıktı. Gerçekten hissettiklerini söylemesi çok zordu. Kendisinin de yeni lordu sevmediğini söyleyemezdi ama babasını korumak için de bu kadar ileri gidecek değildi.

"En iyisi ona bir şans vermek," dedi alçak bir sesle, konuşurken Caelen'den gözlerini ayırmıyordu. "İyi ve adil bir adama benziyor."

"Ama size hak ettiğiniz saygıyı göstermiyor," dedi Arthur diğer taraftan.

Rionna şaşkınlıkla kafasını çevirdi ve ona baktı, sonra Caelen'in ve Gannon'ın arkasından giden tüm askerlere. Hiçbiri, Caelen'in onları eve götürmesinden mutlu görünmüyordu. Dudakları tek bir çizgi halindeydi, sinirli ve gergindi.

"İkimizin de bu evliliği istemediği bir gerçek," dedi Rionna. Her ikimizin de uyum sağlaması gerekecek. O da hiç bizim klanımızın lordu olacağım düşünmemişti. Kardeşini-

zin düğününden onun istemediği karısıyla evlenerek çıksanız siz nasıl hissederdiniz?"

Adamlar biraz utandı ve James anlayışla başını salladı.

"Yine de size böyle davranmaya hakkı yok," dedi Simon. "McCabe askerleri adaletleriyle ünlüdür. Korkutucu ama adil. Evliliğinizle ona çok şey verdiniz. Sizin gibi nezaketle büyütülmüş bir kadına nazik davranmalı."

Rionna, "Ama ortada bir pürüz var. Ben nazik bir kadın değilim, hatırladın mı?" dedi.

Çevresindeki adamlar kahkaha attı. Ve Caelen arkasını dönerek, bu ani gürültüye, omuzlarının üzerinden baktı. Bir anlığına bakışları Rionna'nınkiyle kesişti ve onu sindirmesini istemeyerek Rionna da ona meydan okurcasına baktı.

Bir süre sonra Caelen bakışlarını çevirdi ve bir kere daha ona arkasını döndü.

"Kendini bize kanıtlamalı," dedi Simon. "Kralın verdiği karar hiç umurumda değil. Eğer bizim klanımızın lideri olacaksa liderliğe layık olduğunu ispatlamalı."

"Babamdan daha layık olduğunu kanıtlayabilir," diye fısıldadı Rionna.

Herkes sessizleşti, büyük ihtimalle yıllarca lordumuz dedikleri adama sadakatsizlik etmek istemediler. Rionna görevini yerine getiren bir kız çocuğu gibi davranıyordu. Kaleye döndüklerinde bazı planları vardı.

Kocası istesin ya da istemesin, Rionna klanlarını tekrar şekillendirmelerinde etkin bir rol oynamak istiyordu. İnsanları çok uzun süre kavgacı ve açgözlü bir lider yüzünden acı çekmişlerdi.

Yerini şimdi Caelen alıyordu. Henüz bilemezdi. Caelen'in

iyi bir adam ve hatta daha iyi bir savaşçı olduğunu kanıtlamasını umuyordu.

Savaşın eli kulağındaydı. Ewan McCabe, Duncan Cameron'la savaşmaya hazırlanıyordu ve bunu yaparken de tüm İskoçya'yı onunla savaşmaları için yanına topluyordu.

Eğer Rionna'nın istediği ve planladığı gibi olursa, onun klanı savaş alanında ezilen taraf olmayacaktı.

www.webcanavari.net / Orppersephone

8

www.webcanavari.net / Orppersephone

Caelen kafileye "mola" diye bağırdığında hava kararmak üzereydi. Rionna o kadar üşümüştü ki, ellerini ve ayaklarını hissetmiyordu. Yanakları uyuşmuştu ve tir tir titriyordu.

Bir daha ısınamayacağından emindi. O anda cehennem ateşini bile hoş karşılardı.

Dizginleri bıraktı ve tekrar hissedebilmek umuduyla, ellerini paltosunun içine soktu. Attan inmekten korkuyordu. Çünkü kara basmak istemiyordu. Hareket gerektiren hiçbir şey yapmak istemiyordu.

Derin bir nefes alarak, eyeri sıkıca tuttu ve attan aşağıya inmeye başladı. Caelen atının yanına geldi ve ona yardım etmek için uzandı.

Yanına gelmesine o kadar minnettardı ki, neredeyse kollarına atlayacaktı.

Bir şekilde Caelen'in omuzlarından tutmayı başardı ve

kendisini aşağı indirmesine izin verdi. Ama ayakları yere değdiğinde, bacakları büküldü ve kara düştü.

Caelen hemen onu kaldırdı, elleri Rionna'nın buz tutmuş tenine değince, Rionna'nın kulaklarında çınlayan küfürleri arka arkaya sıraladı.

"Caelen ben gayet iyiyim. Sadece so-soğuk."

Son sözünü de tamamladıktan sonra dudaklarını kapattı. O kadar üşümüştü ki, soğuk yakıyordu artık.

"İyi değilsin," dedi Caelen sert bir sesle. "Tanrım, kendini öldürmeye mi çalışıyorsun, kadın? Neden uygun kıyafetler giymedin? Ve neden bu halde olduğunu bana söylemedin?"

Ona herhangi bir şey hakkında şikayet etmektense dilini keserdi.

Ateşler yanmaya başlar başlamaz, Caelen Rionna'yı taşıdı ve alevlere olabildiğince yakın bir kütüğe oturttu.

Paltosunun önünü açtı ve Rionna'yı göğsüne yasladı. Şu anda onları sadece kendisinin ve Rionna'nın üzerindeki tunik ayırıyordu. Sonra onu sıkıca kucakladı ve bedenin sıcaklığının onu sarmasını sağladı.

Harikaydı. Bir an da olsa.

Soğuğun verdiği uyuşukluk azalmaya başlayınca, sanki binlerce karınca tenini ısırıyormuş gibi vücudu karıncalanmaya başladı. Rionna sızlandı ve Caelen'in kollarından kurtulmak istedi ama Caelen onu daha sıkı tuttu ve kollarını ona öyle bir doladı ki Rionna, kapana sıkışmış gibi hissetti.

"Acıyor."

"Evet, biliyorum acır ve bunun için üzgünüm ama bu, bedenin kendine gelme belirtisi. Bunu hissettiğin için şükret."

"Bana ders verme. Şu anda değil. En azından tenim kemiklerimden ayrılıyormuş gibi hissetmem geçene kadar."

Caelen güldü. "Eğer bu kadar sivri bir dilin olmasa bunu yapmazdım. Böyle inatçı bir kadın olmasan sana ders vermezdim. Eğer seyahat için uygun kıyafetin yoksa, çıkmadan önce bunu bana söylemeliydin. Bu koşullarda, iyice korunaklı olmadan, böyle bir seyahate çıkmana izin vermezdim."

"Yine derse başladın," diye söylendi Rionna, onun bedenine daha da yaslanarak, bedeninin sıcaklığını emmeye devam etti.

Isı bedenine yayıldıkça, Rionna titremeye başladı. Dişleri o kadar şiddetle titriyordu ki ağzından fırlayacaklarını düşündü bir an.

Tüm bedenini saran titremeyi durdurmaya çalışırken yüzünü Caelen'in boynuna gömdü. "So-soğuk. Isı-ısınamıyorum."

"Şişt, sakin ol. Her şey düzelecek. Birazdan ısınacaksın."

Tüm bedeniyle onun içine girdi. Elleri tuniğine yapıştı ve yüzünü çenesinin altına soktu. Caelen, sıcak nefesini boynunda hissediyordu.

Sonunda titremeleri belli aralıklarla devam eden kas spazmlarına dönüştü ve hamur gibi yorgun bir şekilde Caelen'in kolları arasına uzandı.

"Bir şeyler yiyebilecek kadar ısındın mı?" diye sordu Caelen.

Kafasını salladı ama aslında kıpırdamak istemiyordu.

Caelen dikkatlice kalktı ve Rionna'yı kütüğün üstüne oturttu. Rüzgardan korunması için önünü kapatarak paltosunu sıkıca üzerine sardı. Rionna'nın tek başına oturabildiğinden emin olduktan sonra kalktı ve adamlara barınakları bitirmelerini emrederek, uzun adımlarla uzaklaştı.

Birkaç dakika sonra döndü ve Rionna'ya ekmeğin köşesiyle, büyük bir parça peynir uzattı. Rionna, nazik teklifi kabul ederken, parmaklarını paltosundan çıkardı.

Tadını alamadı. Çok üşüyordu. Ama midesine iyi gelmişti ve azalan enerjisini desteklemişti. Yerken ilgisiz gözlerle, karın ateşin çevresinde oluşturduğu geniş çembere baktı. Çadırlar hazırlandı ve çadırların etrafında, sert rüzgarlara engel olması için kardan tepeler yapıldı.

Alevler gökyüzüne yükselene ve tüm alan turuncu rengin himayesinde parlayana dek, ateşe fazladan odun atıldı.

Peyniri bitirdikten sonra Rionna ellerini ateşe tuttu, parmak uçlarını okşayan yoğun sıcaklıktan hoşnuttu.

Birden Caelen önünde durdu. Konuşmadı. Onu kaldırdı, kollarına aldı ve ateşe en yakın çadıra taşıdı.

Yerde çok rahat bir yatağa dönüştürülmüş kürklerden bir tümsek vardı. Caelen Rionna'yı onların ortasına yerleştirdi ve ayakkabılarını çıkardı. Botları incelerken yine kaşlarını çatmıştı.

"Bunlar iyi bir deriden geriye kalanlar. Soğuktan ayak parmaklarını kaybetmemiş olman bir mucize. Deliklerden çizme görünmüyor."

Rionna onunla tartışamayacak kadar yorgundu ve üşüyordu.

"Yarın bunlara bir çözüm bulmamız lazım," diye mırıldandı Caelen. "Bu karda kışta, bu botlarla yolculuğa devam edemezsin."

Söylenmeye devam ederken, Rionna'nın yanına uzandı ve vücudunu Rionna'nınkine göre hizaladı ki, yüz yüze bakabilsinler. Onu döndürdü ve daha sonra kürkleri sıkıca ona doladı.

"Ayaklarını bacaklarımın arasına koy," dedi emreder gibi.

Rionna çıplak ayaklarını Caelen'in iki bacağı arasına koydu ve bedeninin verdiği sıcaklıkla inleyerek aşağı doğru kaydırdı. Adamın kendisi ateşten yapılmış gibiydi.

Kollarının arasına girdi ve ne kadar tatlı bir sıcaklığı olduğunu düşünerek yüzünü göğsüne yasladı. Güzel kokuyordu. Tahta, duman ve kendi doğal kokusunun karışımı.

Saf bir memnuniyet iniltisi çıktı dudaklarından. Caelen sertleşmişti ve kendi kendine küfretti. Rionna kaşlarını çattı. Caelen'i huzursuz edecek ne yaptığını anlayamıyordu.

"Caelen? Ters giden bir şey mi var?"

"Hayır, Rionna. Uyu. Eğer erken çıkarsak, yarın öğleden sonra McDonald kalesine ulaşmış olacağız."

"Ellerim hâlâ ısınmadı," dedi Rionna yumuşak bir sesle.

Caelen ellerini aldı ve tuniğinin altına karnının üstüne koydu, kaslı karnının üstüne.

Rionna, ellerinin buz gibi olduğunu biliyordu ama avuçlarını tenine bastırdığında, Caelen hiç tepki vermemişti. Hissettiği, yakınlık ve rahatlıktı.

Derin bir nefes aldı ve yüzünü Caelen'in omuzlarına sürdü. Isındıkça göz kapakları ağırlaşıyordu.

Tereddütle elini göğsüne koydu, sert kaslarına dokunmak hoşuna gidiyordu. Bir yara izini fark edince, gözleri açıldı.

Sonra eli göğüs uçlarına dokundu ve parmağını etrafında gezdirdi.

"Rionna," diye inledi Caelen.

Başını o kadar hızlı kaldırdı ki yüzü çenesine değdi, bu da Caelen'in yine küfretmesine sebep oldu. Rionna yutkundu. "Üzgünüm."

Acı dolu bir şekilde iç çekti. "Uyu."

Rionna yeniden eski haline döndü ve ellerini tuniğinin altına soktu. Ona dokunmak hoşuna gidiyordu. Yaydığı harika sıcaklıktan başka, muhteşem olan bir şey vardı bedeninde.

Yeniden avuçlarını göğsüne bastırdı ama sonra ellerini sert karnına kaydırdı ve aşağıya doğru devam eden tüylerini okşadı.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Caelen.

Rionna'nın ellerini tuniğinin altından çıkardı, bedenlerinin arasına koydu ve ona o kadar sıkı sarıldı ki Rionna kımıldayamıyordu.

Kollarım ona doladı ve çenesini başının üstüne koydu. Bacakları bacaklarına dolanmıştı ve Rionna tam olarak kapana kısılmış gibi hissediyordu. Tek bir kasını bile hareket ettiremiyordu.

Esnedi ve bu kadar ısınmışken, hareketsiz kalmasını umursamadığına karar verdi. Kendini bıraktı ve kocasıyla öpüşmediklerini fark etti.

Ne büyük utanç. Öpüşmeyi sevmişti. Belki yarın, Caelen bu kadar kaba ve sabırsız olmadığında. Evet iyi bir plandı.

"Yarın," diye mırıldandı.

"Yarın ne?"

Dudakları hareket ediyordu ama ağır bir uyku ve uyanık kalma çabası arasında sürüklenirken gözleri kapanmıştı. "Seni öpeceğim. Yarın. Evet, bu bir söz."

Caelen'in alçak sesle güldüğünü duydu. "Pekala, beni öpmene izin vereceğim. İşimiz bittiğinde bana çok daha fazlasını yapmana izin vereceğim."

"Mmmm. Sabırsızlanıyorum."

Caelen, Rionna'nm başının yana düşüşünü seyretmek için kollarını gevşetti. Ağzı açıktı ve uyuyordu. Hayatında gördüğü, uyurken en nahoş görünen insan oydu. Görüntüsü onu güldürdü ve ne kadar sevimli olduğunu düşündü. Evet. Çok sevimliydi.

Sonra başını salladı. Öpüşme hakkındaki tüm bu konuşmalar ve sevimli görüntüsü onu deli ediyordu. Sadece eğitimi ve dövüşü düşünmeliydi. Bu kadın onun ölümü olacaktı ve evleneli daha iki gün bile olmamıştı.

www.webcanavari.net / Orppersephone

9

McDonald kalesinin kapılarına yaklaştıklarında ikindi vaktiydi. Rionna için kendi klanını dimdik ve onun kontrolünde selamlamak çok önemliydi. Caelen için de onun kontrolü altında bahtsız bir kadın gibi görünmesi çok önemliydi.

Bütün gün olduğu gibi atın üstünde, Caelen'in kollarında, önünde oturuyordu. Yeteri kadar soğuktan korunamadığı için onunla beraber ata bineceğini söylemişti.

Kaleye yaklaştıklarında, Rionna kendi atına binme konusunda ısrar etti ama Caelen onu önemsemedi ve atı sürmeye devam etti.

Klanıyla karşılaşmaktan korktuğu bir gerçekti. Birkaç hafta önce ayrıldığından beri çok şey değişmişti.

Başka bir McCabe erkeğiyle ve babasız dönüyordu. Ve klanına yeni lordlarını takdim edecekti.

Gözetleme kulesindeki savaşçı, geldiklerini fark eder

etmez bir ses yükseldi. Caelen kaşlarını çattı ve yan yan Gannon'a baktı.

Gannon omuzlarını silkti.

"Ne?" dedi Rionna, bu sessiz iletişimlerine kızarak.

"Fark edilmeden kalenin bu kadar yakınına gelmemiz utanç verici," dedi Caelen bezgin bir halde. "Eğer Duncan Cameron bu kadar yaklaşırsa, savaş borazanını çalmak için çok geç olur."

"Belki de yeni klanını eleştirmeden önce selamlamak en iyisi olur."

"Onların ne düşündüğü önemli değil," diye anında cevap verdi Caelen. "Ben daha çok güvende olup olmadıklarından endişe duyuyorum. Ve senin de."

Kapı açılmaya başladığında Rionna olabildiğince iyi görünmeye çalıştı. Korktuğu gibi, klanın büyük çoğunluğu avluda toplanmıştı, Rionna'nın kocasına karşı duydukları merak çok büyüktü.

"Beni indir ki seni tanıştırayım," diye emretti Rionna alçak bir sesle.

Caelen onu kollarıyla daha sıkı kavradı ama yüzüne bakmadı. Gözlerini kadın ve erkeklerin oluşturduğu o kalabalıktan ayırmıyordu. Dizginleri yukarı çekti ve tek kelime etmeden, Rionna'nın attan düşmesini engellemek için eli yukarıda onu sabit tutarak attan indi.

"Karımla ilgilen!" diye emretti Gannon'a.

Karımla ilgilen! *Karımla ilgilen!*

Caelen onlara hitap etmek için kendi klanına doğru dönerken, Rionna ona şaşkın şaşkın baktı. Kendi klanı, kahretsin. Gannon atından indi, uzandı ve sanki Rionna'nın hiç ağırlığı yokmuş gibi kolayca onu eyerden indirdi.

Gannon onu hemen bir paltoya sardı ve Caelen'in arkasında durdurdu, eli Rionna'yı orada tutabilmek için omzundaydı.

"Benim adım Caelen McCabe," dedi Caelen sakin ve net bir şekilde. "Ben Rionna'nın kocası ve yeni lordunuzum."

Şaşkınlıktan nefeslerini tutanlar oldu, haykırışlar yükseldi ve herkes aynı anda konuşmaya başladı.

"Sessiz olun!" diye kükredi Caelen.

"Gregor'a ne oldu?" dedi kalabalığın arasından Nate McDonald.

Diğer birkaç kişi de söze karıştı. "Evet, ne oldu?"

Caelen kalabalıktan bir basamak yukarı çıktı. "O artık lordunuz değil. Sizin bilmeniz gereken kısmı bu. Bugünden itibaren, ya bana bağlılık ve sadakat yemini edeceksiniz; ya da gideceksiniz. Sözüm kesindir. Duncan Cameron'ın ordusunun gücü karşısında ayrılmaz bir bütün olarak duracaksak çok çalışmalıyız. Kardeşlerim Alaric ve Ewan'la ve de komşu klanlarla yapacağımız işbirliği bizi yenilmez kılacak. Eğer sahip olduklarınızı korumak ve çocuklarınızı barış içinde yetiştirmek istiyorsanız bu savaştaki yerinizi almalısınız. Ve biz eğer savaşmak zorundaysak, zamanı geldiğinde hazır olmak zorundayız."

Klan halkı birbirlerine ihtiyatla ve şüpheyle baktı. Ardından Caelen'e baktılar; sonra sanki konuşmasını bekliyorlarmış gibi arkasında duran Rionna'ya baktılar. O da konuşmak istedi, hiç değilse halkının korkularını azaltmak için, ama Caelen döndü ve bakışlarıyla onu bir anlığına olduğu yere çiviledi.

Caelen arkasını döner dönmez, Rionna Gannon'ın kollarından kurtuldu ve halkına seslenmek için ileri atıldı.

"Bu, kralımızı memnun eden bir durum. Evliliğimizi kendisi kutsadı. Anlaşma, ben kiminle evlenirsem onun lordumuz olmasıydı. İlk çocuğum doğana kadar, Caelen McCabe liderlik gömleğini giyecek. Ona ihtiyacımız var. Bizden toprağımızı ve evimizi alanlara karşı zafer kazanmak istiyorsak, onun liderliğine ihtiyacımız var."

Caelen sinirli bakışlarını ona çevirdi ama Rionna, onların kararsızlığını ve kafa karışıklığını ortadan kaldıracak şekilde sakince klanıyla yüzleşti.

"Babam onursuzdu," dedi duygudan arınmış net bir sesle. "Umudum şudur ki, yeni bir lordun liderliğinde kaybettiklerimizi geri alacağız. Mirasımızı savunurken başımızı dik tutacağız."

"Sus artık," dedi Caelen alçak, tehditkar bir sesle. "Kaleye gir. Şimdi."

Gözlerindeki bakış bir savaşçıyı korkutup kaçırabilirdi. Ama Rionna, sert bir şekilde döndü; omuzları dik, sanki konuşmayı bitirdikten sonra yapmayı planladığı şey buymuş gibi, sakin bir şekilde kaleye doğru yürüdü.

Kaleye girer girmez bacakları güçten düştü ve koridorda yalpalaya yalpalaya yürüdü. Sarah onu telaşla selamladı, boğumlu elleriyle birden Rionna'nın omuzlarını tutması Rionna'yı ürküttü.

"Bana olup bitenleri anlatın, leydim. Nasıl oldu da Caelen McCabe'le evlenmeye karar verdiniz ve onun liderimizin yerini almasının sebebi ne? Babanız nerede? Peki ya adamlarımız?"

Rionna Sarah'nın ellerini dikkatle itti ve kendini yorgun bir halde, masadaki sandalyelerden birinin üzerine bıraktı. "Bu uzun bir hikaye, Sarah."

"Şey eğer burada neler olduğunu bilmem gerekiyorsa, şu anda sizi dinlemekten başka yapabileceğim daha iyi bir şey yok. Sizi Caelen McCabe'le evlenmeye zorlayan şeyi bana anlatmalısınız. Onun evlenmemeye yemin ettiğini herkes bilir. O zamanlar çok genç bir adamdı. Sevdiği kadın tarafından aldatıldıktan sonra..."

Rionna kederli bir şekilde iç çekti. Ne güzel! Evlenmemeye yemin etmiş ama yine de ona hiçbir anlam ifade etmeyen bir duygu için kendini feda etmişti. Aşk için. Alaric ve Keeley'nin aşkı için.

Belki de kalbini, asla başka bir kadına verme planı olmadığından Caelen'e göre aşkın bir anlamı yoktu.

"Hikayeyi biliyor musun, Sarah? Neden sevdiği kadın onu aldattı?"

"Önce siz bana neler olduğunu anlatmalısınız."

"Peki, anlatacağım ama," diye kesti sözünü Rionna sabırsızlıkla. "Şu anda kocamın ettiği bu yeminle ve nedeniyle daha çok ilgileniyorum."

Sarah derin bir nefes aldı ve etrafına baktı. "Tamam. Ne biliyorsam söyleyeceğim. Sekiz yıl önce Caelen McCabe, Elsepeth Cameron'a aşık oldu. Gerçek şu ki; Elsepeth onu baştan çıkardı. Yaşı biraz büyüktü. Dünya zevklerine oldukça düşkün biriydi, ne demek istediğimi anlıyorsunuz değil mi?"

Rionna'nın anladığı söylenemezdi ama bunu itiraf edecek değildi.

"Başından beri akrabası Duncan Cameron'la işbirliği içindeymiş. Askerlere ilaç verip, Cameron'ın adamları için kapıları açmış. Korkunç bir katliamdı. Caelen, babasını saldırıda kaybetti ve Ewan McCabe de genç karısını... Erkek

kardeşler saldırı sırasında uzaktalardı ve döndüklerinde kaleyi harabe içinde, akrabalarını da ölmüş vaziyette buldular. Çok korkunç bir deneyim."

"Evet," dedi Rionna. "Demek bu yüzden bütün kadınların kötü olduğuna inanıyor. Ve bu sebeple kalbini başka bir kadına asla açmamaya yemin etti." Kafasını salladı ve gözlerini devirdi. "Neden erkekler bu kadar aptal?"

Sarah kafasını geriye attı ve kahkahayla güldü. "Evet, asıl mesele de bu, değil mi? Önünüzde zorlu bir yol var ama eğer biri, bu delikanlıyı bir kadının kalbinin doğru ve sadık olacağına inandıracaksa, bu sizsiniz. Sizden daha sadık ve de azimli bir kadın yoktur."

Ne yazık ki Caelen, onu kardeşinin mutluluğu ve klanın çıkarları için ödenmesi gereken bir bedel olarak görüyordu.

"Şimdi bana McCabeler'de ne olduğunu, babanızın ve adamlarımızın neden dönmediğini anlatmalısınız."

Rionna, hızlıca McCabeler'de geçici olarak kaldıkları süre boyunca neler olduğunu anlattı. Caelen'in babasından liderlik görevinin başkasına verilmesini istemesi ve ardından babasının ayrılışı...

"Babamı takip etmeyi seçen adamların kaçının karısı ve çocukları yok merak ediyorum. Babamla ayrılan adamların tekrar görmek için endişe ettikleri akrabaları yok."

"Şu anda ne yaptıkları daha çok endişelenmemiz gereken bir konu," dedi Sarah dikkatlice. "Babanız değerleri olmayan, faydasız bir insan."

"O bir aptal," dedi Rionna sinirlenerek. "İsteklerini ve arzularını klanın üstünde tutan yaşlı, aptal bir zampara. Liderlikten alınmayı hak etti."

Sarah Rionna'nın ellerini okşadı. "Aptal bir adam hak-

kında konuşmaya değmez. Onun devri sona erdi. Artık geleceğe bakma zamanı. McCabeler saldırgan bir klan. Tekrar yenilenmek zamanlarını aldı ama Ewan onurlu bir adamdır. Kardeşlerinin de onun gibi olduğunu düşünüyorum. Eğer önümüzdeki zor zamanlardan kurtularak ayakta kalmak istiyorsak, galiba Caelen tam da ihtiyacımız olan kişi."

Rionna'nın, Caelen McCabe'in klanı için çok iyi olacağından şüphesi yoktu. Savaş alanında dengi olmayan güçlü bir savaşçıydı. Etrafındaki adamlardan saygı görüyordu. McDonaldlar'ın askerlerinin en formda askerler olmadığını biliyordu. Ama en kötüleri de değillerdi. Ama McCabe askerlerinin güçlerini kendi gözleriyle görmüştü. Ve aynısını McDonaldlar için de istedi. Evet, Caelen, Alaric McCabe'den bile daha iyi bir seçenekti.

Sadece, aynı derecede iyi bir koca ve çocuklarına iyi bir baba olacağından da emin olabilmeyi diledi.

Eğer kalbini çoktan kapadıysa, Rionna'nın onu açmak için nasıl bir şansı olabilirdi?

www.webcanavari.net / Orppersephone

10

www.webcanavari.net / Orppersephone

Rionna günün geri kalanında kocasını görmedi. Caelen yemeğe bile gelmedi, büyük soğuk salonda tek başına yedi.

Klanında nasıl konumlandırıldığını bilmemekten nefret ediyordu. O ne zaman içeride kalmasını emretse, Rionna zamanını kalede geçirecekti. O söylediği için değil ama zaten ne yapacağı ve klanına ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri olmadığı için...

Korkaklığı onu boğuyordu. Yemeğe çalıştığı yiyecek boğazına takıldı ve ne kadar uğraştıysa yutamadı.

İki düşünce arasında gidip geliyordu. Bir taraftan Caelen'i bulup, akrabaları önünde kendisini aşağıladığı için onu azarlamak istiyordu; diğer taraftan ondan olabildiğince uzak durup, cesaretini tekrar kazanana ve bir sonraki adımda ne yapacağına karar verene dek yüz yüze gelmek istemiyordu.

Bu kararsızlığından canı sıkılarak, yemeği bir kenara itti ve masadan kalktı. Burada oturup, kocasını görmek isteyip istemediği hakkında kendisiyle tartışmak istemiyordu. Ne hali varsa görsün diye düşündü. Rionna çok yorgundu. Hatta yorgunluğun da ötesinde. Çok geç olmuştu ve bir an önce yatağına gitmek istiyordu.

Odasının kapısını açınca, soğuktan korunmak için kollarını kendine doladı. Odasında ateş yakacak şömine yoktu ama pencere de yoktu; bu yüzden rüzgar odanın içine giremezdi. İki mum aldı ve mumları, duvarda asılı meşalelerden yakmak için koridora geri döndü.

Zayıf ışık küçük odayı aydınlattı ve sıcak parıltı odadaki serinliği biraz aldı. Aslında bu onun algısıydı. Yarıya kadar yanmış olan mumlar fark yaratacak bir sıcaklık vermiyordu. Ama yine de içini ısıtmaya ve onu mutlu etmeye yetiyordu.

O kadar soğuktu ki kıyafetlerini çıkarmamaya karar verdi. Sadece botlarını çıkardı ve tek lüksü olan şeyleri giydi. Sarah'nın onun için ördüğü yün çoraplar...

Yumuşak çoraplar ayaklarını sardığında içini çekti. Parmaklarını esnetti ve yatağının üstündeki örtünün altına girdi.

Gözleri hemen kapandı ama uykuya dalmadı. Kafası son on beş günde olanlarla çok meşguldü.

Eğer kendine karşı dürüst olsaydı, korkuyu göz ardı etmektense gerçekleri kabul ederdi. Geleceğinden korkuyordu. Halkının geleceğinden korkuyordu.

Diğer kızlar evlilik ve çocuk hayali kurarken onun bir erkek gibi giyinmesi ve kılıç dövüşü yapması sorun değildi. O kendi kadınsı rüyalarını içinde besliyordu. O da güzel elbiseleri ve dengi olmayan bir savaşçının, önünde tek dizi

üzerine çöküp, bitmeyecek aşkının ve sadakatinin sözünü vermesini hayal ediyordu.

Hayaller içinde gülümsedi ve örtüye daha sıkı sarıldı. Evet, bu bir fanteziydi. Onun savaşçısı sevmek için bir şart aramazdı. Onun hatalarını kabul eder ve başarılarıyla gurur duyardı. Adamlarına karım savaşçı diyerek onu överdi. Eşsiz güzelliği ve başarısı olan savaşçı bir prenses...

Yan yana savaşır daha sonra kaleye dönerlerdi ve o kocası tarafından alınmış güzel elbiseler giyerdi. Kendi elleriyle yaptığı güzel yemeği servis ederdi. Sonra ateşin başına otururlar, alelerini yudumlarlar ve birbirlerine aşk sözleri fısıldadıkları odalarına giderlerdi.

"Sen bir aptalsın," diye mırıldandı, kendi kendine. Hiçbir adam onun gibi birini kabul etmezdi, Keeley gibi birini isterdi. Kibar bir kadına yakışır yumuşak ve nazik hareketler. Şifa gibi. Veya dikiş nakış yapabilen. Veya bir kaleyi çekip çevirecek ve masaya her zaman güzel yemek koyacak bir kadın.

Rionna'nın tüm yapabileceği, Keeley'nin yaraları sarma yeteneğine ihtiyaç duyulan yaralanmalara sebep olmak ve yeniden savaşçıları savaş alanına göndermekti. Rionna'nın ne nazik bir dokunuşu ne de kadınsı bir yumuşaklığı vardı.

Kaşlarını çattı ama gözlerini açmadı. Peki ya diğer kadınlar gibi değilse? Bir eksiği yoktu. Daha azına da sahip değildi. Sadece farklıydı. Evet, farklıydı ve iyi bir adam bu farklılıkları takdir ederdi. Eğer Caelen McCabe, karısını olduğu gibi kabul edemiyorsa kendi bilirdi.

Oda şüphe uyandıracak derecede sıcaktı. Yatak daha yumuşaktı ve alışkın olduğundan daha konforluydu. Bir

şeylerin tamamen farklı olduğunun farkındaydı ama durumu tam anlayabilmek için kendini uyanmaya zorlayamadı.

Harika bir rüyayı bozmamaya kararlı, örtüye daha çok sarıldı ve iç geçirdi.

Göğüslerinde hissettiği yumuşak dokunuş karnına heyecan dalgaları gönderirken, istem dışı kıkırdadı.

Tek gözünü açtı ve yattığı yerden biraz uzakta üstünü değiştiren kocasını gördü. Odasında değildi. Babasının odasında da değildi. Söyleyebileceği en iyi şey onur konukları için hazırlanan odalardan birinde olduğuydu. McDonald kalesinde bunlardan çok yoktu.

Odasından kalkıp da nasıl buraya geldiğini sorgulamaktansa, sessizce Caelen'in tuniğini çıkarmasını izledi.

Ona arkası dönüktü ve tuniğini çıkarırken kasları şişip iniyordu. Pantolonunu çıkarmadan önce biraz esneme hareketleri yaptı.

Kalçaları ortaya çıkınca, Rionna'nın yanakları kızardı. Sert ama kadınsı duygularına hitap edecek derecede şekilliydi. Vücudunun geri kalanına göre küçüktü. Baştan ayağa sıkı bir vücudu vardı. Sıkı kaslar, kabarık ve koyu kıllar.

Rionna yine titredi ama bu sefer soğuktan değildi.

Güzel bir savaşçıydı. Kendisi gibi bir kadın ona hayran olurdu. Mükemmel değil. Ama yine de güzeldi.

Boydan boya yara izleri vardı vücudunda. Bileklerinden ensesine kadar... Rionna o izlerin hepsini parmaklarıyla ve ağzıyla keşfetmeyi istedi.

Düğün gecesinde ona gösterdiklerinden kendisi de hoş-

lanır mıydı? Onu öpme ve tadına bakma isteği vücudunun bazı yerlerinde kasılmalara sebep oldu.

Çıplak olduğunun farkında, tekrar kendine baktı. Üzerinde tek bir parça kıyafet yoktu.

Örtüyü çıplak teninde hissediyordu. Tüm bedeni aşırı uyarılmıştı. Göğüs uçları semsert, sanki kocasının ağzı için yalvarırcasına yukarı doğru kalkmışlardı.

Neredeyse inleyecekti. Aslında çok yaramaz bir ağzı vardı. Ve dili. O yetenekli dilin mucizelerini unutamazdı.

Rahminin derinliklerinde bir acı hissedene kadar en özel bölgesi seyirdi ve dikleşti. Ona neler oluyordu, sadece kocasını izleyip onun bedenine yaptıklarını hatırlıyordu.

Rahatsızca döndü, daha fazla kıpırdamadan yatamazdı. Caelen bunu duydu ve yüzünü ona çevirdi, çıplaklığından hiç utanmayarak...

Erkekliğinin görüntüsünün karşısında gözleri açıldı, çok sert ve ... çok dikti. Diğer tarafları gibi sert ve ateşliydi. Sonunda gözleri kocasınınkiyle buluştuğunda gergin bir şekilde yutkundu.

"Demek uyanıksın."

Dilsiz gibi başını salladı. Tabii ki uyanıktı. Kim olsa bunu fark ederdi.

"Neden o küçük havasız odada uyuyordun? Saklanıyor muydun?"

Sanki bu durumdan zevk alıyor gibiydi. Rionna kaşlarını çattı ve bedeninin çıplak olan üst kısmının, Caelen'in gözlerinin önüne serildiğini geç fark ederek yatakta oturdu.

"Orası benim odam. Başka nerde uyuyabilirim?"

Caelen, cümlesinin saçmalığını anlatmak istercesine, tek kaşını kaldırdı.

Rionna dişlerini sıktı. "Seni bir kere bile görmedim, yemekte de yoktun. Beklentilerini nasıl bilebilirim?"

Eliyle erekte olmuş organını tuttu ve yukarı çekti, gözlerini Rionna'nın gözlerinden ayırmıyordu. Ne söylerse söylesin Rionna'yı kızdıracağını bildiğini gösteren, belli belirsiz bir gülümseme geçti dudaklarından.

"Yeni karımı ihmal mi ettim?" diyerek kaşlarını çattı. "Ben de burada senin klanının güvenliğini ve otoritemi sağlamak gibi önemli işlerle ilgilendiğimi düşünüyordum."

Tırnaklarını, avuçlarında hissedene kadar yatak örtüsüne batırdı. "Bu artık senin de klanın. Yalnızca benim değil. Bize bir iyilik yapıyormuşsun gibi davranıyorsun ama gerçek şu ki; bu pazarlıktan çok şey kazandın."

"Ne kadar kızgın görünüyorsun, leydim. Bana sert sert baktığında ne kadar çekici olduğunu söylemiş miydim sana?"

"Çekici olmaya çalışmıyorum."

Eli hâlâ şişkin penisinin üstünde yatağa yaklaşırken gülümsedi Caelen. Rionna ona bakmaktan kendini alamıyordu. Şu anda dikkatini çeken tek şey oydu.

"Öyle olsun veya olmasın, bu hiçbir şeyi değiştirmiyor. O şımarık ağzını her açtığında bir taş gibi sertleşiyorum."

Yatağa ve onun üzerine doğru eğildi, Rionna kendini küçük ve savunmasız hissediyordu. Gözlerindeki bakış, onu heyecanlandırıyordu. Orada verdiği bir söz vardı ama Rionna ne olduğundan emin değildi. Dudaklarını yaladı ve üstünü kapatmak için örtüyü çekiştirerek geriye çekildi.

"Böyle yaparak güzelliğini saklamış olmuyorsun, küçük hanım. Çok kısa sürede sakladığın şeyi bulabilirim."

"Ne demek istiyorsun?" dedi Rionna, nefesi kesilmişti. Ciğerlerine hava göndermesi gittikçe zorlaşıyordu. Kendini toparlayana kadar, göğsünde bir baskı ve sıkışma hissetti.

Caelen, örtüyü Rionna'nın parmaklarının arasından çekti ve yere attı.

"Bu akşam tatmin oluncaya, işimi tamamlayıncaya kadar durmayacağım demek istiyorum."

Parmakları büyük göğsünün ucunda dolanırken gözleri parlıyordu. Bir tomurcuk gibi büzülene kadar nazikçe okşadı.

"Peki ya ben ne olacağım? Bir tek sen mi tatmin olacaksın?" diye sordu Rionna öfkeyle. Caelen çok bencil ve kibirli görünüyordu gözüne.

Güldü. "Şikayet edeceğini zannetmiyorum, küçük hanım. Düğün gecemizden sonra halinden memnun gibiydin."

Rionna'nın buna söyleyecek hiçbir şey yoktu, adam haklıydı.

Rionna'nın bacakları titriyordu. Parmakları tutmaz olmuştu. Karnında kelebekler uçuyordu ve tabii boğazında...

Caelen tek dizini yatağa koyarak üzerine eğildi, o kadar yakındı ki; Rionna onun nefesini hissedebiliyordu.

Rionna'nın beklediğinin aksine, dudaklarını dudaklarına bastıracağına, boynunu öpmeye başladı.

Korkunç bir fırtınaya yakalanmak gibiydi bu.

Nefesi kesildi, sırtı bir yay gibi kıvrılarak yukarı kalktı ve onu davet edercesine başını geriye attı.

"Çok güzel bir tenin var."

Vücudunun neresini öpeceğini merak ederek, her yeri

sızlayana kadar, boğuk ve titreyen sesi, boynunda hissetti.

Dişlerini boğazına geçirdi, önce hafif bir ısırık sonra nazik bir dişleme, ardından da biraz daha sert bir ısırık.

"Tıpkı tahmin ettiğim gibi sana doymak mümkün değil."

Rionna iç geçirdi ve gözlerini kapadı. "Senin de dudakların bir harika, lordum."

"Bu daha yalnızca bir başlangıç."

www.webcanavari.net / Orppersephone

11

www.webcanavari.net / Orppersephone

Rionna, Caelen'in omuzlarından tutmak için uzandı, parmaklarını kaslarına geçirdi. Daha fazlası için yanıp tutuşuyormuşçasına yukarı kalktı.

"İşte bu! Tutun bana."

Yavaşça, sırtı yatağa uzanana dek Rionna'yı aşağı indirdi.

"Sen izlenecek bir şölensin."

"Bana güzel sözler söylediğin tek yer neden yatak odası?" dedi dudaklarını bükerek.

Dudaklarında belli belirsiz bir gülümsemeyle geri çekildi. "Bana itaat ettiğin tek yer burası."

Rionna, Caelen'e bir yumruk attı, etkisiz yumruğu omzuna geldi. Caelen bileğini kavradı, başının arkasına iterek diğer eliyle göğüslerinden birini avuçladı ve okşadı.

Parmakları, göğüs ucunda yavaşça gezindi. Ucunu tuttu ve önce nazikçe sonra daha sert bir şekilde çekti. Her çekiş,

direkt karnına doğru zevk dalgaları gönderiyordu. Rahmi kasıldı. Rionna bacaklarını birleştirdi ve dokunuşlarıyla bir yay gibi kıvrıldı.

Caelen, nefesinin sıcaklığı büzüşmüş tomurcuğa değecek şekilde başını eğdi. Rionna, boğazından yükselen kadınsı sesleri tanımakta zorlanarak, daha fazlası için inledi.

Sıcak ve sert dili ıslaklık bırakarak göğüs ucunda kayıyordu. Caelen, Rionna'nın ellerini bıraktı ve diğer göğsünü de avuçlamak için elini indirdi. Göğüslerini ovdu, onlara masaj yaptı ve ikisini de avuçladı.

Bir göğüs ucunu yaladı ve diğerine geçmeden önce bir öpücük kondurdu. O emerken Rionna da bakışlarını aşağı çevirmişti.

Kendine engel olamayarak, parmaklarını uzun siyah saçlarının arasından geçirdi. Şakaklarındaki tüyleri okşadı. Caelen kaldığı yerden devam ederken Rionna, ellerini üzerinde hissetmenin verdiği keyifle, parmaklarını Caelen'in saçlarının arasında gezdirmeyi sürdürüyordu.

"Seni yeniden tatmak, tadını dilimde yeniden hissetmek istiyorum," diye fısıldadı Caelen.

Caelen, Rionna'yı karnından aşağı, kalçalarına doğru öpücüklere boğarken, o da gözlerini kapattı ve ellerini bıraktı.

Caelen, dirseğinin üzerine kalktı ve büyük eli karnının tam altında gezindi. Sonra diğer dirseğinin üzerinde doğruldu ve kadınlığını örten tüylerle tembel tembel oynadı. Bu Rionna'yı hem utandırdı hem de büyüledi.

Bir tarafı bacaklarını kapatıp ona arkasını dönmek istiyordu; diğer tarafı bacaklarını açmak ve içine girişini kolaylaştırmak istiyordu.

Caelen dikkatlice, vajinasının dudaklarını ayırdı ve onun dokunuşlarıyla nemlenene, birleşmeye hazır olana dek okşadı. Elini o çıkıntının üzerinde bir ileri bir geri hareket ettirdi.

"Neredeyse patlayacağım. Kendimi senin sıcaklığına gömmek istiyorum."

Sözlerinin harekete geçirdiği görüntü, Rionna'nın gözlerinin açılmasına sebep oldu. Parmaklarının altında hareketsiz kaldı ve aşağıya, ona baktı. Caelen başını kaldırdı, gözleri buluştu ve gözlerindeki arzu, Rionna'nın ağzının kurumasına sebep oldu.

Elini çekti ve göğsünü kavramak üzere yukarı kaydırdı, ucunu öpmek için eğildi ve göğüs ucu sertleşti. Ve sonra dudakları arasında bir nefeslik boşluk kalacak şekilde yukarı doğru kaydı.

Parmağıyla yanağına dokundu ve çenesine doğru okşadı. "Seni incitmeyeceğim, merak etme. Düğün gecemizde korkuyordun. Bu sebeple seninle birlikte olmadım. Geliniyle birlikte olmak için arzudan titreyen bir adam ne kadar nazik olabilirse o kadar nazik olacağım."

Söylediklerini çürütmek için hiçbir şeyden korkmadığını vurgularcasına ağzını açtı ama nefesini verdiği anda dudaklarını tekrar kapadı.

Sonra Caelen onu öptü, elleri teninde adeta kayıyordu. Okşayarak, öperek onu sakinleştirirken ağzı da sonsuz bir şefkatle dudaklarının üzerinde hareket ediyordu.

Caelen, kalın bir battaniye gibi Rionna'nın bedenini kaplayarak, üzerine çıktı. Bir bacağı onunkileri ayırarak arasına girdi.

Rionna, öpücükleriyle o kadar kendinden geçmişti ki, onun ağır çıplak vücudunun bedenine baskı yaptığının ve

vücudunun en sert parçasının o özel bölgesine değdiğinin farkına varamamıştı.

Rionna onun erkekliğini hissederek genişlediğinde, Caelen gireceği yeri bulmuştu. Rionna, onu saran tedirginliği gizleyemeyerek gerildi.

"Gevşe biraz," diye fısıldadı dudaklarına çok yakın bir halde. "Eğer kendini bırakırsan, daha kolay olur. Sana zevk vereceğim. Bana güvenebilirsin."

"Ne yapmam gerektiğini söyle," diye fısıldadı Rionna.

"Bacaklarını bedenime sar ve omuzlarımı tut."

Rionna, baldırlarını onun kaslı ve kıllı bacaklarında kaydırarak, dizlerinin arkasında kenetlemek için bacaklarını kaldırdı ve bedenine sardı.

Onun omuzlarında, elleri küçücük göründü Rionna'ya. Bu sert tende parmakları hiçbir iz bırakmıyordu. Gözlerinin içine baktı ve nezaketi gördü.

Onu korkutmaktan endişe duyuyordu. Kesinlikle cesaretlenebilirdi. Eğer Rionna ona hiç saygı göstermemişse, onun savaşçı prensesine saygı göstermesini nasıl bekleyebilirdi?

"Gel bana, lordum," dedi Rionna cesurca.

Sertliği yine ona dokundu, onun yumuşaklığının tersine içeriye doğru kayan kararlı bir sertlik.

Çıplak erkekliğinin ucu bedeninden içeri girince, Rionna'nın bir an nefesi kesildi. Onun yerleşebilmesi için kıpırdadı ama kalınlık onu rahatsız etti.

Tereddüt ve kaçınılmazlığın garip bir birleşimiydi. Onun durmasını istiyordu ama devam etmesini de istiyordu.

Rionna alt dudağını ısırdı ve devam etmesini sağlamak için kalçalarını kaldırdı.

"Ah, beni ne kadar tatlı çağırıyorsun?"

Caelen gözlerini kapadı ve omuzlarından bir ürperti geçti. Parmaklarının altında titredi, o kadar gerilmişti ki kendini tutmak için tüm gücüyle savaşıyordu.

Rionna ellerini yukarı aşağı Caelen'in omuzlarında ve kollarında gezdiriyordu, onu okşuyordu. Caelen ona karşı son derece dikkatli davranıyordu.

"Sorun değil," diye fısıldadı Rionna. "Biliyorum beni incitmeyeceksin."

Caelen'in dudakları ince beyaz bir çizgi halini almıştı.

"Evet ama bunu yapmak zorundayım. Ne yaparsam yapayım ilk sefer olduğu için bu sana acı verecek."

Dudaklarına bir öpücük kondurdu ve onu nazikçe sevdi, dudaklarını öperek, öpücükleriyle besleyerek. "Bunun için üzgünüm, yapacak hiçbir şey yok."

"O zaman yap. İkimizin de acı içinde olmasının bir anlamı yok. Bedenindeki gerginliği hissedebiliyorum. Geri durmak sana sıkıntı verecektir."

Kahkaha attı Caelen. "Tahmin bile edemezsin. Kendimi ne kadar tuttuğumu tahmin bile edemezsin."

İlk defa, samimi bir davranışta bulunmuştu. Rionna elleriyle yüzünü kavradı, başparmakları elmacık kemikleri üzerinde dolaştı. Köşeli çenesini okşadı ve parmaklarını dudaklarında sakinleştirdi.

Kafasını kaldırarak, bir kez daha elleriyle yüzünü kavradı ve uzunca bir öpüşme için kendine çekti. Dilleri, ateşli bir şekilde birbirine karıştı. Nefessiz kalmıştı ama geri çekilmeyi de reddediyordu. Öpüşü sarhoş ediciydi. Şu ana kadar tattığı en tatlı şerbet gibiydi.

Bedeni, onun ısrarla itmesi sonucu açıldı. Sanki ateş-

li bir kılıç Rionna'nın derinliklerini ele geçiriyordu. Çok sert ve yumuşacık. Vücudu istila etme isteğine karşı geliyordu ama Caelen, kalçalarından tutarak onun tekrar içine girdi.

"Öp beni. Bir dakika sonra her şey bitmiş olacak."

Nefes nefese dudakları tam birleşirken, Caelen daha sert ve derinlere girdi. Rionna acıya hazırlıksız yakalandı. Evet, ne olmak zorunda olduğunu biliyordu ama bir sancı bekliyordu. Belki keskin bir acı. İçini alevler sarmış gibi yakan bu yırtılma hissini beklemiyordu.

Çığlık attı ve yanaklarından, gözlerinden süzülen davetsiz gözyaşları aktı.

Penisi içinde derinlerde yanarken, Caelen aniden durdu. Benzer bir acı, kendisini durdurduğu için onun da yüzünde vardı. Burun delikleri genişledi, karşısında titrerken derin derin nefes aldı.

Caelen, Rionna'nın alnını, göz kapaklarını, her iki elmacık kemiğini ve hatta burnunu bile öptü. Sonra yanaklarından kayan yaşları öperek sildi.

"Üzgünüm. Çok üzgünüm."

Sesindeki acı, Rionna'nın kalbini sızlatmıştı. En çok söylemek istediklerini söylemeyince boğazında bir şey düğümlendi.

Göğsünden daha sert iniltiler gelirken bile onu tekrar öptü.

"Ne zaman daha iyi hissedersen söyle. Sen bana söyleyene kadar ben kıpırdamayacağım."

Rionna, zarının hassaslığını test ederek ona biraz daha sarıldı.

"Aman Tanrım! Merhamet et."

Rionna gülümsedi, o korkunç acının azalıp, rahminde garip bir ağrıya dönüşmesiyle rahatladı.

"Artık çok daha iyi. Acı azaldı."

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı. "Daha uzun dayanamam."

Rionna eliyle alnındaki teri sildi ve sonra ona derin bir öpücük verirken parmaklarını saçlarına gömdü.

"Bitir şunu," diye fısıldadı Rionna.

Caelen dikkatlice geri çekildi ve Rionna'nın, yaşadığı sayısız hisler karşısında gözleri açıldı. Yumuşaktı ve acıyordu ama aynı zamanda bu acıyla ilgisi olmayan bir yanma vardı.

"Rahat ol şimdi," diye fısıldadı Caelen. "Kendini bana bırak. Zevki hissedeceksin."

Tekrar kendini yavaşça ve nazikçe öne doğru itti. Bu tecrübenin onun için olabildiğince zevkli olmasını sağlamaya kararlı görünüyordu.

Parmakları göğüs ucunu buldu ve her iki göğsü de acıdan sertleşene kadar göğüs uçlarını okşadı.

Caelen ona gülümsedi, gözlerinden hınzır bir parıltı geçti. "Islandığını hissediyorum. Saklamaya çalıştığın göğüsler sana büyük zevk veriyor. Ve bana da. Senin kadar güzeller. Olması gerektiği gibi yumuşaklar ve bakması keyif verici. Sende yanlış olduğunu düşündüğüm hiçbir şey yok. Tanrı seni harika bir kadın olarak yaratmış. Aslında ben şanslı bir adamım."

Ama Rionna, ona onaylamayan gözlerle, kaşlarını çatarak her baktığında, söylediği bu tatlı sözleri hatırlatmayı

planlamıştı. Ve onun söylediği her sevgi sözcüğünü hatırlıyordu. Bunları kalbinde saklıyordu ve onu değer verdiği sevgilisi gibi görüyordu. Sadakat ve onur adına onunla zorla evlendirilen gelin olarak değil.

Keeley onu, eğer bir adamın penisi işin içindeyse her şeyi söyleyebileceği konusunda uyarmıştı. Aslında kendi için hiçbir anlamı olmayan şeyleri. Rionna şimdi Keeley'nin ne demek istediğini anlıyordu.

Caelen geri çekildi ve tekrar girdi, bu sefer çok daha rahattı. Caelen haklıydı. Göğüslerini okşamaya başladığı andan beri acıları azalmıştı. Uzunca bir süre onun için bir rahatsızlık kaynağı olmuşlardı ama şimdi güzelliklerini keşfediyordu.

İlk defa kadınsı olma fikrini beğenmişti. Hatta güzel hissettiğini bile söyleyebilirdi. Daha yumuşak ve daha ateşli görünmediği için üzgün değildi. Güçlü bir savaşçının kollarında olmak harika bir histi. Evet, gerçekten de harika bir his.

"Hâlâ canını acıtıyor muyum?" diye sordu Caelen.

Rionna, dudaklarını dudaklarına yaklaştırdı. "Hayır savaşçı. Çok iyi hissettiriyorsun."

"Sen de öyle, leydim."

Bacaklarını biraz daha açarak ve onu kendine daha yakın tutarak, ellerini kalçalarına kaydırdı ve onları kavradı. Caelen öncekinden daha derinlere itti kendini.

Canını yakmamaya çalışan şefkatli savaşçı gitmişti. Şu an Rionna'nın rahat olduğundan emin olduğu için, ona sahip olduğunu, ona sahip olma hakkını kanıtlıyormuş gibi içine giriyordu.

Hafifçe çenesini ısırdı ve sonra boynuna doğru kaydı.

Sıcak nefesi, kulağında omzuna doğru bir yol çizerek tenin-de geziyordu.

Caelen, sırasıyla onu ısırıyor, emiyor ve öpüyordu. Sanki uzun süredir onu arzuluyor ve bu yoğun açlığını kontrol edemiyormuş gibi doymak bilmiyordu.

Rionna onun gücüne teslim olarak kafasını geriye attı. Tam anlamıyla ona teslim oldu. Rionna'nın içinde ateşli bir özlem uyandırmıştı. Hiç düşünmediği duygular... Ona ait olmak istiyordu. Onun tarafından sevilmek istiyordu.

Onun karısıydı. Gözlerini ve kalbini evlenme nedenlerine kapadı. Sadece bu şekilde başlaması, bambaşka bir şeye dönüşmeyeceği anlamına gelmezdi.

Onun aşkını istiyordu.

Evet, bunu talep ediyordu.

Şu anda onun saygısını ve şefkatini tattığına göre, bunu yapabilirdi. Evet, hassas duygulara sandığından daha açıktı. Ne düşündüğü fark etmez, kalbi aşka tamamen kapalı değildi.

Daha hırslı ve daha sert bir şekilde bacakları arasında gidip geldi. Kıpırtısızca uzanmayı reddederek, Rionna da her öpücüğüne ve okşayışına aynı istekle karşılık veriyordu.

Ona sahip oluyor olabilirdi ama o da bunu destekliyordu.

Bu savaşçı onundu.

Asla onun gitmesine izin vermezdi.

Caelen bir elini aralarına kaydırdı ve titreyen tenini parmak uçlarıyla okşarken bir kez daha şiddetle içine girdi.

Kendini tamamen kaybetmesi için yapılması gereken buydu. Bu olanlar onu şaşkına çevirdi. Bir an, bir kiriş kadar sertti ve sonra parlayan ışıklar gibi yıldızlarla dolu gökyüzünde savruldu.

Tamamen kendini kaybetmişti. Tek hissedebildiği damarlarında gezen ve yoğun bir bal gibi bacaklarından akan inanılmaz zevkti.

Rionna nefes almakta zorlanıyordu. Burun delikleri ciğerlerine hava gönderme çabasıyla genişliyor, hızlı hızlı nefes alıyordu.

Caelen, üstünde bir çığlık attı ve sonra kendini içine o kadar sert itti ki, ikisini de yatağa gömerek Rionna'nın üzerine yıkıldı.

Alnı, Rionna'nın yanındaki yastığa değdi ve Caelen, Rionna'yı daha sıkı kavrayıp vücuduna yaslamak için kollarını bedenin altından geçirerek ona sarıldı.

Bacaklarının arasındaki o iri vücut çaresizce üstünde titrerken kasılıyordu.

Caelen'in göğsü inip kalkıyordu ve Rionna onun da nefes alıp vermekte zorlandığını biliyordu.

Rionna gülümseyerek, kollarını beline doladı ve ona sıkı sıkı sarıldı. Gözlerini kapadı ve bedenleri birbirlerine öyle sıkı kenetlenmişti ki, hiçbir şey onları ayıramaz duygusunu içinde hissetti.

www.webcanavari.net / Orppersephone

12

www.webcanavari.net / Orppersephone

Rionna mutlu bir heyecan içinde uyandı. Sımsıcaktı. Ayak parmaklarını esnetti ve sıcak örtüye gömüldüklerinde içini çekti. Tembelce etrafa baktı ve şöminede yanan bir ateş gördü. Uyandığında ateşi yanıyor bulmak alışkın olmadığı bir lükstü ve çok kısa sürede sevebileceği bir lüks olduğuna karar verdi.

Yanına baktı. Caelen'in yanında yattığına ve bacaklarının birbirine dolandığına dair bir iz bile yoktu.

Örtünün üzerinde, kollarını esnetti ve başını koyduğu yastığı okşadı.

Bedeninde kocasının ona sahip oluşunun etkilerini hissetti. Hareket ettiğinde, şiddetli bir kılıç dövüşünden sonra hissettiği gibi kasları ağrıyor ve bacaklarının arasındaki hassaslık kendini daha çok hissettiriyordu.

Gerçek şu ki; yataktan kalkmaya hiç niyeti yoktu.

Evet, canı yanıyordu ama bu tatlı bir acıydı. Tekrar tekrar acı çekmeyi umuyordu. Gözlerini kapadı ve Caelen'in onun üzerindeki, içindeki halini, derinlerine girişini, tatlı ağzını ve tenini aşkla okşamasını hayal ederek ağır ağır esnedi.

Kapıdaki ses Rionna'ya gözlerini açtırdı ve kim olduğunu görmek için döndü. Sarah kafasını içeri soktu ve Rionna'nın uyanık olduğunu görünce, içeri girdi ve kapıyı arkasından kapadı.

"Görüyorum ki uyanmışsınız."

"Her zamanki gibi harika bir gözlemcisin," dedi Rionna kuru kuru.

Sarah damağını şaklattı ve Rionna'nın olduğu tarafa baktı. "Talimatları almadan önce banyo yapmak isteyebileceğinizi düşündü. Küveti suyla doldurmaya geldim."

"Küvet? Ne küveti?"

Rionna örtüleri üzerine çekerek yatakta oturdu. Gözlerini ovaladı ve etrafına bakarken ateşin önüne yerleştirilmiş büyük tahta küveti gördü. İlk kalktığında bu şey nasıl dikkatini çekmemişti? Caelen onu içeriye nasıl sokmuştu? Muhtemelen geçen gece onu kendi odasına taşımadan önce...

Sonra Sarah'nın söylediği başka bir şey kafasına dank etti.

"Talimatlar? Ne talimatı?"

Rionna, hâlâ örtüyü bedeninde tutarak ayaklarını sarkıttı.

Sarah gülümsedi. "Lord benden ve diğer kadınlardan, kalenin hanımefendisi olarak yapmanız gereken görevleri size açıklamamızı istedi. Bu konularda bilginiz olmadığının çok belli olduğunu ve artık onun karısı olduğunuza göre yerinizi bilmeniz gerektiğini söyledi."

Rionna küvete oturdu ve sessizce kızarak kulaklarına

kadar suya gömüldü. Saf bir cennete benzeyen akşamdan sonra, Caelen'le yeni bir başlangıç yaptıklarına ve onu gerçekten önemsiyormuş gibi davrandığına inandığı geceden sonra, yataktan kalkmış ve onun ezik küçük karısı gibi davranmaya başlamasını emretmişti.

Sarah'nın küvetin yanına oturup Caelen'den verdiği talimatları sıralaması her şeyi daha da kötü yapıyordu.

Erkek gibi giyinmeyecekti. Bir kadına yakışmayacak hareketlerde bulunmayacaktı ve kılıç dövüşünü unutacaktı. Aslında bir savaşçının görevi olan herhangi bir aktiviteyi özellikle belirtmişti. Göğüslerini bağlamayacaktı.

Bu talimat Rionna'nın kıpkırmızı kesilmesine sebep oldu, yanakları öyle yanıyordu ki, içinden buharlar çıkan su bile birden ılıklaştı. Onu bundan daha çok aşağılayabilir miydi?

"Leydim, öyle bakmayın lütfen," diye sakinleştirdi onu Sarah. "Bu onun tüm kaleye söylediği bir şey değil. Beni bir kenara çekti ve söyledi. İsteklerini sıraladı ve kimseye bir şey söylemememi emretti."

"Eğer söyleyecek bir şeyi varsa, benimle konuşmalıydı," dedi Rionna.

"Siz de ona aldırış etmez ve her zamanki yaptıklarınızı yapmaya devam ederdiniz," diye söylendi kendi kendine.

Rionna dişlerini sıktı. "Her zaman yaptıklarımın nesi kötü?"

Sarah, Rionna'nın kafasına bir kova su döktü ve suyun altında onu sabunladı. Rionna, memnuniyetle sırıtarak oturan Sarah'ya dik dik baktı.

"Gerçek şu ki, sizi dize getirmek için çok uzun zamandır beklemekteyim, leydim. Babanız onaylamadığı halde bunu hiç önemsemedi. Siz bu yaşa gelmeden önce, sizinle

ilgilenemeyecek kadar tembel bir insandı. Ve anneniz size, bir leydinin nasıl davranması gerektiğini öğretmeliydi ama o da babanızı diğer kadınlardan uzak tutmaya çalışmakla meşguldü. Hiç iyi bir örneğiniz olmadı ama hepsi bugünden itibaren son buluyor. Ben sizi McDonald klanının gördüğü en iyi hanımefendiye çevireceğim."

Yaşlı kadının gözlerindeki kararlılık, Rionna'nın omuzlarını kabullenişle çökertti. Sarah'nın gözlerinde fena bir ışıltı vardı. Sevinç içinde ellerini ovuşturuyor gibiydi.

"İlk önce yeni elbiseler için vücut ölçünüzü alacağız. Şu anda sahip olduğunuz elbiseler, göğüslerinizi bağlamadan size asla olmaz. Annenizin giydiği elbiselerden birini tadilat eden üç kadın buldum bile! Birkaç dikişle değiştirilecek bu elbiseler, yeni bir gardırop düzenleyene kadar sizi idare eder."

"Bana yeni bir gardırop düzenleyecek imkanımız yok," dedi Rionna belirsizce.

Sarah başını salladı. "Bunun için endişelenmenize gerek yok. Lordumuz, önümüzdeki on beş gün içinde ağabeyinden gelecek desteği bekliyor. Kendisi bana sizin sağlam kıyafetlere ve bir kadının takması gereken süs eşyalarına ihtiyacınız olduğunu söyledi."

"Bir kadının takması gereken süs eşyaları," dedi Rionna taklit ederek.

"Şimdi hızlı olmamız lazım. Su soğuyor. Söylenerek, önünüzde öğrenmeniz gereken daha çok şey olduğu gerçeğini değiştirmezsiniz. Eğer uysal bir şekilde dediklerimizi yaparsanız hepimiz için iyi olur."

"Biraz surat asmama izin ver," dedi Rionna. "Biliyorum bunu yapman gerek ama bu görevini de hiç sevmediğim bir gerçek."

Sarah güldü ve Rionna'nın yanağını okşamak için uzandı. "Sizi kendi kızımdan asla ayırt etmiyorum, leydim. Ve size kendi kızım gibi davranacağım; yani eğer şımarıklık yaparsanız kafanıza bir tane vuracağım."

Rionna sırıttı sonra ciddileşti. "Yeni lordumuz hakkında ne düşünüyorsun?"

Sarah konuya çok önem verdiği için kafasını dikleştirdi. "Bence sert bir adam ama adil. Zor biri ve her şeyi düzene oturtmak istiyor. Klanın onun tarzına alışması biraz zaman alabilir ama sanırım daha iyi bir klan olacağız."

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi Rionna isteksizce. "Ben sadece..."

"Ne istiyorsunuz, leydim?"

Rionna, Sarah'nın önünde bir zayıflık belirtisi göstermemeye kararlı, dudaklarını birbirine bastırdı. İstediği, bir kızın isteyeceği şeylerdi. Bir genç kızın hayalini kurduğu rüyalar. Klanına sorumlulukları olan bir kadın olarak gününü aptalca geçirmeyi istemiyordu.

"Benim ne istediğimin önemi yok," dedi sessizce. "Lordun ne istediği önemli."

Caelen, McDonald askerlerinin idman yapışını izlerken takındığı taş gibi ifadeyle, kolları bağlı, avluda ayakta duruyordu. Gannon onun yanındaydı ve belirli aralıklarla, umutsuzluk içinde başını sallıyordu.

"Bu adamları düzgün bir ordu yapacak zamanımız yok," dedi Gannon. "Cameron karşısında ayakta kalma şansımız hiç yok."

"Bu konuda net bir şey diyemiyorum," dedi Caelen sertçe. "Yetenekleri var; sadece gerekli eğitimi almamışlar."

"En iyi savaşçıları bir kadın," dedi Gannon can sıkıntısıyla. "Rionna, Diormid'i yendi, hatırlıyor musun?"

Caelen kaşlarını çattı. Karısının kılıçla yaptığı kahramanlığın hatırlatılmasına ihtiyacı yoktu. Kendisini öldürtmesine izin vermeye niyeti yoktu. Ne kadar kısa zamanda çocuğu olursa, o kadar kısa zamanda durgunlaşır ve dikkatini daha kadınsı işlere yoğunlaştırırdı. Böylece Caelen'in, Rionna'nın başını nasıl bir belaya soktuğunu düşünmesine gerek kalmazdı.

"Bana liderlerini bul," dedi Caelen, Gannon'a. Öyle görünüyor ki henüz benim otoriteme saygı duymuyorlar. Niyetimi en kıdemli adamlara anlatacağım ve onların liderliği için bir tehdit olmadığımı anlamalarını sağlayacağım."

"Uzun süredir izliyorum," dedi Gannon. "Simon McDonalds klan içinde etkili. Adamlar onu dinliyor ve yönlendirmesini bekliyorlar. Arlen Mcdonald, genç askerlerin rehberliğini onayladığı, daha yaşlı biri. Kılıç kullanmakta usta."

"Onlara büyük salonda bir toplantı yapmak istediğimi söyle. Öğle yemeğine davet et, konuşalım. Eğitimin amacına ulaşması için adamları daha küçük gruplara bölmeliyiz. Eğer ihtiyacımız olanı başarmak istiyorsak, McDonald liderlerinin yardımına ihtiyacım olacak."

"Evet. Aynı fikirdeyim. Kolay bir iş olmayacak."

Caelen kumandanına sırıttı. "Yeni bir mücadele istediğini söylemiştin."

Gannon canı sıkkın bir bakış attı. "Bunu söylediğimde, koca bir orduyu şekillendirmek yoktu aklımda."

Caelen içini çekti. "Benim de aklımda olan bu değildi. Gerçek şu ki; nereden başlayacağımı bilmiyorum. Önümüzdeki işin büyüklüğü ezici boyutta."

Gannon, Caelen'in omzuna elini koydu. "Sen karşılaştığım en iyi görev adamısın. Gerçek şu ki; bunu biri yapacaksa, bu ancak sen olabilirsin."

Caelen kılıçla dövüşen savaşçılara baktı ve yüzünü ekşitti. Gannon'ın haklı olmasını umuyordu. Gelecek birkaç hafta yorucu olacaktı ve başarılı olmak için tek şansı, yeni klanının işbirliğini kazanmaktı.

Şu ana kadar herkes onu ihtiyat ve şüpheyle selamlamıştı.

"Simon ve Arlen'i bul," diye emretti Gannon'a. "Onları salonda bekliyor olacağım."

Kaleye girdiğinde, görevlerini yapan, sağa sola koşuşturan hizmetçilere bir göz attı. Karısına bakındı ama onu göremedi. Rionna'yı kanatlarının altına alacağına ve ona nazikçe yol göstereceğine söz veren Sarah'ı da göremedi.

Salona girdi ve boş olduğunu gördü. Öğle yemeği zamanının yaklaştığını bildiği için kaşlarını çattı. Öğle yemeği ile ilgili hiçbir hazırlık yapılmamıştı. Şöminede ateş yanmıyordu. Mutfaktan kokular gelmiyordu. Hiçbir hareketlilik yoktu.

Sorularını cevaplaması için çağıracak bir kişinin ismini bile bilmiyordu, salonu terk etti ve uzaktaki seslere doğru yürüdü.

Kadınların bulaşıkları yıkadıklarını düşündüğü odaya girdi; karısını sıkıntı içinde, elleri kalçalarında, yanakları kırmızı Sarah'a bakarken buldu.

Giydiği elbise biraz eskiydi ama hoştu. Elbisenin üst kısmı biraz –aslında çok– dardı ve Rionna'nın göğüslerini yukarı, işlemeli yakaya doğru kaldırmıştı. Çok güzel görünüyordu. Rionna'yı dağınık erkek kıyafetleri içinde, yüzü

kirli, dümdüz göğüslü ve saçları sıkıca arkaya taranmış ve yapıştırılmış görmek istemiyordu.

Kalenin zarif leydisini santim santim inceledi. Güzelliği ve fit vücudu Mairin ve Keeley'le yarışırdı.

Tabii bu Rionna ağzını açıp, o iki kadının asla söyleme-yeceğinden emin olduğu küfürleri edene kadardı.

Rionna, dönüp onu kapıda ayakta gördüğünde hâlâ küf-rediyordu. Onun gelişine sinir olmuş gibi dudakları aniden kapandı. Herhangi bir özür dileme arzusu belirmeyince, Caelen tek kaşını kaldırdı.

Rionna ona dik dik bakarken, avuçları kalçalarını daha da sıkı kavradı. Kehribar ve altın renginin garip karışımı olan gözleri parladı.

"Beni kontrol etmeye mi geldin, lordum?"

Dudakları gerildi ve bakışlarıyla Rionna'yı olduğu yere çiviledi.

"Büyük salonda neden yemek hazırlanmadığını sormaya geldim. Öğle yemeği saati geçti. Askerler zor bir gün geçir-di, karınları aç olmalı. Benim gibi..."

Rionna ona dik dik baktı, kaşları şaşkınlıkla tek çizgi haline geldi, sanki çok saçma bir şey söylemiş gibi diğer kadın da ona boş boş baktı.

İlk konuşan Sarah oldu. Rionna'ya baktı ve bir adım öne çıktı. "Biz öğlenleri yemek servisi yapmıyoruz, lordum."

Caelen kaşlarını çattı. "Yapmamanızın özel bir nedeni var mı? Erkekler için yemek önemli. Güçlerini korumalı-yız, özellikle artık daha çok çalışacakları için."

Rionna boğazını temizledi. "Söylemeye çalıştığı şey, yi-yeceğimizin olmadığı. Kahvaltımızı, eğer varsa, ekmek ve

peynirle yaparız ve günü avlayabildiğimiz ne varsa onunla sonlandırırız."

"Peki ya av başarılı olmazsa?"

"Yemeyiz," dedi açıkça.

Caelen kafasını salladı. Bunun hiçbir anlamı yoktu. Evet, ordularına bakınca, McDonaldlar en iyi eğitilmiş askerler değillerdi, ama her zaman temelleri sağlam bir klandı.

"Baban kardeşime bahiste, ambarlarından, üç ay yetecek kadar yiyecek kaybetti."

"Bahis yapacak yiyeceği yoktu ki," dedi Rionna acı içinde. "Bizi yiyeceksiz ve diğer klanlarla alışveriş yapamayacak kadar parasız bıraktı."

Caelen küfretti. "Bana ambarınızı göster."

Rionna omzunu silkerek döndü ve büyük salondan koridora doğru yürüdü, mutfakları geçerek küçük havasız bir odaya girdi. Caelen içeri girdi ve etrafına baktı, gözleri boş raflara takıldığında midesi kazınıyordu.

McDonald klanı, kendi klanının, ağabeyi Mairin'le evlenmeden önceki halinden daha zavallı durumdaydı.

"Bu kabul edilemez," diyerek dişlerini gıcırdattı Caelen. "Klan yemek yemeden ayakta duramaz."

"Azla hayatta kalmaya alışkınız," dedi Rionna alelade bir şekilde. "Bu birkaç yıldır bizim yaşam şeklimiz."

"Baban tamamen işe yaramaz biri miydi?" diye sordu Caelen.

"Babam sadece kendi rahatıyla ve kendi midesini doldurmakla ilgilenirdi."

"Çok daha uzun zaman önce istila edilmemiş olmanız mucize," dedi Caelen kızgınlıkla. "Fethedilmesi çok kolay bir yer burası."

Rionna'nın dudakları gerildi ve öfkeyle gözleri küçüldü. "Bu kadar küçümseyerek konuştuğun klan, senin klanın."

"Hayır. Küçümsediğim benim klanım değil. Bu babanın klanı. Bu, birinin klanı için göze alamayacağı bir günah. Çocuklarınız da mı aç yaşıyor? Ya yaşlılarınız ve hastalarınız?

Rionna yorgun bir iç çekti. "Hakaretlerini bağıra bağıra söylemenin bir faydası yok. Sinirini yöneltmen gereken kişi burada değil. Klanım çok uzun süre acı çekti. Eleştirilerini hak etmiyoruz."

Caelen öfkeyle nefesini dışarı verdi ve odadan çıktı.

"Nereye gidiyorsun?" diye bağırdı Rionna arkasından

"Avlanmaya," dedi ters ters.

www.webcanavari.net / Orppersephone

13

www.webcanavari.net / Orppersephone

"Emri değiştir," dedi Caelen, Gannon'ı avluda görünce. "Simon ve Arlen'e en iyi avcılarını seçmelerini söyle, sonra da atları hazırlayın."

Gannon ona meraklı gözlerle baktı ama hemen lordunun emirlerini yerine getirmeye gitti.

Bir süre sonra, küçük bir savaşçı grupla geri döndü.

"Ava mı gidiyoruz, McCabe?" diye sordu Simon.

Caelen'in gözleri kısıldı. Şu anda klanına yumuşak davranmanın zamanı değildi. Eğer öyle yaparsa tüm kredisini kaybederdi.

Onu sevmek zorunda değillerdi ama ona saygı duymalılardı.

Diğer adamlar gözlerini kırpana kadar kılıcını çekti ve yaşlı adamın omzuna bir santim mesafeyle havada salladı.

Simon şaşkınlıkla gözlerini kırptı ama yaralanabilir diye hareket etmeye cesaret edemedi.

"Bana lordum diye sesleneceksin," dedi Caelen. "Bir McCabe'in, bir McDonald'ın yerini almasından hoşnut olmayabilirsin ama saygı göstereceksin ya da kendini toprakta bulursun."

"Deneyebilirsin," dedi Simon ters ters.

Caelen, adamın hakkını vermeliydi. Daha yaşlıydı, boğazında bir kılıç dayalıyken konuşuyordu ama korkmadı ve cesur davrandı.

Caelen yavaşça kılıcını indirdi ve Gannon'a doğru savurdu. Simon'a bakarken dudakları büküldü ve gülümsedi. "Denemekten daha fazlasını yapacağım, yaşlı adam."

Simon hemen hamle yaptı. Avludan bir ses yükseldi ve adamlar çatışmayı görme isteğiyle öne doğru geldiler.

Simon omzuyla Caelen'in karnına vurdu, birkaç metre geriye sürükledi. Ama Caelen yere düşmedi, ayakta durabildi ve saldırı karşısında zarar görmedi. McDonald adamları hemen Simon ve Caelen'in etrafını sardılar ve Simon'ı destekleyen tezahüratlara başladılar. "Onu yere ser" ve "Yeni lordumuz hakkında ne düşündüğümüzü göster" nidaları yankılanıyordu.

Caelen, kollarını Simon'ın beline sararak döndü. Simon'ın öne gitmeye çalışması, dengesini kaybettirdi ve düştü. Caelen onu kaldırdı, salladı ve yere çarparak üstüne çıktı.

Yerde yuvarlandılar, karlar kollarının ve ayaklarının hareketiyle havaya savruluyordu. Simon, Caelen'in çenesine bir yumruk attı, onu geriye itip kollarından kurtuldu.

İki savaşçı ayağa kalktı ve vurmaya hazırlanıyormuş

gibi yaparak dönmeye başladılar, ikisi de ilk hareketi diğerinden bekliyordu.

Caelen, Simon'ın yanağına kuvvetlice bir yumruk atarak onu birkaç adım geriye doğru sarstı. Simon'ın dudağı kanadı ve "Şimdi sana boyunun ölçüsünü göstereceğim, McCabe," diye söylendi.

İleri doğru hamle yaptı ve kaslı kollarıyla Caelen'in belini sardı ve onu kendisiyle birlikte kara düşürdü. Çarpma, Caelen'in nefesini kesti. Yuvarlandı ve yüzüne bir yumruk attı. Simon, bu vuruştan kaçacak kadar hızlı davranamadı. Dilinde kanı hissetti.

Caelen diziyle midesine vurdu ve adamı, başının üzerinden birkaç metre öteye attı. Caelen hemen ayağa kalktı ve Simon kalkamadan başında dikildi.

"Sorunun ne?" diye bağırdı Caelen. "Lordunuz işe yaramaz biriydi. Klanınızı korkunç şartlarda bıraktı. Onursuzca davrandı. Hepinizi utandırdı."

Simon kara kan tükürdü. "Sen bizim seçimimiz değilsin. Evet, yaşlı adam iyi bir lord değildi. Liderliği hak etmiyordu. Ama sen de buna değdiğini ispatlamadın. Kararı buraya gelerek bizzat bize açıklamayan kralın fermanıyla gelip, emirler yağdırarak topraklarımıza girdin."

"Rionna'ya saygısızca davrandın," diye bağırdı kalabalığın arasından James.

"Evet," diye katıldı birçok kişi.

Simon başını salladı. "Rionna sadece klanının çıkarlarını gözetir. Bizimle birlikte savaşır. Eğer bizim yoksa onun da yoktur. Soyuna sadıktır," dedi Simon. "Onun hazinesini hak edecek biriyle olmalı."

Caelen yaşlı adamın bir anlık boşluğundan faydalanıp

hamle yaptı. Yine yere düştüler ve Caelen, Simon'ı yüzü yere gelecek şekilde yatırdı.

Adam yüzü kara dönük yatıyordu ve Caelen dizini adamın sırtına bastırdı. Simon'ın saçını tuttu ve yüzünü kardan kaldırıncaya kadar saçını çekti.

"McDonald klanında işler böyle mi yürüyor? Kadınlarınızın sizin için kavga etmesine izin mi veriyorsunuz? Rionna lordun kızı. Şu anda da yeni lordunuzun karısı. Sanırım onu riske atarken siz eğlence peşinde koşuyorsunuz. Öldürülebilir veya ciddi bir şekilde yaralanabilir. Eğer söylediğiniz gibi hak ettiği değeri görmesini istiyorsanız, güvende olacağı yerde, kalede kalması daha mantıklı gelmiyor mu? Hiçbiriniz ona saygı duymuyorken, saygıdan nasıl bahsedebilirsiniz?"

Caelen ellerini bıraktı ve ayağa kalmak için geri çekildi.

"Kadınlar iyi bir koruma, bakım ve ihtiyaçlarının giderilmesini hak ederler. Bir kadının bana bunları yapacağı gün, toprağın altına girdiğim ve bir daha bana savaşçı denilmeyecek gündür."

Simon ayağa kalkarken yüzünü ekşitti ve tuniğinden karları temizledi. "Evet. Haklısın. Rionna ... Farklı bir kadın, lordum."

Caelen, Simon'ın ona seslenme şeklinden memnun kaldı. "Evet. Biliyorum. Kesinlikle tuhaf bir kadın. Ama onun bir kadının özellikleriyle donanmasını sağlamak için geç değil. Kısa bir sonra benim çocuğumu ve sizin yeni lordunuzu karnında taşıyor olacak. Onun eline bir kılıç alıp, bir erkek gibi savaşarak kendini ve bebeğini riske atmasını ister misiniz?"

"Hayır."

Kalabalıktaki herkes kafasını sallarken mırıldanmalar yükseldi. Hepsi ikna olmamıştı gerçi. Rionna'nın korunmaya ihtiyacı olduğunda hemfikir olabilirlerdi; ama onun liderliğini kabul etmiyorlardı.

Zaman alacaktı. Eğer bu yetersiz orduyu McCabeler gibi güçlü bir savaş gücüne dönüştürecekse, bu çok zaman alacaktı; Caelen'in sahip olmadığı zamanı...

"Bugün nereye gidiyoruz, lordum?" diye sordu Simon.

Simon'ın, Caelen'e lordum diye seslenmesi birçoğu tarafından onaylanmadı. Adamlar arkalarını dönüp gitmeden önce, saygı duymadıklarını çok net göstererek kaşlarını çattılar ve başlarını salladılar.

"Avlanmaya gidiyoruz," dedi Caelen. "Kilerlerimiz boş. Biz burada çocuk gibi davranırken kadınlarımız ve çocuklarımız aç. Önümüzdeki haftalarda daha çok idman yapmamız gerekiyor. Adamlarımızın güçlerini korumak için yiyeceğe ihtiyacı olacak. Sizi çok çalıştıracağım. Bu beni öldürse bile, sizi savaşçı yapacağım."

"Oğlum James iyi bir okçudur. Aramızdaki en iyi avcıdır aynı zamanda."

"O zaman onu büyük bir mutlulukla kabul edeceğim. En iyilerini topla. Senin ve Arlen'in, ayrıca seçtiğin herkesin bize eşlik etmesini istiyorum. Derhal yola çıkıyoruz."

Simon başını salladı ve geriye dönerken birden durdu. Söylemek istediğini kafasında tartıyormuş gibi nefes aldı.

"Konuş," diye emretti Caelen. "Belli ki içinde tuttuğun, söylemek istediğin bir şey var."

"Leydimize karşı sabırlı olmalısın. Onun yaptıkları, sadece bildikleri. Çok iyi ve sadık bir kalbi vardır."

Caelen kaşlarını çattı. Karısıyla nasıl ilgilenmesi gerek-

tiği konusunda her fırsatta tavsiye almak onu kızdırıyordu. Kardeşi bile başka bir kadınla evlendikten sonra, bu konu hakkındaki düşüncesini söylemişti. Ama Alaric kendini kadınlar konusunda uzman görüyordu.

"Rionna'nın kararlı birinin himayesine girmesi şart. Uzun zamandır bu şekilde yaşamasına izin verildi."

Onun bu sözleri kalabalık arasında gülüşmelere neden oldu. Simon bile sanki hepsi gizli bir şey paylaşıyormuş gibi sırıttı.

"Sana şans diliyorum, lordum. Bir şeyler bana, buna ihtiyacın olacağını söylüyor."

www.webcanavari.net / Orppersephone

14

www.webcanavari.net / Orppersephone

Rionna, gözetleme kulesinin penceresinin önünde duruyor ve karlı topraklara bakıyordu. Avcılardan oluşan ekip yola çıkalı üç gün olmuştu ve hâlâ döneceklerine dair bir işaret yoktu.

İlk akşam, genç savaşçılardan biri, erkek bir geyikle döndü. Caelen'in talimatlarını iletti. Caelen geyik etinin, saklanmasını ve kurutulmasını, daha sonra ise hemen kadın ve çocuklara cömert porsiyonlarda dağıtılmasını istiyordu.

Ekibin diğer üyeleri, kilerleri dolduracak kadar hayvan avlayana kadar kalacaklardı.

Aşağıda Caelen'in talimatlarına uygun çalışıyorlardı. Rionna üç gün boyunca eğitimlere katılma isteğine karşı koydu. Onun yerine içeride kaldı ve etin nasıl saklanması gerektiğini, bir kilerin nasıl doldurulması gerektiğini, temizlik programlarıyla ilgili talimatları ve kadınların uyması

gereken görgü kurallarıyla ilgili sıkıcı dersleri, nasıl selam verilmesi ve önemli misafirlerin nasıl ağırlanması gerektiğini dinledi.

Sanki McDonald kalesinde önemli misafir ağırlamışlardı.

Belli ki kocası bugün de dönmeyecekti ve günün ışımasına birkaç saat vardı. İyi bir kılıç dövüşüyle hayal kırıklığının üstesinden gelmek için avluya inmeye can atıyordu.

Sorun, Sarah'nın onu kocasına ispiyonlamaktan hiç rahatsızlık duymayacağıydı. Bu da Sarah'ya odasına dinlenmeye çekildiğini söyledikten sonra gizlice avluya çıkmak zorunda olduğu anlamına geliyordu.

Kuleden aşağıya inerken pelerinini daha sıkı sardı. Aşağıda, Sarah'nın, Rionna'nın nerelerde olduğunu kontrol edeceğinden emin olduğu bir hizmetkar tarafından karşılandı.

"Odama çekilip dinleneceğim," dedi Rionna alçak sesle.

"İyi hissetmiyor musunuz, leydim?"

Rionna kendinden çok yaşlı olmayan kadına gülümsedi. "İyiyim Beatrice. Sadece biraz yorgunum."

Beatrice bilmiş bilmiş gülümsedi. "Lordumuz ayrıldığından beri iyi uyuyamıyorsunuz. Çok kısa süre sonra kışı geçirmemize yetecek kadar eti yanında getirerek eve dönecek, leydim."

Rionna, Caelen'le paylaştığı odaya doğru merdivenlerden çıkmaya hazırlanırken hafifçe gülümsedi. Erkekler Caelen'i liderleri olarak kabul etmezken, kalenin kadınlarının bu konuda herhangi bir tereddütü yoktu. Ne yaptıysa, klanın kadın üyelerinde güven uyandırmıştı. Hepsi Caelen'in onları zorluklardan kurtaracağına, kilerlerini dolduracağına ve güçlerini geri kazandıracağına inanıyorlardı.

Rionna eğer gerçekten, bütün bunları başarabilirse, evliliğinden çok memnun olması gerektiğini düşündü.

Öyle olmalıydı.

Üç gecedir tek başına yattığı odaya girdiğinde, kocasının odada çoktan bırakmış olduğu ize hayret etti. Çok eşyası olduğundan değildi. Eski evinden çok az eşya almıştı.

Ama daha önce oda boş ve sıradanken, şimdi sanki buraya ruhunu üflemiş gibi erkeksi kokuyordu.

McCabe kalesinden getirdiği örtüler yatağın üstündeydi. Altında uyumaya çoktan alıştığı lüks, kalın örtüler vardı. Pencereleri örten perdeler bile Caelen'inkilerle yer değiştirmişti.

Ateşin yanında, üstünde parşömen tomarı, tüy kalemi ve mürekkebinin durduğu masa ve sandalye vardı. Merakına engel olamıyordu. O tomarın içinde ne olduğunu bilmek isterdi ama okumayı bildiği söylenemezdi. Kocasının öğrendiğinde çok şaşırmasına neden olan gerçek...

Caelen'in, Rionna'nın araştırmaya başlamadığı çok gizli derinlikleri vardı. Kesinlikle kendisini başkalarına kapamıştı; sadece izin verdikleri görebiliyordu. Bu onun için bir hayal kırıklığıydı çünkü evlendiği adamla ilgili her şeyi umutsuzca öğrenmek istiyordu.

Kadınların onun için diktiği elbiselerin durduğu çekmeceye gitti. Elini çekmecenin arkasına uzattı ve çekmeceyle duvar arasında bulunan boşlukta sakladığı tunikle pantolonunu çıkardı.

Kıyafetler parmaklarının üzerinde kaydı. Eski ama rahatlardı. Tanıdık. Hızlıca elbisesini çıkardı ve tuniğini geçirdi.

Giyindikten sonra, botlarını McDonald topraklarından döndüklerinden beri durdukları yerden aldı. Önce değerli çoraplarını giydi ve üstüne botlarını geçirdi.

Çoraplar biraz botları daralttı ama rahatsız değillerdi. Daha önemli olan ayaklarını sıcak tutmasıydı.

Caelen'in, kılıcını astığı duvara doğru ilerledi. Zırh için aşağıda eritmediğine memnundu. Bu kadar iyi bir silaha kötü davranmak günah işlemekten farksız olurdu.

Kabzasında parmaklarını gezdirdi ve kınından dikkatlice çıkardı. Kendini muhteşem hissediyordu. Ağırlığı. Tam onun tutuşuna göre dizayn edilmiş. Ustaca kullanabileceği gibi hafif ama ölümcül bir yara açabilecek kadar ağır.

Kılıcın keskinliğini kontrol etti ve dokunduğu saç teli ikiye ayrılınca memnun oldu.

Merdivenlerden inecek kadar cesurdu ve Sarah'yla karşılaşmamayı umdu.

Bir süre sonra avluya çıktı ve erkeklerin arasından aceleyle, kalenin girişinden en uzak noktadaki yere doğru ilerledi.

Adamların selam vermeleri Rionna'yı şaşırttı. Birkaçı onu aralarında gördüğü için memnun görünüyordu. Diğerleri daha çekingen davrandı ve birbirlerine endişeyle baktılar. Birkaçı daha cesur davranmış olsa da sinirli bir halleri oldukları söylenemezdi.

Hayır, endişeli görünüyorlardı. Ve koruyucu.

Hugh McDonald kaşlarını çattı ve rahatsızca yutkundu. "Rionna, sanırım içeride kalman daha iyi. Bugün soğuk. Erkeklerin dövüş eğitimine katılmamalısın."

Rionna ağzı açık iri yarı askere bakakalmıştı. Hugh ona bütün yeteneklerini öğreten kişiydi. Evet, bildiği her şeyi neredeyse o öğretmişti. Sayamayacağı kadar çok kez onu poposunun üstüne düşürmüş ve onunla alay ederek kalkıp tekrar denemesini istemişti.

"Seni ele geçirdi değil mi?" diye sordu Rionna. "Bir haf-

tadır burada değil ama seni çoktan kendi tarafına çekmeyi başarmış."

Hugh sakinleştirici bir tavırla elini kaldırdı."Rionna bak. Sandığın gibi değil. Lord, kavga etmenin senin için en iyi şey olmadığını görmemizi sağladı. Gerçekten bu bir kadın işi gibi görünmüyor."

Rionna kaşlarını çattı ve kılıcını çekti. "Seni poponun üzerine oturtmak bir kadın için nasıl olur?"

Hugh diğerlerinin dikkatini çekmek için elini kaldırdı. "Ona kılıç çeken kişi beni karşısında bulur."

İçini düğüm düğüm yapan acı göğsünü sızlattı. "Adamların benimle kılıç dövüşü yapmasını yasaklayacak mısın?"

Hugh yapacak bir şeyim yok der gibi ona baktı. "Üzgünüm, küçük hanım. Lordun beni cezalandıracak olması bir yana, seni incitemem. Veya hamile kalmış olabileceğin çocuğunu."

Gözlerini kapattı ve geri döndü. Yalnızlık içini kemirdi, onu bomboş ve acıyla bıraktı. Gözyaşları birikti ve omuzları yenilgiyle çöktü.

"Bana kılıcını ver, leydim," dedi Hugh nazikçe. "Onu ortadan kaldıracağım."

Hugh'un arkasında duran adamlara bakmak için döndü, hepsinin yüzü aynı fikirde olduğunu söylüyordu. Şimdi hiçbiri onunla dövüşemezdi. Gözyaşlarıyla savaşarak, kılıcını yavaşça Hugh'a uzattı. Hugh onu aldı ve adamlardan birine verdi. Daha sonra ne yapacaklarını görmek için beklemedi. Döndü ve arkasına bakmadan, avludan aceleyle çıktı.

Göğsü öyle sıkışmıştı ki patlamak üzereydi.

Rüzgar nemli yanaklarının üzerinde esti. İstemediği gözyaşları yüzünde dondu. Hissettikleri canını fena halde

yakıyordu. Çok derinden kesmiş ve eski bir yara gibi iltihap toplamıştı.

Kendini aldatılmış gibi hissediyordu. Sanki hayatı bir daha asla aynı olmayacaktı. Sevdiği insanların, onu sevenlerin, kocasının kadının yeri hakkındaki tutucu fikirleriyle akılları çelinmişti.

Tek endişesi babasından kaçmak olan, özgürce davrandığı o günleri nasıl da özlüyordu! Babasının en iyi adamlarından birini yere serdiğinde yaşadığı zafer duygusu tarifsizdi.

Kılıcıyla birlikte bütün kusurlarından kurtuluyordu. Kendini yetersiz hissetmiyordu. Savaşçıların denizinde sadece başka bir kılıçtı. Güçlü ve yetenekli. Sadece korumaya ihtiyacı olan bir savaşçı değil.

Aptalca gülümsemek ve nazlı utangaç tavırlar ona göre değildi. Onu ve klanını utandırmamak için gerekli sosyal becerileri yoktu. Babasının, onu önemli insanların karşısına çıkarmamasının sebebi buydu.

Tepeden aşağı, iki gölü birbirine bağlayan McDonald topraklarındaki dereye doğru güçlükle yürüdü. Suyun kayaların üzerinden çağladığı yere kadar uzanan yataklardaki buzlanma hoş bir görüntü oluşturuyordu.

Kar her iki tarafa da, buz gibi suyu çevreleyerek yığılmış ve toprağı kaplamıştı.

Suyun kenarında durdu ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Gözlerini kapattı ve temiz kış havasını içine çekti. Kalenin bacasından çıkan dumanın baygın kokusu ve uzun zaman sonra ilk kez şiş üzerindeki et kokusu, burun deliklerinden girdi.

Suya ne kadar süre baktığından emin değildi ama soğuktan titrerken nefret ettiği şeyin özgürlüğünü kaybetmesinin değil, belirsizliğin korkusu olduğunu fark etti.

Elinden oyuncağı alınan aksi bir çocuk gibi davranıyordu. Klanlarını tekrar inşa ederken bu işin bir parçası olabilirdi. Belki en iyi bildiği alanda değil ama sonuçta herkes değişimle baş etmek zorundaydı. Bunu sevmeyen tek kişi o değildi.

Eğer kocası mükemmel bir kadın istiyorsa, kadınsı bir zarafetin simgesi bakımlı bir malikane istiyorsa, bu onu öldürse bile kocasına istediğini verebilirdi.

Onu utandıracak hiçbir şey yapmazdı.

Gözlerini derenin karşısına dikti. Ağaçların arasından çıkıp, hızla ona doğru gelen adamları görünce şok oldu.

Döndü ve atlar suya adım atarken bir çığlık attı. Tepeyi geçip kaleye ulaşmaya hiç şansı olmadığını bilerek, dere boyunca koştu. Atları geçmesi mümkün değildi.

Böyle bir uzaklıktan adamların duyması için dua ederek tekrar çığlık atmak üzere ağzını açtı ama onu yere seren bir tekme yedi sırtına.

Yere öyle sert düştü ki, soluksuz kaldı.

Acıyı umursamayarak, avuçlarının üzerinde doğruldu ve kaçmak için ayağa kalktı.

Bir el saçlarını kavradı, saldırganı onu geriye doğru çekti ve sırt üstü yere düşürdü. Beş erkekten oluşan gruba baktı. Korkunun tadını dilinde hissediyordu. Ne kadar korktuğunu onlara göstermek istemediği için gözlerini aşağıya indirdi.

"Ne istiyorsunuz?" diye sordu.

Bir adamın kollarını arkadan tutarak önünde durmasıyla şoktan konuşamadı. Rionna, parmaklarını gözlerine sokarak ona saldırdı. Adam acıyla bağırdı ve Rionna'ya kaçmak için çok kısa bir süre vererek geriye doğru sendeledi.

Çok uzağa gidemedi çünkü başka bir adam onu yakaladı ve yüzünü kara gömdü. Ağzı ve burnu karla doldu ve bir

dakika önce yediği şiddetli tokat sebebiyle hâlâ hissettiği acıyı uyuşturdu.

Yeniden döndü ve bu sefer de ikinci saldırgan yüzüne bir yumruk attı. Nefes almasını zorlaştıracak bir güçle boğazını sıktı.

Rionna kendini bırakana kadar sıkmaya devam etti. Diğerleri, etrafında toplandı ve Rionna'nın açtığı sıyrıklardan kan damlayan ilk saldırgan ayağa kalktı.

"Küçük fahişe," diye söylendi.

Tuniğinin yakasından tuttu ve göğüsleri açıkta kalana dek yırttı. Rionna bir kez daha mücadele etmeye başladı ama boğazını tutan adam, o mücadeleyi bırakana kadar sıktı.

Çığlık atmaya çalıştı ama sesi çıkmadı. Adamlardan biri göğüslerini okşarken ve göğüs uçlarından birini çimdiklerken öfkeden akan gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı.

Tam bayılacakken, boğazını tutan el gevşedi ve Rionna derin derin nefes aldı. Yeteri kadar hava alır almaz, bağırmak için ağzını açtı ama yüzü yine acıyla inledi.

Adam yüzünün her iki tarafına düzenli olarak şiddetli tokatlar attı; ta ki acı Rionna'nın tüm bedenini sarana dek... Diğer ellerse namussuz okşamalara, sıkıştırmalara ve bir hayvan gibi onu ellemeye devam etti.

Sıcak gözyaşları, hırpalanmış yanaklarından süzüldü. Hayatında hiç bu kadar çaresiz hissetmemişti kendini. Kılıcı neredeydi? Kendini nasıl savunmasını umuyorlardı?

Kendi topraklarında tecavüze uğrayabilirdi, çaresizce orada uzanırken ağlamaktan başka hiçbir şey elinden gelmiyordu.

Yarı baygın haldeyken, saldırganı, sıcak pis kokan nefesini yüzünde hissedene dek ona yaklaştı.

"Yeni lorda bir mesaj götüreceksin," diye tısladı. "Söyle ona hiçbir McCabe Duncan Cameron'dan kurtulamayacak. Ne Mairin McCabe ne de kızı. Ne de McCabeler'in yakın gördüğü herhangi biri. Cameron, Ewan McCabe'le birleşen herkesi mahvedecek. Neamh Alainn onun olana kadar durmayacak. Yüzünün Duncan'ın saygısının bir ifadesi olduğunu söyleyebilirsin."

Rionna'nın yüzüne kar atarak, üstünden atladı ve atına doğru yürüdü.

Dereyi geçen atların gürültüsü bulanık zihninde yankılanıyordu. Kafasını kaldırmaya çalıştı ama acı baskın çıktı. Midesi ağzına geldi.

Gözlerini kapadı ve mide bulantısı geçene kadar düzenli ve küçük küçük nefes aldı. Sonra yavaşça yana döndü ve gücünü toplayana dek orada uzun bir süre yattı.

Dizlerinin üstüne kalkmaya çalıştığında öne doğru düştü. Hayal kırıklığından akan gözyaşları, gözlerini yakıyordu. Sürünerek oraya ulaşması gerekse bile kaleye geri dönmeliydi.

Ayağa kalkmaya çalışınca yeniden bayılacak gibi oldu. Tepenin ardına baktı ve sonsuz gibi görünen uzaklığa bakarak bitkin bir halde içini çekti.

Ve sürüne sürüne ilerlemeye başladı.

15

"Leydim! Leydim!"

Rionna tüm gücüyle başını kaldırdı ve ileriye doğru baktı, ama kimin seslendiğini çıkaramadı. Sağ gözü neredeyse kapanacak kadar şişmişti ve diğerinden daha bulanık görüyordu. Kulakları yediği darbelerden dolayı hâlâ uğulduyordu.

"Aman Tanrım, leydim ne oldu sana?"

"Hugh," diye fısıldadı Rionna. Yırtık tuniğiyle göğüslerini kapatmak için zayıf bir hamle yaptı.

"Evet, leydim. Bana ne olduğunu anlatmanı bekliyorum."

Rionna dudaklarını yaladı ve kan tadı geldi ağzına. "Adamlar." Sesi kulak tırmalayıcıydı ve tanınmayacak haldeydi. Boğazı, saldırgan sıktığı için şişmişti. "Dereyi geçtiler."

"Silahları alın!" diye kükredi Hugh.

Rionna, Hugh'un adamlara "atları getirin," diye emirler

vermesini dinlerken, son gücünü de kaybederek yere yığıldı.

"Rionna!"

Elleriyle nazikçe dokunup onu dikkatlice çevirdi. Sonra saçlarını şişmiş yüzünden geriye itti.

"Oh, leydim!" diye inledi Sarah. "Size ne oldu?"

"So-soğuk. İçeri girmeme yardım edin."

"Kıpırdamayın. Adamlardan birine sizi taşıtacağım. Kırık bir yeriniz var mı?"

Bir sebepten Rionna bu soruyu komik buldu. Ağzının kenarıyla sırıttı ve anında ağzının bir bölümünü kıpırdattığı için pişman oldu. "Sadece yüzüm."

"Mangan, gel ve leydini odaya taşı," diye emretti Sarah.

Rionna, iri yarı savaşçı tarafından kaldırılırken inledi.

"Özür dilerim efendim," dedi Mangan boğuk bir sesle. "Sizi incitmek istemedim."

"İyiyim, Mangan. Sadece biraz yaralı."

"Bir kadına bu şekilde kötü davranmak, erkek için utanç verici," diye söylendi.

"Evet, öyle," diye fısıldadı Rionna. Caelen'in, babası ona vurduğunda verdiği tepkiyi hatırlayınca ürperdi. Saldırıyı öğrendiği zaman çok sinirlenecekti.

Mangan, Sarah'yla ve onları yol boyunca takip eden birkaç hizmetkarla birlikte onu içeriye taşıdı ve merdivenlerden yukarı çıkardı.

"Yatağa yatır. Dikkatli ol!" dedi Sarah sert bir şekilde. "Neda, hemen bana ılık su, eski kıyafetler ve leydimize banyo yapması için de sıcak su getir. Üşütecek. Mangan, ateş için odun getir. Onu ısıtmak için harlı ateşe ihtiyacım var."

Rionna yatağa gömüldü ve hafifçe inledi. Şu anda güvende ve kalede olduğu için, bilinciyle olan savaşı sona er-

mişti. Oda gittikçe karardı ve Sarah'nın uyanık tutma çabalarına rağmen karanlık çöktü ve Rionna zayıf bir inlemeyle kendini bıraktı.

"Bu iyi bir vuruştu," dedi Caelen James'e, yerde yatan erkek geyiğin yanında dururken. "Baban haklı. Okçuluğa yeteneğin var."

Genç adam "Biliyorum" dercesine gülümsedi. "Bu iki oldu. Kaleye gönderdiğimiz erkek geyiği de sayarsak üç. Bir tane daha yakalarsak, çok uzun haftalar idare edecek kadar yeterli olur."

"Evet. Büyük ihtimalle yarın bir tane daha avlarız. Karanlık çöküyor. Gece için kamp kuracağımız bir yer bulup ateş yakmamız lazım."

Daha bir saat geçmemişti ki, adamlar, geyiğin bir bacağı alevlerin üstünde dönerken, ateşin önünde oturuyorlardı. Simon bıçağıyla kemikten bir parça aldı ve Caelen'e verdi.

Caelen bir ısırık aldı ve memnuniyetle başını salladı. "Geyik etinin çok lezzetli bir parçası."

Simon diğer adamlar için de parçalar kesti. Gannon, Caelen'in yanına çöktü ve kütüğe yaslandı.

"Uzun zamandır ava çıkmamıştım. Tüm yaptığım, ulaşamadığım kadınlara uzaktan bakmaktı."

Caelen homurdandı ve sanki boğazına bir parça et takılmış gibi öksürdü. Gannon sırtına vurdu ve ikisi birlikte kahkaha attı.

"Gerçek şu ki görevini kıskanmıyorum," dedi Caelen hüzünle. "Ben Mairin'i izleyerek sıramı savdım. Bu yeniden yapmak istediğim bir şey değil. Onların eşlerine bakmaya seni seçtiklerini düşününce kardeşlerime ne yaptığını hep merak ederdim."

Gannon başını salladı. "Ve ben de hep Cormac görevden kaçmak için mi evlendi acaba diye merak ederdim."

Caelen güldü. "Bu olabilir. Kabul etmelisin ki Mairin onu çok çalıştırdı."

Adamlar ateşin etrafında otururken Simon, Caelen'in diğer tarafına oturdu. "Söylesene, lordum. Duncon Cameron'ın gücü karşısında şansımız var mı? Eğer sizin klanınızla birleşmemiş olsaydık, yine de gözü bizim üzerimizde olur muydu?"

Caelen bu iğneleyici soru karşısında gözlerini kıstı. "Gregor, Cameron'dan korktuğu için bize yaklaştı. Bu birleşme onun teşvikiyle oldu."

"Ama siz faydalandınız."

"Bunu hakaret olarak görmeyin ama gerçek şu ki; Gregor zayıf bir orduya sahipti. Bizim bu birleşmedeki kazancımız McCabe topraklarının diğer tarafla birleşiyor olması. McCabe kalesini Neamh Alainn'den ayıran McDonald topraklarıydı. Ama bundan edindiğimiz ana kazanç, Gregor'ın bizimle birleşmesiyle birlikte diğer lordların da bizimle birleşmek istemesidir. Gücümüz sayımızda ve McCabeler'in süper savaş gücünde."

"Kibirli bir adamsın," dedi Simon.

"Yeteneği bizimkiyle kıyaslanabilecek bir ordu yok," dedi Caelen açık açık.

"O zaman Cameron'ı yok etmek için neyi bekliyorsun?" diye sordu James.

"Evet," dedi diğer adamlardan biri öne doğru çıkarken. "Neden bekliyorsun?"

Avda onlara eşlik eden diğer McDonald adamları da vereceği cevaba çok büyük bir ilgi göstererek öne doğru eğildi.

"Bir düşmanı yenmek için sabır gereklidir," dedi Caelen. "Duncan Cameron'ı dünyadan temizlemek için yıllardır bekliyoruz. O gördüğü her şeyi kontrol altına almak isteyen hırslı, tehlikeli bir adam. Ve gözlerini bizim toprağımıza dikti. Tüm topraklarımıza... Malcom'la bir pazarlık yaptığına inanıyoruz. Eğer Malcom David'e karşı bir ayaklanma daha başlatıp, tahtı ele geçirirse, İskoçya bir kez daha ikiye ayrılacak. Cameron'ın ödülü Kuzey İskoçya olacak. Malcom, Cumbria'yı yönetirken o da kral olmadan kral gibi etkili olacak. Artık lordlar topraklarını yönetemeyecek. Cameron'ın gücü, mutlak güç olacak. Hiçbir ayrım olmadan. Çocuklarımıza ve çocuklarımızın çocuklarına bırakacakları bir miras olamayacak. Hepsini o kontrol edecek."

"Buna izin veremeyiz," diye mırıldandı James.

"Hayır, veremeyiz," diye onayladı Caelen.

"Peki ya Gregor? Nereye gitti? Nerede onun sadakati?" diye sordu Simon.

Caelen yaşlı adama baktı. "Bunu bilmiyorum. Bir sürü McDonald adamıyla kayboldu. Kralın emrinden memnun kalmadı. Biz hem Cameron'a hem de Gregor'a karşı dikkatli olmalıyız. Onun olduğuna inandığı şeyi geri almaya çalışabilir."

"Onu çoktan indirmeliydik," dedi Simon sertçe. "Bu bizim hatamız. Evet, o zayıf bir liderdi ve klanımıza çok zarar verdi ama biz buna izin verdik ve günahlarımız için Tanrı'ya hesap vermeliyiz."

"Geçmişin hatalarını düzeltmek için çok geç değil," dedi Caelen. "Klanımız için yiyecek temin eder etmez, dikkatimizi adamlarımızı güçlendirmeye vermeliyiz. Düşmanlarımıza mesaj yollamalıyız. Biz kolay lokma değiliz."

Simon arkasına yaslandı ve Caelen'e dikkatle baktı. "İlk defa benim klanım dedin, lordum."

Caelen'in kaşları birleşti. "Öyle zaten. Sanırım içime siniyor."

Adamlar memnuniyetle başlarını salladılar. Gözlerinde hâlâ ihtiyat vardı ama Caelen şu anda komuta ettiği adamlarla çok yol kat ettiğini hissetti. Bir gecede kabul edilemezdi ama en azından onu düpedüz görmezden gelmiyorlardı.

Gannon elini Caelen'in omzuna ve parmağını kendi dudağına koydu. Tüm adamlar birden sessizleşti. Kumandanını alarma geçiren şeyi duymayı beklemeden ayağa kalktı ve kılıcını çıkardı.

Diğerleri de, Caelen'i hızları ve sessizlikleriyle şaşırtarak, silahlarını donandı. Belki de hâlâ yetenekli bir orduya dönüşebilirlerdi.

"Lordum! Lordum! Lord Caelen!"

Hugh McDonald arkasında dört adamla kampa girdi. Atların durmadan ve dinlenmeden geldiği belliydi. Hugh eyerden indi ve Caelen'e doğru yürüdü.

"Leydimiz..."

Caelen'in kanı dondu. "Ne demek istiyorsun?"

Hugh nefesini tutu. "İki gün önce davetsiz misafirler tarafından saldırıya uğradı. İki gölün arasındaki dereden geldiler. Ormandan. Ağaçların arasında saklanıyorlarmış."

Caelen, Hugh'un yakasını tutarak, yüzünü yüzüne yaklaştırdı. "İyi mi? Canı yandı mı? Ona ne yaptılar?"

"Çok kötü dövülmüş, lordum. Başka hiçbir şey bilmiyorum. Onu, avluya sürünerek geldiğinde gördüm ama ona saldıranları yakalamak için hemen çıktım. Onların izini kaybedince direkt buraya geldim."

Caelen Hugh'u itti, kafasını toplamaya çalışırken elleri titriyordu.

"Yaşıyor mu?"

"Evet, lordum. Ben ayrılırken hayattaydı. Yaraların onun ölümüne sebep olacak kadar ciddi olduğunu düşünmüyorum."

Caelen, Gannon'a döndü. "Sen benimle geliyorsun." Sonra Simon'a işaret etti. "Sen ve diğerleri etleri toplayın ve hemen kaleye dönün."

Gannon atları hazırlamak için fırladı ve Caelen Hugh'a döndü. "Kimdi onlar?" dedi öldürücü bir sesle.

"Onu da bilmiyorum, lordum. Leydi konuşamıyordu. Saldıranları yakalamak için çıkmadan önce onun hikayeyi anlatmasını beklemedim."

"Sen doğru olanı yaptın, Hugh."

Simon çok ciddi bir ifadeyle öne çıktı. "Lordum, ben de sizinle geleceğim. Güvende olmanızı sağlayacağım."

Caelen tek kaşını kaldırdı. "Beni korumak mı istiyorsun?"

Simon cevap vermeden önce bir süre bekledi. "Seni lordum olarak kabul ettim. Benim görevim de seni kollamak. Eğer beni geride bırakırsanız bunu yapamam."

"Çok iyi, Simon. Senin refakatin beni memnun eder. O zaman acele edelim ki, karımı görebileyim."

16

Caelen, Gannon ve Simon avluya girdiklerinde güneş henüz doğmamıştı. Caelen, atı daha tam durmadan indi. Sarah kaleye giden merdivenlerin başında onu bekliyordu.

"O nasıl?" diye sordu.

Sarah yüzünü endişeyle kırıştırarak ellerini yana açtı. "Tanrıya şükür eve döndün, lordum. Onunla ne yapacağımı bilemiyorum. Saldırıdan beri odasından dışarı çıkmadı. Kendinde değil. Sadece oturuyor ve pencereden dışarı bakıyor."

Caelen Sarah'nın kollarını tuttu ve onu kendine getirecek şekilde sarstı. "İyi mi? Yaraları ne kadar kötü?"

Sarah'nın gözleri yaşlarla doldu. "Gerçek şu ki ona yapılan her şeyi bilmiyorum. Bilinci yerine geldiğinden beri çok sessiz. Yanında hiç kimseyi istemiyor. Bana güvenmiyor."

"Onu görmem lazım," dedi Caelen Sarah'ya çarparak geçerken.

Merdivenlerden hızla çıkarken, dehşete kapılmış gibiydi. Odasının kapısına geldiğinde korktuğunu fark etti. Çok garip bir histi ve hatta kabul edilemeyecek kadar garipti. Kardeşlerinin sevdikleri kadınla cehenneme girişlerini izlemişti ve kardeşlerini ele geçiren bu korkuyu aynı şekilde hissedeceğini hayal bile etmemişti.

Kafasını salladı. Tacize uğramış her kadın için endişelenirdi. Ve onun olana dokunmaya cüret eden adamı cehennemin dibine göndermeye kararlıydı.

Koridorda durdu ve kendine geldiğinde kapıyı çalmak üzere elini kaldırdı. Elini geri indirdi ve sonra kapıyı açtı.

Onu uyurken bulacağını umuyordu ama yatak boştu. Son zamanlarda üzerinde yatılmış gibi görünmüyordu. Odayı tarayarak kafasını çevirdi ve Rionna'yı başı yana düşmüş, ateşin başında otururken gördü.

Yüzünü gölgeleyen çürükleri görünce nefesi kesildi. Onu sadece profilden görebiliyordu ama gözünün şişliği ve boynundaki parmak izleri odanın diğer tarafından bile görülebiliyordu.

Onu uyandırmamak için kapıyı dikkatlice kapattı. Sonra ona daha yakından bakabilmek için odanın diğer tarafına geçti.

Aman Tanrım, biri fena halde kadını dövmüştü. Onun başında dururken yumruğunu öfkeyle sıktı. Çok kırılgan görünüyordu. Çok narin. Böyle bir vahşetten sonra nasıl hayatta kalabildi? Daha da kötüsü, ne kadar ileriye gitmişlerdi?

Olmuş olabilecekleri düşününce midesi kasıldı. Sarah saldırıdan beri kendisini odasına kapattığını ve kimseye güvenmediğini söylemişti. Tecavüz mü etmişlerdi?

Yanağını okşamak için uzattığında eli titredi. Aman Tan-

rım birinin ona dokunduğu fikrine tahammül edemiyordu. Canını acıtmışlar mıydı? Dizleri iflas etmeden taş şömineye oturmak zorunda kaldı.

Caelen elini yüzünden çekince uyandı. Göz kapaklarını kırptı ve sanki sağ gözü açınca ağrıyormuş gibi yan yan baktı.

"Caelen," diye fısıldadı.

"Evet, leydim, benim. İyi misin? Canın hâlâ yanıyor mu?"

Dudaklarını yaladı ve boğazına masaj yapmak için elini kaldırdı. Bu hareket onun kırılganlığını biraz daha öne çıkardı ve Caelen'in içindeki öfke bir kırbaç gibi acı verdi.

"Canım yanıyor ama iyiyim. Ciddi bir şey değil. Av başarılı geçti mi?"

Diyaloglarının şekli Caelen'i şaşırtmıştı. Sanki onun yokluğunda ters hiçbir şey olmamış ve karısı tarafından kibar bir selamlamayla karşılanıyormuş gibi."

Gözlerinin etrafındaki morluklar yaralardan daha derin olduğu için Caelen'i dehşet içinde bıraktı. Çoktan farkında olduğu kırgınlık, uzun zamandır uyanık olduğunu gösteriyordu. Onda farklı olan bir şey vardı ve şimdi Sarah'nın neden bu kadar endişeli olduğunu anlıyordu.

"Rionna," diye nazikçe konuştu Caelen. "Sana ne olduğunu bana anlatabilir misin? Hepsini bilmek zorundayım. Zamanımız var. Acele etmene gerek yok, odada sadece sen ve ben varız. Bana anlatamayacağın hiçbir şey yok."

Caelen'le bakışları buluştuğunda boş boş baktı. Caelen ona dokunmak istiyordu ama lanet olsun onu incitmeden neresine dokunabileceğini bilmiyordu.

"Derenin kenarında duruyordum. Yukarı baktığımda,

suyu geçen atlı adamlar gördüm. Onlar beni yakalamadan tepeyi aşamayacağımı biliyordum; bu yüzden dere yatağı boyunca koştum ama beni kolayca yakaladılar."

Caelen ellerini, kucağında duran ellerinin üzerine koydu. Parmaklarını parmaklarının altına koydu ve eklemlerini okşadı. Elleri onun ellerinde küçücük kalmıştı ve bu ona Rionna'nın ne kadar küçük ve zayıf olduğunu hatırlattı.

"Biri beni yere düşürdü ve ellerimi arkadan tuttu, elinin tersiyle bana vurdu. Parmaklarımı gözlerine soktum ve onu tırmaladım."

"İyi," dedi Caelen sert bir sesle.

"Bir anlığına kurtuldum ama başka bir adam tarafından yakalandım."

İlk defa sesi titredi, duygulu çıktı. O anda koptu ve gözlerini ateşe dikti.

"Yapabileceğim hiçbir şey yoktu," diye fısıldadı. "Bana vurdu. Kıyafetlerimi yırttı. Bana... bana dokundu," dedi boğulur gibi.

Caelen dondu. Yutkunmaya çalıştı ama başaramadı. "Sana tecavüz etti mi?"

Rionna bakışlarını ona çevirdi, Caelen gözlerindeki korkuyu görebiliyordu. "Hayır. Göğüslerimi okşadı. Beni hırpaladı ve aşağıladı. Sana bir mesaj gönderdi."

Tecavüz edilmemiş olmasının verdiği rahatlama, yine de taciz edilmiş olması gerçeğiyle geçti. Ve şu anda da anlaşılıyor ki, biri bunu sırf onun olana zarar vermek için yapmıştı.

"Nasıl bir mesaj?"

"Hiçbir McCabe'in, Duncan Cameron'dan sağ kurtulamayacağını söyledi. Mairin'in de... Isabel'in de... McCabe'in yakın olduğu hiç kimsenin..."

Dişlerini öyle sıktı ki kırılmalarından korktu. Öfkesini kontrol etmeye çalıştı. Karısının onun nezaketine ve anlayışına ihtiyacı vardı. Yoluna çıkacak herkesi öldürmeye karar vermiş bir savaşçıya değil!

"Sonra, Rionna?" diye nazikçe sordu.

Gözleri karanlık ve dehşet içinde yine onunkilerle buluştu. Altın derinliklerde utanç ve acı vardı. Yenilmiş görünüyordu. Sadece bedenen değil ruhen de... Caelen kalbine hançer saplanmış gibi hissediyordu.

"Onlar gitti, ben de sürüne sürüne tepeyi aştım ve avluya geldim."

Kalbi ağrıdı. Midesi kabardı. Onun gururlu, cesur karısı o kadar kötü hırpalamışlardı ki yerde bir hayvan gibi sürünmek zorunda kalmıştı. *Sürünmek...*

Caelen için buna katlanması çok güçtü.

Hemen ayağa kalktı ve yüzündeki çirkin öfkeyi görmemesi için arkasını döndü. Tekrar normal şekilde nefes almak için biraz zaman geçmesi gerekti. Sonra tekrar, hareketsiz ve kaskatı bir halde ateşe gözlerini dikmiş olan Rionna'ya döndü.

Yanına gitti ve diz çöktü. Ona dönüp bakana kadar yanağını okşadı. "Hiç uyudun mu?"

Bu soruyla kafası karıştı. Gözleri bulutlandı. Cevap vermemesinin sebebi ateşin yanında oturduğu süre boyunca uyuduğu kısa zamanlar hariç, uyumamasıydı.

Onun cevabını çok beklemeden, kollarını bedenin altından geçirdi ve onu olabildiğince nazik bir şekilde kaldırdı. Onu göğsüne yakın tuttu ve yatağa götürürken başından öptü.

Yatağın üzerine yatırdı, bedenini sıcak tutması için ör-

tüyü üzerine örttü. "Dinlenmeni istiyorum. Uyuman gerek, Rionna. Ben artık buradayım. Hiçbir şey seni incitemez."

Rionna gözlerini kapadı ama hâlâ gergindi. Caelen eğildi ve onu alnından öptü. "Uyu şimdi, leydim. Uyandığında burada olacağım."

Sözleriyle, biraz rahatlamış görünüyordu ve yatağa biraz daha gömüldü. Gerginliğin sebep olduğu gözlerinin ve ağzının çevresindeki çizgilerin bazıları yumuşadı ve içini çekti.

Caelen uyuyana kadar onun saçlarını okşadı, sonra kalktı ve geri geri odadan çıkmaya başladı. Birden Rionna'nın gözleri açıldı ve Caelen'inkilerle buluştu.

"Rahat ol, Rionna. Hiçbir yere gitmiyorum. Sadece adamlarımla konuşmam ve senin bakımınla ilgilenmem gerek. Sarah hiç yemek yemediğini söyledi."

Rionna cevap vermedi ama Caelen gözlerindeki bakıştan hâlâ yemek istemediğini anladı.

"Gücünü toplamalısın. Sana ağzını ve çeneni yormanı gerektirmeyecek et suyuna çorba getireceğim. Onu içeceksin."

Gözlerinde emrine karşı bir kıvılcım yanmasını bekledi. Rionna şu ana kadar hiç kızmamış ve kendini savunmaya geçmemişti. Donuk donuk baktı ve gözlerini kapatarak başını tekrar yastığa koydu.

Caelen kendi kendine lanet okuyarak, dışarda bekleyen Gannon'ı bulmak üzere kapıyı açtı. Caelen yavaşça kapıyı kapatırken Gannon ayağa kalktı.

"Nasıl?" diye sordu Gannon.

"Onu çok fena hırpalamışlar," dedi Caelen dişlerinin arasından konuşarak.

"Kim?"

"Cameron'ın adamları. Bana getirmesi için bir mesaj göndermişler. Pislik herifler ona gaddarca davranmış. Yüzünde ve boynunda morarmamış tek yer yok."

Gannon'ın gözleri öfke saçıyordu. "Kadınlara karşı savaşmak Cameron'a vicdan azabı çektirmiyor. Ama neden şimdi? Amaç ne? Neden sadece direkt saldırmıyorlar? Kesinlikle senin ava çıktığını biliyorlardı."

"Kontrolümü kaybetmemi istiyor," dedi Caelen sertçe. "Aptalca davranıp, bu ölümcül soğukta beceriksiz savaşçılarla onu takip edecek kadar beni sinirlendirmek istiyor, soğuktan ve açlıktan hayatta kalabilsek bile onun kalesinde karşı karşıya kaldığımızda kolayca yenileceğiz."

"Seni aptal zannediyor olmalı," dedi öfkeyle Gannon.

"Ne düşündüğü umurumda değil. Önemli olan, kılıcım kalbine saplandığında ne yapacağı."

"Sanırım bu onur için kardeşlerinle kavga etmek zorunda kalabilirsin. Mairin ve Keeley'e de çok zarar verdi."

"Ve Rionna," dedi Caelen. "Bizi kadınlarımız aracılığıyla zayıflatmak istiyor."

"Kendinden zayıf olana savaş açmak erkeklik değil."

"Senden Ewan'a haber göndermeni ve neler olduğunu anlatmanı istiyorum. Ona karısına ve kızına karşı yeni tehditler oluştuğunu ve Cameron'ın saldırılarını arttırdığını söyle. Adamları yirmi dört saat gözetlemeye koymanı istiyorum. Birinin, kaleye yaklaşan her şeyi her an izlemesini istiyorum. Adamlarla hemen çalışmanı istiyorum. Hiç vakit kaybetmesinler. Daha önce yoksa bile şimdi motive olmak için sebepleri var. "

Gannon başını salladı ve koridordan aşağı yürüdü.

"Sarah'ya söyle Rionna için su ve et suyuna çorba getirsin," diye seslendi Gannon'ın arkasından.

Gannon merdivenlerde kaybolmadan önce anladığını gösteren bir el işareti yaptı.

Caelen, Rionna'yı kontrol etmek için sessizce odaya tekrar girdi. Yatakta onu koyduğu yerdeydi, kıpırdamamıştı. Örtü omuzlarına kadar çekiliydi ve gözleri kapalıydı.

Gerçekten uyuyup uyumadığını anlamak için, eğildi ve yavaşça nefes alıp verişini dinledi. Uyanmayınca, geri çekildi ve daha sıcak olması için ateşe biraz daha odun attı.

Alevler bir kez daha parlayınca, sandalyeye çöktü ve başını eğdi. Av için ayrılarak çok rahat davranmıştı. O anda yiyecek, en önemli öncelik gibi gelmişti. Klanını önce doyurmayı sonra onların güvenliğini sağlamayı düşünmüştü. Lider olarak ilk kararı ve hareketiydi ve çok büyük bir hata yapmıştı. Bedelini karısının ödediği bir hata.

www.webcanavari.net / Orppersephone

17

www.webcanavari.net / Orppersephone

Rionna yavaşça, hâlâ ağrıyan şiş gözüne korkarak dokundu. Caelen avluda, eğittiği adamları yönlendiriyordu. Yemeğini yediğinden emin olup, dinlenmesi için talimat verdikten sonra onu odada bırakmıştı.

Gerçek şu ki, son hafta kaldırabileceğinden fazla dinlenmişti. Saklanmıştı, küsmüştü. Korkusunun ve başarısızlığının üstesinden gelmişti. Şimdi ise sadece kızgındı.

Topraklarına giren adamlara kızgındı. Duncan Cameron'ın alçaklığı yüzünden kızgındı. Haince bir saldırı karşısında çaresiz kaldığı için kızgındı. Daha fazla kocasının emrine uyup, onun kafasında yarattığı mükemmel eş fantezisinin zavallı kadınsı versiyonu olmayacaktı. Rionna öyle biri değildi. Tamamen uygunsuz bulduğu birini eş olarak kabul etmeye hazır değilse, evliliğe adım atmadan önce çok iyi düşünmeliydi.

Özel durumlarda çıkardığı tuniğini ve pantolonunu giy-

di. Yumuşaktı. Delik yoktu, leke yoktu ve kenarları çok iyi dikilmişti. Altınla işlenmiş kırmızı kadifeyle kaplıydı. Üç yıl boyunca biriktirdiği her şeyi bu kıyafet için harcamıştı ama sahip olduğu en iyi şey buydu.

Botlarındaki kiri temizledi ve derinin çok ince olduğu, ayak başparmağına denk gelen, delinmeye az kalmış yerde elini gezdirdi. Yeni bir çifte ihtiyacı vardı ama bu düşünemeyeceği bir lükstü, klanında şu an giydiği gibi bir ayakkabıya ve bota sahip değildi herkes.

Yine de, yeni bir çift botun ayağında nasıl durabileceğini hayal edebiliyordu. Kürk astarlı. Ayak parmaklarını saran yumuşaklığı hissedebiliyordu.

Ayağa kalktı ve eli otomatik olarak acıyı test etmek için boğazına gitti. Hâlâ yutkunduğunda acıyordu ve sesinde henüz kaybolmamış olan hafif bir çatlaklık vardı. Büyük ihtimalle korkunç görünüyordu ama bu kadar günden sonra artık odasından çıkmaya hazırdı.

Bir an için odasındaki güvenli ortamdan çıkmanın paniğini yaşadı ama merdivenlerden inmeye devam etti. Ortasında durdu, nefes nefese kalınca, gözünün önünde siyah noktalar dönmeye başladı.

Bu zayıflık onu kızdırıyordu. Yumruğunu sıktı, gözlerini kapadı ve derin derin nefes alırken, burun delikleri genişledi.

Çok uzun zaman odasında saklanmıştı çünkü dışarı çıkma fikri, onu korkutuyordu. Bu asla kabul edemeyeceği bir zayıflıktı. Saldırı ve sonraki günler, geri kalan hayatında hep hatırlayacağı bir aşağılanmaydı.

"Leydim, odanızdan çıkmamanız gerekir. Dönmeniz için yardım etmemi ister misiniz? Bir şeye mi ihtiyacınız var? Onu sizin için getirmekten memnun olurum."

Merdivende durup, Caelen'in yolunu kapatan kumandanına baktı. Gannon Rionna'nın kolunu tuttu ve gözlerinde bir endişe ifadesi belirdi.

Rionna eliyle elini itti ve onu yakalamadan önce, savaşçıdan bir adım geriye doğru uzaklaştı. Çenesini dik tutmaya çalıştı ve ona dik dik baktı.

"Ben iyiyim ve hiçbir şeye ihtiyacım yok. Merdivenlerden aşağı iniyorum."

"Belki lordu beklemek en iyisidir. Onu çağıracağım ve odadan çıkmak istediğinizi söyleyeceğim."

Rionna kaşlarını çattı. "Kendi evimde hapis miyim? Lordun izni olmadan kendi odamdan çıkamaz mıyım?"

"Beni yanlış anladınız, leydim. Bunun söylememdeki sebep sizin iyiliğiniz hakkındaki endişemdir. Lordum, sizin aşağı inebilecek kadar iyi olduğunuz sonucuna varırsa size eşlik etmek isteyeceğinden eminim."

"Ayağa kalkacak ve odamdan çıkacak kadar iyi olduğumu anlayabilirim. Lütfen yolumdan çekil ki, aşağı inmeye devam edebileyim."

Gannon bu emirden pek mutlu olmadı. İlk söylediğine sadık kalıp kalmaması gerektiğine karar vermeye çalışırken bir an duraksadı.

Rionna bekleyemezdi. Ona zarar verecek bir şey yapmayacağını bilerek, insafa gelip kenara çekilene kadar, göğsünden itti. Gerçi, Gannon onun geçmesine izin vermedi. Dirseğini aldı ve kendi koluna doladıktan sonra elini tutu.

"En azından size eşlik etmeme izin verin." Neredeyse elini kurtaracaktı ama nafile. Sonuçta istediğini almıştı ve

Gannon'ın, kıyafetlerine ve yatakta olmamasına çok sinirlenecek Caelen'i çağırması riskini göze almak istemedi.

Aşağıya indiklerinde, elini çekti ve hızla savaşçıdan uzaklaştı. Aklında belli bir yön yoktu, sadece Gannon'dan uzaklaşmak istiyordu.

Temiz hava önceliklerinin başında geliyordu ama avluya çıkamadı. Caelen orada adamlarla idman yapıyordu. Mutfakların içinden geçerek, kaleye en uzak noktada, dağları görebileceği yerde durdu.

Dışarı çıkarken karşılaştığı şaşkın kadınların haykırışlarına aldırmadan, temiz hava yüzüne çarpar çarpmaz derin derin soludu.

Kendini cennette gibi hissediyordu. Özgür. Boğazı ve ciğerleri günlerdir yaşadığı daralma duygusundan kurtulmuş, açılmış gibiydi.

Çıkardığı sesten ve ayak parmaklarını saran soğuktan büyük keyif alarak kara basıyordu. Sonunda yeniden yaşadığını hissediyordu. Canlanmıştı.

Rüzgar saçlarını dalgalandırdı ve sırtında bir ürperti hissetti. Odasından çıkmak için o kadar acele etmişti ki pelerinini tamamen unutmuştu.

Isınmak için ellerini bedenine doladı ve taze karın üstünde küçük ayak izleri bırakarak kale duvarı boyunca yürüdü.

Çocukken kara yatar ve Keeley'le şekiller yaparlardı. Prensinin kurtarmasını bekleyen kardan prenses rolü yaparlardı. Prens en sıcak tutan mont ve en iyi kıyafetler giyerdi. Atı güzellikte ve hızda eşsizdi. Gelecek, prensesini sıcak bir kürk paltoya saracak ve her zaman sıcak ve güneşli olan bir yere götürecekti.

Rionna hafifçe kahkaha attı. O ve Keeley'nin böyle bir ha-

yal gücü vardı. Hep erişilmesi güç şeylerin peşinde koşarlardı. Rionna'nın hayatındaki en kötü gün babasının Keeley'e saldırdığı gündü. Ve Rionna'nın annesi Keeley'nin bir fahişe olduğunu söyleyerek onu klandan atmıştı.

Keeley onun tek arkadaşıydı. Rionna'nın garip eğilimlerini anlayan tek kişi. Keeley Rionna'yı ok atma çalışmalarında hep yüreklendirmişti. Rionna hedefi on ikiden vurduğu her seferinde, alkışlardı. Rionna'nın bıçak kullanma yeteneğini, bir hançerle koca bir orduyu defedebileceğine yemin ederek överdi.

Rionna, kadınların kendilerini nasıl korumaları gerektiğini bilmeye ihtiyaçları var diyerek Keeley'e tüm bunları öğretmeyi denedi. Ama Keeley güldü ve bu konularda umutsuz bir vaka olduğunu ve nasıl olsa bir gün onu koruyacak bir prensi olacağını söyledi.

Evet, Keeley onu koruyacak bir prense sahip oldu ve Rionna da kendini koruyacak yeteneklere... Bu durumda kimin kazandığından emin değildi.

Büyük bir kaya parçası buldu ve kayanın soğuk yüzeyine oturdu. Biraz daha kalsa poposu donacaktı ama henüz kocasıyla yüzleşmeye hazır değildi.

Caelen, yüzünde korkunç bir ifadeyle mutfaklardan geçti. Rionna henüz merdivenlerden aşağıya inmemeliydi. Lanet olsun, yataktan çıkmamalıydı. Onu en az on beş gün daha odada tutmayı düşünüyordu.

Caelen'i endişelendiren odadan çıkmasından çok, akıl sağlığıydı. Saldırı onu derinden etkilemişti. Suskun, içine kapanık hatta ürkekti. Ve Rionna aslında ürkek bir kadın değildi. Caelen bu saldırının onu tam tersi etkilediğinden

hatta bir şekilde zarar vermiş olmasından korkuyordu. Ve bunu değiştirmek için hiçbir şey yapamıyordu, çaresizdi.

Kadınlar, Rionna'nın dışarı çıkıp yürüdüğünü söyleyince, dışarıya açılan kapıda durdu. Kara bastığı anda, uzakta oturmuş, arkası dönük dağları izlerken gördü Rionna'yı.

Avdan döndüğünden beri boğazında sık sık hissettiği düğümü şimdi yine Rionna'nın saçları rüzgarda bir o yana bir bu yana dalgalanırken hissetti.

Çok narin görünüyordu. Kırılgan. Dönüp dolaşıp söylediği bir kelimeydi ama kesinlikle nasıl göründüğünü tam olarak anlatıyordu.

Sanki dünyada onu koruyacak kimsesi yokmuş gibi yalnız ve yaralı görünüyordu. En ihtiyacı olduğu anda kimse onu korumamıştı. Hayatının geri kalanında içinde taşıyacağı bir yüktü bu durum.

"Lordum, sinirlenmeyin. Giydikleri şu anda onu rahat ettiriyor. Şimdi buna ihtiyacı var."

Caelen, Sarah'nın sözlerini duyunca şaşkınlıkla döndü. Kadın onun arkasında duruyordu ve Rionna'yı endişeli gözlerle izliyordu.

"Ne giydiği umurumda mı sanıyorsun? Ben onun sağlığı için endişeleniyorum."

Sarah onaylayarak başını salladı ve Caelen ona gitmesini işaret etti.

Onu korkutmak ve rahatsız etmek istemeyerek yavaşça karda yürüdü. En ufacık bir seste korkup kaçacak bir dişi geyiğe benzediğini düşündü. Rionna kaleden uzaklara bakarken, Caelen yaklaşınca, gözlerindeki boş, uzak bakışları görebildi.

Saldırı onu kalıcı olarak mı etkilemişti? Yeniden düzelemeyecek miydi? Bu olasılıkları düşünerek endişelenmek

için çok erkendi ama ne kadar derin yaralandığını merak etmekten kendini alamıyordu.

"Rionna,"dedi yumuşak bir ses tonuyla.

Sanki yaklaşırken onu korkutmuş gibi, hızlıca soluk alış verişini duydu. Rionna döndü, gözleri onu bulana kadar bakışları biraz vahşiydi ama sonra sakinleşti.

Caelen hareketsizliğinden ve bakışlarından rahatsız oldu. Ürkütücüydü. Sanki onun hakkındaki kararını açıklamak üzereymiş ve onu yetersiz buluyormuş gibi inceliyordu. Büyük ihtimalle bu Caelen'in iç sesiydi ama sinirli olduğundan emindi. Çok çok sinirli.

"Burası soğuk. İçeride sıcak bir ortamda olman lazım."

Elini omzuna koydu ve onu rahatlatmak için sıktı.

Rionna kahkaha atarak Caelen'i şaşırttı. Boğazından gelen bu ses sadece neşe dolu bir ses değildi. Hırçın, boğuk bir sesti. Acı doluydu.

"Büyük ihtimalle deli olduğumu düşünüyorsun," dedi Rionna.

"Hayır," dedi kibarca. "Deli olduğunu düşünmüyorum."

"O halde benim ödlek bir tavşan gibi olduğumu ve odamdan çıkmaya korktuğumu, tekrar saldırıya uğrama kaygısıyla dışarı çıkmaya cesaret edemeyeceğimi düşünüyorsun."

"Hayır, küçük hanım, yanılıyorsun. İyileşmek için zamana ihtiyacın olduğunu düşünüyorum. Cesaretini tekrar toplayacaksın."

Döndü ve alev alev yanan gözlerini, Caelen bakışlarından rahatsız olana dek ona dikti.

"Korkmuyorum, lordum. Gerçek şu ki sinirliyim."

Bu koşullar altında öfke çok uygun bir reaksiyondu ve gerçekten kızgın görünüyordu. Gözleri kıvılcım saçıyor

ve tüm vücudu titriyordu. Caelen ilk defa rahatladı, ani ve yoğun bir rahatlama. Çünkü sinirli Rionna'ya nasıl cevap vermesi gerektiğini biliyordu. Ama dövülmüş, yenilmiş, bir hafta boyunca hiç kıpırdamadan oturmuş kırılgan Rionna, Caelen'i şaşırtmış ve kafasını karıştırmıştı.

"Sinirli olman iyi," dedi.

Rionna ayağa kalktı ve dönerek ona dik dik baktı. Ellerini sıkı birer yumruk yapmıştı ve ona vurmak istiyor gibi görünüyordu.

"Sinirlendiğim kişi sen olsan bile mi?"

Bu soruya hazır değildi Caelen. Burada ölçülü davranması gerektiğini bilerek kaşlarını çattı. Rionna daha iyileşmemişti. Duyguları yerle bir olmuştu ve Caelen onu daha fazla üzmek istemiyordu.

"Rionna, seni korumam gerektiği zaman burada olamadım. Bunun için üzgünüm. Hayatım boyunca bundan pişman olacağım. Senin güvende olmanı sağlamalı, seni korumalıydım. Bu hatayı bir daha asla tekrarlamayacağım."

"Hayır, senin beni korumana ihtiyacım yok, lordum! Yapman gereken benim kendimi korumama izin vermekti."

"Mantıklı konuşmuyorsun. Sakin ol. Hadi içeri girelim. Yukarıda odanda olmalısın."

Onun içeri girme önerisini dikkate almayarak, "Adamlar bana saldırmadan önce ne olduğunu biliyor musun? Sana ne olduğunu anlatacağım. Bana zarar gelmesini istemediğin ve kadınların kılıç kullanmaması gerektiğini düşündüğün için kılıcım Hugh tarafından alınmıştı. Ve diğerlerine de, benimle kılıç dövüşü yapacak herhangi bir adamın, karşısında onu bulacağını söyledi."

Rionna, Caelen'e doğru yürüdü ve tek parmağıyla onu

göğsünden dürttü. "Eğer kılıcım olsaydı o adamlar bana asla yaklaşamazdı. Beni yere yatıramazlardı. Bana dokunamazlardı. Bana vuramazlardı."

Onun bu sinirini izlemek çok etkileyiciydi. Ölüm dağıtmaya hazır bir savaşçı gibi üzerine yürüdüğünde, şehvetten titredi.

Onu karlara yatırıp üstündeki tunik ve nefret ettiği o pantolonu çıkarmamak için kendini zor tuttu.

"Madem, tüm sosyal şirinliklere sahip, çok iyi bir ev sahibi olması için ıslah etmek istediğin, sana karşı iltifatkar silik bir kadın istiyordun, erkek kardeşinin yerine evlenmek için öne çıkmadan önce çok iyi düşünmeliydin. O neye bulaştığını biliyordu."

Rionna ellerini kalçalarına koydu ve göğüsleri göğsüne değene dek ona doğru ilerledi.

"Ben onların hiçbiri değilim. Öyle olmak gibi bir isteğim yok. Mükemmel eş olmaya karar verdim, sonra o adamlar dereden geldi ve bir çocuğu yenebilecekleri kadar kolay yendiler beni. Eğer kendimi bile savunamıyorsam, sana ve klanıma nasıl bir faydam olabilir? Akrabalarımı nasıl koruyabilirim? Çocukları? Kalenin diğer kadınlarını? Diğerlerinin mezarının başında durup 'İyi bir eş ve zarif bir kadın oldum' diye mi mırıldanacağım? Bu, ailelerine huzur verecek mi? Kocam, gülümseyen ve reverans yaparken ayakları birbirine karışmayan bir kadın istediği için, durup sevdiklerinin ölmesine izin vermemi affedebilecekler mi?"

Caelen gülmemek için kendini zor tutuyordu. Alt dudağını ısırdı ve ne kadar eğlendiğini belli etmemeye çalıştı, çünkü gülerse Rionna, hançerini ona saplayabilirdi.

Aslında, Rionna'nın bu gürültülü saygısızlığına sinir-

lenmesi gerekiyordu. Hatta onu azarlıyor olması bile gerekiyordu. Ama saldırı olduğundan beri, bu gösterdiği ilk hayat belirtisiydi ve Tanrı biliyor ki sinirlenince muhteşem görünüyordu.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

Ani hareketiyle Caelen'i şaşırtarak, onu tüm gücüyle itti. Caelen güm diye kara düştü. Bacaklarındaki karı temizlerken ona dik dik baktı.

Rionna, öfke saçan gözleriyle onu tutsak alarak şimdi de tepesinde dikiliyordu. Sonra yüzünde acı belirdi ve gölgeler yeniden gözlerini kapladı.

"Bırak olduğum gibi görüneyim, Caelen. Ben senden kendini değiştirmeni istemezdim. İzin versen sana yardım ederdim. Beni, sadece senin için uygun olduğunda çıkaracağın karanlıklarda bırakma. Evet, herkes için işler böyle yürüyor olabilir, ama bizim için de böyle olmak zorunda değil.

Rionna'nın bu ateşli savunması, Caelen'in kalbinin çoktan öldüğünü düşündüğü bölümüne dokununca, derin bir iç çekti. "Bir erkek gibi giyinip kılıç taşımak senin için çok mu önemli?"

Kaşlarını çattı ve kafasını salladı. "Önemli olan kıyafet değil. Eğer bir kadın kıyafetinde kılıcı nasıl taşıyacağını gösterirsen, bu şekilde giyinmememi söylediğin zaman sana itiraz etmem."

"Üzerinde elbise varken kılıç taşıyamazsın," diye mırıldandı Caelen. "Ayağın takılır."

Rionna ilk defa gülümsedi, bir süredir ilk defa gözleri hayat ışığıyla parladı. "O zaman bana bu kıyafetleri giymem için izin veriyorsun?"

Bezgin bir halde iç çekti, "Ne zaman herhangi bir şey için benim iznimi istedin ki?"

"Uzlaşmacı olabilirim," diye kendini savundu Rionna.

Caelen gözlerini devirdi. "Amacına hizmet ediyorsa, evet." Sonra dikkatle ona bakmak için gözlerini kıstı. "Şartlarım var, Rionna. Bundan sonra kumandanım sana her yerde eşlik edecek. Onsuz hiçbir yere gitmeyeceksin. Yokluğumda başına gelenlerin bir daha yaşanmasına izin vermeyeceğim. Eğer Gannon'ın bana eşlik etmesi gerekirse o zaman da Hugh sana eşlik edecek."

Rionna başını sallayarak, bunu kabul ettiğini gösterdi.

"İkincisi, sadece benimle dövüşeceksin. Başka hiçbir adamla kılıç dövüşü yapmayacaksın. Eğer öğrenmek istiyorsan, en iyisi tarafından eğitileceksin ve karım olduğun için de yumuşak davranmayacağım."

Küstahça güldü. "Zaten daha azını beklemiyorum, lordum."

"Göğüslerini bağlamayacaksın."

Rionna bu noktada tek kaşını kaldırdı ve ona şüpheyle baktı.

Caelen Rionna'ya baktı ve gülümsedi. "Bu sadece benim zevkim için değil. Bu anlamsız. Senin bir erkek gibi giyinmene izin verebilirim ama bir erkek gibi görünmeye çalışmayacaksın."

"Başka bir şey var mı, lordum?" diye sordu Rionna ayağını kara vururken.

"Evet, kalkmama yardım et."

Gözlerini devirerek, onu kaldırmak için elini uzattı. Bu kız hiç öğrenemeyecekti. Caelen bileğini tuttu ve hızlı bir hareketle onu kara yanına düşürdü.

Rionna, yüzü kara bulanmış bir şekilde kalktı, neden böyle bir şey yaptığını anlamamış gibi gözlerini kırptı. Caelen sadece gülümsedi. "İntikam küçük hanım, intikam."

Rionna kızgın bakışlarla onun üzerine çıktı ve karda yuvarlanmaya başladılar. Caelen kahkaha attı ve ata biner gibi üzerine oturdu. Caelen boş eliyle kartopu yaptı ve tehditkar bir şekilde elini kaldırdı.

"Buna cesaret edemezsin," dedi Rionna.

Caelen kartopunu fırlattı ve Rionna yüzünü kardan temizlerken kahkaha attı. Kar, şaşkın bakışlarını ortaya çıkararak, yanaklarından aşağı kaydı. Sonra Rionna'nın gözleri savaş ışığıyla parladı.

Lordunun ve leydisinin çok uzun süre dışarıda soğukta kalmasından endişe eden Sarah, hızla kapıya doğru yürüdü. Kapıyı açtığında, onları karın içinde Caelen'i, Rionna'nın üstünde görünce şok oldu.

Saldırıdan sonra çok kırılgan olan Rionna'ya nasıl bu kadar az özen gösterirdi? Caelen çıldırmış olmalıydı. Caelen'i çok sert bir şekilde azarlamak üzereydi ki soğuk havanın içinden Rionna'nın kahkahası duyuldu.

Rionna, Caelen'in üstüne çıktı ve yüzünü kara bulamaya başladı. Caelen karşı atağa geçti ve kar hızla ve şiddetle havada uçuştu.

Sarah'nın yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı ve onları yalnız bırakmak için kapıyı arkasından kapatarak sessizce geri içeri girdi.

18

Rionna saldırıdan beri ilk defa, akşam yemeği için salona indi. Erkeklerin ve kadınların, yaralarını hâlâ kapatamadığını ve odasına geri dönmesi gerektiğini düşündüklerini gösteren benzer bakışlarını hissedebiliyordu.

Ama saklanarak çok zaman geçirmişti. Bunu daha fazla yapamazdı.

Caelen şaşkınlıkla ona baktı ve Rionna masaya yaklaştığında ayağa kalktı. Diğer savaşçılar da aynısını yaptı ve sonra Caelen, Rionna yanına oturabilsin diye Simon'a sandalyeden kalkmasını işaret etti.

"Yemeği odanda yiyeceğini düşünüyordum," dedi Caelen alçak bir sesle yerine otururken.

Rionna gülümsedi, "Çok tatlısın ama bu sefer saklanmak istemedim. Morluklar beni korkunç gösteriyor ama vücudumun geri kalanında hiçbir problem yok."

Caelen Rionna'nın çenesini tuttu ve yukarı kaldırdı, yüzünü ışığa doğru çevirdi ve yüzünde endişeli bir ifadeyle baktı. Sahte iltifatlarda bulunmadı veya gerçekten korkunç görünmediğini söylemedi. Garip bir şekilde bu Rionna'yı rahatlattı.

"Morluklar geçiyor. Birkaç gün içinde hiçbir şey kalmaz."

Parmakları, boynundaki parmak izlerinde gezindi ve elini çekmeden önce burun delikleri genişledi, sonra yemeğini yemeye devam etti.

Yemeğin sonunda Rionna kalkmak için izin istedi. Yemek sessiz geçmişti, sanki insanlar bir şekilde onu üzmekten korkmuşlardı. Az bir tahrikle yerle bir olmayacağına ikna olmaları zaman alacaktı. Bu izlenime kapılmalarının sebebi kendi davranış şekliydi ama saldırganların elindeyken ne kadar çaresiz ve kızgın hissettiğini kelimelerle nasıl anlatabilirdi? Bu erkeklerin anlayacağı bir şey değildi. Önüne bakmayı ve geçmişte yaşamamayı tercih ediyordu. Onlar da zamanla unutacaktı.

Caelen, Rionna'nın bileğini tutarak onu durdurdu ve Gannon'a da başıyla dur işareti yaptı. "Seninle yukarı geleceğim," dedi Rionna'yı şaşırtarak.

Genelde yemekten sonra adamlarla sohbet ederlerdi. Bu onun, uzun bir eğitim gününden sonra arkadaşlık kurma yoluydu. Fikirlerini dinlerdi, Rionna'nın genelde beğenmediği açık saçık şakalar yapar ve günün olayları hakkında konuşurlardı. O ve Gannon McDonald adamlarına ulaşmak için çok adım attı. Adamlar her ne kadar Caelen'in liderliğini tam olarak kabul etmemiş olsa bile, bu Rionna'nın takdir ettiği bir gerçekti.

Ama bu gece o da izin istedi. Hâlâ kibarca Rionna'nın bileğini tutuyordu. Sonra onu merdivenlere doğru götürdü ve odalarına çıktılar.

"Benimle gelmene gerek yoktu," dedi Rionna, Caelen kapıyı arkasından kapatırken.

"Evet, biliyorum. Bu benim tercihimdi. Bu akşam savaşçılarla sohbet etmek yerine karımla sohbet etmeyi tercih ettim."

Rionna döndü ve gözlerinden niyetinin ne olduğunu anlamaya çalışarak ona baktı. "Aklımda belirli bir şey var mı?"

"Belki. Yatmak için hazırlan, leydim. Yorgun görünüyorsun. Ateşe biraz daha odun atacağım ve bu akşam erken yatacağız."

Sonra Caelen üstünü çıkarmaya başladı. Bu garip tavrı Rionna'nın kafasını karıştırmıştı. Geceliğine uzandığında, onaylamayan bir ses duydu. Şömineye yaslanmış, kafasını sallayan Caelen'e döndü.

"Hayır mı?"

"Senin tenini hissetmek istiyorum."

Mantıksız bir istek değildi, ama bu akşam onu biraz utandırmış ve endişelendirmişti. Böyle hissetmek onu kızdırıyordu.

Caelen onun endişesini hissetmiş gibi, şömineden kalktı ve odanın diğer tarafına geçti. Nazikçe elinden geceliği aldı ve ateşin yanındaki sandalyenin üstüne koydu.

"Senden hiçbir şey istemeyeceğim, Rionna. Seni korkutacak hiçbir şey yapmam. Seni, sıcaklığını ve kokunu tenimde hissetmeyi özledim. Eğer seni üzmeyecekse bu gece bunları hissetmek istiyorum."

Rionna elini onun göğsüne koydu. Sesindeki şefkat kalbi-

ni yumuşatmıştı. "Sen beni korkutmuyorsun, Caelen. Gerçek şu ki kendimi en güvenli hissettiğim yer, senin yanın."

Caelen elini onun elinin üstüne koydu ve ağzına götürdü. Avucunun içini öptü ve bırakmadan önce bir süre elini dudaklarında tuttu.

"Yatağa gel. Bu gece soğuk, ve rüzgar pencere pervazlarından içeri giriyor."

Rionna örtülerin altına girdi ve ateşin ışığında Caelen'i soyunurken izledi. Yatağa döndüğünde, Rionna yatağın örtüsünü açtı, bu bir davetti.

Caelen yatağa girer girmez, Rionna ona yaklaştı ve Caelen'in sıcaklığı bedenini sararken iç geçirdi.

Caelen güldü. "Kedi gibi mırlıyorsun, leydim."

"Mmmm. İyi hissettiriyorsun, lordum."

Caelen eliyle Rionna'nın sırtını okşarken, nefesini de Rionna'nın kulağına üflüyordu.

"Bazı şeyleri düşünüyordum da," dedi Caelen.

Rionna, başı omzunda kaşlarını çattı. Bu sözlerle başlayan bir konuşma asla iyi sonuçlanmazdı. Rionna geri çekildi, Caelen'in eli hâlâ onun sırtındaydı.

"Hangi konular hakkında düşünüyorsun?"

"Neden bu şekilde giyindiğini ve neden kılıç eğitimi aldığını bana anlatabilir misin?"

Rionna'nın gözleri açıldı. Değinebileceğini tahmin ettiği o kadar konu arasında bu yoktu.

"Savaş halinde yapman gerekenler üzerine çok zaman harcadığın açıkça görülüyor. Kabul etmelisin ki bir kadın için garip bir sorumluluk. Baban onaylamıyordu. McCabe kalesini ziyaretiniz sırasında bir McCabe askerini yendiğinde onun tepkisini gördüm."

Rionna sessiz kalınca, Caelen yeniden sırtını okşamaya başladı, dokunuşu nazik ve sakinleştiriciydi.

"Ve şimdi, saldırıya uğradın, çok kötü hırpalandın, herkes için travmatik bir olay, hele ki senin gibi zayıf bir kadın için. Ben bunun seni korkuttuğunu sandım ama sen kendini koruma yeteneğin elinden alındığı için kızgındın."

"Evet," diye fısıldadı Rionna. "Kendimi çaresiz hissettirdi. Bundan nefret ettim."

"Seni kendini korumakta bu kadar kararlı kılan şey nedir? Bu genellikle bir kadının düşüneceği şey değil. Ona göz kulak olmak ve tehlikelerden onu korumak, akrabalarının, babasının, erkek kardeşinin veya kocasının görevidir ve üstelik sen kimseden bunu yapmasını istemiyorsun."

Utancı bakışlarına yansıymca, Rionna gözlerini kapadı. Caelen babasmın ahlaksızca davrandığını biliyordu ama bunu yüksek sesle söylemek sadece her şeyi daha kötü yapardı.

"Rionna?"

Caelen geri çekildi ve Rionna'nın gözlerinin içine bakabilmek için çenesini tutarak kafasını kaldırdı. Yanık bıraktığı mumlar, Caelen'in gerçekleri öğrenmek için yüzündeki katı ve kararlı tutumu görmesine yetiyordu.

Rionna içini çekti ve uzaklara baktı. "Babamın nasıl bir insan olduğunu biliyorsun. Ve babamın Keeley'e tecavüz etmeye çalıştığını da, annemin Keeley'i dışarı attığını da. O benim kuzenimdi. Ve Keeley babamın gözüne kestirdiği tek kadın değildi. Ben onun kötülüğünü çok küçük yaşımdan beri biliyorum ve ondan hep korktum."

Rionna derin bir nefes aldı ve Caelen'e baktı. "Tüm düşünebildiğim ya bir gün ben de onun dikkatini çekersem

oldu. Eğer yeğenine böyle bir şey yapıyorsa, kızı olmam onun için neyi değiştirirdi ki?

"Küçük yaşta göğüslerim büyüdü. Erkeklerin bakmayı sevdiği hoş bir fiziğim olduğunu biliyordum. Bu yüzden tüm özelliklerimi saklamaya ve bir kadından çok bir erkek gibi davranmaya başladım. Ve nasıl kılıç dövüşü yapılacağını öğrendim; çünkü eğer bir gün babam bana saldırırsa kendimi koruyacağıma yemin ettim."

Caelen'in gözlerinden öfke ve nefret ifadesi geçti. Rionna'nın yanağına dokundu, başparmağıyla çenesinden şakağına doğru okşadı.

"Böyle yapmakta haklıymışsın," diye onu onayladı Caelen. "Keeley'e olan takıntısı hiç bitmedi. Yıllar sonra bile. Daha birkaç hafta önce McCabe kalesinde hançeriyle onu bir odaya sürüklediğinde, onları görmeseydim, ona tecavüz edecekti."

"Tutkuları doğal değil ve kime ne kadar zarar verdiğini umursamıyor. Sadece kendini ve alacağı zevki düşünüyor. Keeley yalnızken, ona yaptığı şey için onu öldürebilirdim."

"Eğer sana bir daha ister öfkeyle ister şehvetle dokunsun onun leşini akbabalara yem ederim."

"Bu sen yanımda yokken olur diye endişeleniyorum," dedi sessizce Rionna.

"Evet, biliyorum ve her ne kadar kabul etmek bana acı verse de, eğitimine devam etmene izin vermemi istemenin geçerli bir sebebi var. Kendisini koruyabilmesi için Mairin'e bir hançer hediye ettim. Karıma da aynı şansı tanımak ve yeteneklerle donatmak mantıklı."

"Teşekkür ederim," dedi Rionna yumuşak bir sesle. "Desteklemen benim için çok önemli."

"Bana henüz teşekkür etme," diye uyardı Caelen. "Kadınsın diye sana kolaylık tanımayacağım. Eğer kendini korumak istiyorsan kendinden iki kat daha büyük ve güçlü bir adamı nasıl yeneceğini öğrenmen lazım."

Rionna başını salladı ama Caelen devam etti.

"Ben acımasız bir eğitmenim ve seni merhamet dilenene kadar uzun ve çok çalıştıracağım. Adamlarımdan ne bekliyorsam senden de aynısını bekleyeceğim."

"Evet, anlıyorum," dedi Rionna. "Şimdi sus ve sana düzgün bir şekilde teşekkür etmeme izin ver, lordum."

Caelen'in kaşları kalktı. "Düzgün derken ne kastediyorsun?"

Rionna gülümsedi ve kollarını Caelen'in güçlü vücuduna doladı. "Herhangi bir şikayette bulunacağını sanmıyorum."

19

"Ayağa kalk ve tekrar dene, Rionna."

Rionna sendeleyerek ayağa kalktı ve poposunu ovdu. Neredeyse kolu çıkacaktı. Uzun zaman önce elini hissetmemeye başlamıştı. O kadar yorulmuştu ki gözleri kararıyordu ve kocası hâlâ üzerine gidiyordu.

Karşılaştığı en sabırlı erkekti. Hugh bile, ona öğretirken sık sık ellerini havaya kaldırıp bir kadına dövüşmeyi öğretmenin imkansızlığı hakkında söylenirdi.

Ama ona gösterecekti. Tıpkı, ilk çalışmalarında onunla dalga geçen babasına ve adamlarına gösterdiği gibi... Onu kaç kere poposunun üstüne düşürebileceğini görmeye kararlı olan kocasına da göstermeliydi.

Caelen'le mücadele etmek için adım atarken kılıcının ucu neredeyse toprağa sürtecekti. Ama bunun olmamasına

dikkat etti. Caelen, daha yeni ona kılıcı doğru kullanmayla ilgili bir ders vermişti.

"Aman Tanrım, beni deli ediyorsun," diye söylendi Gannon. "Şimdi etrafında dön. Çok hafifsin. Senin boyutlarındaki bir insanın, lordun boyutlarındaki bir insandan daha hızlı hareket etmesi kolay olmalı. Bu hızı avantaja çevir."

Ondan bir hamle bekleyerek, acıyla nefes alırken, yorgun bir şekilde kocasının etrafında dönüyordu.

"Dur. Sadece bir dakika dur, Caelen."

Caelen içini çekti ve Gannon Rionna'mn yanına gelirken kılıcını indirdi.

"Bir şey söyleyebilir miyim, leydim?"

Rionna, bunun, Caelen'in dikkatini dağıtmak için kurduğu bir tuzak olduğunu düşünerek, onlara güvenmedi ve yavaşça geriye çekilirken kılıcını Caelen'e doğru tutmaya devam etti. Caelen kendi kendine güldü.

"Öğreniyor, Gannon. Çok üstüne gitme."

"Sadece bunun bitmesini istiyorum ki gidip yemek yiyelim," diye mırıldandı Gannon.

Gannon Rionna'yı kenara çekti. "Bu kuralları ve parametreleri olan bir aktiviteymiş gibi davranıyorsun. Savaş hiçbir şeye benzemez, küçük hanım. İlk hareketi yapsın diye Caelen'in etrafında dönüyorsun ve sonra o saldırınca harekete geçiyorsun. Sonuç olarak hep savunmadasın ve her zaman o avantajlı. Bu sefer saldırıyı sen başlat. Arkasından git ve çabukluğunu kullan. Onun gücüne sahip değilsin. Senin üç katın büyük bir adam karşısında ayakta kalmaya çalışmak çok zor. Eşitlemek için başka yollar düşün ve çabuk ol. Açlıktan ölüyorum."

Rionna sırıttı. "Sana daha fazla sıkıntı vermemek için elimden gelenin en iyisini yapacağım, Gannon."

"Bütün gece burada kalır. Kalmayacağını düşünme, sakın. Ya istediği sonucu alır ya da seni yere serer. Hangisi ilk önce olursa. Sana tavsiyem; ona istediğini vermen, böylece hepimiz içeriye girebiliriz."

"Yaşlı bir kadın gibi davranıyorsun."

"Benimle kılıç dövüşü yapmana izin vermemesi için dua etmelisin. Sana gününü gösterirdim. Ve onun gösterdiği merhameti bende asla bulamazsın."

Rionna tek kaşını kaldırdı. "Kim merhametli olduğunu söylüyor? Popom merhamet etme konusunda aynı fikirde değil."

"Kan akmıyor. Bu merhameti gösterir."

Rionna omzunu silkti ve gözlerinde hiçbir yorgunluk veya öfke belirtisi olmadan, ayakta onu bekleyen Caelen'le yüz yüze gelmek için döndü. Sanki sıradan bir şey yapıyormuş gibiydi. Hiçbir şey onu tedirgin etmiyordu. Rionna, hayatında savunmasız yakalandığı bir an olup olmadığını merak etti.

Gannon'ın öğüdünü aklında tutarak, her zaman yaptığı gibi çevresinde dönmeye başladı. Gannon haklıydı. Her seferinde aynı şeyi tekrarladığı ve Caelen'in kendisine saldırmasını beklediği için ne yapacağı tahmin edilebiliyordu.

Karşısına çıkacak her savaşçıyla mücadele edecekmiş gibi derinlerden çıkardığı çok az kalmış gücüyle kılıcını kaldırdı, bağırdı ve yeniden şarj oldu.

Caelen sırıttı ve kılıçları buluşurken o da bağırdı. Çarpışma tüm avludan duyulabiliyordu. Rionna, güçlenmiş olarak, çabukluğunu kullanarak ve onun kullandığı kılıçtan

daha hafif bir kılıç kullanıyor olması avantajıyla darbelerini savuşturdu, onu geriye doğru itti ve saldırdı.

Evet, şu anda o savunmadaydı. Bir açık verene kadar olmasını istediği yerde.

Caelen kılıcını salladı ama Rionna engellemek için döndü ve kılıcını kaldırdı. Kılıçların çarpışmasıyla Rionna tek dizinin üstüne yere düştü ve kalkamadan, Caelen bir bilek hareketiyle Rionna'nın kılıcını elinden düşürdü.

"Daha iyi, leydim. Ama yeteri kadar iyi değil."

Bu kendini beğenmiş üstünlükten yeteri kadar nasibini aldığını düşünerek, Rionna kalktı ve Caelen'e yaslandı. Onunla aynı hizaya geldiğinde tam belinin altına vurdu.

Caelen, Rionna'nın kulağını tırmalayan bir dizi küfür etti. Hayalarını tutarak dizlerinin üstüne çöktü. Kılıcı diğer elinden kara düştü.

Rionna geri çekildi, kılıcını aldı ve ucunu onun boynuna dayadı. "Teslim oluyor musun?"

"Lanet olsun, teslim oluyorum yoksa hayalarımdan geri kalanları keseceksin."

Sesindeki gerginlik ve alnındaki acı izleri Rionna'yı bir an için endişelendirdi ama sonra ona yaşattığı cehennem saatlerini hatırladı ve tüm sempatisi kayboldu.

Gannon kahkaha atarak geldi. Caelen ona karanlık bir bakış attı.

"Kapa çeneni, Gannon."

Gannon tekrar kahkaha attı ve Rionna'nın sırtına vurdu, neredeyse onu yere seriyordu. "Ve işte, bir savaşçıyı yere sermenin yolu."

"Ona hayalarımı mı hedef almasını mı söyledin?" diye sordu Caelen.

"Hayır. Ona sadece saldıran taraf olmasını söyledim. Bence kendi kendine çok iyi düşünüyor."

"Aman Tanrım," dedi Caelen ayağa kalmaya çalışırken. "Bedenimin o bölümünü seviyordum, leydim."

Rionna arsızca gülümsedi ve Gannon duymasın diye Caelen'a doğru eğilerek, "Ben de. Umarım kalıcı bir zarar vermemişimdir," dedi.

"Saygısız şımarık kadın," diye söylendi Caelen. "Bu durumu daha sonra telafi edeceğim."

Sonra, yanağını, solmakta olan morluğun teninde bıraktığı izi okşadı. "Yaraların hâlâ acı veriyor mu? Bugünkü eğitim sana fazla mı geldi?"

"Hayır,"diye fısıldadı. "Arada sırada sancıyor. Artık on beş gün oldu ve bence neredeyse mükemmele yakın görünüyorum."

"Lordum! Bir haberci yaklaşıyor."

Caelen, Rionna'yı Gannon'a doğru itti ve kılıcını kardan aldı. "Onu hemen içeri götür ve diğer adamlara da haber ver."

Şu anda karşı gelmenin uygun olmadığını bilerek, Gannon'ın onu kaleye götürmesine izin verdi. Onu salonda ateşin yanında bıraktı ve kalenin içinde yankılanan emirler vermeye başladı.

"Leydim, ne oluyor?" diye sordu Sarah salona telaşla girerken.

"Bilmiyorum, Sarah. Kapılarımıza bir haberci yaklaşıyor. Neler olduğunu lord bize söylediğinde öğreneceğiz."

"O zaman oturun da size sıcak et suyuna çorba getireyim. Soğuktan titriyorsunuz ve kıyafetleriniz ıslak. Soğuktan donmadan önce ateşin yanında ısınmanız lazım."

Rionna, darmadağınık kıyafetlerine baktı ve acıklı bir şekilde başını salladı. Çok çalışmıştı. Kıyafetindeki ıslaklığı bile fark etmemişti ama şimdi Sarah söyleyince bedenine değen ıslak kıyafetten gelen soğuğu hissedebiliyordu.

Ateşe daha çok yaklaştı ve ellerini açtı. Sanki parmak uçlarından giren ateş kollarına doğru çıkmış ve onu ısıtmış gibi iç geçirdi.

Kocasının ayak seslerini duyunca döndü. Ne kadar çabuk alışmıştı ona. Arkası dönükken bile onun odaya girdiğini anlıyordu.

"Ters bir şey var mı?" diye sordu.

"Hayır. Kardeşimden mesaj getiren bir McCabe adamı. Bir süre sonra burada olacakmış ve burada kalmayı rica ediyor. Mairin, Crispen ve Isabel'le Neamh Alainn'e gidiyor."

"Bu havada?"

Isabel bu kadar küçükken, Ewan'ın seyahate çıkarak risk alması Rionna'yı şaşırtmıştı.

"Daha fazla beklemeye korktu. Ona senin saldırını ve bıraktıkları mesajı bir haberciyle yolladım. Ailesini, Alexander'ın ölümünden beri toprakları koruyan askerlere faydalı olabileceği Neamh Alainn'e sağ salim yerleştirmek istiyor."

"Hazırlık yapmak için iznini isteyeceğim," diye mırıldandı Rionna.

Caelen başını salladı. İki adam konuşarak salondan ayrıldılar. Rionna derin bir nefes aldı ve Sarah'nın ona öğrettiği birkaç dersi hatırlamaya çalıştı. Kadınlara yiyecekleri ve içecekleri hazırlamalarını söyledi. Tanrıya şükür Caelen'in avı başarılı geçmişti. Kötü bir masa hazırlayarak Caelen'i akrabalarının önünde utandırmayacaklardı.

Birkaç kadını, salonu temizlemeleri için görevlendirdi. Ateş yakıldı ve temiz, hoş kokulu hava içeri girsin diye perdeler yana çekildi.

Kadınların işi bildiğini ve hemen yapacaklarını düşündüğü için, Rionna üstünü değiştirmek üzere aceleyle yukarı çıktı.

Bezleri ıslattı, yüzündeki teri ve kiri sildi. Soğuk damlalar nemli tenine değince ürperdi ve aceleyle gardırobundan bir elbise aldı. Sarah ve diğer kadınların onun için elden geçirdiği kıyafetleri giyebileceği ilk fırsattı ve sonuçtan çok memnun kalmıştı.

Caelen görünüşüyle ilgili hiçbir kusur bulamazdı. Her şeyiyle kalenin leydisiydi. Ona ayrıcalık tanımıştı – önemli ayrıcalıklar – ve Rionnada, aynı şeyi ona yapmak zorunda hissediyordu.

Ateşin yanına oturdu ve saçları ışıldayıp altın gibi parlayıncaya dek taradı. Sonra saçlarını ördü ve uçlarını bir deri parçasıyla bağladı.

Hoş görünümünden memnun olarak ayağa kalktı ve hazırlıkları kontrol etmek üzere hemen aşağıya indi.

Masalar ve yerler temizlendiği için salon kalabalıktı. Odayı havalandırmak bile belirgin bir fark yaratmıştı.

"Geyik eti güveci ısıtılıyor ve öğle yemeğinden kalan birkaç somun ekmeğimiz var. Hatta bu tür bir durum için sakladığım bir parça peynirimiz bile var," dedi Sarah, Rionna'ya.

"Peki ya ale? Misafirlerimize yetecek miktarda var mı? Adamlardan biri taze su için kar eritti mi?"

Sarah başıyla onayladı ve bir kez daha telaşla uzaklaştı.

Bir saat sonra, Caelen salona geri döndü, Rionna ile göz

göze geldi. Gözleri açıldı ve onaylayan bakışlarının ışıltısı Rionna'yı baştan aşağı ısıttı.

"Kapımıza yaklaşıyorlar. Gannon ve ben onları karşılayacağız. Sen içeride, sıcakta kal."

Rionna ona gülümsedi ve başıyla onayladı.

Caelen takdir ederek havayı kokladı ve salona bir göz attı. Sonra eğildi ve Rionna'yı alnından öptü. "Kardeşime ve karısına böyle bir karşılama hazırladığın için teşekkür ederim."

Caelen uzaklaşırken, karnında başlayan heyecan dalgası, boğazına kadar çıktı.

"Biraz elma şarabı ısıtın belki leydi McCabe ateşin başında sıcak bir içecek ister," dedi Rionna, Sarah'a. "Ve erkekler için de aleyi hazırlayın."

Rionna, Caelen'in misafirlerle dönmesini beklerken, bir ileri bir geri yürüyordu. Babasıyla birlikte McCabe kalesini ziyaret ederken hiç böyle tedirgin olmamıştı. Ama o zaman onları etkilemek umurunda bile değildi. Durum şimdikinden farklıydı. Onun kalesine, evine geliyorlardı ve Caelen'e nasıl davrandığını göreceklerdi, kocasını utandırmamak birdenbire onun için çok önemli olmuştu.

Caelen'in onunla gurur duymasını, ona beğeniyle bakmasını ve hata bulmamasını istiyordu.

Birkaç uzun dakikadan sonra, kapı açıldı, Ewan McCabe, karısı Mairin ve pantolonuna yapışmış oğlu Crispen'le birlikte telaşla içeri girdi. Rionna Mairin'e sarılmak için öne atıldı.

"Bebeğin üzerini çıkarmadan ateşin yanına gelin," dedi Rionna. "Elma şarabımız var."

Rionna, Mairin'i şömineye doğru götürürken Ewan,

Crispin'i erkeklerin çoktan toplandığı masaya yanında götürdü.

Mairin tebessüm ederek Rionna'ya teşekkür etti. "Bunu ikram etmen harika, Rionna. İliklerime kadar üşüdüm."

Rionna ve Mairin ateşin önünde durdular ve Mairin bebeği saran kalın örtüleri açmaya başladı. Göğsüne bastırdığı bebek Isabel, bütün olanlardan habersiz uyuyordu.

Rionna bebeğe odaklandı. Aynı anne ve babası gibi siyah saçları olan çok güzel bir kızdı. Küçük hoş hatlar ve yay gibi bir ağız.

Mairin, Rionna'nın gözüne nazikçe dokunmak için elini uzattı. Rionna birden ürkerek geri çekildi ve diğer kadına şaşkın şaşkın baktı.

"Olanlar için çok üzgünüm. Seni de bizim kavgamıza karıştırdılar," dedi Mairin alçak sesle. "Caelen çok kötü hırpalandığını söyledi."

Rionna dudaklarını birbirine bastırdı. "Hayır, bu benim de kavgam. Ben bir McCabe'le evliyim."

Mairin gülümsedi. "Caelen senin gibi sadık biriyle karşılaştığı için çok şanslı. Klanımızı bırakıp, lord olarak buraya gelmesi beni çok endişelendirmişti. Ama artık endişem kalmadı. Seninle güvende olacak."

"Evet. Güvende olacak. Elimden geldiğince, ona zarar gelmesine izin vermeyeceğim."

Mairin, Rionna'nın elini sıktı ve Rionna'yı harekete geçiren bitkin bir iç çekti. "Lütfen otur," diye ısrar etti Mairin'e.

Mairin başıyla onayladı. "Isabel az sonra acıkır. Dün sabahtan beri seyahat ediyorum. Ewan durmaya korktu."

Rionna yanlarında duran adamlardan birine işaret etti ve ateşe odun eklemesini istedi. Sonra kadınlardan birini elma şarabı getirmesi için gönderdi.

"Yemek az sonra servis edilecek," dedi Mairin'e.

"Nankör olduğumu düşünme ama ateşin yanında oturmayı tercih ederim. Masaya gidemeyecek kadar yorgunum ve Isabel'i burada tutmak daha rahat olacaktır."

"Seninle oturacağım ve sen yemek yerken bebeği tutacağım," dedi Rionna. "Erkekler masada oturabilir ve olayları tartışabilirler. Muhtemelen bütün akşam bunu yapacaklar. Biz seninle yukarı kaçabiliriz ve asla farkına varmayacaklardır."

Mairin kıkırdadı. "Evet, sanırım haklısın. Teşekkür ederim, Rionna. Benimle böyle ilgilenmen çok hoş."

Mairin'in övgüsü, Rionna'nın yanaklarının kızarmasına sebep oldu. Erkek kardeşiyle derin konulara dalmış olduğunu umarak Caelen'e baktı ama ne şaşırtıcı ki onu, yüzünde tuhaf bir ifadeyle Mairin'i ve kendisini izlerken buldu.

Tereddütle gülümsedi. Caelen ona selam verdi ama Rionna gözlerini başka yöne çevirmesine rağmen o bakmaya devam etti.

"Evliliğin nasıl gittiğini anlatmalısın bana, Rionna. Çok iyi göründüğünü itiraf etmeliyim. Ve ... mutlu. Daha önce olmayan bir parıltın var. Her zaman güzel bir kadındın ama şu anda güneşi gölgede bırakıyorsun."

Rionna, Mairin'in sözlerine ne diyeceğini bilemedi, kafasını eğdi ve Sarah, Mairin için elma şarabı ve ekmekle gelince, acemice Isabel'e uzandı.

Bebek önce itiraz edercesine ağladı ama sonra Rionna onu kendine daha yakın tutunca, o da Rionna'nın göğsü-

ne sokuldu. Mairin kıkırdadı. "Seçici bir çocuk değil. Herhangi bir göğüs olabilir. Ewan'ın göğsünde arandığında, Ewan'ın yüzünü izlemek çok eğlenceli."

Rionna hafif bir kahkaha attı ve Isabel'in küçük avucuna dokundu. Isabel hemen Rionna'nın parmağını kavradı ve odaklanamayan gözleri Rionna'yı buluncaya kadar sağa sola kaydı.

"Çok güzel, Mairin." Rionna iç geçirdi.

"Teşekkür ederim. O gerçek bir hazine. Ewan'la her gün onu zevkle izliyoruz."

Isabel'i tutmak zordu ve bir gün kendi bebeğini kucağında tutacağını hayal bile edemiyordu. Caelen'in yeşil gözlerini almış bir erkek veya kız çocuğu. Evet, harika olurdu.

Belki de çoktan hamile kalmıştı.

Keşfiyle şok eden bu düşünce, damarlarında bir sarsıntıya sebep oldu.

Çocuğunu taşıyor olabilir miydi? McDonald'a geleli birkaç hafta geçmişti. Şu anda bile rahminde bir bebek büyüyor olabilirdi.

Elini Isabel'den çekerek kendi düz karnına koydu. Bu şu ana kadar düşünmediği bir mucizeydi.

Eğer Tanrı o lütfu bağışlamaya karar verdiyse, çocuğun kaçınılmaz olduğunu biliyordu. Caelen bir yıl içinde çocukları olacağını garanti etmiş olsa da bu kadar çabuk olabileceğini hiç düşünmemişti.

Onun gururla söylediği bu cümlesini, yeni evlenmiş bir adamın doğal övünmesi olarak kabul etmişti.

Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve ihtimalleri düşünerek ısırdı. Caelen için vâris doğurmanın onun görevi

olduğunu biliyordu. Onlara bir sonraki liderlerini, lordlarını doğurmak klanına karşı da yerine getirmesi gereken bir görevdi.

Ama Tanrı biliyor ya, henüz böyle bir göreve hazır olup olmadığından emin değildi.

Eğer rahmi, meyvesini biraz geç verirse bu onu üzmeyecekti.

www.webcanavari.net / Orppersephone

20

Caelen odalarına geldiğinde, Rionna neredeyse uyumak üzereydi. Son bir saattir, ateşin başında oturmuş esneyerek onun yatağa gelmesini bekliyordu.

Caelen kapıyı açıp, içeri girdiğinde, Rionna'yı uyanık görünce şaşırdı. Sonra kaşlarını çattı.

"Bu saate kadar beni beklememeliydin. Çok geç oldu ve dinlenmen lazım."

Eğer kaşları çatık bir şekilde söylemeseydi düşünceli bir cümle olabilirdi.

Rionna aksiliğini görmezden gelerek, ayağa kalktı ve soyunmasına yardım etmek için yanına gitti. Rionna, pantolonun deri kemerini açarken, Caelen hareketsiz kalmıştı. O kadar hareketsiz ki Rionna, nefes alıp almadığından bile emin değildi.

Rionna'nın parmakları, sıkı karnına değince, Caelen ür-

perdi. Ellerini karnından göğsüne doğru bedeninde şiddetle gezdirmek istedi ama ilk önce ona düzgünce hizmet edecekti.

Caelen'i sandalyeye doğru götürdü. Ateşiyle erimek üzereydi. Onu sandalyeye oturttu. Rionna onun tuniğini sıyırıp, geniş kıllı göğsünü açıkta bırakarak, başından çıkarırken Caelen yarı açık gözlerle onu seyrediyordu.

Rionna derin bir nefes aldı. Adam güzeldi. Onun gibisini görmemişti. Sağ omzundaki yara izinin üzerinde parmağını gezdirdi ve elini daha eski olan, sol böğründeki bir yara izine kaydırdı. Üzerinde gezinirken kaşlarını çattı. Bu bir bıçak yarasıydı.

"Biri seni arkadan bıçaklamış," dedi düşünceli bir şekilde daha yakından bakmak için eğilirken.

Caelen kaskatı kesildi, kasları sertleşmişti. Ateşi izlerken yüzü taş gibiydi.

"Evet."

Rionna bekledi ama Caelen daha fazla bir şey anlatmadı.

"Bunu kim yaptı?"

"Önemli değil."

Rionna öne doğru eğildi ve yara izinden öptü. Caelen dirseği başına çarpmasın diye elini kaldırarak döndü. Sonra elini saçlarına koydu ve parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

Parmaklarıyla çenesini okşadı ve yanaklarını, ona baksın diye yukarı kaldırarak avuçlarının içine aldı. Yeşil gözlerinde muzip bir parıltı vardı.

"Şu an karşımdaki kadını tanımakta zorlanıyorum. Neredeyse tam bir eş gibi davranıyor. Benim öfkeli savaşçıma ne oldu? Çok güzel hazırlanmış bir masaya geldim. Kale-

nin leydisi akrabalarımın karşılanmasını sağladı ve erkek kardeşimin karısıyla çok güzel şekilde arkadaşlık etti. Ama bunlar yetmezmiş gibi nazik bir el ve tatlı bir ağızla bana hizmet etmek için, odamda beni bekledi."

Rionna sert sert baktı. "Erkekler için söylenen şey doğru."

Caelen tek kaşını kaldırdı. "Nasıl?"

"Evet. Çenelerini ne zaman kapatmaları gerektiğini asla bilmezler."

Caelen güldü ve başparmağını Rionna'nın alt dudağında gezdirdi ve sonra birleşene dek, en nazik şekilde ağzını onun ağzına yaklaştırdı.

"Bugün seninle gurur duydum, Rionna. Bir kadının sahip olması gereken sosyal inceliklere sahip olmadığını söylüyorsun ama yine de bir lordun karısından beklenildiği gibi davrandın."

"Seni akrabalarının önünde gururlandırmalıydım," diye fısıldadı Rionna.

Caelen onu tekrar öptü ve botlarını çıkarabilmek için Rionna'yı kenara çekti. Botlarını çıkardığında, belindeki ipler çözülmüş, üst bedeni çıplak, ateşin ışığında parlıyordu. Bedeni gözleri için bir ziyafetti ve bu gece ona sahip olmaya kararlıydı.

Rionna'nın gözleri kabarmış olan erkekliğine takıldı. Çok az bir teşvikle, pantolonundan kurtulabilirdi.

"Düşünüyordum da..."

Caelen tembel tembel ona baktı, memnuniyet kıvılcımları gözlerinde parladı. "Şu evrensel bir gerçektir ki bir kadın düşünüyordum da dediğinde bir erkeğin çok dikkatli olması gerekir."

Rionna, Caelen'in bacaklarını okşadı ve hayalarını tut-

mak için ellerini bacaklarından yukarıya doğru kaydırdı. "Düşünüyordum da, vücudunun en sevdiğin bölümüne zarar verdiğime göre belki de hatamı telafi edebilirim. Ama eğer tedirginsen ..."

Caelen nefesini tuttu. "Hayır. Hayır değil. Kesinlikle tedirgin değilim." Sonra yüzünü avuçlarının içine almak için tekrar eğildi. Başparmağını kaybolmaya yüz tutmuş morluğun üzerinde dolaştırdı. "Bunu yapmak istediğinden emin misin, küçük hanım?"

Sesindeki endişe Rionna'nın kalbini titretti. Saldırıdan beri ona karşı olabildiğince özenli davranıyordu. Ona sadece huzur vermek ve iyi olduğundan emin olmak için dokunmuştu. Sanki onu korkutmaktan ya da onu inciten adamları hatırlatmaktan korkuyor gibiydi.

"Benim dileğim bu akşam kendi yöntemimi kullanmama izin vermen."

"Senin yöntemin? Eğer arzu edersen böyle bir isteğe her akşam izin verebilirim."

Rionna elini Caelen'in iç çamaşırının altına soktu ve uzun sert uzvunu uzunca bir süre okşadı. Nefes alıp verişi sessizliği deliyordu. Caelen iki eliyle Rionna'nın omuzlarını tuttu ve aniden ayağa kalktı. Bir saniye içinde, üzerindeki son parçayı da çıkardı ve onu odanın diğer ucuna attı.

Gözleri Caelen'in alevle aydınlanan bedeninde gezindi. Bir savaşçının bedeni, bir kadının değil. Kaslı. İzli ve pürüzlü.

Kalın ve ağır erkekliği siyah kıllarının arasından uzamıştı.

"Bu her erkeği baştan çıkaracak bir manzara," diye mı-

rıldandı Caelen, ayaklarının altında dizlerinin üzerine çökmüş Rionna'ya bakarak.

Rionna güldü. "Ayaklarına kapanmış bir kadın hoşuna mı gitti?"

"Ben aptal değilim. Böyle bir şeyi kabul etmek hayalarımın kesilmesiyle aynı şey."

Rionna, elleri Caelen'in bacaklarında ayağa kalktı. "Ama hoşuna gitti."

Hayalarını avuçlayıp, okşayınca Caelen inledi.

"Evet hoşuma gitti. Çok hoşuma gitti. Bacaklarımın arasında, dizlerinin üstünde beni memnun etmeye hazır olduğun bu manzaradan daha güzel bir şey olamaz."

Çekinerek, diğer eliyle uzun erkekliğini kavradı ve okşadı. Baştan çıkarmayı onun başlattığı gerçekti ama nasıl devam etmesi gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Sadece başta ne yapması gerektiğini biliyordu.

Caelen kontrol etmeyi seven biriydi. Onun dizlerinin üzerine çökmüş halini sevmişti. Belli ki itaatkar bir eş seviyordu. Onu baştan çıkarmanın en iyi yolunun, onu yönlendirmesine izin vermek olması mümkündü. Ve böylece bu tür konularda ne kadar bilgisiz olduğunu kabul etmek zorunda kalmazdı.

"Bana istediğini yaptırabilirsin, lordum" dedi boğuk, tatlı ve davetkar olduğunu umduğu bir sesle.

Caelen'in gözlerindeki ışıltıdan Rionna anlamalıydı. Parmakları saçlarının arasında dolaştı ve kafasını kaldırarak onu görmesini sağlayacak kadar, Rionna'yı geri itti.

"Seni çıplak görmek istiyorum, böylece sana doya doya bakabilirim ve güzelliğinin her santiminin benim olduğunu hissedebilirim."

"İsteğini yerine getirmek için ayağa kalkabilir miyim, lordum?"

Gözlerinde kömür gibi yanan arzuyu izledi ve oynadığı oyunun kocasını çok memnun ettiğinin farkına vardı. Bir erkeğin yaşadığı kafa karışıklığının, onu şaşırtmayı daha kolay hale getirdiği kesindi.

Onun cevabını beklemeden – tüm bunlardan sonra gereksizdi – yavaşça ayağa kalktı, ateşin sıcaklığını teninde hissetmek için bir adım geri attı.

Gülümsemesini saklayarak arkasını ona döndü ve belindeki kuşağı çözmeye başladı. Rionna omuzlarının üstünden Caelen'e baktı, gözleri arzu ve hayranlıkla parlıyordu.

"Yardımına ihtiyacım var, lordum."

Elbisesinin düğmelerini açarken, Caelen'in elleri titredi. Rionna, içinden çıkabileceği kadar düğmeleri açıldığında, elbisenin bedeninden kayıp yere düşmesine izin verdi ve böylece sadece iç çamaşırlarıyla kaldı.

Bir kez daha yüzüne bakmak için ona döndü ve parmaklarını, omuzlarından kaydırmak için askısının altına soktu. Askıları yavaşça omuzlarından kaydırıp, kollarından aşağıya düşmeden önce duraksadı.

İç çamaşırı göğüslerine takıldı ama nazik bir hareketle, göğüs uçlarından kaydı ve ayaklarının dibine düştü.

"Şimdi, sana eşlik edebilir miyim?"

"Ah, evet, elbette."

Elleri Caelen'in bacaklarından kayarken önünde diz çöktü. Vücudundaki her girintiyi, kaslarının her kıvrımını hatta eski ve yeni tüm yara izlerini ezberledi.

Sonra kafasını yukarı kaldırdı ve ona baktı. "Sana zevk veren şeyi söyle bana."

"Tanrım, sen çok güzelsin. Gözlerin binlerce gün batımı gibi parlıyor. Ağzının şekli mükemmel. Tenimde böyle bir güzelliği hissetmek için daha fazla bekleyemeyeceğim."

Bir eliyle erekte olmuş organını, Rionna'nın ağzına götürmeden önce, diğer eliyle ensesini kavradı. Bu kadar yakınlık Rionna'yı çok şaşırtmıştı. Aslında şaşırtmamalıydı. Caelen onu, zevkten kendini kaybedene kadar dudaklarıyla ve diliyle sevmişti

Onu öyle kendinden geçirme fikri heyecanlandırdı Rionna'yı. Sert uzvu ağzına değer değmez heyecanla dudaklarını yaladı.

"Benim için ağzını aç. Beni sıcaklığının içine al."

Caelen'in boğuk sesle ağır ağır konuşması, isteğinin gözünün önüne getirdiği imge Rionna'nın bedenini harekete geçirdi. Hem gergin hem heyecanlı hissediyordu. Ve huzursuz. Bedenini onun bedenine yaslamak ve okşanan bir kedi gibi memnuniyetini mırıldanmak istiyordu.

Dudaklarını araladı ve çekinerek onu dilinin üstüne aldı. Caelen'in elleri sabırsızca boynunu okşadı, sonra ellerini saçlarının arasından geçirdi.

Verdiği tepki nedeniyle cesaretlenerek ve kendinden emin, onu daha çok ağzına alarak dudaklarını biraz daha ileriye kaydırdı. Hiç hayal etmediği bir histi. Rionna baştan aşağıya titredi, bedeni sertleşti ve arzuyla kıvrandı.

İçgüdülerinin onu yönlendirmesine izin vererek, ona daha çok işkence etmek için dilini kullandı, yavaşça em-

meye başladı. Tadı tamamen erkeksiydi ve kokusu burun deliklerinde dans ediyordu.

Caelen'in boğazından gelen ses ıstırap doluydu. Eli, saçını biraz daha sıktı ve diğer elini erkekliğinden çekti, yüzünü kavrayıp, kendini onun ağzına biraz daha soktu.

"Bugüne kadar hiç böyle bir ateş ve tatlılık görmedim," dedi Caelen sıkılmış dişlerinin arasından. "Sen çok baştan çıkarıcı bir kadınsın. Sen benim ayaklarıma diz çöktün ama ben senin emirlerine amadeyim."

Sözleri onun kadınsı gücünü açığa çıkarıyordu. Her zaman kadınsılığına sarılmanın onu zayıflattığını düşünürdü ama gerçek şu ki; kendini hiç şu an olduğundan daha güçlü hissetmemişti.

Bu adam, sert bir savaşçı, tamamen onun merhametine sığınmıştı. Zevkini, acısını, memnuniyetini ellerinde tutuyordu.

Parmaklarıyla, erkekliğinin kavradı ve ağzının açtığı yolu takip etti, yukarı aşağı, ona diliyle ve dudaklarıyla hizmet ederek ve zevk vererek.

Caelen iki eliyle Rionna'nın başını okşadı, tarif edilemez bir acı içindeymiş gibi, saçlarını bir sıkıca kavrıyordu bir bırakıyordu.

Yüzünde sert çizgiler belirdi, kafasını geriye attı, kalçalarını öne doğru iterken gözlerini kapattı.

Dudaklarını ve dilini diğer taraftaki damarlara bastırmadan önce ucuna kadar emdi ve erkekliğini bıraktı. Başım tekrar ağzına alıp emmeden önce kökünden ucuna kadar yaladı.

Haşin inlemesi havada yankılanırken ılık bir sıvı hissetti dilinde Rionna.

"Sen benim sonum olacaksın galiba. Bu işkenceyi bitir çünkü daha fazla dayanamayacağım."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi Rionna masumca. "Bana nasıl olacağım sen göstermelisin."

Caelen aşağıya eğildi, kollarını tuttu ve bedenini kendi bedenine sürterek kalktı. Sıcak ve sabırsız bir telaşla ağzını buldu. Nefessiz. Ham. Kemiklerini eriten ve ürperti veren.

Rionna kollarını boynuna doladı ve öpüşüne aynı ateşle karşılık verdi.

Caelen döndü ve dudaklarını dudaklarından ayırmadan onu yatağa taşıdı. "Sende en çok neyi seviyorum biliyor musun? Aşkta sınırın yok. Karşılık verirken çok tutkulu ve vahşisin."

Rionna'yı yatağa bıraktı, bedenini bedenine bastırarak üzerine uzandı.

"Ben de itaatkar oluşumu sevdiğini düşünüyordum," diye dalga geçti Rionna.

"Aslında seni bir bütün olarak çok seviyorum. Hem şeytansı bir şekilde cilveli hem de öyle tatlı ve masum olabiliyorsun, ki bu beni arzudan deliye döndürüyor."

Kulağını öpmeden önce, şah damarını öperek boynundan emdi.

"Sen bencil bir kadın değilsin. Beni memnun etmek için çok şey yapmak istiyorsun. Kendi zevkinden önce benim zevkimi düşünen başka bir kadınım olmadı."

Rionna göğsüne vurdu ve kaşlarını çattı. "Şu anda başka kadınlardan bahsetmek için uygun bir zaman değil. Kıyaslamaya gerek yok. Onlardan katbekat üstün olsam da..."

Caelen gülümsedi ve ağzını göğüslerine kaydırdı. Göğüs uçlarından birini emince, Rionna inledi. Altında kıvranana

ve bu işkenceye son vermesi için yalvarana dek tekrar tekrar onu emmeye devam etti.

"Bana daha fazla zevk vermek ister misin?"

Rionna şüpheyle ona baktı.

Caelen, kıvrımlı hatlarına dokunarak ve sonra göğüs uçlarının çevresinde parmağıyla daireler çizerek göğüsleriyle oynadı.

"Güzel göğüslerin var. Çok, çok güzel. Bahse girerim şu ana kadar gördüğüm en harika göğüsler."

"Yine kıyaslamalar," diye söylendi Rionna. "Öyle görünüyor ki vücudunun en sevdiğin yerine yine vurmamı istiyorsun."

Caelen gülümsedi ve yuvarlanarak Rionna üstte kalacak şekilde durdu. Rionna, Caelen'in üzerine sere serpe uzanmıştı, saçları göğsüne dökülüyordu.

"Güzelliğine taptığımı söylemeye çalışıyorum."

"Belki sadece güzel olduğumu, göğüslerimin eşsiz ve yüzümün bir ozanın şiirlerine layık olduğunu söyleyebilirsin. Başka kadınları dahil etmeye gerek yok."

"Sen çok güzelsin. Göğüslerin eşsiz. Gerçekten, gerçekten eşsiz..."

Rionna Caelen'in göğsüne vurdu ve kahkaha attı. "Yeter. Şimdi şu seni memnun edebileceğim yöntemi söyle."

"Bu çok basit bir şey," diye mırıldandı Caelen, parmaklarını kalçalarında gezdirirken. Rionna'yı kaldırdı ve içine girebilecek şekilde, ata biner gibi onu oturttu. Niyetini anlayınca Rionna'nın gözleri açıldı. "Şimdi kendini rahat bırak... işte böyle..." içine girerken nefes aldı. "Ve şimdi üzerimde ileri geri hareket etmeni istiyorum."

Rionna elleriyle omuzlarını tuttu, bu alışmadığı pozisyona uyum sağlarken tüm vücudu sertleşmişti.

"Bu benim için daha önce hiç yapılmamış bir şey," diye fısıldadı Rionna, Caelen'in zevkle parlayan gözlerine bakarak.

"Daha önce yapılmaması umurumda değil. Burada yapılacak."

"Bazı insanlar bu tür eylemlere dahil olduğum için bana ahlaksız diyebilir," dedi Rionna ciddi bir şekilde.

Rionna, penisine asılınca, Caelen inledi. "Başkalarının ne düşündüğü umurumda değil. Sadece benim ne düşündüğüm önemli. Ve bu şekilde üstümde olmanın hayatımda karşılaştığım en harika şey olduğunu düşünüyorum."

"Oh, çok iyi," diye mırıldandı Rionna öne doğru eğilirken. "Gördün mü? Üzerine çıkan diğer kadınlardan daha iyi olduğumu söyleyerek her şeyi berbat etmedin."

Caelen kahkahayla sarsıldı ve kollarını onu göğsüne çekebilmek için bedenine doladı. "Çünkü beni dizlerinin arasına alabilen tek kadın sensin."

"O zaman bu tecrübeyi unutulmaz kılmalıyım."

"Evet. Kesinlikle."

"Ayaklarını yerden keseceğim," diye uyardı Rionna dudaklarını ağzının içine alarak. Caelen'i öptü, dilini diline doladı.

"Eğer beni daha fazla kendimden geçirirsen, lanet olası bir aptala dönüşeceğim demektir."

Caelen'in daha önce yaptıklarını taklit ederek, onun boynunu dişledi ve kulağına kadar öptü. Caelen içinde daha da sertleşti, dayanılmayacak derecede sıkana kadar onu gerdi. Ne kadar hoş bir sürtünme. Rionna çok az hareket etti ve o amansızca penisine asıldıkça her ikisi de inledi.

Rionna'yı kollarıyla daha da sıktı. Rionna kendini güvende hissediyordu. Sevilen bir kadın gibi... Harika bir duyguydu. Hiç bitmesini istemediği bir his...

Savaşçısının üstüne binmek, ona kendini küçük ve önemsiz hissettirmedi. Gözlerindeki bakış, bedenini sımsıkı sarması, ahlaksızca baştan çıkarmasından zevk aldığını gösteriyordu ona. Ve şu anda onun tek arzusu buydu. Ona zevk vermek ve şu ana kadar en çok arzuladığı kadın olmak.

Eğer Rionna'nın yapabileceği bir şey olsaydı, başka bir kadını asla düşünemezdi. Daha önce sevdiğini, ona ihanet edeni unutmuş olurdu. Rionna Caelen'e ateşli ve sadık olduğunu ve asla ihanet etmeyeceğini kanıtlayacaktı.

Caelen onu sevecekti. Bu kendi kendine ettiği bir yemindi.

Onu sevmesi için gereken her sebebi ona verecekti. Klanlarını güçlendirmek için onun yanında savaşacaktı ama aynı zamanda uygun bir eş olacaktı ve uygun bir eş olarak nasıl davranması gerekeceğini bilecekti. Eğer istediği daha itaatkar bir eşse, yatak odası dışında bile tavırlarına dikkat edecekti.

"Zevk alıyor musun?"

"Benim zevk almam önemli değil," diye fısıldadı ağzının içinde. "Bu akşam senin zevk alman önemli."

"Sen zevk alıyorsan ben de zevk alıyorum demektir," diye mırıldandı Caelen.

Bu adam bir kadının kalbine nasıl nüfuz edeceğini biliyordu.

"O zaman zevk aldığımı söyleyebilirim. Gerçek şu ki her hareket edişimde dik bir dağdan yuvarlanacakmışım gibi hissediyorum."

"O halde kendini serbest bırak çünkü ben çoktan zirveye doğru bir adım attım."

Caelen onu sımsıkı sararken, dudakları da onun ağzında eridi. Öne ve geriye doğru sallandı, sanki damarlarından zevk akıyormuş, derinliklerine fısıldıyormuş ve daha karanlık zevklere çağırıyormuş gibi ağzının içinde inliyordu.

Caelen onun kalçalarını kavradı ve parmaklarını etine geçirdi. Rionna yarın onun bıraktığı izleri taşıyacağına emindi ve bu onun heyecanını artırıyordu.

Caelen onu aşağı doğru çekerken kendini yukarı itiyordu. Sıcak ve kaygan. Tenlerinin buluşması odada yankılandı. Alçak iç çekişleri ve inlemeleri erotik bir şekilde yükseldi ve ateşten çıkan alevle adeta dans etti.

Onu aşağı doğru itti ve sıkıca tuttu, o kadar sıkı tuttu ki daha önce ulaşamadığı yerlerin gerildiğini hissetti. Büyük eli sırtında gezindi, yavaşça sıktı ve okşadı. Dokunuşu sert ve sahipleniciydi.

Hareketsiz kalamayarak, öne doğru eğildi, debelendi, kıvrandı ve dalgalandı.

Sonunda kendine geldiğinde, kocasının göğsünde gevşemiş, saçları yüzünde, Caelen'in eli sırtını sakinleştirirken ve okşarken yatıyordu.

Hâlâ sıkıca bağlılardı. Aslında, aralarındaki bağ ona Caelen'in de rahatladığını gösterse de Caelen, içinde hâlâ sertti.

Caelen Rionna'nın başını öptü ve nazikçe saçlarını yüzünden çekti. "Senin bu itaatkar yönünü sevdiğime karar verdim, leydim. Benim her emrime uyman çok memnuniyet verici."

Sesindeki alaycılığa kızdı ama çok tatmin olmuştu ve tek bir kasını bile oynatamayacak kadar yorgundu.

"Ve sen de harika bir yastık görevi görüyorsun, lordum. Bu gece burada uyumayı planlıyorum."

Ona daha sıkı sarıldı ve penisi içinde bir kez daha hareket etti.

"Bu çok iyi çünkü seni kıpırdatmak gibi bir planım yok."

www.webcanavari.net / Orppersephone

21

Rionna kalçalarındaki elleri ve içindeki sert penisi hissetti. Zorlukla nefes aldı ve biraz daha kendine geldiğinde zevkin tüm vücudunu sarsmasıyla gözlerini kırptı.

Yatağa yüzü koyun bacakları iki yana açılmış yatıyordu. Poposu Caelen tarafından sıkıca tutulmuş ve havadaydı.

Caelen, üzerine eğilmiş arkasında içine girmiş duruyordu. İçine doğru kendini tekrar tekrar iterken, tek bir söz bile söylemedi.

Onun bu yoğun şiddeti, Rionna'nın heyecanını doruklara çıkarıyordu. Sert ve sağlamdı. Düşünceli, sevecen aşık, yerini sadece kendi arzularını tatmin etmek olan sert bir savaşçıya bırakmıştı.

Boşalmaya hazır olması Rionna'yı şok etti. O kadar hızlı ve keskin oldu ki nefesi kesildi, kendini nefes nefese yatağa bıraktı.

Caelen onu havaya kaldırdı ve tekrar tekrar içine girmeye devam etti. Zevk bir kez daha onu yükseklere çıkararak ve vücudunu kasarak tüm bedeninde dolaştı.

Caelen, Rionna onun her bir kasını hissedecek şekilde üzerine eğildi. Heyecan bedenini sarmış ve Rionna'nınkiyle karışmıştı. Sonra Caelen kalçalarını bıraktı ve her iki omzunu da tuttu. Rionna öne doğru düştü, Caelen daha da derinine girerek onunla beraber geldi.

Bir ürperti geçti Caelen'in bedeninden, Rionna'nın içindeydi, derininde... Caelen titredi, son bir kez daha sertçe kendini Rionna'nın içine itti ve ılık bir sıvı aktı Rionna'nın içine. Erkekliğinin çevresi kayganlaştı, Caelen üstünde gerilirken, Rionna hafifçe inledi.

Sonra Caelen kalktı ve başının ortasını nazikçe öptü.

"Şimdi uyu," diye fısıldadı. "Senin kalkman için çok erken bir saat."

Caelen içinden çıktı ve bir dakika sonra Rionna'yı temizlemek için nemli bir bezle döndü. İşi bittiğinde, Rionna'yı düzgünce yatağa yatırdı ve kalın örtüyü üzerine örttü.

Rionna, Caelen'in karanlıkta giyinmesini izledi. Ateşe daha fazla kütük attı ve alevler daha parlak yanıncaya kadar ateşi karıştırdı. Sonra, onu uyumak üzere bırakarak sessizce odadan çıktı.

Rionna, ona ustaca sahip oluşunun bedeninde bıraktığı sızlamayla sıcağa iyice gömüldü. Bu sefer yeniden uykuya daldığında, dudaklarında bir gülümseme vardı.

"Bu sabah geç kalktın, Caelen," dedi Ewan, Caelen salona girdiğinde.

Ateşin yanında oturmuş kahvaltısını eden kardeşine bakan Caelen, "Alıkonuldum," dedi.

Ewan sırıttı ve başını salladı. "Evet, bir adam evliyken bunun olması çok enteresan, değil mi?"

"Kapa çeneni," diye söylendi Caelen.

Caelen sandalyesini alıp, kadehini doldurması için uzatınca Ewan kendine geldi. "Çok uzun kalmayacağım, Caelen. Olabildiğince çabuk Neamh Alainn'e ulaşmak istiyorum. Seyahat etmemizi bir saldırı fırsatı olarak değerlendirebilir. McCabe kalesinden gece yarısı ayrıldık ve mola vermeden buraya kadar geldik. Aynı şeyi bu akşam da yapmayı düşünüyorum."

"Yapabileceğim bir şey var m?"

Ewan başını salladı. "Hayır, burada yapacak çok işin var. Şu ana kadar nasıl gitti? Saldırıdan sonra Rionna düzelebildi mi?"

Caelen kaşlarını çattı. "Çok kötü hırpalamışlar. Öfkelenip aptalca bir hareket yapmam için bu yola başvurdukları kesin. Cameron onun tuzağına düşmemi istiyor. Kışın saldırmaya niyeti yok. Kalesinin duvarlarının arkasında sıcak ve tok otururken, işlerini korkakça kiraladığı paralı askerlerine yaptırıyor."

"McDonald askerlerini eğitme şansın var mı?"

Caelen iç geçirdi. "Çok çalışıyorlar ve çabalarında azimliler. Aslında beceriksiz değiller. Sadece şu ana kadar uygun eğitimi almamışlar. Yılların verimsizliğini birkaç hafta içinde düzeltmek çok zor."

Ewan elini kardeşinin omzuna koydu. "Eğer biri bunu yapacaksa, bu sensin. Bu adamları üstün bir savaşçı ordusuna dönüştürebilecek kadar yetenekli olduğunu biliyorum."

"Alaric nasıl gidiyor?"

"Sanki bu pozisyon için doğmuş gibi, bir lordun tüm gö-

revlerini üstlendi. Klanımız iyi ellerde. İyi bir lider olacak ve Keeley onun için bir şans."

"Mutlu olmasına sevindim," diye mırıldandı Caelen.

Ewan keskin gözlerle kardeşine baktı. "Ya sen, Caelen? Sen evliliğinden ve yeni pozisyonundan memnun musun?"

Caelen bir an düşündü. Karısından veya klanından memnun olup olmadığını analiz etmek için durmamıştı. Düşünülmesi gereken çok şey vardı. Mutlu muydu? Öncelikle, bu resmin içinde onun mutluluğu yoktu. Mutlu olup olmaması onun için önemli değildi. Önemli olan birlikteliğin sürmesi ve kardeşinin Duncan Cameron'la olan savaşında ona yardım edebilmesiydi.

Mutlu?

Kaşlarını çattı.

"Bu, hileli bir soru değildi," dedi Ewan kuru kuru.

"Mutlu olup olmamam önemli değil. Önemli olan Cameron'ı yok edecek güce sahip olmamız. Onun kanını istemek için çok sebebim var."

"Evet, sebebin var," diye onayladı Ewan. Klanımıza çok zarar verdi. Kadınlarımız da büyük zarar gördü."

"Babamızı öldürdü."

Ewan derin bir nefes aldı. "Bunun için kendini suçlayamazsın, Caelen."

"Bununla kendime işkence etmiyorum. Gençtim ve aptaldım ve bedelini hepimiz ödedik. İşaretler, görmem için oradaydı ama ben onlara gözlerimi kapamıştım. Klanımız bedelini ödedi. Babamızı kaybettik ve sen karını kaybettin. Crispen annesini kaybetti."

"Seni asla suçlamadım," dedi Ewan alçak bir sesle. "Bir

kere bile. Eğer Elsepeth bunu yapmasaydı, Cameron başka bir yol bulurdu."

Geçmişten konuşmaktan hoşlanmadığı için, boş ver dercesine elini salladı. Sürekli ne kadar genç ve aptal olduğunu düşünmek istemiyordu. Elsepeth onun zayıf tarafını bulmuştu. Başını döndürmüş, onu baştan çıkarmıştı ve Caelen onun sözünden çıkmamıştı. Onun için her şeyi yapabilirdi.

Onu sevmişti.

Bu gerçeği hatırladığında hâlâ kötü oluyordu ama geçmiş günahlarını hatırlatması için bunu yapıyordu. Bir daha asla yapmayacağı bir hataydı. Bir kadınla uğraşmak, duygularla gölgelenmemiş açık bir zihin gerektirir.

"Küçük bir dövüşe var mısın yoksa evlilik ve babalık seni yumuşattı mı?" diye meydan okudu Caelen.

Ewan'm gözleri parladı. "Adamlarının önünde küçük düşmeye hazır mısın?"

Caelen söylendi. "Kesinlikle deneyebilirsin, yaşlı adam."

Rionna gözlerini açmadan önce, tembel tembel gerindi ve gülümsedi. Harika bir sabahtı. Ayakları çok sıcaktı ve yataktan kalmayı istemiyordu.

Sonra gözlerini açtı ve yeniden tembelce gerinerek uykulu bir şekilde gözlerini kırptı. Yana döndü ve gözleri yatağın yanında yerde duran bir çift deri bota takıldı.

Gözlerini daha hızlı kırptı, örtüyü göğsünden atarak yatakta oturdu.

Yeni botlar. Sadece yeni değil aynı zamanda içi kürk kaplı.

Ve yanlarında içi kürk kaplı kapüşonlu bir palto.

Ayakları yere değdi ve hazineye doğru yürüdü. Botun birini aldı, iyi dikimi ve ustalığı inceleyerek defalarca çe-

virdi. Sonra elini içine soktu ve sıcak kürkün verdiği lüks hisse iç çekti.

Memnuniyet dolu bir sesle, botları ve paltoyu göğsüne bastırdı, odanın içinde dönmeye başladı.

Ateşin önünde durdu ve yüzünü yumuşak kürke gömdü. Caelen'in yaptığı ne kadar harika. Bu kadar güzel şeyleri nereden bulmuştu?"

Onları denemek için bir dakika daha bekleyemeyerek, aceleyle elbisesini üzerine geçirdi ve botlarını giymek üzere yatağa oturdu.

Gözlerini kapattı ve topuğu ayakkabının içine kayarken aptalca iç geçirdi. Ayağa kalktı, rahatlığını ve büyüklüğünü test etmek için odada yürüdü. Tam olmuşlardı. Çok büyük değillerdi bir santim küçük bile değillerdi.

Pencereye koştu, perdeleri kenara itti ve başını dışarı uzattı. Kar taneleri tembelce gökyüzünden düşüyorlar ve yerde toplanıyorlardı. Yeni hazinelerini denemek için harika bir gündü.

Gülümseyerek, etrafında döndü, üzerine paltosunu aldı ve aceleyle odasından çıktı.

Misafirlerin salonda olup olmadığını kontrol etmeme onun ihmaliydi ama umursamadı. Caelen her gün olduğu gibi erkeklerle birlikte dışarıda olmalıydı ve şu anda görmek istediği oydu.

Botları karın üzerinde ses çıkarıyordu ama parmaklarına herhangi bir ıslaklık gelmiyor ve soğuk ayaklarını sarmıyordu.

Caelen kardeşiyle birlikte duruyordu ve belli ki ikisi kılıç dövüşü yapacaktı. Bölmenin uygun olup olmadığını düşünemeyecek kadar heyecanlıydı.

"Caelen," diye seslendi yaklaşırken.

Sesin geldiği yöne döner dönmez, Rionna üzerine atladı. Caelen o kadar şaşırmıştı ki sendeledi ve ikisi birlikte karda yuvarlandı.

"Aman Tanrım, ne oldu? Biri mi yaralandı?"

Rionna üstüne oturdu, gülümsemesi o kadar büyüktü ki yanakları ağrıdı. Eğildi, yüzünü avuçlarının arasına aldı ve onu öpücüklere boğdu. Sonra, dudaklarını ateşli bir şekilde dudaklarına bastırdı. Parmaklarını yeni botlarının içinde bükecek, şehvet dolu bir öpüşmeydi.

"Teşekkür ederim," dedi boğuk bir sesle. Bu aldığım en güzel hediye."

Etraflarından alay sesleri yükseldi ama o toplanan adamlara aldırmadı. Az önce olanlar yüzünden sersemlemiş ve şaşkın görünen Caelen'in üzerinden kalktı.

Adamlara da aynı şekilde parlak bir gülümseme armağan etti ve Ewan'a doğru mükemmel bir reverans yaptı.

"Seni görevlerinle baş başa bırakayım," dedi Rionna.

Hâlâ şaşkınlıkla karın üzerinde oturan Caelen'e bir kez daha baktı ve sonra kaleye geri döndü.

Caelen gözlerini kırptı ve aceleyle karların üzerinde yürürken karısının arkasından baktı. Sonra etraflarında toplanan adamlara baktı ve alay eden bakışlarına sinirlendi.

Ewan yanında, gülmemek için kendini zor tutuyordu ve Caelen'e elini uzattı.

"Sanırım Rionna hediyeleri seviyor."

Caelen Ewan'ın elini tuttu ve kardan kalktı.

"Tanrı aşkına, kendini nasıl kontrol edeceğini bilmiyor," dedi Caelen.

Ewan hafifçe güldü ve Caelen'in omzuna vurdu. "Bence ondan birkaç puan aldın. Bir süreliğine izin istersen eminim hepimiz anlayışla karşılarız."

Toplanmış savaşçılardan bir kahkaha yükseldi ve Caelen daha sert baktı. Direkt Ewan'ın hayalarına vurdu ve ağabeyi acıyla inleyince memnun oldu.

"Bu ne içindi?" diye sordu Ewan.

"Seni karın hakkında sinirlendiğimde bana yaptığının aynısını geri ödeme zamanı."

Ewan eli karnında bir kahkaha attı. "Hayalarımı kaybetmemi istiyorsun sandım. İşin garip tarafı konu altın saçlı kadına gelince aynı acıyı senin de çekiyor gibi görünmen."

Caelen yine Ewan'ın üzerine yürüdü ama Ewan bu sefer yana kaçtı ve iki adam da kara yuvarlandı. Adamlar izlemek için çevrelerini sardılar ve iki kardeş birbirlerine girerken bağrışmalar yükseldi. Anında bahse tutuşuldu ve karlar havada uçmaya başladı.

22

Crispen kollarını Rionna'nın beline doladı. Rionna onun bu taşkınlığına şaşırmıştı. Tatlı bir çocuktu ama tipik gürültücü bir delikanlıydı. Rionna onun başını öptü ve Crispen, Caelen amcasının üzerine atlamak için geri çekildi.

"Hoşça kal Rionna, misafirperverliğin için teşekkür ederim," dedi Mairin Rionna'ya sarılırken.

Rionna onu yanaklarından öptü ve Isabel'i örten battaniyenin bir ucunu kaldırarak bebeğin yumuşak yanağını okşadı. Bebekler harika kokuyordu. Bu onu kendi bebeğinin hasretiyle doldurdu ve bu içgüdüsel dürtüye başını salladı.

"Tanrı sizi korusun, Mairin. Senin ve kızın için dua edeceğim."

Mairin gülümsedi ve Ewan atların yanında beklerken Caelen'e veda etmeye gitti. Rionna, Caelen'in Ewan'ın küçük kızına bakarken, pamuk gibi olmasını eğlenerek izledi.

Güçlü bir savaşçının bir bebek tarafından diz çöktürülmesinde büyülü bir şey vardı. Caelen Isabel'e hiçbir anlam ifade etmeyen sözler söyleyince Rionna kahkaha attı. Gelecekte peşinden gidecek erkeklerin kafasını keseceğine dair verdiği sözle devam etti.

Rionna ve Mairin göz göze gelip, kahkahaya boğuldular.

Ewan ve adamları atlarına bindi ve sonra Caelen, Mairin'le Isabel'i Ewan'ın atma oturttu. Ewan sağlam bir şekilde kollarını, karısına ve kızına doladı, ardından da yola çıkmaları için emir verdi.

Avludan çıktılar, tahta asma köprünün içinden aysız geceye doğru ilerlediler.

Caelen bir dakika sonra Rionna'ya döndü. "Geç oldu. Artık yatmalıyız."

Rionna başıyla onayladı ve içeri giderken Caelen'in koluna girerek ona eşlik etmesine izin verdi. Rionna yukarıya çıkarken, Caelen, Gannon'la bir gün sonra yapacaklarını tartışmak için merdivenlerin altında durdu.

Bu akşam kocası için planları vardı. Hiçbir kadının cüret edemeyeceği ama aksine onu daha memnun eden planlar...

Odaya girer girmez, ateşe hemen kütükleri attı ve örtüleri yataktan kaldırdı. Bir süre sonra, kocasının güçlü adımlarını önce merdivenlerde sonra da hemen kapının dışında duydu.

Rionna, gülümsemesini gizleyerek döndü, bu yüzden Caelen içeriye girdiğinde ona arkası dönüktü.

"Rionna, konuşmamız gereken bir şey var," dedi katı bir şekilde.

"Hmmm, elbisemi çıkarmama yardım edebilir misin?"

Döndüğünde Caelen'i kaşlarını çatarken gördü. Ama yine de odanın karşısına geçti ve Rionna'nın elbisesinin düğmelerini açmaya başladı.

"Şimdi, ne hakkında konuşmak istiyorsun, lordum?"

Caelen boğazını temizledi. "Başkalarının önünde yapılmaması gereken belli şeyler var."

Elbisesinin kollarını aşağıya indirdi ve üst kısmını göğüs uçlarını kapatmak istiyormuş gibi hafifçe tutarak döndü. Elbisesinin bir bölümünün, göğüs ucunu çıplakta bırakarak kaymasına izin verirken, kocasına masumca bakıyordu.

"Ne gibi?"

Caelen'in bakışları aşağıya kaydı ve nefesini tuttu. Devam etmeden önce bir süre bekledi. "Sevgi gösterileri odamızın mahremiyetinde yapılmalı."

Rionna yeniden döndü ve elbisesinin üzerinden düşmesine izin verdi, yerdeki elbisenin içinden çıktı ve geceliğine uzandı. Başını arkaya doğru sallayınca, saçları kalçalarına değdi. Giyinmek konusunda fikrini değiştirmiş gibi görünüp, geceliği bir kenara atmadan önce, geriniyormuş gibi kollarını uzattı.

"Bu tür gösteriler, adamların önünde uygun olmaz," diye devam etti Caelen boğuk bir sesle.

Rionna tekrar döndü ve pantolonunun kemerini çözmek için öne doğru bir adım attı. "Evet, lordum, haklısın. Başkalarının önünde sevgi gösterisi yok. Bu uygun olmayan bir hareket."

Elini pantolonundan içeri soktu ve nazikçe sıkarak ağır hayalarını avuçladı.

"Bu sadece... Ne yapıyorsun?"

Aşağı ve yukarı doğru okşadı; sonra elini geri çekti. "Seni soyuyorum. Bu benim görevim, öyle değil mi?"

"Şey, evet, bazen. Ama şu anda bu konuyu konuşmamız önemli."

"Ah, evet aynı fikirdeyim. Devam et. Nerede kalmıştın? Evet, sadece demiştin... Sadece ne?"

Rionna ellerini göğsünde gezdirip, tuniğini çıkarmaya başlarken, Caelen kaşlarını çattı ve başını salladı.

"Bu sadece uygun değil. Bu bir saygı meselesi. Adamların bana duyduğu saygı. Eğer karım tarafından yere serilirsem onların saygısını kazanamam."

Caelen bir kez daha sert sert baktı ama Rionna penisini özgür bırakarak onun pantolonunu aşağı indirdi ve ellerinin arasına aldı.

"Odamızın mahremiyetinde seni yere sermeme izin var mı?"

Kaşları kafa karışıklığıyla tek çizgi halini aldı. "Ne?"

Ayağını dizinin arkasından geçirdi ve güçlü bir çelme taktı. Caelen yatağa doğru sendeledi ve sırtının üstüne düştü.

Rionna üstüne çıktı ve zaferle ona baktı. "Şimdi ne diyordun, lordum? Sonsuza kadar itaatkarım ve talimatlarını bekliyorum."

Ellerini kafasının arkasında birleştirdi. "Lanet olası, hiçbir şey demiyordum. Devam et, leydim."

Rionna memnuniyetle gülümsedi. "Ben de böyle söylediğini düşünmüştüm." Penisini tutarak içine yerleştirmek için uzanırken ağzını onun ağzından ayırmadı.

Caelen, onun davetkar bedeninin derinliklerine girdikçe, nefesini tutu ve öperken mırıldandı: "Beni herhangi bir yerde istediğin sıklıkta yere serme iznini veriyorum sana."

23

Caelen bir grup savaşçıya kızarken, Rionna da asık bir suratla onları izliyordu. McDonald erkekleri Caelen'in onları azarlamasından hiç hoşlanmıyordu. Bazıları sert sert ona bakıp arkalarını dönerek bazıları da ona dik dik bakarak meydan okuyordu.

Simon ve Hugh yeni liderlerini desteklemek için ellerinden geleni yaptılar; ama adamları öfkelerinden arındırmada başarılı olamadılar.

İkinci sınıf olarak görüldüklerini duymak çok kötüydü. Daha da kötü olanı, yeteri kadar çaba sarf etmediklerini ve kadın gibi savaştıklarını duymaktı.

Birçok erkekten daha iyi dövüştüğünü düşününce, son cümle Rionna'yı kızdırdı. Erkeklerin yetersizliğine dikkat çekerken kadınları küçümsemenin gereği yoktu.

Caelen, ağabeyi gittiğinden beri, bir haftadır adamla-

rı şafak vaktinden geceye kadar çalıştırıyordu. Savaşçılar memnuniyetsizliklerini daha yüksek sesle dile getirmeye ve her geçen gün daha isyankar olmaya başlamıştı. İşlerin böyle devam etmesi halinde, Caelen'in kucağında bir isyan bulma ihtimali Rionna'yı endişelendiriyordu.

Rionna ürperdi ve pencereden çekildi. Caelen'in onları izlediğini görmesini istemiyordu. Adamları kontrol etme konusunda farklı fikirleri vardı ve herhangi bir müdahaleye tahammülü yoktu. Aslında Rionna avluya çıkıp, savaşçıları sakinleştirmek istiyordu. Onlara ne için savaştıklarını hatırlatmak istiyordu. Ve Caelen muhtemelen Rionna'nın bunu yapmaya çok istekli olduğunu biliyordu; çünkü onun tarafından hiçbir müdahaleyi hoş karşılamayacağını söyleyerek Rionna'nın önünü kesmişti.

Yorgun yorgun salona yürüdü ve bastıran esnemesini engellemeye çalışarak ateşin başında durdu. Kemikleri bile yorgundu ve Tanrı biliyor ki bugün pek bir şey de yapmamıştı.

Rionna günlerdir keyifsizdi ve ilk önce hastalanma ihtimalini düşündü ama daha sonra sorunun sadece yorgunluk olduğunu fark etti. Şu bir gerçek ki, kocası doymak bilmeyen arzularıyla uykusuna müdahale ediyordu. Kendi arzularıyla karşılık verdiği istekler.

Her sabah şafaktan önce, Caelen ona acımasızca sahip olurken, içindeyken uyanıyordu. Kaba bir şekilde ona sahip olduktan sonra odadan ayrılırken, onu nazik bir öpücükle, uykunun kollarına bırakıyordu.

Geceye sevişerek başlıyorlardı ve öyle bitiriyorlardı.

Yeniden esnedi ve bu gece geçirecekleri güçlü aşk dolu saatler için biraz erken yatıp yatamayacağını düşündü.

Caelen'in o kadar az uykuyla ayakta kalıp, zorlu eğitimlere nasıl dayandığını bilmiyordu.

İçine işleyen soğuğu azaltmak için ellerini ateşe doğru tuttu ve ağırlaşan gözlerini alevlere dikti. Bu kadar cansız olması hiç normal değildi.

Gannon salona girdiğinde, üzerindeki ağırlıktan kurtulmaya çalıştı.

"Leydim, Caelen dersiniz için hazır. Eğer çalışmak istiyorsanız acele etmeniz gerektiğini söyledi. Bugün erkekler dinlenirken sizin için sadece bir saat ayırabiliyor."

Rionna kaşlarını çattı. "Hiç ara vermeyi düşünmüyor mu?"

Gannon sanki çok saçma bir soruymuş gibi ona tuhaf bir şekilde baktı ve Rionna da bunun tuhaf bir soru olduğuna karar verdi. Dayanıklılığı insan ötesiydi.

"Hemen kılıcımı alayım," dedi Rionna.

"Ben sizin için getiririm, leydim. Siz Caelen'in yanına gidin."

Rionna mırıltıyla teşekkür etti ve hemen kapıya yöneldi. Dışarı çıktı, kara bastı ve yüzü asıldı. Caelen, şimdi ona pelerinini unuttuğu için ders verecekti ama onsuz kılıç dövüşü yapmak daha kolay oluyordu.

Caelen, Rionna'yı eğitim alanının dışında bekliyordu. Rionna hiç geri çekilmeyi düşünmemişti ama bugün yeniden yatağına dönmek ve öğleden sonrayı orada geçirmek için her şeyini verirdi.

Caelen'e herhangi bir şey söylemeyi kabullenemedi. Onun kılıç dövüşüne devam etmesi için çok uğraşmıştı. Bunu yapmasını yasaklayacak bir sebep vermeyecekti.

"Kılıcın nerede?" diye sordu Caelen sabırsızca.

"Gannon getiriyor."

Caelen sabırsız bir bakış attı ve arkasını döndü.

"Gannon gelene kadar yumruk yumruğa çalışacağız. Eğer savaşta kılıcını kaybedersen, hayatta kalmak için zekana ve yumruklarına güvenmelisin."

Gözlerindeki ışıltıya temkinli baktı. Bugün canı kavga istiyordu ama Rionna'nın pek hevesi yok gibi görünüyordu. Caelen onu böcek gibi ezerdi.

"Bugün beni hayal kırıklığına uğratma," diye mırıldandı Gannon geri çekilmeden önce.

"Elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışacağım," dedi Rionna alaycı bir tavırla.

Eli kılıcın kabzasını kavrar kavramaz, çığlık attı ve saldırdı. Caelen'in gözlerinde sadece bir saniye parlayan şaşkınlık yerini gururlu bir memnuniyete bırakmıştı.

Saldırısına karşılık verdi ve onun güçlü kılıcının vuruşuyla Rionna'nın tüm vücudu sarsıldı.

Birkaç dakika şiddetli bir şekilde kavga ettiler ama Rionna'nın gücü hemen tükendi. Her an çamurda yapılan zorlu bir yürüyüş gibiydi ve her geçen saniye kolları ağırlaşıyordu.

Caelen kılıcı başının üstünde döndürüp aşağıya doğru indirerek üzerine yürüdüğünde Rionna geriye doğru gitti. Caelen'in kılıcını durdururken bir adım daha geri attı ve kılıcı aşağı doğru eğildi.

Kılıcın ucu aşağı doğru indi ve yere saplandı. Rionna'nın gözleri karardı, kılıcının kabzasını iki eliyle kavradı ve düşmemek için asıldı. Caelen'in gözlerinde önce şaşkınlık son-

ra endişe belirdi ve Rionna'nın gözlerine süzülen karanlık sebebiyle onun görüş alanından çıktı.

Rionna, kılıcı hâlâ elinde, dizlerinin üzerine çöktü ve bilincini kaybederek yana doğru karın üzerine düştü.

Caelen, Gannon'la aynı anda ona uzandı. İki adam da dizlerinin üstüne çöktü ve nem kıyafetlerinden içeri girmesin diye onu yerden kaldırmak için eğildi.

Caelen'in kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Ona zarar mı vermişti? Bir şekilde kılıcıyla ona vurmuş muydu? Yapsaydı bunu mutlaka fark ederdi.

Onu yerden kaldırdı, karın içinden kalenin kapısına doğru koşarken göğsüne yasladı. Etrafındaki korku dolu çığlıklara aldırmadan merdivenlerden yukarı çıktı, Gannon da peşinden gitti.

Odaya girdi ve Rionna'yı nazikçe yatağa yatırdı. Sonra, herhangi bir yaralanma var mı diye onu baştan aşağı dikkatlice incelemeye başladı. Bulduğu şey onu şaşırtmıştı.

Kadının üzerinde tek bir çizik bile yoktu. Kan yoktu. Morluk yoktu. Bilincini kaybetmesine sebep olacak hiçbir şey yoktu.

Belli ki sadece bayılmıştı. Hasta mıydı?

"Sarah'yı gönder," diye emretti Caelen Gannon'a. "Ve acele etmesini söyle."

Gannon gidince, Caelen Rionna'nın solgun yanağını okşadı ve içinden lanet okudu. Böyle bir aptallığa asla izin vermemeliydi.

"Rionna, Rionna, uyan."

Rionna uyanmadı ve daha da endişelendi. Ya ciddi bir hastalığa yakalandıysa? İnatçı bir kadındı. Hiçbir şey söylememek tam ona göre bir şeydi.

Koridordan gelen sesi duyunca rahatladı. Sarah, arkasında şifacı Nada'yla birlikte, telaşla içeri girdi.

"Ne oldu, efendim?" diye sordu Nada.

Caelen, kadınlar incelemek için Rionna'ya yaklaşabilsinler diye ayağa kalktı. "Bilmiyorum," dedi Caelen. "Kılıç dövüşü yapıyorduk ve bayıldı. Herhangi bir yaralanma izi bulamadım."

Sarah Caelen'e doğru baktı ve uzaklaşmasını işaret etti. "Koridorda bekleyin, lordum. Bize biraz izin verin. Leydiye bakalım. Bunun ciddi bir şey olduğunu düşünmüyorum. Son zamanlarda çok yorgundu."

Caelen kaşlarını çattı ve istemeyerek Gannon'ın onu dışarı sürüklemesine izin verdi. Rionna'nın yorgun olduğunu fark etmemişti. Suçluluk duygusu zihnine sızdı. Arzularıyla onu sabahın erken saatlerinde kaldırıyor ve gece yarısına kadar ayakta tutuyordu. Onun üzerindeki etkisini hiç düşünmemişti. Rionna açıklayamadığı bir ihtiyaç olmuştu onun için.

Onun yanında, ona ihtiyaç duyarak kalkıyor; onu o kadar çok istiyordu ki, onu harekete geçiren artık arzuları değildi. İliklerine kadar hissettiği ona sahip olma, onu kendi tenine bastırma ihtiyacıydı.

Günün sonunda, sırayla saldırgan bir tutumla birbirlerine sahip oldukları odaya gitmek için istekli oluyor ve sabırsızlanıyordu. En sevdiği anlar, Rionna'nın ata binermiş gibi üzerine çıkıp, kendisi gibi ona sahip olma kararlılığıydı.

Evet o sahipleniciydi ama Rionna da öyleydi. Bunu çok sevdiğine karar verdi.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" dedi Caelen kapının önünde bir o tarafa bir bu tarafa yürürken.

"Sadece birkaç dakika oldu," dedi Gannon. "Eminim leydimiz iyidir. Belki bir şey dokunmuştur. Belki yediği bir şey."

"Sarah son zamanlarda yorgun olduğunu söyledi. Bunu neden fark etmedim?"

"Adamları eğitmekle meşguldün. Başka bir şeyi fark etmene zaman bırakmıyor. O dayanıklı bir kadın. En kısa zamanda kalkıp senin poponu tekmeleyeceğine hiç şüphem yok."

Caelen kaşlarını çattı ve kafasını salladı, bir daha ona kılıç dövüşü yapmak için izin vermeyeceğini söylemeden önce kapı açıldı ve Sarah kafasını uzattı.

"Sizinle konuşmak istiyorum, lordum. Leydi uyandığı için burada dışarıda konuşalım."

"İyi mi?" diye sordu Caelen. "Görmek istiyorum."

Sarah elini kaldırdı. "Şimdi heyecanlanmayın. Leydi iyi. Biraz istirahatten başka hiçbir şey iyileştiremez onu. Sanırım yüklü olduğunu bilmiyordunuz."

Caelen boş boş baktı. "Ne yükü?"

Sarah gözlerini kaydırdı. "Bir bebek. Rionna hamile."

Caelen Sarah'nın söylediklerini anlamaya çalıştı ama tam olarak algılayamadı. Caelen'in kasları gerildi ve karısının cesaretine başını salladı. Sarah belli ki bunu, verdiği habere gösterdiği garip bir tepki olarak algıladı; ama şu anda tek düşündüğü, karısı iyileşir iyileşmez onu azarlamaktı.

Gannon'a döndü ve kapıyı gösterdi. "Rionna günün geri kalanında bu odadan çıkmayacak hatta yataktan kalmayacak. Gözün üzerinde olsun."

Döndü ve koridorda yürüdü. Birden kan dökme ihtiyacı

hissetti. Konuyla ilgisi olmayanların kanını. Bu McDonald adamları artık canını sıkıyordu ve güçlü bir savaş gücüne dönüşmek için gerekli çabayı göstermemeleri canına tak etmişti.

Leydileri onlardan daha erkek davranırken, bu utanç vericiydi.

24

"Normalde asla kocana itaatsizlik etmene izin vermem ama adamlar seni yaraladığını düşünüyorlar ve durumdan mutlu değiller. Eğer görünmezsen lord, kucağında bastırılması zor bir isyan bulacak."

Rionna Sarah'ya, sonra da, kollarını göğsünde birleştirmiş, ayakta konuşmalarını dinleyen, Gannon'a doğru baktı.

Sarah'a Gannon'a öfkeli bir bakış attı.

"Bebek haberini iyi karşılamadığını söyledin," dedi Rionna Sarah'ya, tekrar az önceki konuştukları konuya dönerek.

"Ben öyle demedim," diyerek başladı Sarah.

"Ama hoş karşılamadı," diye ısrar etti Rionna.

"Tepkisini tam olarak anlayamadım. Adamına, senin yataktan kalkmadığından veya odadan çıkmadığından emin olmasını söyledi ve gitti."

"Ve baba olma haberine gösterilen bu tepkiyi garip bulmuyorsun," diye sordu Rionna alaycı bir tavırla.

"Ona zaman vermelisiniz, leydim. Hazır olmadığı bir durum olabilir bu."

"Ben de ondan daha hazır değilim," diye mırıldandı Rionna.

Sarah başını salladı ve kendi kendine söylendi. Başını sallayarak ve çaresizlikle kollarını yana açarak ayağa kalktı. "İkiniz de kalın kafalısınız. Bir bebeğe sahip olacağınızı bilmek neden sizi bu kadar şaşırtıyor anlamıyorum. Sanki bunun için yeteri kadar çok çalışmamışsınız gibi."

Rionna savunmaya geçerek, "Hazır değildim," dedi.

"Bir bebeğin anne babası hazır olana kadar bekleyeceğini mi düşünüyorsunuz?" Sarah kaba bir ses çıkardı ve başını sallamaya devam etti. "Hazır olmak için önünüzde daha zamanınız var. Bu fikre çabuk alışırsınız. Mideniz bulanmadığı için mutlu olmanız gerekir. Öyle görünüyor ki şu ana kadar ilk belirti yorgunluk."

Rionna burnunu kırıştırdı. "Şimdi muhtemelen hamile olduğumu bildiğim için yarın aniden midem bulanmaya başlar."

Sarah kahkaha attı. "Olabilir, leydim. Akıl ilginç oyunlar oynar."

Rionna hâlâ düz olan karnında elini gezdirdi ve belirsizliğin vermiş olduğu bir rahatsızlık hissetti. Sarah'ya baktı. "Ya eğer sağlıklı bir anne olamazsam?"

Sarah'nın bakışları yumuşadı ve yatağa Rionna'nm yanına oturdu. Sonra Gannon'a baktı ve ona gitmesini işaret etti. Gannon kaşlarını çattı ama odadan çıktı ancak tam kapının önünde duracağını da belirterek çıktı.

Sarah Rionna'ya döndü ve elini tuttu. "Harika bir anne olmayı hak ediyorsunuz, leydim. Halkına karşı tutkuyla bağlı ve korumaya ihtiyacı olanlara karşı koruyucusunuz. Kendi bebeğiniz için bundan daha azını nasıl yapabilirsiniz? Çok fazla endişeleniyorsunuz. Bu fikre alışmanız için gerekli zaman geçtikten sonra her şeyin yolunda gittiğini göreceksiniz."

Rionna derin bir nefes verdi. "Umarım haklısındır. Şu ana kadar kocam, baba olma fikri karşısında çok heyecanlanmış görünmüyor ama tohumlarını bırakmak için yeteri kadar istekli görünüyordu. Evliliğimizin ilk yılında bir vâris taşıyacağımı söyleyerek övünmüştü."

"Lordun düşünmesi gereken çok şey var. Şu anda sorumlulukları çok büyük. Üstesinden gelecektir. Muhtemelen bu haberle şok oldu. Yakında erkekliğiyle ilgili masallar anlatmaya ve övünmeye başlayacağından eminim."

"Sadece çok... çok sinirli görünüyor," dedi Rionna masumca.

Sarah omuzlarını silkti. "Şokun üstesinden gelecektir. Şimdi adamlara dönersek ... "

"Evet, iyi olduğumu ve Caelen'in beni öldürmediğini onlara göstermem lazım. Caelen, son zamanlarda onlarla yeteri kadar problem yaşadı." Rionna mutsuzca iç çekti. "Klanımla yaşadığı problemi biliyorum, Sarah. Sadece birkaçı Caelen'e sadakatini ve desteğini gösterdi. Ne istediklerini ve neden geri durduklarını bilmiyorum. Babamın yönetimi altında daha memnun olamayacakları kesin."

Sarah Rionna'nın elini okşadı. "Bazı adamlar sadece değişimi sevmez. Kendi fikirleri olmayan şeyi sevmezler. Yeni bir lider, klanın dışından biri dayatıldı onlara. Bu bir-

çoğu için, içlerine sindirilmesi zor bir durum. Ve lordun eksikliklerini söylemesi gururlarına dokunuyor, aşağılandıklarını düşünüyorlar."

"Kalkmama ve bir elbise giymeme yardım et. Eğer kocam beni kadınsı bir giysiyle görürse, sakinleşecektir. Büyük ihtimalle talimatına uymayıp yataktan kalktığım için çok bağırmayacaktır."

"Ben buna güvenmezdim," dedi Sarah imalı imalı. "Sinirlenmesi için, adamları, Caelen'in sizi öldürüp, gömdüğü endişesinden kurtarmaya çalışmanız yeterli."

Rionna, Sarah'nın ses tonundaki alaya gözlerini kaydırdı ve ayaklarını yataktan sarkıttı. Birkaç dakika sonra altın renkli ipliklerle dikilmiş, kehribar rengi bir elbisenin içindeydi. Elbiseyi Sarah diktiğinden beri ilk defa giymişti. Bunu özel bir durum için saklamak istemişti. Kocasının öfkesinden kurtulmak, yeteri kadar iyi bir sebep gibi göründü.

"Çok güzel görünüyorsunuz, leydim. Daha şimdiden, bebek taşımak size daha yumuşak bir parlaklık verdi."

Rionna kapıya doğru giderken durdu ve iç çekerek geri döndü. "Gannon."

Sarah Caelen'in onunla ilgili verdiği emri hatırlayınca kaşlarını çattı. Sonra omzunu silkti. "Size zarar veremez. Bağıracak ve yolunuzu kapamaya çalışacak ama ikimiz onu yere serebiliriz."

Rionna, Gannon'ın, ona kaba güç kullanmayacağından Sarah kadar emin değildi.

"Gannon'ı içeri çağırman daha iyi olur. Ben kapının arkasında duracağım ve Gannon içeri girince hemen arkasından dışarı çıkacağım."

Sarah kıkır kıkır güldü. "Şeytani bir zekanız var, leydim.

Eğer çığlığıma yeteri kadar panik katarsam işe yarar. Yerini zi alın, ama hızlı olmanız gerekiyor unutmayın. Oyunumuzu seveceğini zannetmiyorum."

Rionna elbisenin uçlarını ellerine alarak topladı ve sonra aceleyle kapının arkasına gitti. Sarah odanın karşı tarafında yerini aldı ve sonra Gannon diye çığlık attı.

Kapı anında açıldı ve Gannon içeriye koştu. Tepkisini görmek için bir saniye bile beklemeden, Rionna kapıyı tuttu, dışarı çıktı ve merdivenlerden aşağıya koştu. Gannon'ın öfkesinin sesi aşağıya kadar Rionna'yı takip etti.

Merdivendeki ezici ayak seslerinin yakınlaşmasıyla, avluya açılan kapıya doğru koştu. Neredeyse karda kayıyordu, doğruldu ve arkası ona dönük olan kocasına doğru koştu.

Ama adamlar onu gördü. Caelen'in verdiği talimatlardan birinin ortasında, kılıçlarını aşağı indirdiler ve Rionna tam Caelen'in dirseğinin yanında durunca meraklı gözlerle ona baktılar.

Tedirgin gözlerle bir Caelen'e bir Rionna'ya baktılar ve Caelen arkasını dönüp onu gördüğünde, Rionna bunun sebebini anladı.

Yüzünde o kadar soğuk bir öfke vardı ki, Rionna bir adım geri gitti; neredeyse kalbi ağzından fırlayacaktı. Gannon, Rionna'nın arkasında durdu ve Rionna birden son derece kızgın iki savaşçının arasında sıkıştı.

"Onun odasından çıkmasına izin vermeyecektin," dedi Caelen, Gannon'a büyük bir öfkeyle.

"Onun hatası değildi," dedi Rionna sakince. "Sarah ve ben onu kandırdık."

"Kandırmacalarda ustasın değil mi, leydim?"

Sesinin tonu Rionna'yı şaşırttı. Onun bu suçlamasına karşı ağzı açık kaldı. Tam olarak onu neyle suçladığından emin olamadı ama ne olursa olsun bu iyi bir şey değildi.

Rionna yavaşça çenesini kaldırdı. "Ben sadece adamların iyi olduğumdan emin olmalarını istedim."

Caelen, toplanmış askerleri göstererek, abartılı el hareketleriyle konuştu. "Gördükleri üzere dinç ve canlısın, aptallığına teşekkür etmeye gerek yok. Eğer hepsi bu kadarsa, eğitimi bitirmeye çalışıyoruz."

İğneleyici ve küçümseyen ses tonu Rionna'nın göğsünü sıkıştırdı. "Aptallığım mı? Neden bahsediyorsun, lordum?"

Caelen bir adım öne geldi ve onu baştan aşağıya süzdü, yüz ifadesi öyle donuktu ki Rionna ürperdi. "Seninle sonra, öfkem dindiğinde konuşacağım. O zamana kadar, odana dön ve çıkma. Anlaşıldı mı?"

Rionna'nın ağzı açık kaldı. İnanamayan gözlerle şaşkın şaşkın Caelen'e bakıyordu. Onu bu kadar kızdıracak ne yapmış olabilirdi?

Hayalarına diziyle vurmak ve onu acı içinde yerde kıvranırken bırakmak istedi. Birbirine bastırdığı dudakları ince bir çizgi halini aldı ve açmış bir çiçeği bile solduracak bir bakış attı.

Rionna döndü, Gannon kolunu tutmak isteyince çekildi ve aynı buz gibi bakışını ona da attı. Kocasının odasına gidip orada beklemesi emrine uyacağına, ölürdü.

Rionna içeri girdi ve Sarah'yı aramaya başladı. Caelen neşe içinde olmalıydı. Baba olacaktı. Klan üzerinde liderliğinin mühürlenmesi için olabildiğince çabuk tohumlarının meyve vermesi onun dileğiydi.

Şimdi McCabeler ve McDonaldlar'ın kan bağı olacaktı.

Caelen istediği her şeye sahip olmuştu. Peki o zaman neden Rionna ona en kötü ihaneti tattırmış gibi onu aşağıladı?

"Sonsuza dek lorddan kaçamazsınız," diye uyardı Sarah.

Rionna ona baktı. "Bu kaçmak değil, bu onun yüce emirlerine uymamak. Cehenneme kadar yolu var. Ve ben bir de onun için elbise giydim." Şu anda üstünde birkaç kırışıklık olan kehribar rengi elbiseye iğrenerek baktı.

Sarah kıkır kıkır güldü ve örgüsüne devam etti. Ateş şöminede yanarken, iki kadın Sarah'nın kulübesinde oturdu. Akşam yemeği saati geçmişti ama Rionna Sarah'nın ısrarları üzerine, kulübede önceden yemişti.

"Artık öğünleri kaçırmamalısınız, leydim," diye Rionna'yı uyardı. "Büyük ihtimalle bayılmanızın sebebi bu. Kahvaltınızı etmediniz ve kendinize çok yüklendiniz."

Rionna, Sarah'nın teşvikiyle bir kase güveç yedi ama tadını bile hatırlayamıyordu. Hafızasına kazınmış olan tek anı kocasının öfkeli yüzüydü. Ve ona karşı soğukluğu... Bunun için hiçbir açıklaması yoktu. Kılıç dövüşü yapıyorlardı, evet, adamlar yüzünden böyle kötü bir ruh halindeydi ama bu kesinlikle hamileliğine karşı gösterdiği korkunç tepkinin sebebi olamazdı. Gerçekten hamile olduğu için mi bu kadar kızgındı? Bu ona hiç anlamlı gelmiyordu. Onun bir vâris taşıyor olması sadece McCabe ve McDonaldlar'ın işbirliği için önemli değildi; aynı zamanda McDonald adamlarının şu anda Caelen'e karşı duydukları düşmanlığı da azaltmaya yardımcı olabilirdi.

"Kabul ediyorum, hiçbir zaman bir erkeğin nasıl düşündüğünü anlayamayacağım," dedi Rionna içini çekerek.

Sarah kendi kendine konuştu. "Bunu şimdi öğrenmeniz iyi, leydim. Bu şekilde hareket etmek gözükara bir davranış.

Bir erkeğin aklı günlük olarak değişir ve bir kadın ne yapması gerektiğini asla bilemez. O nedenle en iyisi kendi hakimiyetlerini kurduklarını düşünmelerine izin vermek, sessizce arkalarından gitmek ve istedikleri şekilde davranmak."

Rionna kahkaha attı. "Sen bilge bir kadınsın, Sarah."

"İki kocadan da daha uzun yaşayınca, erkekler hakkında bir kadının bilmesi gerekenlerden çok daha fazla şey öğrendim. Bir kere yaygaracı ve huysuz olduklarını kavradıktan sonra gerisi kolay. Eğer kadın bunu önemsemezse ve hırlamalarını yok sayarsa, birlikte yaşaması zor değil. Eğer onlarla oynaşırsa, gururlarını okşarsa ve tüm bunlar birkaç öpücükle devam ederse çok memnun olurlar."

"Evet, haklı olabilirsin," dedi Rionna alevlere bakarken. "Ama benim kocam... onun hakkında tartışmak sadakatsizlik olur ama beni deli ediyor. Bir an bir erkeğin olabileceği kadar nazik ve sonra kışın karı kadar soğuk."

Sarah gülümsedi. "Çünkü sizin hakkınızda ne düşündüğüne daha karar veremedi, leydim. Onun aklını o kadar başından aldınız ki ne yaptığını bilmiyor. Sonunda çözecektir."

"Ölmeden önce kararını vermesini ne kadar beklemek zorundayım," diye söylendi Rionna.

"Siz burada ve o oradayken, vahşi bir hayvanı ehlileştirmek zor olur," diye belirtti Sarah.

"Çok soğuk ve dışarı çıkmıyorum," dedi Rionna.

"Sorun ikinizin de yaşlı bir katır kadar inatçı olmanız. İkiniz de geri adım atmıyorsunuz. Bu şekilde başarılı bir evlilik olmaz."

"Eğer ben bu kadar kolay pes edersem hep ben boyun eğiyor olacağım."

"Evet, bu da doğru."

"O zaman ne yapmalıyım?" diye öfkeyle sordu Rionna.

Sarah kıkır kıkır güldü. "Eğer bunu bilseydim, hiç kimse mutsuz olmazdı. Sanırım bu sizin bulmanız gereken bir şey."

"Belki," dedi Rionna isteksizce. "Ama bu gece onu keşfedebileceğimi hiç sanmıyorum. Yorgunum."

"Ve huysuz."

"İyi bir sebebim var."

"Uyuyun, leydim. Az sonra kocanız sizi arıyor olacak ve ondan sonra uyuyamayacaksınız."

"Ondan saklanmayacağım," diye yemin etti Rionna.

Sarah tek kaşını kaldırdı. "Öyle mi? Bu yaptığınız..."

"Emirlerine karşı geliyorum."

"Ve bunu yaparken saklanıyorsunuz," dedi Sarah eğlenerek.

"Hayır, ondan saklanmayacağım. Şimdi gidip neden sinirli olduğunu öğreneceğim."

Rionna ellerini yumruk yaparak ayağa kalktı.

"Geri dönerken dikkatli olun, leydim. Bu gece karlı ve buzlu. Tanrı yağmur mu kar mı yağdıracağına daha karar verememiş gibi görünüyor."

"Dikkatli olacağım, Sarah. Arkadaşlığın için teşekkür ederim. Ve öğütlerin için. Arada sırada başka birini dinlemek iyi geliyor."

Sarah gülümsedi. "Evet leydim, öyle. Şimdi gidip lordla barışın. Şu anda kutlama yapıyor olmanız lazım."

Rionna ona veda edip karın içinden kaleye doğru yürüdü. Merdivenlere ulaştığında, karla karışık yağmur onun iliklerine kadar üşümesine sebep olmuştu.

Botlarındaki karı temizleyerek içeri girdi ve kocasını

aramadan önce ateşin başında ısınmak için büyük salona gitti.

Çok uzağa bakmasına gerek yoktu.

Gannon ve birçok McDonald savaşçısıyla masada oturuyordu. Rionna'yı görünce ayağı kalktı, gözleri kısıldı ve dudakları tek bir çizgi halini aldı. Kollarını göğsünde bağladı ve baştan aşağı onu süzdü. Caelen odasına dönme emrine itaat etmediğinin farkına bile varmamıştı. Onu açlıktan ölmeye mi mahkum etmişti?

Pek memnun olmayan bakışlarına aldırmayarak, ateşe doğru yürüdü ve Caelen'e arkasını dönerek ellerini ısıtmak için ateşe uzattı.

Konuyu düşündükçe daha çok sinirleniyordu. Onun öfkesine maruz kalmayı hak edecek bir şey yapmamıştı. Ve eğer bebeğe sevinmediyse bu onun suçuydu. Hamile kalmasını engelleyecek hiçbir önlem almamıştı.

Rionna yeteri kadar ısınınca, kocasının olduğu yöne bakmadan döndü ve sakince merdivenlere doğru yürüdü.

"Fena halde benim sabrımı deniyorsun, leydim," diye bağırdı Caelen.

Rionna bu sözleri duyunca durdu ve öfkesini saklamayan bakışlarla Caelen'i olduğu yere çiviledi.

Adamlar meraklı gözlerle bir lordlarına, bir de Rionna'ya baktılar. Herkesin önünde Caelen'le tartışmak, Rionna'ya göre değildi ama şimdi bunu takmayacak kadar öfkeliydi.

"Sen de benimkini deniyorsun, lordum. Senin canını sıkacak ne yaptığımı bulursan bana da söyle. O zamana kadar, uyumaya gidiyorum. Bugün çok olaylı bir gündü."

25

Rionna odaya ulaştığında titriyordu. Öfke Caelen'in yüzünü, bir fırtına bulutu gibi kaplamışken, salondan sakince yürüyüp çıkmak onun tüm cesaretini bitirmişti.

Bu odada kalmayı ya da onun uygun olduğu zamanı beklemeyi, bunu beklerken endişe duymayı hiç arzulamıyordu. Eski odasına giderek ondan saklanıyormuş izlenimi vermek de istemiyordu.

Tanrı biliyordu ya huzurlu bir uyku için yalnız kalmak istemişti. O kadar yorgun ve gergindi ki, yatağının içinde erimek ve tüm günü orada geçirmek istiyordu. Başı zonklamaya başlamıştı.

Ateşin önünde bir ileri bir geri giderken Caelen'in onu bekleteceğini fark etti. İç çekerek soyundu ve elbisesine zarar gelmemesi için dikkatlice bir kenara koydu. Güzel bir elbiseydi ve belki bir gün, takdir edileceği bir zamanda giyme şansı olurdu.

Geceliğinin içinde üşüdü; bu yüzden pelerinini üzerine aldı ve ateşin yanındaki sandalyeye kıvrıldı. Bir banyo, cennette hissettirirdi ama kocası gelmeye karar verdiğinde, küvette yakalanmak istemezdi.

Sıcak iliklerine işleyince, göz kapakları ağırlaştı. Odaya gelmesi o kadar uzun sürmüştü ki, Caelen'in ayak seslerini duyduğunda uyku çoktan bastırmıştı ve herhangi bir hakarete karşılık verecek durumda değildi.

Kapı sessizce açıldı ve aynı şekilde kapandı. Rionna, olduğu yerde kalmayı tercih ederek, selamlamak için dönmedi.

Uzunca bir süre, odaya sessizlik hakim oldu. Sonra Caelen'in ayak sesleri yeniden duyuldu, bu sefer daha yakından. Caelen yürüdü ve tam Rionna'nın arkasında durdu.

"Bütün gün öfkemle savaştım ve yine de önceden olduğu kadar kızgınım."

Bu sözlerden sonra Rionna, pelerinine sıkıca sarılmış olarak sandalyesinde döndü.

"Ben ne günah işledim, lordum? Baba olma fikrinden mi memnun değildin? Evliliğimizin birinci yılında hamile kalacağımı söyleyerek övünmeni yanlış mı anladım?"

Kaşları kalktı ve tüm dikkatiyle ona baktı. "Benim çocuğuma hamile olduğun için üzgün olduğumu mu sanıyorsun?"

Rionna ayağa kalktı, pelerini ayaklarına dolandı. "Tam tersini düşünmem için hiçbir şey yapmadın. Hamile olduğumu öğrendiğinden beri buz gibi öfkelisin. Senin öfkeni hak edecek bir şey yapmadım ama sen her bakışınla beni yerin dibine sokuyorsun."

"Hiçbir şey mi? Tanrım, sen benim sabrımı sınıyorsun.

Bana hamile olduğunu söylemedin. Benimle ne zaman paylaşacaktın? Kılıcımın ucunu senin karnına dayadığım zaman mı? Ya da doğurma zamanın geldiğinde mi?"

Ne demek istediğini anladığında, Rionna'nın ağzı açık kaldı. "Durumumu senden gizlediğimi mi düşünüyorsun? Bebeğimizi riske atacağımı mı düşünüyorsun?"

"Hamile bir kadının asla yapmaması gereken şeyler yapıyordun," dedi dişlerini sıkarak. "Buna asla izin vermeyeceğimi bilmen gerekirdi."

"Yani eğitimlere katılmak için, klanımın bir sonraki liderine hamile olduğumu önemsemeden sahtekarlığa başvuracak kadar küçüleceğimi düşünüyorsun."

"O zaman neden bana söylemedin?" diye sordu Caelen.

"Bilmiyordum!" dedi Rionna öfkeyle. "Uyanıp da Sarah bana söyleyene kadar bilmiyordum. Bilseydim sana söylerdim. Ve bunu yapmak beni mutlu ederdi."

Caelen böyle bir duruma hiç ihtimal vermemiş gibi bir süre şaşkınlıkla baktı. "Yüce Tanrım," diye mırıldandı. Sonra elini saçlarının arasından geçirdi ve hızla döndü. Eli yanına düştü ve yumruklarını sıktı. "Ne olabileceğini, neredeyse olacak olanları düşündüğüm zaman... Düştüğünde, sana zarar verdiğimi zannettim. Bebeğimize zarar verebilirdim. Sana zarar verebilirdim."

Rionna ne olduğunu daha iyi anlıyordu. Kızgınlığı geçti ve incinmiş duyguları, yerini kalbindeki şefkatli sızıya bıraktı. Kocasıyla arasındaki mesafeyi kapadı ve elini omzuna koydu.

"Korktun," dedi Rionna yumuşak bir sesle.

Caelen döndü, gözleri öfke saçıyordu. "Korkmak? Korkudan aklımı kaçıracaktım. Ciddi bir yara bulacağımdan

emin bir şekilde, seni odaya taşıdım. Sana zarar verdiğimi gösteren bir morluk veya kan aradım."

Rionna kollarını onun beline doladı ve kafasını göğsüne yasladı. Uzunca bir süre Caelen kaskatı durdu, sarılmasına karşılık vermedi. Sonra yavaşça kollarıyla onu sardı ve göğsüne bastırdı.

Çenesini başının üzerine koydu ve onu o kadar sıkı tuttu ki, Rionna zor nefes aldı. Caelen titriyordu ve Rionna bu öfkeli savaşçının gerçekten korktuğunu anladı. Onun için korkmuştu. Bundan dolayı titriyordu. Rionna, o anda mantıklı bir sonuç olsa dahi, bir anlığına Caelen'in çocuklarını istemediğini düşündüğü için utandı.

Şimdi de onay istiyordu. Hamile olduğu için mutlu olduğunu onun ağzından duymak istiyordu.

"O zaman bebeğimiz olacağı için mutlusun?"

Sorusu, Caelen'in göğsünde boğuldu. Caelen durdu ve gözlerine bakmak için Rionna'yı geriye doğru itti.

"Mutlu mu? Bence mutlu çok sıradan bir kelime. Ne hissettiğimi doğru şekilde anlatacak birçok kelime var. Harika. Evet. Harika. Bu hiç düşündüğüm bir şey değildi; bir erkek olarak övünmüş olmak için övünüyordum. Sarah'a bana koridorda baba olacağımı söyleyene kadar baba olmaya hazır değildim. Bu haber bana öyle etki etti ki sendeledim. Diğerlerinin önünde kadın gibi ağlamamak için tek başıma kaleden dışarı çıkmak zorunda kaldım."

Parmakları Rionna'nın yanaklarını okşadı ve oradan çenesine kaydı.

"Korku. Birden hiç hissetmediğim bir korku kapladı bedenimi. Duncan Cameron gibi adamlardan bebeğimi koruyamama korkusu... Mairin gibi hayatı boyunca saklan-

mak zorunda olan bir kız çocuğu babası olma korkusu... Her zaman saklanan, her zaman bulunma korkusu yaşayan. Çocuğunun doğumunun getireceklerinden dolayı bir adam tarafından kullanılmamak için tetikte olan.

Rionna Caelen'in yanaklarını avucuna aldı ve Caelen Rionna'nın avucunu alarak, öptü.

"Ve neşe, Rionna. Tanrı biliyor ya tarif edilemez bir neşeyle doldu içim. Senin güzelliğini ve gücünü almış bir kız ve senin ruhunu ve inatçılığını almış bir erkek çocuğu hayal ettim."

Rionna kahkaha attı. "Peki ya sen, lordum. Çocuklar senden ne alacaklar?"

"Onlar sağlıklı olduktan ve sen sorunsuz doğum yaptıktan sonra benim için hiç önemli değil."

Rionna ona tekrar sarıldı. "Seni endişelendirdiğim için üzgünüm. Gerçekten karnımda bir bebek olduğunu bilmiyordum, yemin ederim. Bilseydim kılıç kullanırken daha dikkatli olurdum."

Caelen omuzlarım tuttu ve Rionna'yı kendinden uzaklaştırdı, yüzünde çok ciddi bir ifade vardı. "Bir daha kılıca elini sürmeyeceksin. Bu aptalca düşünceden vazgeç."

"Ama Caelen, artık bildiğimize göre bebeğimize zarar gelmeyecek şekilde kılıç dövüşü yapabiliriz. Kendimi ve çocuğumuzu koruyabilmem önemli."

"Ben, benim olanı koruyacağım," dedi kızarak. "Senin ve çocuğumuzun sağlığını tehlikeye atamam."

"Ama–"

Caelen elini kaldırdı. "Bu, tartışmaya açık değildir. Ben son sözümü söyledim."

Rionna içini çekti ama Caelen'in gözlerindeki endişeyi görünce kızamadı.

"Şimdi buraya gel, leydim. Sana sarılmak istiyorum."

Rionna gülümsedi ve kollarına gitti. Caelen onu büyük bir açlıkla öptü ve ağzını vahşice öperken yüzünü tuttu.

Caelen'in elleri Rionna'nın yüzünden aşağıya doğru kaydı ve belinde durdu. Pelerinin arasından elini Rionna'nın düz karnına koydu. Aniden sabırsızlanarak, sadece geceliğiyle kalana dek üzerindeki pelerinin ipini çözdü. Sonra eli karnına geri döndü ve gözlerinin içine bakarken eli oradaydı.

"Bir oğlan veya kız," dedi Caelen boğuk bir sesle. "Hiç çocuğum olacağını düşünmemiştim."

"Şimdi bu fikri seviyor musun?" diye sordu Rionna gülümseyerek.

"Ah evet," dedi Caelen yumuşak bir ses tonuyla. "Sanırım bu fikri çok sevdim. Sana bir özür borçluyum, Rionna."

Rionna parmaklarını, dudaklarına koydu. "Her ikimiz için de olaylı bir gün oldu. Sanırım yatağa gidip yeni bir güne zinde başlamamız en iyisi."

"Çok yüce bir ruhun var, leydim."

"Karşılığında istediğim bir şey var," dedi Rionna eli aşağıya doğru kayıp, erkekliğini avuçlarken.

Caelen'in gözleri parladı. "Oh, peki nedir bu?"

Rionna pantolonunun üzerinden onu okşamaya devam etti. "İyi bir koca, böyle bir durumda karısına karşı çok düşünceli davranır. Kadın çok fazla ilgiye ve özene ihtiyaç duyar."

"Şu anda ihtiyaç duyuyor mu?"

"Ah evet, duyuyor," diye fısıldadı Rionna. "Şefkate ve kocası tarafından sevilmeye aç."

"Sanırım bunu sağlayabilirim."

Caelen eğildi, Rionna'yı kucağına aldı ve yatağa doğru yürüdü.

"Aslında, ona ekstra sevgi vermeliyim."

"Bence de," diye nefes aldı Rionna.

Caelen geriye çekildi ve kıyafetlerini çıkardı, Rionna'nın üzerine eğildi, geceliğini başından çıkardı. Rionna altında çıplak ve nefessiz kalmıştı.

Caelen uzun bir süre durdu ve bedenini inceledi. Önünde yere diz çökmeden önce iki eliyle karnını kavradı. Ellerini ayırdı ve karnını öptü. O kadar yumuşak ve şefkat doluydu ki, Rionna'nın kalbi yerinden fırlayacaktı.

Ellerini saçlarının arasından geçirdi, kafasını göğsüne yasladı.

"Karnında geleceğimizi taşıyorsun, leydim," diye mırıldandı Caelen. "Bu bizim klanlarımızı birleştirip tek klan yapacak."

"Bu, çocuğumuza yüklenen mühim bir görev."

Caelen onu tekrar öptü ve kasıklarına kadar öpücüklere boğdu. Nazikçe bacaklarını ayırdı ve dilini en hassas bölgesinde gezdirdi.

Rionna hafifçe inledi ve Caelen onu dudaklarıyla ve diliyle sevdikçe o da ağzının altında eridi. Caelen onu ardı ardına zevk dalgalarına boğarken son derece sabırlıydı; asla yormuyordu.

Caelen onu yatağın kenarına getirmek için biraz kaldırdı. Sonra tekrar diliyle sevmeye başladı.

Rionna nefessiz kaldı ve kasları o kadar gerildi ki, ağrı-

yordu. Ona durması için yalvardı ve sonra hiç durmaması için... Her biri, bir öncekinden anlamsız olan boğuk yalvarmalar yükseliyordu.

Sonra ağzı onu terk etti ve penisini vajinasına sokarak güçlü bir hamleyle içine girdi. Bedeni Rionna'yı kemiklerine kadar ısıtarak bedenini sarmalıyordu. Kendini hiç bu kadar güvende hissetmemişti, sanki hiçbir şey ona zarar veremezmiş gibi...

Caelen onun içindeydi, sadece fiziksel olarak değil; ruhundaydı, kalbindeydi. Tek düşünebildiği, görebildiği, duyabildiği oydu! O geleceklerini taşıdığını söylemişti ama onun geleceği Caelen'di. Tüm istediği oydu! Tüm ihtiyacı olan...

Bu gece o kaba ve sahiplenici aşıktan hiç iz yoktu. Geçen gecelerde ona acımasızca sahip olan adam, ona kırılgan biri gibi, her şeyin üstünde tutulması gereken değerli bir hazine gibi davranan nazik savaşçıyla yer değiştirmişti.

Onu sıkıca sardı, nemli sıcaklığında kayarak bir öne bir arkaya gidiyordu. Tüm bunlar olurken ağzı asla teninden ayrılmadı. Dudaklarını, yanaklarını, göz kapaklarını öptü; sonra kulaklarından boynuna, burnunu sürterek indi.

Şu ana kadar hiçbir erkek ona böyle tapmamıştı; kocası bile... Evet, onu sevmişti. Bir erkeğin bir kadını seveceği gibi sevmişti ama bu gece belirgin bir fark vardı.

Bu gece ... sanki sadece bedeniyle değil de kalbiyle de seviyor gibiydi. Bu gece Rionna da sadece bedeniyle değil ruhuyla da seviyordu.

Caelen, Rionna rahatlamayla inleyip, zevkin doruklarına çıkana kadar, kendi zevkini düşünmedi. Ancak ondan sonra kendini derinlere itti ve Rionna'nın derinliklerinde boşaldı.

Daha sonra Rionna kollarının arasına sokuldu ve başını omzuna koydu. Caelen baldırlarının arasında hâlâ sert ve yapışkandı ama Rionna bunu hiç takmadı. Temizlenmek için kalkmaları gerekene kadar ondan ayrılmak istemiyordu.

Caelen'in nefesi derinleşip sakinleşene kadar Rionna ona sarıldı. Caelen, onun üzerinde tamamen rahatlamış, tatmin olmuş, gevşemişti ve çok sıcaktı.

Rionna iç çekti ve elini omzuna koydu, onun uyuduğundan emin:

"Seni seviyorum lordum. Sana kalbimi vereceğimi hiç ummazdım. Benden istediğin bu mu bilmiyorum ama kalbimin sahibi sensin. Bir gün... bir gün senin kalbinin sahibi de ben olacağım," diye fısıldadı.

Rionna Caelen'e yaslanarak gözlerini kapadı, yorgunluk tüm bedenini sarmıştı. Birkaç dakika içinde o da uyudu.

Caelen, Rionna uyurken ona sıkı sıkı sarılmış karanlıkta uzanıyordu. Sözleri kulaklarında yankılanıyordu, kulaklarının ona oynadığı bir oyun olmadığından emin olana kadar tekrar tekrar yankılandı.

Karısı onu seviyordu. Bu gelişme hakkında ne yapması gerektiğini bilmiyordu. Daha önce sevmişti ve iyi sonuçlanmamıştı ama yine de aşkın var olduğunu biliyordu. Kardeşleri ve eşleri arasında bunu görmüştü. Çoğu evliliğin aksine kardeşlerinin eşlerini büyük bir tutkuyla sevdiklerini biliyordu.

Aşk fedakarlık ister. Güven ve inanç ister. Sevdiğin kişiye karşı kalkanlarını tamamen indirmen gerekir.

Midesi kasıldı.

En son bir kadına tamamen güvenip inandığında, klanını yıkmıştı.

26

Ertesi sabah Rionna uyandığında, hâlâ çok erkendi ve odadaki tek ışık, şömineden ve Caelen'in kişisel eşyalarının bulunduğu tahta masanın üstündeki mumdan geliyordu.

Görüntüsüyle büyülenerek, onu izlemeye başladı. Dikkatini tek bir noktaya yoğunlaştırmıştı, kaşları çatıktı ve arada bir tüy kalemini mürekkebe batırıyor ve sonra yazısına devam ediyordu.

İlk defa onu kağıtları kullanırken görüyordu ama şimdi, acaba o uyanmadan önce her sabah bunu yapıyor mu diye merak etti.

Rionna, Caelen'in ona gelmesini bekleyerek hareketsiz yattı ve kocasını gizlice inceleme fırsatını değerlendirdi.

Çok yakışıklı bir adamdı. Her türlü kadının içgüdüsüne hitap eden sağlam bir yapısı vardı. Güçlü. Yara izleri olan... Mükemmel değildi. Bu başka bir kadın için sorun olabilirdi

ama Rionna için sorun değildi. Rionna'nın savaşçı kalbi her yarayı onur rozeti gibi kucaklamıştı.

Burnunda çok hafif bir çıkıntı vardı; ki bu da geçmişte kırılmış olduğunu gösteriyordu. Ama onun dışında, elmacık kemikleri ve sağlam bir çeneyle, çizilmiş gibi kusursuz bir yüzü vardı. Solgun yeşil gözleri onu mest ediyordu. Onlar iki kardeşi tarafından paylaşılmış koruyuculardı ve Rionna kendi bebeğinin de aynı yeşil gözlere sahip olduğunu hayal etti.

Babasının siyah saçlarını ve güzel gözlerini almış bir kız. Rionna, savaşçıları kızının kapısından uzak tutmak için bütün dövüş tekniklerini öğrenmeliydi.

Caelen tüy kalemini bir kenara koyup, kağıdı dikkatlice rulo yapınca Rionna nefesini tuttu. Ayağa kalktı ve sessizce yatağa yürüdü. Ona sahip olacağı beklentisiyle Rionna'nın tüm vücudu titredi.

Ama kalçalarından tutup onu yatağın kenarına çekmek yerine eğildi ve alnını öptü, geri çekilmeden önce bir süre durdu ve sessizce odadan çıktı.

Rionna şaşkın ve hayal kırıklığına uğramış olarak arkasından baktı. Tüm bedeni gerilmiş ve hassas bölgesine bir ağrı girmişti. Kocası gittiğinde o da tavana bakarak uzanıyordu.

Rionna bir çekti ve ateşi izlemek için yan döndü. Gözleri masaya doğru ve orada duran kağıt tomarına kaydı. Caelen düşünceleriyle baş başa kaldığında ne yazıyordu?

Caelen, Rionna yanında, toplanmış olan klanın önünde durdu. Onlara avluya doğru bakan balkondan seslendi. Kadınlar, erkekler, çocuklar liderin anonsunu duymak için toplanmışlardı ve Rionna'nın bebek beklediğini söylediğinde, bazılarından sevinç nidaları yükseldi, bazıları sessiz kaldı.

Simon ve Arlen, kılıçları havada, öne çıktılar ama onların onayı bile birçok savaşçıyı etkilemedi.

Hugh öne çıkarak, Simon ve Arlen'in yanında durdu. Caelen ve Rionna'nın durduğu yere bakmadan önce, arkasını dönüp akrabalarına baktı.

"Bebek bir McDonald mı olacak yoksa bir McCabe mi?"

Caelen kaşlarını çattı. "Tabii ki bir McCabe."

Toplanan insanlar arasında sert bakışlar yayıldı ve homurtular yükseldi. Birçoğu arkasını döndü ve gitti.

Rionna Caelen'in elini tuttu. Caelen onun titrediğini hissedebiliyordu. Ona güven vermek için elini sıktı.

"Karıma gösterilen saygısızlığı asla kabul etmem," dedi sert sert Caelen.

"Konu Rionna değil," diye bağırdı, biri arkasını dönerken.

Caelen, Rionna'nın yüzündeki dehşeti görünce, öfkeden burun delikleri genişledi. Klan ve duydukları nefret artık sabrını taşımıştı. Sanki yenilgiye uğramak istiyorlarmış gibiydi. Karısını alıp, McCabe kalesine dönmeyi ve bunları burada çürümeye bırakmayı hiç bu kadar şiddetle istememişti.

Artık daha sert bir tutum izlemenin zamanı gelmişti. Onları çok şımartmıştı. Ya hizaya geleceklerdi ya da gideceklerdi.

Klanındaki insanların tek tek gidişini izlerken, Rionna'nın gözlerindeki mutluluk gölgelenmişti. Caelen onu nazikçe içeriye doğru yönlendirene kadar arkalarından baktı.

İçeri girer girmez, Rionna elini Caelen'in elinden çekti ve ellerini iki yana açtı. "Nasıl bu kadar aptal olabiliyorlar? Eğer yarın Cameron üzerimize yürürse, hiçbir şansımız yok. Tek umudumuz bizden daha güçlü, daha büyük bir klanın arkasına saklanmak ve bizim yerimize savaşmasına izin

vermek. Bu çok utanç verici. Hiçbir zaman bir McDonald olmaktan utanmamıştım ama bugün bu utanç karşısında gözyaşı döküyorum."

Caelen onu rahatlatma isteğiyle elini omzuna koydu. Kendini bu kadar yormamalıydı. Bu, bebek için iyi olmazdı.

Öfkeden önünü göremezken, orada durup ona destek olmak çok zordu.

Ellerini ovuşturarak bir ileri bir geri yürüyordu. "Belki de onlarla konuşmalıyım. Buna karşısın biliyorum ama belki gerçekleri görmelerini sağlayabilirim."

Caelen elini kaldırdı ve onun susmasını bekledi. "Bu adamları yönetmek senin görevin değil, Rionna. Ben onların lideriyim ve onlar bunu kabul edene kadar da bir klan olamayacağız. Görevlerini onlara zorla sevdiremem."

"Eğer buradan ayrılır ve ailenin yanına dönersen seni suçlayamam," diye fısıldadı Rionna. "McCabeler bizimle yaptığından daha onurlu bir anlaşma yapabilir."

Caelen Rionna'yı kollarının arasma aldı ve çenesini başına koydu. "Zamanımız var. Kış bu kadar sert geçerken Ewan savaşmaz. Görevimi bırakmayacağım. Bu şu anda sadece senin ya da benim klanımın meselesi değil. Bu oğlumun veya kızımın geleceği ve ben bırakıp gitmeyeceğim."

"Ne yapacaksın o zaman?"

Rionna'yı kenara çekti. "İçeride kalmanı istiyorum. Çok soğuk ve kuzey yönünde bir fırtına yaklaşıyor."

"Ya sen?" diye ısrar etti Rionna.

"Adamlarla görüşmem gereken konular var."

Rionna korku dolu gözlerle baktı ama Caelen geri adım atmayacaktı. Onun için bile! Adamlara bir şey anlatmaya çalışmak geride kalmıştı. Konuşmak işe yaramamıştı. Ye-

teneksizliklerini anlatmak da! Şimdi bunu onlara gösterme zamanıydı.

Rionna'yı kalede bırakarak, avluya çıktı. "Adamları topla," dedi Gannon'a. Herkesi istiyorum. Eğer biri reddederse, ne güç kullanman gerekiyorsa kullan. Aşağılamaktan çekinme. Bu anlamsız şımarıklığı durdurma zamanı geldi."

Gannon memnuniyetle gülümsedi. "Evet, artık bunu durdurmalıyız." Kılıcını çekti ve toplanma emrini vererek yürüdü.

Caelen avlunun ortasında dururken, adamlar da, ne olduğunu anlamaya çalışan bir ifadeyle etrafında toplanıyordu. Caelen onlara aşağılayarak baktı, bakışları buz gibi ve sertti.

Gannon son adamın da geldiğini işaret edince, Caelen kılıcını çekti, kalabalığa doğru uzattı ve herkesin onu görebilmesi için döndü.

"Bir seçim yapma zamanı geldi. Eğer benimleyseniz ve beni lideriniz olarak kabul ediyorsanız, öne çıkarak söz vereceksiniz ve bağlılığınız üzerine yemin edeceksiniz. Eğer beni lideriniz olarak kabul etmiyorsanız, o zaman meydan okuyarak öne çıkacaksınız. Eğer beni kavgada yenmeyi başarırsanız McDonald topraklarını terk edeceğim ve asla dönmeyeceğim."

Kalabalıktan kahkahalar ve inanmadıklarını gösteren sesler yükseldi.

"Hepimize meydan mı okuyorsun?"

Alaycı cümle kalabalığın içinden gelmişti.

Caelen homurdandı. "Size bir McCabe savaşçısının hepinize bedel olduğunu göstermeye niyetliyim."

"Ben bu meydan okumayı kabul ediyorum," dedi Jamie McDonald bir adım öne çıkarken.

Gençliğin etkisinde, kendini beğenmiş bir delikanlıydı. Bir erkek olarak henüz kendini kanıtlamamıştı ve Caelen kafasını salladı.

"Görüyorum ki kolay başlıyoruz."

Jamie'nin yüzü kıpkırmızı oldu ve Caelen kılıcını çekmeden önce çocuk ona doğru bağırarak koştu. Caelen bu başarısız saldırıyı atlattı ve çocuğun kafasına yumruk attı, çocuk sendeleyerek geri gitti. Delikanlı yere düşerken kılıcı da birkaç metre öteye uçtu.

Caelen umutsuzca başını salladı. "Hiç şüphe yok. Karım senden yüz kere daha iyi kılıç kullanıyor."

Jamie yerden kalktı, yüzünde aşağılanmaya karşı duyduğu öfke vardı.

"Kılıçsız dövüşmek zordur," diye ağır ağır konuştu Gannon. Kılıcı almak için eğildi ve bir kenara attı. "Kenara çekil, delikanlı. Çoktan yenildin."

Öğleden sonra olduğunda, Gannon kılıçları kenara koydukça, kılıç yığını daha da yükselmişti. Caelen adamları yendikçe, kenara oturmaya yönlendiriliyorlardı ve adamlar diğer meydan okuyan adamı izliyorlardı.

Belli ki daha yetenekli savaşçılar son ana, Caelen yoruluncaya kadar beklediler. Oren McDonald'ı umduğundan daha uzun sürede etkisiz hale getirdi ve adam gerçekten de Caelen kılıcını ıskarta yığınına göndermeden önce onu sarsmayı başarmıştı.

Sıradaki McDonald öne çıktığında Caelen sessizce sızlandı. Bu Seamus McDonald'dı ve dağ gibi bir adamdı. Çok kaslı bacakları, ağaç gövdesi gibi kolları, kaya gibi geniş bir göğsü vardı.

Kılıçta çok usta değildi ama bir adamı çıplak elleriyle boğabilirdi.

Caelen'in çekincesini fark eden McDonaldlar ayağa kalktı ve Caelen ile Seamus birbirinin etrafında dönmeye başlayınca, boğuk sesler yükseldi.

İlk önce Seamus hücuma geçti ama Caelen onu engelledi. Kılıçların çarpışma sesleri tüm avluda duyuldu ve kalabalıktan daha çok tezahürat yükseldi.

Çevreye, artık savaşçı olamayacak kadar yaşlı olan adamlarla kadınlar da toplandı. Çocuklar bile oradaydı ve her yerde "Seamus! Seamus! Seamus!" tezahüratları yükseliyordu.

Biri dışında.

Gürültünün arasından çok net bir "Caelen! Caelen! Caelen!" sesi duyuldu.

Karısı kalabalığı yardı ve tam savaş çemberinin dışında durdu. Rionna ne erkek kıyafeti içindeydi ne de kılıç tutuyordu, Caelen çok şaşırmıştı. Düğün kıyafetini giymiş ve saçları üstte zarif bir şekilde toplanmıştı.

O kadar güzel görünüyordu ki nefes kesiciydi.

Tam Seamus onun üzerine saldırmadan önce nefesinin kesildiğini hissetmişti. Ve bu gerçekten de doğruydu. Üzerine dev bir ağırlık çöktü.

İki adam yere düşüp yuvarlandılar. Elinden kılıcı düştüğü andan beri Caelen dezavantajlı konumdaydı. Seamus ondan daha iriydi ve tüm McDonald savaşçılarıyla dövüşmek zorunda kalmamıştı.

Seamus, Caelen'in yüzüne bir yumruk attı ve Caelen'in görüşü bulanıklaştı. Gözlerinin önünde renkli noktalar belirdi ve sarsılmış beynini kendine getirmek için başını salladı.

Caelen yumruk attı ve bunu sol eliyle attığı yumruk takip etti. Diğer erkeklerde olduğu gibi bir eli diğerinden daha iyi değildi, iki eli de aynı güçteydi ama Seamus iki yumrukla da sarsılmamıştı.

Caelen üçüncü kez ayağa kalkmaya çalıştığında, direkt metotların işe yaramayacağı anlaşılmıştı. Seamus insan değildi. Hızlı değildi. Yeteneği yoktu, onu yenilmez kılan; sahip olduğu hayvani bir güç ve her türlü yumruğun karşısında ayakta durmasıydı. Caelen'in, onun geldiği yerden elli kişiye daha ihtiyacı vardı, o zaman Cameron'a karşı şansları olabilirdi.

Caelen ağzındaki kanı sildi ve fırsat kollayarak Seamus'un etrafında dönmeye başladı. Eğer Caelen yorgunluktan bayılmak üzere olmasaydı, çabukluk onun avantajı olabilirdi. Diğer McDonaldlar'la yaptığı kavgalarda tüm gücünü tüketmişti. Her birini kolayca bir kenara yolladı ama hiçbir adam, koca bir orduyla savaşıp zaferle çıkamazdı. Yine elinden geleni yapmaya kararlıydı. Her şey bu zafere bağlıydı. McDonaldlar en güçlü adamlarını sona, Caelen'in yorgunluktan tükendiği ana saklayarak adil davranmamışlardı; ama bahis bahisti ve eğer Caelen kayberderse liderliği bırakacak ve eve başarısızlıkla dönecekti.

Derin bir nefes aldı. Başarısızlık, hoşnut kalacağı bir seçenek değildi.

Rionna'ya baktı ve gözlerindeki ateşi gördü. Ona bakışlarıyla, kaslarına ihtiyacı olan gücü vererek destek oldu.

Hiç kalmadığını sandığı gücünü Rionna'nın ona olan katıksız inancından destek alarak geri kazanabilirdi. Koca adam Seamus, Caelen'in hareketlerini yakalayabilmek için

bir sağa bir sola bakarken Caelen, hızlı adımlarla etrafında döndü.

Seamus arkasını döner dönmez, Caelen üzerine atıldı. Kollarını Seamus'un boynuna doladı ve bütün gücüyle asıldı.

Seamus vahşi bir hayvan gibi kükredi ve öne geriye sallanmaya başladı. Caelen'in ellerini gevşetemeyince döndü ve Caelen üzerindeyken kalenin duvarlarına doğru koştu. Seamus duvara yaklaştığında son anda döndü ve Caelen'i duvara çarptı.

Caelen acıdan kıvrandı ama bırakmadı. Kolunu Seamus'un boğazına doladı. Ve adam titremeye, zor nefes almaya başlayana kadar daha sert sıktı.

Seamus, Caelen'den kurtulmaya çalışarak, kendini yeniden duvara doğru attı. Ama Caelen zaferi hissetmişti ve şimdi damarlarından güç akıyordu.

Saemus, Caelen'in kollarını kavradı ve onları ayırmaya çalıştı. Geri geri çembere doğru gitti. Ve bir dizinin üstüne düştü.

"Pes ediyor musun?" diye bağırdı Caelen.

"Hayır," diye kükredi Seamus.

Caelen boğazını biraz daha sıktı.

Seamus, Caelen hâlâ sırtında, iki dizinin üzerine düştü ve kamburlaştı. Daha sonra öne doğru sendeledi ve büyük bir gürültüyle yere devrildi.

Caelen düşen adamın altından kollarını çekti ve üstündeki karları temizleyerek ayağa kalktı. McDonald adamları ağızları açık, yerde baygın bir halde yatan Seamus'a bakıyorlardı. Sonra bakışlarını, onlara kolları göğsünde bağlı duran Caelen'e çevirdiler.

"Şimdi tekrar soracağım. Kim benimle beraber?"

Biri öne çıkmadan önce uzun bir sessizlik oldu.

"Ben, Lordum."

Ve kalabalıktan biri daha öne çıktı.

"Ve ben, lordum."

"Evet, ben de yanındayım."

Birdenbire tüm kalabalık fikir birliğinde bağırdı. "Evet" çığlıkları, neredeyse Caelen'i sağır edene kadar avluda yankılandı.

Gannon, Caelen'in yanına geldi ve omzunu sıvazlarken yüzünde koca bir gülümseme vardı. Ama Caelen döndü ve çılgınca karısını aradı.

Orada duruyordu, gülümsemesi bir güneşinki kadar parlaktı. Bir yumruk yaptı ve Caelen'e doğrulttu. Caelen yanına gelmesi için işaret etti, birdenbire onu yakınında istemişti.

Rionna, kalabalığın arasından geçerek, hemen geldi. Adamlar ona özenli davranarak, yolunu açtılar. Bazıları karda ilerlerken ona elini bile uzattı. Bazıları bebek taşıdığı için dikkatli olmasını söyledi.

Caelen'in önünde durdu, gülüşü çok güzeldi. Ağzının kenarından akan kanı silmek için elini kaldırdı.

"Kanıyor, lordum."

Caelen onu kendine çekti, boynundan tuttu ve dudaklarını dudaklarına bastırdı. Kalabalıktan bir uğultu yükseldi ve nihayet, en sonunda McDonaldlar kutlayacakları bir şeyleri olduğuna karar verdiler.

27

Sarah ve Rionna balkondan avluyu seyrederken Sarah, "Adamlar artık çok güçlü," dedi.

"Evet. Çok güçlendiler. Şimdi şansları var. Bu iyi, çünkü savaş zamanı yaklaşıyor."

Konuşurken hafif şiş karnını okşadı. Savaş kaçınılmazdı ama yine de onu korkutuyordu. Caelen için, klanı için, Caelen'in ailesi için endişeleniyordu.

"Kaşlarınızı niye çattınız, leydim? Kötü mü hissediyorsunuz? Belki biraz yatmalı ve dinlenmelisiniz."

Rionna başını salladı. Caelen sonsuz derecede endişeleniyor ve onu gece gündüz kürklere sarıyordu. Onun dinlediğinden, kendini yormaması için parmağını bile kıpırdatmadığından emin olma görevini üstlenmişti. Ne yazık ki onun takıntısı Sarah'ya da geçmişti.

"Söyle bana Sarah, çocuklarına hamileyken sürekli dinlendin mi?"

Sarah kaşlarını çattı. "Yapılacak işler vardı, leydim. Tabii ki zamanımı yatıp uyuyarak geçirmedim."

Ne söylediğinin farkına varınca, kaşlarını çattı ve Rionna'ya bir bakış attı.

"Ben klanın bir sonraki liderine hamile değildim ve sizin gibi zayıf bir kadın da değildim. Kocanız endişeleniyor. Lohusalığınızda rahat etmeniz için onun isteğini yerine getirmelisiniz."

"Lohusalık evet," diye mırıldandı Rionna. "Bu çok saçma. Bir şey hakkında haklısınız. Yapacak çok iş var ve yardım edecek herkese ihtiyacımız var ama ben bir köşeye itiliyorum ve dinlenmem gerektiği söyleniyor. Bu hiç adil değil. Ben sağlıklıyım. Bir gün bile hasta olmadım. Yorgunluk üçüncü ayımdan sonra geçti."

"Lord kararlı bir adam. Onun talimatına karşı gelecek kişi ben değilim. Bütün klan onun sizin için istediklerini biliyor, leydim, bu yüzden size görevinizi hatırlatacak tek kişi ben değilim."

"Eğer yapacak bir şeylerim olmazsa, çıldıracağım. Tüm günümü kalenin içinde bir sandalyeden diğerine geçerek harcamak istemiyorum. Şişmanlayacağım ve tembelleşeceğim sonra ne olacak? Caelen daha tatlı, daha zayıf bir kadını bana tercih edecek."

Sarah kahkaha attı. "Hadi ama leydim, ömrünüzün sonuna kadar hamile kalmayacaksınız."

Caelen durdu, ve sanki Rionna'yı orda onu seyrederken bulacağına emin yukarı baktı. Hafifçe gülümsedi ve başını salladı. Her böyle baktığında Rionna'nın içinden saçma bir ürperti geçiyordu. Çok vesveseli olmasından rahatsız olsa

da, aynı zamanda onun iyi olup olmadığıyla bu kadar ilgilenmesi çok hoşuna gidiyordu.

Ona karşı güzel duygular beslediğini kabul etmeyebilirdi ama belli ki tamamen kalbini kapamamıştı.

"Kısa zamanda duymak istediklerimi söyleyeceksin, lordum," diye fısıldadı.

"Ne dediniz?" diye sordu Sarah.

"Hiçbir şey. Kendi kendime konuşuyordum."

"Hadi gelin benimle. Kar yağmaya başladı."

Rionna, Sarah'nın onu içeriye çekmesine izin verdi ve iki kadın Rionna ateşin başında ısınsın diye salona doğru yürüdüler.

Rionna, kaleyi idare etmekle ilgili korkularına rağmen, Caelen'in içeride kalması konusundaki ısrarından sonra, zamanını dolduracak bir şeylere ihtiyacı olduğuna karar verdi ve çok zaman ateşin başında otururken Sarah ona kalenin leydisi olarak neler yapması gerektiğini anlattı.

Rionna ateşin başında otururken, yalnız kaldığında her zaman olduğu gibi, kendi kendine düşündü ve merak etti. Kalenin leydisi olarak görevlerinden biri kocasını rahat ettirmekti ve tıpkı kendisinin yaptığı gibi onunla ilgilenmekti.

Son zamanlarda, Caelen abartılı bir şekilde üzerine titriyordu. Rionna'yı hamileliği boyunca, tamamen şımartmak için onun bir dediğini iki etmedi ve ona özenle baktı. Belki de Caelen'in amacı ileride Rionna'nın desteğini daha çok almaktı.

Bu düşünce onu gülümsetti. Bu kadar çok ikna etmeye çalışmasına gerek yoktu.

Yine de şu anda ona, bunun karşılığını vermek adil görünüyordu.

Bu akşamüstü kocasını şımartmaya karar vererek, odasına en büyük küvetlerden getirtti ve kadınlara, kocası odaya geldiğinde, sıcak su dolu kovalarla hazır beklemelerini söyledi.

Kokusuz saf sabunları hazırladı ve temiz banyo havlularını çıkardı. Gannon'dan yukarıya tahta taşımasını istedi çünkü eğer bunu kendi yaparsa Caelen'in felç geçireceğini düşündü.

Çabasından memnun, el işini aldı ve kocasının avludan dönüşünü beklemek için aşağıya indi.

Beklerken yerinde duramıyor ve yürüyordu. Sonunda, bir saat sonra adamlar salonu doldurmaya başladılar, hepsi akşam yemeği için hazırdı. Caelen görünür görünmez, hemen onu selamladılar.

"Yemeğimizi odamıza getirmelerini söyledim," dedi alçak bir sesle. "Yukarı gel ki sana hizmet edebileyim."

Caelen ona şaşkın şaşkın baktı ama kendisini merdivenlere doğru yönlendirmesine izin verdi. Neredeyse, odanın dışında ellerinde kovalarla daha çok sıcak su almak için koşuşturan kadınlar tarafından ezileceklerdi.

"Neyin peşindesin?" diye sordu Caelen, Rionna onu ateşin başına oturttuğunda.

Rionna onun botlarını çıkarırken Caelen de tembelce ve zevkle onu izliyordu.

"Sıcak bir yemeğin ardından güzel bir banyo iyi gelir diye düşündüm. Ağrılarını dindirecek ve içini ısıtacak."

Rionna bir botunu tamamen çıkarırken, Caelen kaşını kaldırdı. "Bir sorun mu var?"

Rionna güldü ve diğer botunu çıkarmaya başladı. "Hayır, bir sorun yok."

Kapı vuruldu ve Rionna "girin" dedi. Dört kadın su taşı-

yarak geldi ve buharların çıktığı küvete döktüler. Kadınlar çıktıktan sonra Rionna parmaklarıyla suyu kontrol etti.

"Sanırım, hazır."

Caelen soyunmaya başlayınca Rionna onu durdurmak için elini omzuna koydu. Sonra, önünde çırılçıplak kalana kadar Caelen'in kıyafetlerini çıkardı. Elini tuttu ve onu küvete götürdü. Caelen küvete girdi ve suyun içine batar batmaz hafifçe inledi.

Yıkama bezini ve sabunu almadan önce, onun birkaç dakika gözleri kapalı oturmasına izin verdi ve küvetin yanına diz çöktü. Bezi göğsüne bastırıp onu yıkamaya başlayınca Caelen gözlerini açtı.

"Böyle bir ilgiyi hak etmek için ne yapmış olabilirim bilmiyorum ama sızlanacak da değilim."

"Haftalardır hiç dinlenmeden çalışıyorsun," dedi Rionna yumuşak bir ses tonuyla. "Benim dinlenmem için ısrarcı oluyorsun ama kendini düşünmüyorsun. Beni şımartıyor, bir dediğimi iki etmiyorsun ama kimse sana aynısını yapmıyor."

Caelen kahkaha attı. "Ben bir savaşçıyım, Rionna. Savaşçıları kimse şımartmaz."

"Bu benim için geçerli değil," diye savundu Rionna. "Ellerini ve ayaklarını dinlendirdiğin bir akşam sana iyi gelecektir."

Şehvetli dokunuşlarla sırtını yıkadı. Dokunuşuyla Caelen'in kasları geriliyor ve nefes alış verişi hızlanıyordu.

"Sanırım bunda haklı olabilirsin. Karımın bana odamızın mahremiyetinde hizmet etme fikrini oldukça sevdim. Bu, pek çok renkli olasılığın kapılarını açıyor."

Rionna eğildi ve öpücüğüyle onu susturdu. Elini suya

soktu ve elini karnından, penisine doğru kaydırdı. Sertleşmiş penisini, bir aşağı bir yukarı nazikçe okşadı.

"Her yerinin temizlendiğinden emin olmalıyım," diye mırıldandı Rionna.

"Ah, evet tek bir noktayı bile kaçırmamalısın," diye mırıldandı Caelen, Rionna'nın dudaklarını dişlerken.

Rionna geri çekildi ve ağır testiyi almak için kalktı. Caelen'in öne doğru eğilmesini söyledikten sonra, saçını yıkamaya başladı.

Saçlarının arasında parmaklarını gezdirmeyi seviyordu. Sabunladı, duruladı ve onu rahatlatmak için kalın derisine masaj yaparak, okşayarak yıkadı.

"Ellerin sihirli, leydim," diye mırıldandı Caelen. "Gerçek şu ki, saçlarım yıkanırken aldığım bu büyük zevki başka hiçbir şeyden almamıştım."

"Eğer ateşin yanında durursan, seni kurulayabilirim," dedi ve topuklarının üzerinde döndü Rionna.

"Ellerinin üzerimde olmasını sağlayacak bir durum olduğunda bana sormak zorunda değilsin."

Caelen ayağa kalktı ve sırtından sert kalçalarına, oradan da bacaklarından aşağıya sular süzüldü. Küvetten çıktı ve arkasını ateşe vererek Rionna'ya döndü. Gözlerini vücudundan ayıramıyordu. Doksan yaşına gelse bile, bu adama bakmaktan asla bıkmayacaktı. Onu büyülüyordu. Başka bir erkeğin, ilgisini asla çekmediği bir biçimde, kadınsı duygularını uyandırıyordu.

"Eğer bana öyle bakmaya devam edersen, kendini sırtın yerde bacaklarımın arasında bulacaksın," dedi Caelen ağır ağır.

Rionna gülümsedi ve bedenindeki nemi kurulamak için

öne doğru bir adım attı. Saçlarını toplayıp fazla suyu sıkmak için parmak uçlarına kalktı. Saçlarında su kalmayınca, vücudunun diğer bölümlerini silmeye başladı.

Bu gece kocasını şımartmak istediği bir gerçekti; ama kendi de bu durumdan çok zevk alıyordu ve bundan dolayı suçlu hissetti.

Göğsü ve kolları kuruduktan sonra, dizlerinin üzerine çöktü ve kalçalarını, baldırlarını, bacaklarını kurulamaya başladı. İşkenceyi sürdürmek için kasıklarından uzak durdu.

Sonra dizlerinin üzerine oturdu, ağzı penisinden birkaç santim uzaktı. "Söyler misin, eğer şu anda sana zevk verirsem, akşam yemeğini yemeye gücün kalır mı?"

Bu yaramaz alaylı teklifinin karşısında Caelen'in gözleri parladı. Parmaklarını Rionna'nın saçlarının arasından geçirdi ve dikleşmiş penisinin ucu alt dudağına değene kadar onu sertçe öne çekti.

"Bir şekilde başarabilirim."

O vaziyette önünde dizlerinin üzerinde çökmesinin, Caelen'e neler yapacağını bilerek, sertliğini ağzının içine aldı.

"Ah leydim," diye inledi Caelen. "Ağzın, bana öyle zevk veriyor ki..."

Parmakları saçlarına dolandı ve sonra acele edip, ona zarar vermekten korkarak ellerini gevşetti. Sonra Rionna tekrar ucunu ağzına alınca ellerini yine sıktı.

Rionna'nın bu sefer zevki uzun sürdürmeye niyeti yoktu. Hızlı ve keskin olmasını istiyordu.

Eliyle penisini kavrarken, ucunu da emmeye başladı. Parmaklarını sıklaştırdı ve tekrar onu ağzına almak için geri çekildi.

Caelen parmak uçlarında kalkıp, daha derinlere gitmek

isteyene kadar, hızlı ve sert bir şekilde tekrar tekrar penisini çekti. Boşalmaya yaklaştığında, Rionna'yı geri çekmek istedi; ama Rionna reddederek onu boğazına kadar ağzına aldı, acı bir sesle ağzına boşalana kadar onu orada hapsetti.

Caelen yüzünü avuçlarına alıp nazikçe geri çekilene kadar, diliyle ve dudaklarıyla uzantısını okşamaya devam etti. Caelen ayağa kalkması için yardım etti ve sendeleyince onu kendine çekti. Bir süre sonra Rionna geri çekildi ve ona pantolonunu uzattı.

Caelen üstünü giyinirken Rionna, "Yatağa gel, saçını tarayayım," dedi.

Saçlarındaki düğümü açarken Rionna yatağın kenarına, Caelen de yere onun dizlerinin arasına oturdu. Bir süre sonra fırçayı kenara koydu ve verdiği histen hoşlanarak parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

Caelen uzandı ve Rionna'nın ellerinden birini tutarak ağzına götürdü. Avucunu öptü ve sonra her bir eklemini öpmek için çevirdi.

"Bu sevgi gösterisine ne sebep oldu, leydim?"

"Şey, sen bana adamların önünde bu tür sevgi gösterilerinin uygun olmadığım söyledin," dedi Rionna ciddiyetle.

Caelen yüksek sesle kahkaha attı. "Elbette bu mümkün olamaz. Dudakların penisimin etrafındayken oluşan manzarayı sevmediğimden değil ama adamlarımın arasında bir isyan başlatabilir. Bu tür şeylerin mahremiyetini korumak en iyisi."

Rionna gülümsedi ve ona sarılmak için eğildi. Alnından öptü ve sonra kapı vurulunca onu serbest bıraktı. "Bu Sarah olmalı, akşam yemeğimizi getirmiştir. Hareket etme. Hemen döneceğim."

Sarah'ya koridorda beklemesini söyledi ve yemeği içeri taşımak için birkaç kez gidip geldi. Her şeyi aldıktan sonra Sarah'yı gönderdi ve kapıyı kapattı.

Önce Caelen'e bir kadeh ale verdi. Rionna tabağı hazırlarken, Caelen onu seyretti. Bakışları arzu dolu ve sahipleniciydi sanki onu soyup yere yatırarak, sahip olmak istiyor gibiydi.

Gerçek şu ki Rionna'da bundan daha çok hiçbir şeyi istemezdi ama yenmesi gereken bir yemek vardı ve kocası açlıktan ölüyordu.

Yere yanma kıvrıldı, hafifçe titreyordu. Caelen'e banyo yaptırdığı için elbisesi biraz ıslanmıştı. Kocası kaşlarını çattı ve elbisesinin kollarına dokundu.

"Sen üşüyorsun ve ıslaksın."

"Evet, önemli değil."

"Titriyorsun."

"Ateş birazdan beni ısıtacaktır."

Calen tabağı onun elinden aldı ve yatağa koydu. Sonra ayağa kalktı ve Rionna'yı da kaldırdı. Rolleri değiştirdiler. Caelen onun elbisesini, daha sonra iç çamaşırlarını çıkararak, arzulu gözlerinin önünde çıplak bıraktı.

"Tenin ateşin ışığında o kadar sıcak parlıyor ki," diye mırıldandı Caelen. "Sanırım akşamın geri kalanında böyle kalmanı istiyorum."

Tekrar yere oturdu ama onu yanına oturtmak yerine, bacaklarını açarak kucağına oturttu.

"Yer çok soğuk. Üşümemek için benim üzerimde oturacaksın."

Karnındaki küçük şişkinliğe dokundu ve avucunu üstüne koydu. "Çocuğumuz bugün nasıl?"

"Henüz hareket ettiğini hissetmedim ama yakında kıpırdanmaya başlar. Sarah yakın zamanda hareketlerini hissedeceğimi söyledi."

"Evet," dedi Caelen kaşlarını çatarak. "Gerçekten de bir çocuk doğuracak kadar büyük görünmüyorsun."

"Çok fazla endişeleniyorsun. İyi olacağım."

Rionna et, peynir ve ekmeğin bulunduğu tabağı almak için arkasına doğru uzandı. Yanlarına, yere koydu ve bir parça et aldı.

Elleriyle Caelen'e ikram etti. İkramı yerken dudakları parmaklarına değdi.

"Bu yediğim en tatlı yemek," dedi Caelen boğuk bir sesle. "Üstümde oturan çıplak bir tanrıça tarafından ikram ediliyor. Cennette olmalıyım."

Rionna eğilip onu uzun uzun öpmek istiyordu ama onu zaten çok uzun süre aç bırakmıştı. Ekmek, peynir ve etten minik parçalar koparak onu besliyordu.

Caelen durumu zorlaştırıyordu çünkü Rionna ona yemek verirken o da Rionna'yı okşuyordu. Omuzlarını, sırtını okşadı ve göğüslerini avuçlamak için hareket etti; Rionna kucağında şehvetle kıvranana kadar göğüs uçlarını başparmağıyla okşadı.

"Seni uyarmalıyım; bu taciz bittiğinde, çok uzun süre dayanamayacağım. Sana sahip olmak istiyorum, leydim, ama o kadar istekli ve hazırım ki, ilk girişte tohumlarımı bırakabilirim."

Rionna kahakaha attı. "Bu gece senin zevkin önemli, lordum. Bana istediğin şekilde sahip olabilirsin."

"O zaman hemen burada beni pantolonumdan kurtar ki derinliklerinde rahatlayayım. Kucağıma oturduğunda, pe-

nisimin üstünde dinlenmeni bir kural haline getirmeyi düşünüyorum."

Rionna aceleyle pantolonunu çıkardı, sözleri bedenini ateş gibi yalıyordu ve o da Caelen'i içine almak için onun kadar sabırsızdı.

Caleen pantolonundan kurtulur kurtulmaz Rionna dikleşti. Caelen onun kalçalarını tuttu ve onu yönlendirerek, içine derinlere girdi. Her ikisi de zevkten anlaşılmaz sesler çıkardı. Hareket ettiği anda Caelen onu sıkıca tuttu ve böylece aralarında hiçbir boşluk kalmadı.

"İşte orası, leydim. Hareket etme. Şimdi beni yemeğimin geri kalanıyla besle."

Tabaktan bir parça ekmek veya peynir almak için her uzanışında, bacakları Caelen'in etrafında biraz daha sıkı kenetlendi ve Caelen daha da sertleşti.

"Kadife bir yumruk gibi kavrıyorsun beni," dedi Caelen nefes nefese.

Ellerini kollarından yukarıya kaydırdı ve omuzlarından tuttu. Caelen dudaklarını dudaklarında eritirken, Rionna son ekmek parçasını da düşürdü. Caelen sanki hiçbir şey yememiş, açlıktan ölüyormuş gibi dudaklarına yapışmıştı. Ona açtı.

Avuçları kollarından kalçalarına kaydı ve orada durdu. Parmaklarını kalçalarına geçirmişti ve o kendini yukarı doğru iterken Rionna'yı da kendine çekiyordu.

"Bu fazla iyi," diye inledi Caelen. "Dayanamıyorum."

Çok sert bir şekilde kendini itti ve Rionna onun sıcaklığıyla doldu. Caelen içine girerken onu sıkıca tuttu. Sonra elleri kalçalarını bıraktı ve onu göğsüne çekti, sırtını okşadı.

Birkaç dakika sonra, içinde yumuşayıncaya kadar Rionna'yı okşamaya devam etti. Bir koluyla onu kavramıştı ve kendini yukarı itebilmek için tek kolunu da yere dayamıştı.

Ayağa kalkarken, bedeninden çıktı ama yatağa doğru döndüğünde onu hâlâ tutuyordu, küvet ve yemek unutulmuştu.

Rionna'yı yatağa yatırdı ve bedenini kendine çekerek yanına uzandı. Bacakları birbirine dolanmış, kolları birbirine sarılmış bir şekilde orada uzandılar. Caelen onu alnından öptü ve memnuniyetle içini çekti. Rionna tatmin olmuş bu adamın sesinden zevk aldı ve kendi tatmini de hoşuna gitti.

"Karımdan böyle bir ilgiyi görecek ne yaptım emin değilim ama bunu bana söyle ki, ileride bir daha yapayım," dedi tatlı tatlı Caelen.

Rionna onu sıktı ve boynunu öptü. Sonra tembelce saçıyla oynadı ve birden kocası hakkında daha fazla şey öğrenme isteği tüm bedenini ele geçirdi.

"Kağıtlara ne yazıyorsun?"

Caelen soruya şaşırarak geri çekildi. Aslında biraz utanmış görünüyordu ve Rionna aralarındaki bu özel anı bozmamak için sormasa daha mı iyi olurdu diye düşündü.

"Düşüncelerimi yazıyorum," dedi sonunda Caelen. "Yazdığım zaman değerlendirmek benim için daha kolay oluyor."

"Yani yaşadıklarını kayıt altına alıyorsun."

"Öyle de diyebiliriz. Kendimi yazarak daha iyi ifade ettiğimi keşfettim. Tatlı dilli değilim ve konuşmayı çok sevmiyorum."

"Hayır. Hiç olur mu," diyerek takıldı Rionna.

Caelen poposuna şakayla vurdu. "Bu, genç bir delikanlıyken yazı yazmayı ve okumayı öğrendiğimden beri yap-

tığım bir şey. Babam eğitimli bir adamdı ve oğullarına ne biliyorsa öğretti. Bunun önemli bir yetenek olduğunu düşünürdü. Sık sık 'Bir savaşçıya zeka, kılıçtan çok hizmet eder' derdi."

"Bilge bir adammış."

"Öyleydi," dedi Caelen sessizce. "Oğulları tarafından sevilen harika bir liderdi."

Rionna kocasının gözlerinin içine baktı ve geçmişteki acıların onu kemirdiğini anladı. Babasını düşündürttüğü için pişman oldu; çünkü babasının ölümüyle Elsepeth'in ihanetini birbirinden ayrı tutmak mümkün değildi. Ama aynı zamanda, daha fazla şey bilmek ve kocasının acısını dindirmek istiyordu.

"Bana Elsepeth'den bahset," diye devam etti Rionna.

Caelen kaskatı kesildi ve yüzü kararardı. "Konuşmaya değmez."

"Aynı fikirde değilim. Seni katılaştırmış. Kesinlikle benim olması gereken bir şeyi almış."

Caelen kafası karışmış bir halde ona baktı. "Neden bahsediyorsun?"

Rionna onun yanağına dokundu. "Kalbin. Hiçbir zaman tamamen onu bana veremeyeceksin çünkü hâlâ Elsepeth'in."

"Hayır," diye hemen reddetti Caelen.

"Evet," diye ısrar etti Rionna. "Kalbinin ona sunduğun kısmı kabuk bağlamış. Sana ihanet ettiğinde, o kısmı bir daha açmamak üzere kilitlemişsin. Elsepeth de orada kapalı. Benim olması gerekene o sahip ve ben onu istiyorum. Daha fazla beklemeye niyetim yok."

Caelen ona baktı. "Mantıksız isteklerde bulunuyorsun."

Rionna kızdı. "Kocamın kalbinin tamamen bana ait ol-

masını istemek mi mantıksız? Kalbimin bir bölümünün başka bir erkeğe ait olmasını ve ona dokunamamayı kabul eder miydin?"

Caelen kaşlarını çattı. "Fazla abartıyorsun, Rionna. Elsepeth benim geçmişimin bir parçası. Sen benim geleceğimsin. İkisinin birbiriyle bağlantısı yok."

"O zaman onu bana anlat," diye meydan okudu Rionna. "Eğer bir tehdit değilse, o zaman ondan konuşmamız sorun olmaz."

Caelen iç çekti ve hayal kırıklığıyla ellerini saçlarının arasından geçirdi. Sırt üstü yattı ve gözlerini tavana dikti. Rionna, o öfkesiyle mücadele ederken, hareketsiz kaldı.

"Ben büyük bir aptallık ettim."

Kocasının yüzüne yansıyan duyguyu izlediği için Rionna cevap vermedi. Bir dakika için bile Elsepeth'e karşı hâlâ duyguları olduğuna inanmadı ama geçmişi kalbinde ve zihninde hâlâ çok canlıydı. Bedeninden atması gereken bir zehir gibiydi.

Yıllar önce olanlar için hissettiği yalın acıyı ve pişmanlığı hâlâ gözlerinde görebiliyordu.

"Benden birkaç yaş büyüktü ve daha tecrübeliydi. Ben genç bir delikanlıydım ve o benim ilk ... İlk aşkımdı. Ona delicesine aşıktım. Tüm geleceğimiz planlanmıştı. Bir eşe verebileceğim hiçbir şey olmamasına rağmen onunla evlenmeye niyetliydim. Bir lordun üçüncü oğluydum. Hiçbir zaman fakir bir klan olmadık ama zengin de olmadık. Niyetim kuzeni Duncan Cameron'a gidip evlenmemize yardım etmesini istemekti."

Rionna yüzünü buruşturdu, hikayeyi, neler olduğunu bilmesine rağmen kaçınılmaz son onu heyecanlandırdı.

"Babam beni Ewan'ı ve Alaric'i komşu klanla takas yapmaya gönderdi. Biz yokken Elsepeth adamları ilaçla uyutmuş ve gecenin karanlığında Cameron'ın adamları kaleye sızabilsin diye kapıyı açmış. Her yer kan gölüne dönmüştü. Klanımız daha kalabalıktı ve şu an olduğu kadar iyi eğitimli değildik. Hiç şansımız yoktu.

"Kardeşlerim ve ben döndüğümüzde babamızı ölü bulduk. Ewan'ın genç karısına tecavüz etmişlerdi ve boğazı kesilmişti. Sadece oğlu kurtulmuştu çünkü kadınlar kalede onu saklamıştı.

"Kalanlar bana Elsepeth'in bu işin içinde olduğunu anlattı ama utancım orada bitmedi.

Rionna'nın kaşları aynı anda kalktı. "Sonra ne oldu?"

"Onlara inanmadım," dedi nefretle. "O kadar net kanıtlar vardı ki aklım bunun doğru olması gerektiğini söylüyordu; kalbimse bana ihanet etmeyeceğini. Gerçeği onun ağzından duymaya kararlı, onu aradım. Bir hata olduğuna emindim."

Rionna tedirgin oldu ve nefesini verdi. Hikayenin bu kısmını daha önce hiç duymamıştı.

"Onunla yüzleştiğimde, güldü. Bir yalan söylemeye bile gerek duymadı. Yüzüme güldü ve arkamı döndüğümde sırtıma bıçak fırlattı."

"Yan tarafındaki iz," diye fısıldadı Rionna.

"Evet. Gururla taşıdığım bir iz değil. Bu değer verdiğim bir kadının, klanımı mahvetmesine izin verdiğimi hatırlatan bir işaret."

"Şimdi nerede?"

"Bilmiyorum. Umursamıyorum. Bir gün günahlarının bedelini ödeyecek, aynı benim ödeyeceğim gibi."

"Hatanı telafi ettiğini düşünmüyor musun?" diye sordu

Rionna. "Klanın yeniden hayat buldu, insanların gelişti ve birçok kimseyi Cameron'ın merhametsiz hırsından kurtaracak bir anlaşma yaptın."

"Yapacağım hiçbir şey bana ve kardeşlerime babamı geri vermez," dedi Caelen açıkça. "O gün değerli bir ders aldım. Bir daha asla arkamı dönmeyeceğim. Kalbimin, aklımın kabul ettiği kanıtlara inanmamasına izin verdim. Gözümün önünde apaçık duran şey için ikinci kez bir daha düşünmeyeceğim."

Rionna kaşlarını çattı, ona sokulurken elini göğsüne koydu. Sesi buz gibiydi. Tüm kalbiyle sevdiği hırçın, sıcak savaşçısı değildi.

İlk defa Rionna, Elsepeth'in, tamir edemeyeceği yaralar açmış olabileceğini düşündü.

Caelen elini, elinin üzerine koydu, sıktı ve sessizlikte uzandılar. Rionna tüm söylediklerini düşündü ve düşündükçe bir şey anlamsız geldi.

"Caelen?"

"Evet."

"Cameron neden saldırdı? Amacı neydi? Topraklarınızı almadı. Harabe halinde bıraktı ve kendi topraklarına geri döndü."

Derin bir nefes alınca Caelen'in göğsü kabardı. "Bunu bilmiyorum. Hiçbir zaman öğrenemedim. Sanki bir mesaj veriyor gibiydi ama ben hiç anlayamadım. Biz barış içinde yaşayan bir klandık. Kimseyle savaşmazdık. Babam, durduk yerde yapılan kavgalara asla göz yummazdı. Beni üzen de; hiç kimseye zarar vermeyen birinin hayatının böyle bir olayla sonlanması..."

Rionna, kocasına bakabilmek için dirseğinin üstüne

kalktı. Dilinin ucunda olan şeyi söylemek birden çok önemli geldi.

"Ben Elsepeth değilim, Caelen. Bunu bilmen gerek. Ben sana asla ihanet etmem."

Öpmek için kendine çekmeden önce ona uzunca baktı. "Evet, bunu biliyorum, Rionna."

www.webcanavari.net / Orppersephone

28

Mayıs'ta kış hiç ara vermedi. Sanki inatla bahara asılarak, Ocak'taki ılık havanın acısını çıkarıyordu.

Yiyecek stokları tükeniyordu ve adamlar yoğun kar yağışı nedeniyle on beş gündür ava çıkamamışlardı.

Herkes, ısınmak için ateşin etrafında toplanmak ve içeride durmak zorunda kalmıştı. Caelen, kışın biraz ara vermesini ve Ewan'dan bir haber gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu.

Ayın üçüncü haftasının sonunda, kış dinlenmeye çekildi. Ewan bir haberci göndermişti. Neamh Alainn'de hepsinin iyi olduğunu ve savaş planlarının aynı şekilde devam ettiğini söylüyordu. Ewan şimdi diğer toprak sahiplerine de mesaj gönderiyordu. Kral, Ewan'a tahta sadık bir birlik göndermişti.

Uzun süren kar yağışı ve soğuk yüzünden çok fazla zaman kaybedilmişti. Şu anda Ewan savaşmak için gün sayı-

yor, Caelen'e hazır olmasını ve onun çağrısını beklemesini söylüyordu.

Vaktin yaklaşıyor olduğu gerçeğini bilmesine rağmen, Rionna bu haberlerden rahatsız oldu. Kocasını ve klanını savaşa göndermek istemiyordu ama dudaklarını ısırdı; memnuniyetsizliğini kendine sakladı. Kocası yaklaşan savaşa hazırlanırken ona sıkıntı vermek istemezdi.

Caelen'in huzursuzluğu adamlara da bulaştı ve onları savaştan önce sakinleştirecek tek şey; ava çıkmaktı.

Caelen, sağında Rionna, solunda Gannon ile koridorda durdu. Rionna parmaklarıyla elini tuttu, dokunuşuyla onu rahatlıyordu.

"Sen burada kalacaksın ve kaleye göz kulak olacaksın," dedi Caelen, Gannon'a. "Birkaç gün Ewan'dan haber beklemiyorum ama eğer bir mesaj gelirse hemen biriyle gönder. Av için çok uzağa gitmeyeceğiz. Benim için Rionna'ya iyi bak."

Gannon başıyla onayladı. "Tabii ki, lordum. Dilerim avınız başarılı geçer ve bol yiyecekle dönersiniz."

Gannon, Caelen'le Rionna'yı yalnız bırakarak uzaklaştı. Rionna, Caelen'e bir şey söylemeye fırsat vermeden, kimin baktığını umursamayarak ona sıkıca sarıldı. Bu, kocasının odalarının dışında rahatsız olacağı sevgi gösterisinin olduğu bir zamandı.

Caelen Rionna'yı yavaşça öptü ve parmaklarıyla yanaklarını okşadı, Rionna çok şaşırmıştı.

"Gözlerindeki endişeyi görüyorum, leydim. Bu senin ve bebeğimiz için iyi değil. Her şey yoluna girecek. Yıllardır bugünün geleceğini biliyoruz. Ve artık bunun için sabırsızlanıyorum."

"Evet, biliyorum," dedi Rionna sessizce. "Avına git ve Cameron'la savaşmadan önce zihnini toparla. Senin ve kardeşlerinin zafer elde edeceğine inancım tam."

Sözleri, gözlerinin memnuniyetle parlamasına sebep oldu. Onu öpmek için tekrar eğildi ve sonra avcı grubunun beklediği avluya gitmek üzere döndü.

Rionna, onun gidişini izledi ve iç çekti. Önündeki birkaç hafta onun ne kadar dayanıklı olduğu sınanacaktı. O, olanlardan habersiz kalede otururken, Caelen'in ve klanın adamlarının kilometrelerce ötede savaş meydanlarında olacakları düşüncesinden nefret ediyordu. Sonucu bile karar verildikten çok sonra öğrenecekti.

Bir gün sonra, Jamie avdan getirdiği eti taşıyarak avluya geri döndü. Rionna sabırsızca kalenin merdivenlerinde beklerken, Jamie attan indi ve Gannon'u selamladı.

Gannon'la bir süre konuştuktan sonra, Jamie, Rionna'ya doğru yürüdü.

"Lord, size şu mesajı iletmemi istedi, leydim. Avın başarılı olduğunu ve yarın gece yarısı dönmeyi umduğunu söyledi."

Rionna gülümsedi. "Bunlar iyi haberler, Jamie. İçeri gel ve ısın. Diğerleri atındaki yükü alırken sen de karnını doyur."

Ewan'dan haber gelmeden, Caelen savaşa çağrılmadan önce, Rionna, kocasıyla birkaç gün daha geçirmeyi dört gözle bekliyordu. Haberler onu memnun etmişti ve Caelen gittiğinden beri süregelen baş ağrısı biraz dinmişti.

Öğleden sonra, eti muhafaza edecek hale getirmekle geçti ama Rionna durumuyla ilgili hoş olmayan bir şey keşfetmişti. Şu ana kadar hiç mide bulantısıyla ilgili bir sorunu

olmamıştı. Aslında ilk başlardaki yorgunluk dışında, şu ana kadar hamileliği keyifli geçmişti. Ama geyik leşinin yanına yaklaştıkça, kan ve çiğ etin kokusu, midesinin kalkmasına sebep oldu.

Öğürerek başını yere doğru eğdi. Burun deliklerine kalıcı olarak sinmiş bu kokudan kurtulmaya çalıştı.

Gannon kibarca onu çalışan kadınların yanından uzaklaştırdı ve karın içinden, göle bakıp temiz hava alabileceği, avlunun en uzak köşesine götürdü.

"Bu çok aşağılayıcı," diye söylendi Rionna.

Gannon gülümsedi. "Hayır, bu sizin durumunuzdaki bir kadın için alışılmadık bir durum değil. Sanırım Leydi McCabe hamile olduğunu öğrendiği andan doğum yapana kadar öğürdü. Cormac ve ben onun midesini bulandıracak şeyleri asla götürmezdik."

Kapıdan gelen bir bağırtı, bulanan midesinde olan dikkatini, dağıttı. Rionna ve Gannon aynı anda dönerek Simon'ı yüzü kanlar içinde ve atı da dur durak bilmeden koştuğu için terler içinde avluya girerken gördüler.

At durduğunda, Simon eyerden kara indi.

Korku Rionna'nın göğsünü sıkıştırdı ve Gannon onu tutamadan, Rionna koştu. Simon'a önce o ulaştı ve yaşlı adamın yanına diz çöktü. Gannon bir saniye sonra oraya gitti ve Simon'a sırtüstü dönebilmesi için yardım etti.

Pek kendinde değildi, kara damlayan kan, onu kırmızıya boyuyordu. Boynunun kenarında derin bir yara vardı. Omzu o kadar derinden kesilmişti ki neredeyse kol yuvasından çıkacaktı.

Şişmiş gözlerini kırptı ve konuşmaya çalışınca dudakları aralandı.

"Hayır," diye fısıldadı Rionna, yaşlar göz kapaklarını doldururken. "Konuşma, Simon. Biz kanı durdurana kadar hareketsiz kal."

"Hayır, leydim," dedi Simon. "Bunu size söylemem lazım. Bu önemli. Pusuya düşürüldük. Bir ok, lordu arkasından vurdu. Biz geçene kadar beklediler ve arkadan saldırdılar."

"Aman Tanrım," dedi Rionna boğulur gibi. "Caelen? Yaşıyor mu? Nerede? Diğerleri nerede?"

"Arlen öldü," dedi Simon fısıltıyla.

"Baba!" diye bağırdı Jamie koşarak. Dizlerinin üstüne çöktü ve babasının başını kucağına koydu. "Ne oldu?"

"Şişşt delikanlı," dedi Gannon sertçe. "Şu anda bize onu anlatıyor."

Simon dudaklarını yaladı ve hafifçe inledi. "Atından düştü ama yaşıyordu. Onu götürdüler."

"Kim?" diye sordu Rionna. "Bunu size kim yaptı?"

Simon gözlerini ona dikti, derinlerden gelen bir öfkeyle gözleri bir an parladı. "Babanız, leydim. Babanız ve yanındaki adamları. Onu Duncan Cameron'a götürdüler."

29

"Eğer kaleyi terk etmenize izin vereceğimi sanıyorsanız, çıldırmış olmalısınız," dedi Gannon açıkça, Rionna salonda bir aşağı bir yukarı yürürken.

Rionna, Simon'ın Caelen'in yakalandığı haberiyle, yaralı bir şekilde kaleye gelmesinden en fazla bir saat sonra gelen Ewan McCabe ve kralın mührünü taşıyan kağıdı aldı.

Rionna, Caelen'in komutanını ikna etmesi gerektiğini, aksi halde her şeyin mahvolacağını bilerek Gannon'a döndü. "Düşün, Gannon. Bunu düşün ve haklı olduğumu anlayacaksın. Bekleyemeyiz. Cameron, Caelen'i öldürecek. Eğer o öldürmezse babam öldürecek. Caelen, Ewan McCabe için rehin tutulmuyor. Bu babamın işi ve şeytanla, Duncan Cameron'la pazarlığı. Bunu daha önce söyledi ama ben onun delirmiş olduğunu düşündüm. Düğünümden sonra, klanımızı Caelen'den kurtarmaya, ona katılmama ikna etmek için bana yaklaştı. Liderliğini bir başkasına devret-

meye zorlandığı için kızgındı. Gerçek şu ki birleşmeyi ilk önerdiğinde de liderliği Alaric'e bırakmaya niyeti olduğunu düşünmüyorum. Planı beni Alaric McCabe'le evlendirmek ve onu ilk çocuğum olduktan sonra lider yapmaktı. Ama neden beklemek istedi? Babamın klanın liderliğini devretmedeki isteksizliğini de sayarsak, bana hiç mantıklı gelmeyen bir anlaşmaydı. Sanırım Alaric'in lider olamayacağını garanti altına alma niyetindeydi. Hamile kaldıktan sonra onu öldürecekti. Bunun bir kaza gibi görünmesini sağlayabilirdi ve Ewan, Alaric'in çocuğuna hamile olduğum için anlaşmayı asla bozmazdı. Alaric'in ölümünden babamın sorumlu olduğunu kanıtlayamazdı."

"Bu bahsettiğiniz çok karışık bir hikaye," dedi Gannon kaşlarını çatarak.

"Biliyorum bu, kulağa biraz histerik geliyor. Caelen için duyduğum endişeden dolayı uydurduğumu da düşünebilirsin ama mantıklı, Gannon. Eğer biraz düşünürsen mantıklı olduğunu anlayacaksın."

"Evet, öyle," diye kabul etti Gannon.

"Ewan, Cameron'la savaşmaya hazır olana kadar bekleyemeyiz. Hemen Neamh Alainn'e gidip Ewan'a benim planımı anlatmalısın. Bu kağıtta ne yazdığım bilmiyorum. Mührü açamam ve birine inceletemem çünkü bu benim planlarımı bozar. Ama hangi talimatları içerirse içersin, şaşırmamız için Ewan'ın çok farklı bir şey yazmış olması lazım."

Gannon kararlı bir şekilde başını salladı. "Sizi bırakamam, leydim. Eğer sizin bu planı hayata geçirmenize izin verirsem, Caelen benim bağırsaklarımı söker ve kurtlara yem eder."

Rionna'nın dudaklarının arasından çıkan ses öfkeliydi.

Çok kızgındı, çok korkmuştu ve ikisini birlikte zor taşıyordu. Kıvrılıp bir top şeklini alarak, bunların hiçbiri olmamış gibi davranmak istiyordu. Ama Caelen'in hayatı, onu kurtarabilmesine bağlıydı. Yoluna çıkan herkesle savaşması gerekse bile onu kurtaracaktı.

"Kardeşlerinin savaşçılarını toplayıp, Cameron'a saldırmasını beklerken, onu orada ölüme mi terk edeceksin? Caelen'in hâlâ hayatta olacağını mı düşünüyorsun? Düşün, Gannon. Babam ve adamları yaralı bir adamı taşıyor. Caelen, Cameron'ın topraklarına dönüş yolunda onları yavaşlatacaktır. Eğer şimdi çıkarsam ve direkt gidersem, Caelen'in kaderini belirlemeden önce onlara ulaşabilirim."

Gannon ellerini saçlarının arasından geçirdi ve arkasını döndü. "Benden yapmamı istediğiniz şey imkansız, leydim. Ewan'a yardım istemeye giderken sizi nasıl bırakabilirim? Eğer size ve bebeğinize bir şey olursa Caelen'in yüzüne nasıl bakarım? Caelen'in gücünü küçümsüyorsunuz. Eğer ok arkadan saplandıysa hiç önemli değil. Hayatta kalacaktır. Yaşamak için çok nedeni var."

Rionna, Gannon tekrar onun yüzüne bakana kadar kolunu çekiştirdi. "Klanın adamları beni takip edecek ama sadece ben Cameron'ın kalesine gireceğim. Benim tek geldiğimi düşünmesi önemli. Onu istediğim şekilde yönlendirebilirim. Ewan'ın gelebilmesi için ona zaman kazandırmalıyım. Bunu yapmak için senin iznini istemeyeceğim, Gannon. Senden istediğim şey; yardım. Ewan'a gitmen gerek. Eğer, tüm bu olanlardan sonra, ona kendi adamlarımdan birini gönderirsem, bunun bir tuzak olduğunu düşünecektir. Sana inanacaktır. Sen onun en güvendiği adamdın, Caelen'in ya-

kınlarında güveneceği biri olsun diye gönderdiği adam... Bu güvene ihanet etme, Gannon! Bebeğim ve ben, kocamı kurtarmak için sana güveniyoruz."

"Adil oynamıyorsunuz, leydim," dedi Gannon bıkkınlıkla.

"Kocamın hayatı söz konusuyken hiçbir şey adil değil," dedi kızgınlıkla. "Onu seviyorum ve eğer engelleyebileceğim bir durum varsa onu ölüme göndermeyeceğim. Eğer yapmam gereken buysa babamla, Duncan Cameron'la ve onun tüm ordusuyla savaşırım."

Gannon'ın yüz ifadesi yumuşadı ve onu rahatlatmak için koluna dokundu. "Caelen şanslı bir adam, leydim. Bir adamın, kendi hayatını tehlikeye atacak kadar cesur bir karısı olması sık rastlanılan bir şey değil."

"O zaman yapacak mısın? Neamh Alainn'e gitmek için hemen çıkacak mısın?"

Gannon içini çekti. "Evet, bunu yapacağım."

Rionna ona sarıldı. Gannon kendini onun kollarından kurtardı ve kaşlarını çattı.

"Umarım Caelen'i savunduğunuz gibi beni de savunursunuz çünkü bunu yapmanıza izin verdiğimi öğrendiğinde, benim kafamı kesecek."

"Şimdi git," dedi Rionna. "Ben, ne yapılması gerektiğini anlatmak için adamları avluda toplayacağım."

Rionna, toplanmış savaşçılara gergin bir şekilde baktı, sert yüzleri meşalelerin alevleriyle aydınlanıyordu. Gannon çoktan çıkmıştı ve Sarah, savaşçılar durumdan haberdar edilir edilmez yola çıkmaya hazır olsun diye Rionna'nın çantasını hazırlıyordu.

"Simon yaşayacak mı?"

Soruyu kimin sorduğunu anlamadı. Hâlâ düşünemez bir haldeydi ve kafası onu bekleyen zorlu görevle meşguldü.

"Bilmiyorum," dedi dürüstçe. "Onunla ilgileniyorlar. Eğer Tanrı isterse, hayatı kurtulacaktır."

"Bunu kim yaptı, leydim?"

Rionna derin bir nefes aldı. "Babam, sizin bir önceki lordunuz. Duncan Cameron'la anlaşma yaptı ve kocamı ortadan kaldırıp yeniden bu klanın lideri olmak istiyor."

Cevaplarını beklerken nefesini tuttu. Babasının yeniden lord olarak dönme fikrini benimsemeleri mümkündü. Caelen saygılarını kazanmıştı, evet, ama fırsatları olursa ona arkalarını dönmeyeceklerinden emin değildi Rionna.

"Ne yapılması gerekiyor?" diye sorarken bir adım öne çıktı Seamus, kaslı kolları göğsünde bağlanmıştı, bakışları memnuniyetsizliğini yansıtıyordu. "Tabii ki lordumuza yapılan böyle bir hakarete izin vermeyeceğiz."

Rionna bu devasa savaşçıya sarılmamak ve gözyaşları içinde yüzünü öpücüklere boğmamak için kendini zor tuttu.

"Duncan Cameron'ın topraklarına gideceğiz," dedi Rionna boğazındaki düğüm geçtiğinde. "Gannon Ewan McCabe'i durumdan haberdar etmek için Neamh Alainn'e gitti. Cameron'ın topraklarına yaklaştığımızda siz geride durup, saldırı için benim emrimi bekleyeceksiniz."

Adamlardan mırıltılar yükseldi ve Seamus bir adım öne çıktı. "Siz ne yapacaksınız, leydim?"

"Ben kocamı kurtarmak için içeri gireceğim," dedi Rionna tartışmaya yer bırakmayacak bir ses tonuyla. Bu klanın lideri olmayabilirdi ama şu anda Caelen'in arkasından gitmesini engelleyecek herhangi birini yere serebilirdi."

"Bu hayatımın en büyük oyunu olacak. Bütün bunlar

bitmeden önce, kocam bu durumdan memnun olmayabilir ama başarılı olursam, o yaşayacak ve önemli olan bu!"

Seamus boğazını temizledi ve toplanmış adamlara bakmak için döndü. Sonra tekrar yavaşça Rionna'ya baktı. "Ben sizin yanınızdayım, leydim."

Birer birer, adamlar bir adım öne çıktı ve Rionna'nın planına katılmayı istediklerini söylediler.

"O zaman şimdi gitmeliyiz ve hiç durmadan atları sürmeliyiz," dedi Rionna. "Çok geç olmadan oraya varmalıyım."

www.webcanavari.net / Orppersephone

30

www.webcanavari.net / Orppersephone

Caelen, yere çarptığında küfretmemek için kendini zor tuttu. Acı, bir mızrak gibi koluna saplanmıştı ve gittikçe yayılırken sessiz kalabilmek için gözlerini kapatıp, dişlerini sıkmak zorunda kalana kadar canını yaktı.

Elleri arkada bağlıydı ve bu omzundaki yarayı daha da kötü yapıyordu. Gregor McDonald, oku Caelen'in omzundan acımasızca, özensizce çekti ve Caelen, Duncon Cameron'ın kalesine doğru giden zorlu yolculuk boyunca kan kaybetti.

"Sana Caelen McCabe'i getirdim, Sir Cameron," dedi Gregor.

Caelen, çok az ileride duran Cameron'ı görmek için gözlerini açtı. Caelen nefretin acı tadını ağzında hissediyordu. Adam çok yakındı ama Caelen bir şey yapamayacak kadar çaresizdi. Eğer kalkabilse Cameron'ın yüzüne tükürecekti.

"Demek Caelen elinde," dedi Cameron.

Caelen'in yattığı yere geldi ve yarasına tekme attı. Caelen acıyla yüzünü buruşturdu ama tüm nefretini göstermek için ona dik dik baktı.

"Beni öldürmek isterdin değil mi, Caelen?" dedi Cameron alaylı bir şekilde sesini daha da alçalttı. "Sen kardeşlerinden daha çok nefret ediyorsun benden. Klanını mahveden senin aptallığındı. Kuzenimden hoşlanıyorsun. Güzel kadın, değil mi? Bir süredir onu görmedim. Muhtemelen başka bir zavallı aptal aşığa bacaklarını açmıştır."

Caelen, Cameron'a, o huzursuz olana kadar dik dik bakmaya devam etti. Ve sonra Cameron bir kez daha omzuna tekme attı.

"Kardeşinin hayatıyla, karısı ve kızının hayatı arasında bir seçim yapmak zorunda kalsa, Ewan'ın kimi seçeceğini merak ediyorum. Bir zamanlar her şeyine mâl olan kardeşini seçeceğini hiç sanmam. Söyle bana Caelen, bir anda kardeşinin bütün sevdiklerini mahvetmek nasıl bir duygu?"

Cameron Caelen'in yanma diz çöktü, saçlarından kavradı ve kafasını kaldırdı. Yüzleri birbirine sadece bir santim uzaklıktaydı.

Cameron'm gözlerine bakarken, aklına Rionna'nın sorduğu soru geldi.

"Neden?" diye sordu. "Neden yaptın? Nasıl olsa beni öldüreceksin, neden sekiz yıl önce klanımı mahvettiğini söyle bana. Biz senin için bir tehdit değildik."

Cameron ayağa kalktı ve bir adım geri gitti; gözlerinde, Caelen'in bakışlarındaki nefret vardı.

"O güne kadar beni hiç duymamıştınız, değil mi?" Caelen başını salladı. "Baban benden ve babamdan nasıl bah-

setmedi? Nefret etmek için sebebi olan tek sen değilsin Caelen. Baban benim olanı aldı. Ben de iyiliğinin karşılığını verdim."

"Sen çıldırmış olmalısın," dedi Caelen boğuk bir sesle. "Benim babam barışçı bir adamdı. Hiç kimseyle savaşı sürdürmezdi. Kışkırtılmadığı sürece."

Cameron ayağını, Caelen'in boynuna bastırdı, onu yere yapıştırdı. "Ah, evet barışçıl bir adamdı. Neden olduğunu bilmek ister misin? Babamın ölümünden sonra yemin etti. Suçluluk duygusu, taşıyamayacağı kadar ağırdı. Bir daha asla eline silah almayacağına, babamın mezarı üzerine yemin etti. Biliyorum. Oradaydım. Yeminini duydum. Annemden özür dileyişini duydum. Yürüyüp gitmeden önce başımı okşadı. Babam yerin altındayken başımı okşaması bana huzur verecekmiş gibi... Eğer kılıcım olsaydı baban o gün, babamın mezarı başında ölmüş olacaktı. Bunu görmek isterdim."

"Yalan söylüyorsun," dedi Caelen dişlerinin arasından.

"Senin baban bir korkaktı. Babamla omuz omuza savaştı ve babam atından düştüğünde, onu orada ölüme terk etti. Arkadaşım dediği adama sırtını döndü ve savaş alanından kaçtı. Ve baban son nefesini vermeden önce, ona babamın mezarı başında başını okşadığı çocuğu hatırlattım. Son sözleri ne oldu biliyor musun, Caelen?"

Caelen boğazmda biriken öfkeye rağmen yutkundu. Kanı damarlarında o kadar kızgın akıyordu ki, patlamaktan korktu.

Cameron, Caelen'in kulağına daha yakın olmak için tekrar eğildi. "Yine, üzgün olduğunu söyledi. Ve torununun hayatını bağışlamam için yalvardı."

"Bu yüzden çocuğun annesine tecavüz ettin ve onu öldürdün," dedi Caelen.

"Eğer çocuğu bulabilseydim, kılıcımı hiç acımadan ona saplardım. Tek pişmanlığım saldırdığım gün senin ve kardeşlerinin orada olmamasıydı. Bütün McCabeler'i yok etmek bana büyük bir zevk verirdi."

"Yaptıkların için seni cehenneme göndereceğim," diye yemin etti Caelen.

Cameron dikleşti ve adamlarına doğru hareket etti. "Onu zindana götürün. Yüzüne bir dakika daha bakmaya tahammül edemeyeceğim. Onu öldürmek çok iyi bir son olur. Onun, babamın savaş meydanında kan kaybederek ölürken çektiği acı gibi acı çekmesini istiyorum."

Cameron'ın üç adamı Caelen'i kaldırdı ve aşağıya, karanlığa açılan küçük kapıya doğru onu sürüklediler. Dördüncü bir adam soğuk, karanlık koridorda meşale tutuyordu.

Yolun sonunda, yerde, büyük bir kapı vardı ve hiç uyarmadan Caelen'i o kapıdan aşağıya attılar. Öne doğru, karanlığın içine yuvarlandı ve yere düşmeden önce bir an için havada asılı kaldı. Yaralı kolu yere çarparak bir darbe daha aldı; acı, sırtını ve kolunu yararak ilerlerken eli hissizleşti.

Bilincini kaybetmemeye uğraşırken derin derin nefes alıyordu. Ağzına kan tadı geldi ve dudağını ısırdığını fark etti.

Orada titreyerek yatarken, karanlıktaki tek arkadaşı acıydı, gözlerini kapadı ve hayalinde Rionna'nın gülen yüzünü canlandırdı. Evde, odalarının mahremiyetinde olduğunu ve Rionna'nın onu şehvetten çıldırtacak yeni planları olduğunu hayal etti.

Sivrilmiş karnının üzerinde elini gezdirdiğini ve onunla

gece boyunca çocukları için kurdukları hayalleri ve umutlarını konuştuğunu hayal etti.

"Onu iyi koru, Ewan," diye fısıldadı. "Çünkü ben hem seni hem onu hayal kırıklığına uğrattım."

Rionna, klanına Duncan Cameron'ın kalesinin etrafını sarmalarını ve o saldırı emrini verene kadar gizlenmelerini söylediğinde neredeyse yıkılmak üzereydi. Eğer Tanrı onlarlaysa, Ewan, klanı harekete geçmek zorunda kalmadan önce takviye güçle gelirdi. Ama eğer gelemezse, o ve her bir McDonald savaşacaktı.

Güç için dua etti. Yapmak üzere olduğu şey için Tanrı'ya dua etti. İkna edici olmalıydı yoksa Caelen de kendi de ölebilirdi.

Yorgun atının dizginlerini tuttuktan sonra, Rionna ilerlemeye başladı; ormandan çıkıp Cameron'ın kalesine doğru yol alırken kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu.

Taş, tahta ve metalden oluşan heybetli bir yapıydı. Duvarlar yüksekti ve adamlarının yakalanmadan, duvardan olabildiğince hızlı tırmanmaları için dua etti.

Planı işe yaramalıydı. Eğer Tanrı gerçekten haklının yanında duruyorsa, klanı yenmeli ve eve kocasıyla dönmeliydi.

Hâlâ dua ediyordu çünkü belki de Tanrı'nın bu konuda ikna edilmeye ihtiyacı vardı.

Kapıya ulaştığında, gözlemci ona seslendi. Rionna duvarın üstünü araştırdı ve ona doğrultulmuş en az üç ok gördü.

Pelerinin kapüşonunu indirdi ve yukarı seslendi. "Ben Rionna McDonald ve babamı, Gregor McDonald'ı görmek istiyorum."

Uzun bir bekleyişten sonra duvarın üstünde, yanında babasıyla Duncan Cameron göründü.

"Pekala Rionna, kocanın hayatı için yalvarmaya mı geldin?" dedi Cameron.

Kibirli kibirli ona baktı ve dudakları küçümsemeyle büküldü. "Adamlarımın bana söylediklerinin doğru olup olmadığını görmeye geldim. Eğer doğruysa ve babam McCabe savaşçısını yendiyse, eğer görev tamamlanmadıysa onu öldürme hakkımı talep etmeye geldim."

Cameron şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı ve Rionna neredeyse attan düşecekmiş gibi olana kadar nefesini tuttu. Tanrım lütfen hâlâ yaşıyor olsun. Caelen'i çok önceden getirmiş olamazlar. O ve adamları mola vermeden gelmişlerdi. Yolun yarısında taze bir iz görmüşler ve kaleye kadar o izi takip etmişlerdi.

"Kapıyı açın," diye bağırdı Cameron.

Birkaç dakika sonra, tahta gıcırdadı ve kapı açılmaya başladı. Girme izni verilene kadar Rionna atının üstünde bekledi.

Kısa bir süre sonra Cameron ve babası girişte göründüler ve Cameron'ın adamlarından biri attan inerken ona yardım etmek için öne çıktı. Attan indiğinde, dizlerinin bağı çözülmüştü, tüm gücüyle ayakta kalmaya çalıştı ve atının götürülmesine izin verdi.

"Bu çok ilginç bir hikaye," dedi Cameron, Rionna'ya bakarken. "Dikkate değer."

Rionna babasına baktı ve kendi düşüncelerini söyleyemeyecek kadar Cameron'dan korkup korkmadığını merak etti. Babası da ifadesiz gözlerindeki şüpheyle ona baktı.

"Öldü mü?" diye sordu.

Sonunda Cameron başını salladı ve Rionna rahatladı. "Hayır, henüz değil. Daha yeni geldi. Söyle bana, nasıl bu kadar çabuk geldin?"

"Adamlarım bana neler olduğunu anlatınca, onu gözlerimle görmeden, iyi talihime inanmak istemedim. Eğer babamın Caelen McCabe'i yakaladığı doğruysa o zaman ona teşekkürlerimi sunmam gerekir."

"Nedir bu saçmalık?" diye sordu Gregor sonunda.

Cameron elini kaldırdı. "Bu bilmeceyi çözmenin tek yolu var. Benimle gel, leydim. Hava soğuk. Sen de çok uzun bir yol kat ettin."

Rionna Cameron'ın uzattığı kola girdi ve ona minnetle gülümsedi. "Teşekkürler, Lord Cameron. Yorgun olduğum doğru ama o kadar rahatladım ki, sizden sığınma isteyene kadar durmayacaktım."

"Sığınma? Sevgili leydim, seni bunu yapmaya mecbur bırakan nedir?" diye sordu, onu avludan geçirerek merdivenlere doğru yönlendirirken.

Ilık bir rüzgarla birlikte kötü bir koku geldi burnuna. Midesindekilerin isyan etmesini engellemek çok zor oldu.

Giydiği tunik karnının sivriliğini saklıyordu ve durumunu belirginleştirecek kadar kilo almamıştı.

Ortaya çıkmasını istediği en son şey Caelen'in bebeğini taşıyor olmasıydı.

"Evet, sığınma. Bir McDonald'ın onun kardeşini tutsak ettiği öğrenildikten sonra, Ewan McCabe'den kurtulabileceğimi mi düşünüyorsunuz?"

"Neden kocanı öldürmek istiyorsun?" diye sordu Cameron açık açık.

Rionna'ya ateşin önündeki sandalyelerden birine oturmasını teklif etti ve büyük bir rahatlamayla oturdu Rionna. Daha fazla ne kadar ayakta kalabilirdi bilmiyordu.

"Önemli mi?" diye sordu.

"Zaten bir anlamda ölü olan adamı öldürmek için bu kara kışın ortasında, klanının güvenli ortamını bıraktığına inanmakta zorlanıyorum."

"Ondan nefret ediyorum," dedi Rionna. "Bütün McCabeler'den nefret ediyorum. Benim klanımı ezdiler. Gerçek şu ki, babamın liderliğini sevmiyordum ama en azından o bir McDonald'dı. Her fırsatta McCabeler tarafından aşağılandım. Eğer öldürmeme izin vermezseniz, en azından olaya şahit olmak isterim. Ve McCabeler'le olan bu problem çözülene kadar korumanızı istiyorum."

"Sen tuhaf bir kadınsın, Rionna McDonald. Ya da McCabe mi demeliyim?"

Rionna ayağa kalktı, kılıcını çekti ve onu etkilemesini ya da daha da ileri giderek, kocasının ölüsünü isteyecek kadar deli olduğunu düşünmesini sağlayacak bir meydan okuma gösterisi yaparak kılıcını Cameron'a doğrulttu. Gözü karaydı, riski göze alıyordu ve bunu çok iyi biliyordu.

"Bu isimle çağrılmayacağım," dedi Rionna.

Cameron, Rionna'nın kılıcını, sanki sinir bozucu bir sinekten başka bir şey değilmiş gibi kenara itti. "Ve ben de kendi evimde bir kadının bana kılıç doğrultmasını kabul etmiyorum."

Cameron tekrar oturmasını işaret etti ve dönerek Rionna'nın diğer tarafında oturan Gregor McDonald'a baktı.

"Beni meraklandırdın, Rionna. Caelen McCabe seni deli edecek ne yaptı?"

Rionna, babasının tam da bu noktada ikna olacağını ve hikayesine inanacağını düşünerek ona baktı, Cameron'ın bunu tuhaf bulmasının hiçbir önemi yoktu.

"Bir kadın gibi giyinip öyle davranmam konusunda ısrar

etti. Kılıcımı benden aldı ve bir daha kullanmamı yasakladı. Her fırsatta beni aşağıladı ve küçük düşürdü. Bana tecavüz etti."

Cameron belli belirsiz güldü ve sonra Rionna'nın babasına baktı. "Ne tarz bir kız yetiştirdin sen, Gregor?"

"Kendini erkek sanıyor," dedi nefretle Gregor. Ben ondan yıllar önce ümidimi kestim. Büyük ihtimalle Caelen onunla birlikte oldu ve 'tecavüz' dediği bu."

Cameron'ın gözleri ağır ağır Rionna'nın bedeninde dolaştı. Rionna göğüslerini bağladığı için çok memnun oldu. Gerçekten kadın olduğuna dair bir işaret aradı ama şu anki elbisesiyle, aynı genç bir delikanlı gibi sıska ve biçimsiz görünüyordu.

Cameron'ın gözlerindeki arzu, Rionna'yı ürkütüyordu. Onun garipliklerine rağmen hatta gariplikleri nedeniyle, Cameron onu yere yatırıp hemen oracıkta birlikte olmak istiyormuş gibi bakıyordu. Veya Caelen'in çoktan sahip olduğu şeye göz koymuştu. Bir erkeğin aklını anlamak imkansızdı.

Ama Cameron bunun yerine döndü ve adamlarından birini kibirli bir şekilde eliyle çağırdı. "Caelen McCabe'i zindandan getirin. Karısı ona kavuşmak istiyor."

Rionna'nın karnındaki heyecan dalgası büyüdü ve neredeyse korkudan felç olacaktı. Yaralı olduğunu biliyordu. Çoktan ölmüş olabilirdi. Korkmuş bir eş gibi tepki veremezdi.

Rionna ağlamak istiyordu. Bitkin bir haldeydi ve hayatında hiç korkmadığı kadar korkuyordu.

Adamlar Caelen'i salona itince, dizlerinin üzerine düştü ve Rionna ellerinin arkadan bağlı olduğunu gördü. Caelen

kafasını kaldıramadan Rionna ayağa kalktı. Odanın karşısından yürüdü ve ancak ona yaklaştığında Caelen bakmak için gözlerini kaldırdı.

Şok ifadesi gözlerinden okunabiliyordu ve konuşacakmış gibi ağzını açtı. Yapabileceği tek şeyin onu susturmak olduğunu düşündü Rionna.

Geri çekildi ve yanağına olabildiğince sert bir tokat attı.

31

Caelen'in boynu geriye gitti ve dizlerinin üstünde zor durdu. Karısına bakmak için boynunu tekrar doğrulttu. *Karısına.* Karşısındaydı ve gözleri öfke saçıyordu, Cameron ve babası da arkada eğlenerek onları izliyorlardı.

"Deli misin?" diye sordu Caelen. "Ne yapıyorsun?"

"Seni ölürken görmek için buradayım," dedi Rionna. "Eğer Tanrı isterse, Lord Cameron'ın da izniyle, seni ben öldürmek istiyorum. Kendimi senden kurtarmak beni çok mutlu edecek, Caelen McCabe."

Caelen onun sözlerini duydu. Gözlerindeki öfkeyi gördü. Ama yine de bir anlam veremedi. Dehşet, sırtını ok yarasından daha çok acıtana kadar yavaş yavaş göğsüne yayıldı.

Bu tekrarlanıyor olamazdı. Tarihin tuhaf bir şekilde tekerrür etmesini kabul edemezdi.

Duncan Cameron, Rionna'nın arkasında durdu ve elini

omzuna koydu. "Karın seni görmek için burada, Caelen. Ne kadar düşünceli değil mi? Senin celladın olmak istediğini söylüyor. Ne diyorsun buna?"

Caelen bir cevap veremeden önce – ne diyebilirdi ki? – Cameron Rionna'ya döndü, onu kollarına alarak vahşice öptü.

Caelen'in bedenini soğuk bir öfke sardı. Artık yarasının acısını hissedemiyordu. Tek hissettiği kahreden bir öfkeydi. Zihni o kadar karışıktı, ne olduğunu hâlâ tam olarak kavrayabilmiş değildi ama karşısında duran şey ihanetti.

Yine.

Rionna Cameron'dan kurtuldu, Caelen'e yaptığı gibi sertçe onun da yüzüne bir tokat attı. Cameron kolunu yakaladı ve kendine çekti.

"Bir adam tarafından tecavüze uğradım. Başka birinin elinde aynı acıyı çekmeyeceğim," dedi Rionna.

Caelen'in kaşları kalktı. "Tecavüz. Sen ona böyle mi diyorsun?"

Rionna Caelen'e baktı, güzel hilekar gözleri küçümseyerek bakıyordu. Tekrar Cameron'a döndü ve dikkatle Cameron'ın gözlerine baktı. "Benden şüpheleniyorsun. Bu bir testti. McCabe savaşçısının ölümü için burada olup olmadığımdan şüphe ediyordun."

Kolunu Cameron'dan kurtardı ve elini bir tomar kağıt çıkarmak için pelerininin içine soktu. Caelen oturduğu yerden bile iki mühür görebiliyordu. Biri erkek kardeşinindi. Diğeri krala aitti.

"Bunu getirdim. Bunun ne olduğunu biliyor musun, Lord Cameron? Bu Ewan McCabe'den ordulara bir çağrı. İçinde muhtemelen detaylı savaş planları var. Tek bilmen gereken

şey yaklaşan savaş. Eğer bunların hepsi bir hile olsa, sana bunları verir miydim?"

"Hayır!" diye bağırdı Caelen.

Öne doğru atıldı ama her iki tarafından da Cameron'ın birer adamı vardı. Kıvrıldı ve güçlerine karşı savaştı ama elleri bağlı hiçbir şey yapamadı.

Cameron kağıt tomarını elinden aldı ve mühürleri inceledi. Tek kelime etmeden mührü kırdı ve parşömenleri açtı. İçeriğini okuması birkaç dakikasını aldı ve bitirdiğinde dikkatlice tekrar katladı, Caelen'e baktı.

"Öyle görünüyor ki karın ve klanın artık seni istemiyor, McCabe."

Caelen'in burun delikleri genişledi ve önünde duran kadına buz gibi gözlerle bakarken, hırsla dudaklarını bastırdı. "McCabeler'i koruyacak bir klanım ya da karım yok."

"Ona daha fazla bakmayı istemiyorum. Hangi delikten aldıysanız oraya geri götürün," dedi Rionna eşit derecede soğuk bir sesle.

"Konuşmamız gereken mesele ölümü," dedi Cameron ağır ağır. Eğer Ewan'ın krala gönderdiği mesaj doğruysa, savaş çok yakın. Planlarının daha orijinal olmasını umardım ama öyle görünüyor ki sıradan metotları daha çok seviyorlar. Sana bir gün veriyorum, leydim. Sabaha kadar ölmüş olmalı ve böylelikle ben de Ewan McCabe'inkini göz önünde bulundurarak kendi planlarımı yapmalıyım."

Rionna kılıcını çekti ve Caelen'e doğru yavaşça yürüdü. Caleen onun gözlerine bakmayı, onu tanımayı reddetti. Kafası öfke ve endişenin birleşimiyle o kadar karışmıştı ki, önünde neler döndüğünü anlayamıyordu.

Rionna ona yakınlaşınca, kılıcının ucunu boynuna dayadı, boynunu kaldırmasını ve ona bakmasını istedi.

"Seni şu an öldürebilirim," dedi duygusuz bir sesle. İfadesizdi, ne düşündüğüne dair hiçbir belirti yoktu. Hava gibi çok olağan bir şeyi düşünüyor olabilirdi. Bu, karısının hiç görmediği bir yüzüydü ve tavırlarından dolayı Caelen iliklerine kadar buz kesmişti. "Ama bu çok çabuk olur."

"Neden?" diye sordu Caelen boğuk bir sesle. "Sadece bana değil arkadaşım dediklerine de ihanet ediyorsun. Sana karşı her zaman kibar olmuş Mairin'e, onun masum çocuğuna. Sana sadık herkesi ölüme gönderiyorsun ve ne için? Onursuz bir adam, bir zamanlar onun olan klanını geri alsın diye mi?"

Kılıcı kasıklarına indirdi. "Sessiz ol yoksa hayalarını kesip tazılara yem olarak veririm."

Sanki ona daha fazla bakmaya tahammülü yokmuş gibi arkasını döndü. Sonsuz bir utançla, ona arkasından seslenmek istedi. Gözlerini kapadı çünkü bazı şeyler hiç ders olmuyordu.

"Onu sabahın ilk ışıklarında kazıkta yakın," dedi sakince Rionna. "Onun gibi biri için çok uygun bir son olur."

Cameron bile acımasızlığından dolayı şaşırmış görünüyordu ama gözlerinde duyduğu hayranlığın ışıltısı vardı. Tabii ki adam kendi sahip olduğu aynı onursuz özellikleri takdir edecekti.

"Çok iyi, leydim. Cezası sabah verilecek."

Adamlarına Caelen'i götürmelerini işaret etti ve Rionna'ya döndü. "Dinlenmek ister misin? Çok uzun bir yol kat ettin ve çok yorgun olmalısın."

Caelen salondan çıkarılırken, karısının hayatta en nefret ettiği adama tebessüm edişini izledi.

Rionna son anda ona baktı ve göz göze geldiler. Gözlerinden bir gölge geçti ve kafasını hemen başka bir yöne çevirdi.

Rionna, odasının penceresinin önünde, dışarıya karla kaplı alana bakıyordu. Çok yorgundu ama bu gece uyuyamazdı. Caelen'i zindanda, dayanılmayacak koşullarda düşünürken asla.

Gözlerini kapadı ve Caelen'in yüzündeki bakışı, sinirli sözlerini ve sonunda ona ihanet ettiğini kabul edişini düşündü. Planında başarısız olmamaya hiç olmadığı kadar kararlıydı çünkü kocasının ona ihanet ettiğini düşünerek ölmesine izin veremezdi.

Ellerini karnının üstüne koydu ve hafif bir kıpırdanma hissedince karnını okşadı. Bebeği hareket etmek için bu anı seçince Rionna'nın gözlerine yaşlar doldu. Sanki annesinin, ne pahasına olursa olsun babasını kurtaracağına dair ettiği yemini onaylıyordu.

"Sen benim geleceğimsin, Caelen McCabe. Klanımın geleceği. Oğlumuzun ya da kızımızın geleceği," diye fısıldadı kızgın bir şekilde. "Hayvan muamelesi gördüğün karanlık bir delikte ölmene izin vermeyeceğim."

Yatağına gitti ve kenarına oturdu. Cameron ona iyi şartlar sağlamıştı. Bir adamına şöminede ateş bile yaktırmıştı. Rionna yalnız kalır kalmaz, kapıyı kapadı ve pencerenin yanından sürüklediği ağır sandalyeyi kapıya dayadı.

İşini şansa bırakamazdı. Cameron kendini beğenmiş bir pisliğin tekiydi. Gördüğü her şeyin, onun olduğuna inanıyordu. Güzelliğine kapıldığını düşünmek bile istemiyordu.

Bir delikanlıya benzemek için özellikle hatlarını ve bedenini kapatmıştı ama Cameron'ın gözlerindeki merakı ve arzuyu görmüştü.

Yatağa kıyafetleriyle uzandı ve kısa bir süre dinlenebilmek için gözlerini kapadı. Saatlerin geçmesini ve buna bir an önce sonsuza dek son vermeyi diledi.

Şu anda bile adamları duvar boyunca pozisyon alıyordu. Birliklere çağrısını bekliyorlardı.

Sabah kapısı çalana kadar, bir oraya bir buraya yürüyerek, odasındaki çeşitli eşyaların üstünde dinlenerek zamanını geçirdi. Biraz zaman kazanarak bir dakika diye bağırdı, kendisine ve kıyafetlerine uyumuş süsü vermek istiyordu.

Örtüleri açtı, sağa sola saçtı ve kapıyı açmaya giderken saçlarını omzundan öne doğru attı ve örerek kapıya yöneldi.

Sandalyeyi kenara çekerek kapıyı açınca, koridorda babasını ayakta beklerken buldu. Sessizce ona bakarken ellerini saçlarından çekti.

"Lord avluya gelmeni emretti."

Rionna başıyla onayladı ve onu koridordan avluya doğru yönlendirsin diye bekledi ama babası tereddüt etti ve onu bakışlarıyla durdurdu. "McCabe seni gerçekten kızdıracak ne yaptı? Onu destekleyerek bana sırt çevirdin, beni lider olarak reddettin ve şimdi beni çok hoş karşılıyorsun."

Birden düşüncelerini değiştirdiğine inanmayacağını bilerek, gerçeği söyledi.

"Seni de lord olarak istemiyorum. İki kötüden iyi olanı seçmek zorundaydım, hepsi bu."

Gregor McDonald'ın gözleri kısıldı ve kızına dik dik baktı. "Hâlâ dilini kontrol etmeyi ve kibar bir şekilde hitap etmeyi öğrenememişsin."

"Daha iyi bir şekilde hitap edemem ve son konuşmamızda yaptığın gibi bana vurmayı düşünüyorsan seni öldürürüm ve McDonaldlar bugünden itibaren yeni bir lord arayışına girer."

"Seninle zamanı gelince ilgileneceğim," diyerek onu uyardı Gregor.

Tehditlerini önemsemiyormuş gibi omuz silkti.

Avluya çıktıklarında, soğuktan korunmak için pelerinine daha sıkı sarıldı. Caelen'i çoktan kazığa bağlanmış görünce, kalbi duracak gibi oldu. Etrafı tahtalarla çevrilmişti.

Bir gece öncekinden daha çok dövülmüştü. Bu, yüzündeki yeni morluklardan belliydi ve yan tarafından taze kan akıyordu.

Rionna'nın dişlerini sıkmaktan çenesi yoruldu ve öfkenin gözyaşlarını akıtmamak için gözlerini kırptı. Babasından ve Duncan Cameron'dan nefret ettiği kadar kimseden nefret etmemişti. Şu anda kılıcını çekip babasının sefil hayatına son vermek çok kolay olurdu ama sabırlı olmalıydı çünkü daha babası düşmeden Caelen öldürülürdü.

Cameron, etrafında ellerinde meşaleleriyle adamlarıyla, Caelen'in birkaç adım ötesinde duruyordu. Rionna Cameron'a yaklaştığında, Cameron bir meşaleyi aldı ve ona uzattı.

"Bu şeref sana ait," dedi. "Çabuk ol. Yanan etin kokusunu hiç sevmem ve yapacak başka işlerim var."

Meşaleyi alırken elleri titriyordu, yüzünü kocasına dön-

dü. Olacak olanlara zihinsel olarak kendini hazırlarken, derin derin nefes alarak öne doğru bir adım attı.

Bakışları buluştu. Yeşil gözleri acıyla dolu, bakışları donuktu. Etrafında olanların tam anlamıyla farkındaymış gibi görünmüyordu. Rionna sessizce lanet okudu çünkü bugün kocasının gücüne ihtiyacı vardı.

www.webcanavari.net / Orppersephone

32

www.webcanavari.net / Orppersephone

Caelen, Rionna'nın Cameron'dan meşaleyi alışını izledi. Kırbaçların acısı tüm bedenini sarmıştı. Soğuktan titriyordu ve ateşten yanıyordu. Ama karısı ona bakarken o da gözlerini karısından ayırmadı.

Zindanın soğuk ıslak zemininde uyanık yatarken, bir şey onu tüm gece rahatsız etti. Geçen akşam sürüklenerek götürülürken, Rionna'nın gözlerinden geçen gölgeyi gördüğünden beri rahatsızdı.

Ve şu anda kalbi hiçbir şeyin göründüğü gibi olmadığını haykırıyordu. Kendisiyle savaştı çünkü gözünün önünde olan şeylerden şüphe etmeyeceğine dair yemin etmişti.

Ama... ama, ama, ama Rionna'nın ona soğukkanlılıkla ihanet ettiğini kabul edemezdi. Her şey çok taze ve sıcakken, onu orada görmenin ve olanların şoku, düşünmesini engellemişti.

Fakat şimdi geçen son birkaç ayı düşününce, Rionna'nın ona sırtını dönmesi mümkün değildi. Hiç anlamlı gelmiyordu. Babasından nefret ediyordu. Babası onu korkutuyordu. Neden şimdi onun klana dönüşünü desteklemişti?

Akrabalarına karşı, onun yanında yer aldı. Kendi insanlarını kaybetme riskini göze alarak onu destekledi. Bunlar, her şey hakkında yalan söyleyen bir kadının yapabileceği hareketler değildi.

Hayır, mümkün değildi. Bir zamanlar aklı yerine kalbine güvenmek onu aptal durumuna düşürse bile... Bu sefer... bu sefer kalbi yanılmıyordu. Hayatı üstüne bahse girerdi.

Bu da karısının tehlikede olduğu anlamına geliyordu ve Caelen onu koruyamayacak kadar çaresizdi.

Amacı neydi? Yaptığı bu numaralar neye hizmet edecekti?

Rionna meşaleyi tuttu ve sonra Caelen, Rionna'nın elini pelerininin içine kaydırdığını gördü. Ve orada, gözlerinde, bir yalvarış. Anlaşılmak için bir yalvarma. Caelen göz açıp kapayıncaya kadar kaybolmuştu ama yanılmış olamazdı. Ya da sadece görmek istediğini görmüştü. Nabzı hızlandı ve beklentiyle gerildi.

Ona, kendini ve bebeğini korumak için çekil diye bağırmak istedi. Ne planladıysa, hayatını tehlikeye atmasına değmeyeceğini söylemek istedi. Onun için bile!

Ama bağırmasının onun ölümüne sebep olacağını bilerek sessiz kaldı.

Sonra Rionna harekete geçti. Aniden döndü ve meşaleyi Cameron'm yüzüne attı. Cameron acıyla feryat etti. Tam o bağırdığında Rionna da, Caelen'in şu ana kadar duydıklarıyla rekabet edebilecek bir savaş çığlığı attı.

Rionna kılıcını çekti, pelerinini yırtarak çıkardı ve kızağa gitti. Caelen, duvarlardan kılıçlarıyla inen McDonald askerlerine şaşkın gözlerle bakıyordu.

Onun olmadığını söylediği karısı ve klanı onu kurtarmaya gelmişti.

"Dövüşecek gücün var mı?" diye bağırdı Rionna, onu kızaktan kurtarmak için ipleri keserken.

"Evet, dövüşebilirim." Daha ölmemişti ve eğer karısı bir hiç için her şeyi riske atarsa kahrolurdu.

Caelen tam olarak kendini iplerden kurtarmadan önce Rionna kayboldu. Biraz ileride savaşa karışmış olduğunu gördü ama ona yardım etmeyi düşünemeden, kafasını son anda kurtararak bir kılıç darbesinden yuvarlanarak kaçtı.

İlk işi bir kılıç bulmaktı. Cameron'ın adamlarından biri kılıcı yüzüne birkaç santim kala sallayınca, Caelen yine yana kaçarak kurtuldu. Aşağı eğilerek, savaşçının bacaklarını tuttu ve ikisi birden yere düştü.

Kılıç karın içinde kayarak gitti ve Caelen kan gelene kadar adamın yüzünü yumrukladı. Yuvarlandı ve kılıca uzandı. Kabzasını tuttu ve tam başka bir adam tepesinde belirip, kılıcını başına geçirmeye çalıştığında, Caelen tuttuğu kılıcı kendine çekti.

Caelen kılıcını sallayarak yuvarlandı. Kılıç savaşçının bacağını kesti. Caelen ayağa kalktı, acısını ve ateşini unutmuştu. Düşünebildiği tek şey, karısını bulmak ve Duncan Cameron'ı yakalamaktı.

Dövüşürken, gözleriyle etrafını tarayarak duvara doğru ilerledi. Avluya göz gezdirdiğinde gördükleri kalbini kararttı.

McDonald askerleri hiç görmediği kadar cesurca ve

ateşli savaşıyordu ama sayıca azlardı ve çabuk yoruluyorlardı.

Sonunda Rionna'yı tekrar gördü. Bir Cameron askerini duvara yaslamıştı. Hızlıca kılıcını ona saplayarak öldürdü ve onun yerini dolduracak başka bir asker bulmak için döndü.

Sorun buydu. Düşen her Cameron askerinin yerine başkası geliyordu.

Onu rahatlatan çok tanıdık bir savaş çığlığı duyduğunda, Caelen, Rionna'nın güvenliğini sağlamaya kararlı, karısına doğru ilerliyordu.

Gücünü topladı, başını geriye attı ve karşılık olarak güçlü bir çığlık attı. Sonra McDonald askerlerine bağırdı: "Takviye kuvvetleri burada. Dayanın."

Caelen tam kardeşleri kapıdan girerken döndü ve onları gördü. Yüzlerce McCabe askeri her yönden geliyordu. Gördüğü en harika manzaraydı. Yüz yaşına kadar bile yaşasa, bu görüntüyü asla unutmayacaktı.

Rüzgar birdenbire McDonaldlar'ın lehine döndü. Daha önce bitkin ve güçleri tükenmek üzereyken sanki Tanrı onların gücünü yenilemiş gibi savaşmaya başladılar.

Kapılardan girişe liderlik yapan Ewan, Caelen'in birkaç adım ötesinde, elinde kılıcıyla atından indi. Bir dakika sonra Alaric geldi ve artık Caelen kardeşleri tarafından korunmaya alınmıştı.

"Yara ne kadar kötü?" dedi Ewan kardeşinden akan kana bakarak.

"Yaşayacağım."

Kardeşler merhametsizce dövüşerek Cameron'ın askerlerinin arasından yol açtılar. Kararlılıkla dövüştüler, saldırıları öfkeden ve intikam arzusundan güç aldı.

"Rionna nerede?" diye bağırdı Alaric, avlunun ortasına geldiklerinde.

Önündeki savaşçının saldırısını savmadan önce Caelen etrafına baktı. "Bilmiyorum. Siz kapıdan girdiğinizde onu gözden kaybettim."

"Karın aklını kaçırmış," dedi Ewan başka bir askere kılıcını savururken. "O tanıdığım en deli, en sinir bozucu, en cesur kadın."

"Evet, bütün özellikleriyle onu anlattın," dedi Caelen.

Alaric sırıttı, sonra döndü ve yaptığı bir ölüm vuruşunun ardından, kılıcı kanla parlıyordu. "Sen çok şanslı bir adamsın, Caelen. Belli ki karın senin ölmene izin vermeyecek kadar inatçı."

"Cameron nerede?" diye bağırdı Ewan sabırsızlıkla. "O piçin benden kaçmasına izin vermeyeceğim."

"Rionna yüzüne meşale attı. Beni serbest bıraktığından beri onu görmedim."

Başka saldırılara karşılık verdikleri için sustular. Her yönden geliyorlardı ve Caelen tüm gücüyle acısını unutup, eldeki soruna odaklanmaya çalışıyordu.

Onun endişesi Duncan Cameron değildi. Rionna'yı arıyordu. Hayatında hiçbir şeyden endişelenmediği kadar endişeleniyordu onun için.

"Kaçıyorlar!" diye bağırdı Hugh McDonald. "Kapayın! Kapayın! Kaçmalarına izin vermeyin!"

Avlu ölü bedenlerle doluydu ve bir zamanlar karla kaplı olan yer şimdi kanla kaplıydı. Beyazın üstündeki kan güneşte parlıyordu, keskin bir koku yükseldi ve rüzgarla etrafa yayıldı.

Kalabalık azaldı ve Caelen birkaç adım ötesini ancak görebildi. Çılgınca karısına ait bir işaret aradı. Onu gördüğünde kanı dondu.

Babasıyla savaşıyordu ve adam vahşice dövüşüyordu, tecrübeli bir savaşçının disiplini yoktu. Sanki öleceğini bilen bir adam gibi dövüşüyordu.

Rionna'nın arkası Caelen'e dönüktü ve babasının çılgınca salladığı kılıcı savarak cesurca dövüşüyordu; ama her yapılan saldırıda biraz daha geriye gidiyor ve gücü azalıyordu.

Caelen acısını ve inanılmaz yorgunluğunu önemsemeyerek koştu. Duncan Cameron'ı gördüğünde avluyu yarılamıştı.

Tıpkı bir korkak gibi, adamlarından oluşan duvarın arkasında gizleniyordu. Ama birçoğu yere düştüğü için şu anda saldırıya açıktı.

Yüzünün sol tarafı, Rionna'nın attığı meşale yüzünden kabarmıştı ve kanlıydı. Bir elinde kılıç, bir elinde hançer vardı.

Caelen ne yaptığını fark edemeden, Duncon hedefini belirledi ve hançeri Rionna'ya doğru attı.

"Hayır!" diye kükredi Caelen.

Ama çok geçti. Cameron hedefini vurmuştu ve hançer Rionna'nın sağ omzuna saplandı. Sendeledi, babasının bir darbesinden daha kurtularak, dizinin üstüne düştü.

Gregor öldürücü darbeyi indirmek için kılıcını kaldırdığında göğsüne bir ok saplandı. Caelen oku fırlatanın kim olduğuna dönüp bakmadı. Gözü sadece Rionna'daydı.

Asla hissetmediği bir öfke ona yüz adamın gücünü ver-

mişti. Cameron'ın adını haykırdı ve karısını yaralayan adamın üstüne atladı.

İki adam kılıçlarını çarpıştırdı, çınlayan metal sesi tüm avluda duyuldu. Caelen çıldırmış gibi dövüşüyordu. Cameron'ın kanını hissediyordu. O soysuzun kalbini göğsünden çıkardıktan sonra kanıyla yıkanmak istiyordu.

Ama Cameron da ölümüne yaklaşmış biri gibi dövüşüyordu. Bir pelerin gibi giydiği kibir yok olmuştu. İlk defa ölümlülüğünü ve kurtulmasının mümkün olmadığını hissetmişti.

Ateşten, kan kaybından ve savaşın şu ana kadar olan gaddarlığından yorgun düşmüş olan Caelen, Cameron'ın saldırısının gücünün karşısında sendeledi. Topukları kara gömüldü ve Cameron'ın saldırısına kılıcıyla karşılık verdi, bu hareket omuzlarını sarsan bir darbe olmuştu.

Kılıçların çarpışmasıyla, Caelen, Cameron'ın midesine vurdu ve onu geriye attı. Bu anlık avantajını kullanarak, Cameron'ın geri geri gitmesine sebep olan yumruklar attı.

Metallerin çarpışması kulaklarında çınlıyordu. Etrafındaki ölü kokusu ağır ve tiksindiriciydi. Çığlıklar azalmıştı ve McDonaldlar, onursuz bir adama sadakat yemini eden adamları öldürmeye çalışıyorlardı.

Caelen'in tek düşünebildiği, Rionna'nın yere düşmeden önce dizlerinin üstüne oturmasıydı.

Cameron tüm korkaklığına rağmen yetenekli bir savaşçıydı ve hayatı için savaşıyordu. Caelen'e vurdu ve kılıcını yere düşürdü. Caelen dizlerinin üzerine düştü ve kafasını geriye attı böylece Cameron'ın salladığı kılıç, Caelen'in boğazına sadece bir, iki santim kala havayı kesti.

Terle ve kanla kaplı omzu yanıyordu. Gücü hızla aza-

lıyordu ve bunu hemen bitirmeliydi. Kardeşleri avlunun karşısında kendi savaşlarıyla meşguldü. Caelen'e yardım edecek kimse yoktu. Ve kullanacak rezervi de kalmamıştı.

Caelen sendeledi ama yine de bir atağı geri püskürttü ve düşmanının üzerine atlamak için kendini hazırladı. Cameron kılıcını başının üstüne kaldırdı ve söylenerek Caelen'in saldırısını karşılamak için ona doğru yürümeye başlamıştı ki, bir kılıç Cameron'ın göğsüne saplandı.

Kılıç, artık kıpkırmızı olan göğsünden içeri girmişti. Cameron şaşkınlık içinde aşağı baktı ve ölüm artık içinde olduğu için, gözleri donuklaştı.

Dizleri bükülüp yere düşünce, Rionna göründü. Kılıcının kabzasını iki eliyle tutuyordu yüzü bir ölününki kadar solgundu. Bakışlarını, Cameron'ın cansız bedeninden ayırıp Caelen'e çevirdiğinde, gözleri acıyla gölgelenmişti ve onun gözleri de, Cameron son nefesini verirken olduğu gibi donuktu.

"Onurlu bir şekilde ölmeyi hak etmedi," diye fısıldadı Rionna. "Hayatı boyunca hiç onurlu olmadı."

Öne doğru bir adım attı, gücünü toparladı sonra kendini sabitlemek için öbür ayağını da attı. Sonra sendeledi ve dizlerinin üstünde kara oturdu.

Caelen'in tek gördüğü, Rionna'nın tuniğine yayılmış kandı.

"Rionna!" diye bağırdı.

Kılıcını bıraktı ve koştu, yana doğru düşerken onu yakaladı, göğsüne yaklaştırdı ve hâlâ omzunda saplı olan hançeri dikkate alarak nazikçe yana yatırdı.

"Tanrıya şükür," diye fısıldadı Rionna ona bakarken.

Gözlerindeki hayat enerjisi sönmüştü. Her zaman çok sıcak, canlı altın ve kehribar rengi karışımı olan gözleri şimdi ağaçların kışın olduğu gibi donuk bir kahverengiydi. "Çok endişelendim. Savaş sırasında seni bulamadım. Öldürüldüğünü zannettim."

Yüzünde acı ifadesi belirdi ve yumuşak bir iç çekişle gözlerini kapadı.

Caelen, yanağına, ağzına, gözlerine ve kulaklarına bile dokundu. "Ölme, Rionna. Beni duyuyor musun? Sakın öleyim deme. Yaşayacaksın. Bunu emrediyorum." dedi kesik kesik. "Lütfen ölme. Beni bırakamazsın."

Onu göğsüne bastırdı ve ileri geri sallandı, kalbindeki keder o kadar ağırdı ki, nefes alamıyordu.

"Seni seviyorum," dedi. "Kalbimin bir bölümünü sana kilitlediğim doğru değil. Kalbim tamamen sana ait. Her zaman sana aitti. Ben sana vermedim. Daha en başında sen onu aldın."

Gözlerini açmasını dileyerek, tekrar yanağına dokundu ve sanki içinden geçen bu dileği anlamış gibi Rionna'nın göz kapakları hareket etti ve açıldı ama bunu yapmanın onun için çok zor olduğu belliydi.

Belli belirsiz gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim, lordum, gerçek şu ki senden en çok duymak istediklerimi hiç söylemeyeceksin diye umutsuzluğa düşmüştüm."

"Benimle kal ve hayatımızın geri kalanında her gün benden bu sözleri duy," dedi Caelen keder dolu sert bir tonla. "Ah, ben seni hak edecek ne yaptım? Tanrı biliyor ya yalnızca seni istiyorum ve sensiz bir gün bile yaşamam olanaksız."

"Şu halimize bak," diye fısıldadı Rionna. "Dövülmüş, yaralı ve kanlı. Birimiz diğerimizi ölüm döşeğine götüre-

meyecek kadar güçsüzüz. Burada öleceğiz çünkü seni taşıyacak gücüm yok."

Sesindeki alay Caelen'in yıkımı oldu. Kelimeler boğazında düğümlendi ve görüşü bulanıklaşana kadar dolan yaşlar, gözlerini yaktı.

"Evet, haklısın. Büyük ihtimalle kardeşlerim gelecek ve ikimizi de hasta yatağımıza götürecekler. Ama sen kendi yatağına gideceğini sanıyorsan tamamen yanılıyorsun."

"Hiç bu kadar acıklı bir durum görmemiştim. Sen ne dersin, Alaric?"

Caelen, başlarında duran Alaric ve Ewan'a bakmak için kafasını kaldırdı. Gözlerindeki endişe çok belliydi ama Ewan'ın ses tonu, sanki korkusunu kelimelere yansıtmak istemiyormuş gibi alaycı ve şakacıydı.

"Evliliğin kardeşimi yumuşattığını düşünüyorum," diye cevap verdi Alaric. "Cılız bir kadının seni kurtarmak zorunda kalması utanç verici."

"Buraya gel de sana cılızı göstereyim," diye söylendi Rionna.

Caelen gülsün mü ağlasın mı bilmiyordu; bu yüzden Rionna'yı kollarında sıkıca tutmuş, yüzünü saçlarına gömmüş oturuyordu.

"Nasıl?" diye sordu Gannon koşup yanlarına geldiğinde.

"Gannon," dedi Rionna zayıf bir memnuniyetle. "Yaptığın için minnettarım. Sana minnet borçluyum. Sensiz bunu başaramazdık."

Gannon aynı Caelen'in hissettiği gibi baktı. Şaşırmış ve korkmuş.

"Hayır, leydim. Sizin ve adamlarınızın Duncan Came-

ron'ın bütün adamlarını yenip Caelen'i eve, McDonald kalesine götüreceğinizden hiç şüphem yoktu."

Gannon, Caelen'in yanına çöktü ve elini Rionna'nın alnına koydu. "Tanrı biliyor ya sizin kadar cesur ve azimli birini tanımadım. Size hizmet etmekten onur duyuyorum. Huysuz da olsa lordumuzun hayatını kurtardığınız için asıl ben minnettarım."

Rionna kahkaha attı ve aniden acıyla inledi. "Huysuzdur. Ama ben bunun üzerinde çalışacağım."

Rionna'nın acısı yeniden yüzüne yansıyınca Ewan, Caelen'in omzuna elini koydu. "Bırak gitsin, Caelen. Alaric'in onu kaleye götürmesine izin ver. Savaş bitti. Cameron öldü ve sağ kalan birkaç adam da korktu ve kaçıyor. İkinizin de yaralarını görmeliyiz."

"Caelen?"

Caelen aşağıya baktı ve Rionna'nın gözlerinden saçlarını çekti. "Evet."

Rionna'nın odaklanmakta zorluk çeken gözleri onunkini buldu ve dudaklarını yaladı. "Sırtımda bir hançer var sanırım. Benim için onu çıkarır mısın?"

33

"Eğer yaralarına bakmama izin vermezsen, o zaman Rionna'ya ne faydan olacak?" diye sordu Ewan öfkeyle.

Caelen'in sabrı taşmak üzereydi, erkek kardeşine söylendi. "Sen Rionna'yla olmalısın. Onun bakıma ihtiyacı var. Eğer biz hâlâ burada tartıştığımız için ölürse, Mairin dul kalacak, buna yemin ederim."

Ewan çaresizce nefesini verdi. "Eğer senin üzerine oturup Alaric'e yaranı temizletmem gerekse bile bunu yaparım. Ne kadar çabuk sana bakmama izin verirsen, Rionna da o kadar çabuk ihtiyacı olan bakıma kavuşur."

Caelen küfretti. "Eğer Mairin, Rionna gibi acı çekiyor olsaydı sana bakmama izin verir miydin? Hayır, önce Mairin'e bakılması konusunda ısrarcı olurdun."

"Gannon Rionna'yla birlikte. Eğer bana ihtiyacı olursa çağıracak. Rionna'nın yarası taze. Ama seninki değil ve ilti-

haplanmaya başlamış bile. Lanet olsun Caelen, şuna bir son ver ve Rionna'nın yanında dinlen."

Rionna'yla olabilme ihtimaline vurgu yapması Caelen'i çileden çıkarttı. Onlar orada durmuş tartışırken, Rionna yalnızdı, rahat değildi ve bu Caelen'in içini acıtıyordu. Sert sözlerine, ilk anda kendisine ihanet ettiğine inandığını hâlâ hatırlıyordu. Artık ona hep inanacaktı.

"Ateşten yanıyorsun," dedi Ewan sertçe, Caelen odadaki yataklardan birine yatırılırken. "Sen Rionna için endişeleniyorsun ama senin yaran onunkinden çok daha ciddi."

"Bebeği var," dedi Caelen alçak bir sesle. "Bundan haberin var mı bilmiyorum. Bebek taşırken benim için dövüşüyordu. Hiç durmadan buraya kadar ata bindi. Aman Tanrım Ewan bunu düşündükçe, çocuk gibi ağlamak istiyorum."

"Evet, biliyorum," dedi Ewan. "Ama Rionna güçlü bir kadın. Onun savaşmadan pes edeceğine inanmıyorum. Seni kurtarmak için kendini, kralı, ülkeyi ve onayladığım ne varsa ateşe attı. Gannon Neamh Alainn'e geldi ve aynı bir erkeğinki gibi hükmeden emirlerini iletti."

"Evet, o eşsiz biri," diye mırıldandı Caelen. "Ve ben onun bu özelliğini takdir etmedim. Onu değiştirmek için çok uğraştım, istediğimi zannettiğim şekle sokmaya çalıştım."

Ewan belli belirsiz güldü. "Pes ettiğini hayal bile edemiyorum."

Caelen hüzünle gülümsedi ve sonra Ewan yarasını temizlemeye başlayınca küfretti. "Hayır etmedi. O azimli bir kadın. Ben..." Kelimelerini dile getiremeden sustu. Hayır, onları burada söyleyemezdi. Bunları kardeşinin değil, Rionna'nın duyması gerekiyordu ve ondan başka birine

söylemeyecekti. Rionna onları duymak için savaşmıştı. Ve her birini hak etmişti.

"Bana Neamh Alainn'i anlat," dedi Caelen, sıktığı dişlerinin arasından, acı vücudunu kaplarken.

"Hayatımda gördüğüm en güzel yer," dedi Ewan sessizce. "Kale yüz yıldır ayakta ve sanki dün inşa edilmiş gibi görünüyor. Kral'ın adamları, Alexander öldükten sonra ona iyi bakmış. Mairin'e ve ilk çocuğuna iyi olanaklar sunmuş. Isabel'e kalacak güzel bir miras."

"Adamlar, Mairin'in olduğu gibi Isabel'in de peşinde olacaklar," dedi Caelen sertçe. "İyi bir miras, evet, ama onun için taşıması zor bir yük."

"Mairin'in sahip olamadığı korumaya sahip olacak. Mairin evlenene kadar, korumasız bırakılmıştı. Isabel için böyle olmayacak. Kiminle evleneceğine karar verene kadar ona göz kulak olacağım."

Caelen sesindeki kararlılığa gülümsedi. "Ona seçme şansı vereceksin o zaman."

"Evet. Mairin'in sahip olduğundan daha iyisine sahip olacak. Mairin gibi umutsuz hissetmesine veya köşeye sıkıştığı için iki kötüden iyisini seçmeye zorlanmasına izin vermeyeceğim."

"Bu iyi. McCabe klanına olağanüstü ve farklı kadınlar getirdik. Annelerinin tutkusu ve zekasıyla küçük savaşçılar yetiştireceğiz."

Ewan güldü. "Evet. Öyle olacak."

Ewan yarasma dokununca, Caelen yine irkildi. "Tanrı aşkına Ewan daha bitmedi mi?"

"Dikmem gerekiyor ve sen burada uzanıp bunu yapmama izin vereceksin yoksa ağzını dikeceğim."

"Bitir şu işi. Rionna'ya gitmek istiyorum. Beni göremeyince, en kötüsünü düşünmesini istemiyorum."

"Alaric'i, her zamanki gibi davrandığını ve tehditler yağdırdığını söylemesi için gönderdim. Bunu duyduğunda iyi olduğundan emin olacaktır."

"Eğer bu kadar kötü yaralanmasaydım, bunun için sana vururdum."

Ewan sırıttı. "Deneyebilirsin. Şu an yeni doğmuş bir bebek gibi zayıfsın. Sanırım şu anda Rionna sırtında hançerle seni yenebilir."

Caelen ciddileşti. "Beni büyülüyor Ewan. Yanında nasıl davranmam gerektiğini bile bilmiyorum. Benim için hayatını riske atmasının karşılığını nasıl verebilirim?"

"Sen de onun için aynı şeyi yapardın," dedi Ewan dobra dobra. O da senin savunduğun doğruları savunuyor. O çok farklı biri. Sen kutsanmışsın Caelen. Umarım bunu biliyorsundur."

"Evet, biliyorum," diye mırıldandı Caelen.

"İşte," dedi Ewan geri otururak. "Dikildi ve kanama durdu."

Caelen kalkmaya çalıştı ama yana doğru düştü, hiç gücü kalmamıştı. Pelte gibiydi ve o kadar zayıf düşmüştü ki kolunu bile zor kaldırıyordu.

Küfretti ve yeniden ayağa kalmaya çalıştı. "Bana kalkmam için yardım et, lanet olsun."

"Eğer yatakta kalacağına söz verirsen, Rionna'nın kaldığı odaya gitmene yardım edeceğim."

"Seninle Rionna üzerinden pazarlık yapmayacağım," diye söylendi Caelen. "Onu bir saniye bile yalnız bırakmam."

"Bu ciddi bir yara, Caelen. Ateşin var ve artık gücün kalmadı. Eğer tedavi olmazsan ölebilirsin."

"Kalkmama yardım et," dedi tekrar.

Ewan başını salladı ve Caelen'in oturmasına yardım etti. "Yemin ederim, seni kimin doğurduğu hakkında hiç fikrim yok. Bence sen bebekken kalenin merdivenlerine bırakılmışsın."

Caelen ayağa kalkınca kendine geldi. Cameron'ın babasının hakkında söyledikleri, bulanık hafızasında canlandı. Cameron'm söylediklerinin doğru olup olmadığını asla öğrenemezdi. Ama hikayeyi kardeşlerine aktarmayacaktı. Kafalarında şüphe uyandırmanın bir anlamı yoktu. Cameron yıllarca nefret ve intikam duygularıyla yaşamış ve bu ona hiçbir şey kazandırmamıştı. Sonunda bu, ona ve intikamını aldığını iddia ettiği babasma onursuzluk getirmişti.

"Artık bitti, Ewan," dedi sessizce aksayarak koridorda yürürken. "Sekiz yıl sonra bitti. Cameron öldü ve hiçbirimize bir şey olmadı."

"Evet," diye mırıldandı Ewan. "Artık babamız huzur içinde yatabilir. İntikamı alındı."

"Hayır," dedi Caelen hemen. "Bu öç almakla ilgili değil. Bu sadece onurlu olmakla ilgili. Cameron onursuz davrandı. Onursuz öldü. Hepsi bu."

Ewan kardeşine yan yan bakarken kaşlarını çattı. "Karına hiç ödeyemeyeceğim bir borcum var. Sadece senin hayatını kurtarmadı, karıma ve kızıma çok fazla keder veren bir adamı öldürdü."

"Öyle görünüyor ki karıma borçlu olan çok kişi var."

Ewan odanın kapısını çaldı ve Caelen içeriden ses gelmesini beklemeden sabırsızca kapıyı itti. Rionna'yı yüz

üstü yatmış, gözleri kapalı gördüğünde neredeyse kalbi duracaktı.

Gannon hemen elini kaldırdı. "Bir süre önce bayıldı ama hâlâ nefes alıyor. Acı ona ağır geldi."

"Ona ilaç veremez miyiz? Bu klanda şifacı yok mu?" diye sordu Caelen. "Ona gereksiz yere acı çektirmeyeceğim."

"Sakin ol," dedi Alaric. "Eğer uyanırsa, Rionna'yı korkutmak istemezsin değil mi? Bunun önemsiz bir yara olduğuna ve endişelenmesi gereken bir şey olmadığına inandırdık."

"Kendisi için korktuğundan daha çok senin için korkuyor ve böyle olması iyi. Bu ona savaşması için bir sebep verecektir."

Caelen, acıyla ve ateşin verdiği hararetle savaşarak Rionna'nın yanma gitti. Başı dönüyordu ve kendini sanki bataklığın içinde yürüyormuş gibi hissetti ama Rionna'nın yanında olmaya kararlıydı.

"Hançer derine saplanmış," dedi Ewan.

"Evet. Hançer çıktığında daha çok kanayacak. Kanı durdurmak ve dikmek için çok hızlı hareket etmem gerekecek."

"O bir savaşçı," dedi Gannon. "Bu onun için hiçbir şey."

Caelen daha önce komutanını hiç böyle solgun görmemişti. Ne yapacağını bilmediği için, yumruklarını sıkarak Rionna'nın başında durdu.

"Başka bir kanama oldu mu?" diye korkuyla sordu Caelen. "Bir bebek taşıyor."

Alaric kafasını salladı. "Görebildiğim kadarıyla hiç. Karnında olan herhangi bir ağrıdan bahsetmedi. Sadece sırtında."

"Düşmeden önce, yatağa yanına gir," dedi Ewan kıza-

rak. "Bir köşeye geç de, sonunda bayıldığında ayak altında olma."

Kapı vuruldu, Gannon ve Alaric kılıçlarını çekti. Gannon aceleyle, kapıyı aralayarak cevap verdi. Sonra Methuselah* kadar yaşlı görünen gri saçlı bir kadının içeri girmesini onaylayarak kapıyı biraz daha açtı.

Çok tedirgin görünüyordu ve ellerini önde ovuşturuyordu.

"Affınıza sığınarak, Lord McCabe, bir şifacıya ihtiyacınız olduğunu duydum."

Ewan yaşlı kadına keskin gözlerle baktı. "Bunu yapabilir misiniz?"

Kadın dikleşti ve parlayan gözlerle Ewan'a baktı. "Ben sen doğmadan çok önce iyileştirme sanatının ustasıydım, delikanlı."

"Ağrıyı dindirmek için bir ilaca ve diktikten sonra yaranın üzerine koymak için bir yara lapasına ihtiyacım var."

Kadın başıyla onayladı. "Evet, bunların hepsi bende var. Dikiş için sağlam bir ele ihtiyacınız olacak mı? Yaşlıyım, evet, ama altmış yıldır ellerim hiç titremedi."

"Hayır," diyerek itiraz etti Caelen. Ewan'a döndü. "Sen yap. Ben sana güveniyorum.

Ewan başıyla onayladı ve kadına işaret etti. "İstediğim malzemeleri getir."

Başını salladı ve geri adımlarla odadan çıktı.

"Sırtından hançeri çıkarırken yardıma ihtiyacım ola-

* Methuselah: Rivayete göre Seth kavmine gönderilmiş bir peygamberdir. 969 yıl yaşayarak dünyanın gelmiş geçmiş en fazla ömür süren insanı olmuştur. İncil'de de adı geçen bu kişi aynı zamanda Hz.Nuh'un dedesidir. Dünyadaki en yaşlı ağaç cinsi olan bir ağaç türüne de aynı isim verilmiştir. (Çev. N.)

cak," dedi Ewan yüzünü ekşiterek. "Bunun çok hızlı yapılması gerekiyor ve sonra da kanı durdurmalıyız. Caelen, uzan. Eğer uyanırsa, seni yanında görmek onu sakinleştirecektir."

Caelen yatakta emekledi ve artık hiç gücü kalmadığı için yanına yıkıldı. Uçları kan olmuş saçlarını okşayarak elini kafasına koydu.

"Bu bittiğinde, senin beni yıkadığın gibi ben de seni yıkayacağım," diye mırıldandı kulağına. "Ateşin yanına oturacağız ve ben senin saçlarını tarayacağım ve seni ellerimle besleyeceğim. Seni gördüğüm ilk günden itibaren yazdığım tüm düşüncelerimi sana okuyacağım. Gerçek şu ki seni o günden beri istiyorum. Kardeşime aitken bile istedim."

Yüzüne biraz renk vermek için yanağına dokundu. Solgun ve soğuktu.

"Ateşi yak," dedi Gannon'a. 'Üşümesini istemiyorum. Olabildiği kadar rahat ettirelim."

"Ellerini hançerin diğer tarafına koy," diye emretti Ewan, Alaric'e. "Ben çekerken sen de iteceksin. Hançer çıkar çıkmaz, ellerinle sıkıca yaraya bastır."

Alaric başıyla onayladı ve Caelen, dudakları Rionna'nın alnına değecek kadar yakına geldi.

"Cesur ol, genç kadın," diye fısıldadı. "Yaşadığın her şeyde olduğu gibi cesur ol. Ben buradayım. Seni bırakmayacağım."

Ewan Alaric'e işaret verdi, hançeri tuttu ve çekti. Rionna sarsıldı; gözleri, panikle fal taşı gibi açıldı. Çığlık attı ve mücadele etmeye başladı.

Bıçak kana bulanmış bir şekilde çıktı ve Alaric, Rionna altında kıvranırken ellerini yaranın üstüne bastırdı.

"Şşşt Rionna, benim Caelen. Sakin ol. Sana yardım ediyoruz. Sırtından hançeri çıkaran kardeşim Ewan."

Ewan, Rionna'nın sırtı çıplak kalana kadar, tuniğini yırttı. Kan Alaric'in avuçlarının altından akarken Caelen gözlerini kapadı.

Alaric bastırdıkça, Rionna inliyordu. Caelen elini tutmak için uzandı.

Rionna, tırnaklarını Caelen'in avucuna geçirdi. Acısını hiç umursamadı Caelen, eğer kendi acısına katlanmasına yardım ediyorsa, her şeyi yapardı.

"Bu ateş mi yoksa?" dedi Rionna zor nefes alarak. "Tanrım, yanıyor."

"Biliyorum. Az sonra bitecek. Yemin ederim. Benim için nefes al. Bana bak. Sadece bana bak ve kötü şeyler düşünmemeye çalış."

Rionna'nın gözleri Caelen'inkini buldu, gözlerinde panik vardı.

"Yarayı dikecek," dedi Caelen sakince. "Bana odaklanmanı istiyorum. Acıyı aklından çıkar ve bebeğimizi bu şekilde koruduğunu hayal et."

Gözlerindeki dehşet biraz azaldı ve acının yerini az da olsa tatlı bir sevinç aldı.

Sonraki bir saat Caelen'in dayanıklılığı için bir testti. Kendi yaralarından ve ateşten dolayı zayıf düşmüş bir halde, büyük acılar içindeyken, Ewan'ın attığı her dikişte Rionna'ya dil dökmüştü. Rionna'nın yüzü kararınca, onu öptü, çocuklarından bahsetti. Bayılmak üzereyken, yanağını okşadı ve onu sevdiğini söyledi.

Ewan son dikişi attığında, Caelen artık bilincini kaybetmişti.

Ewan yataktan kalktı ve kolunun arkasıyla alnını sildi. "Bitti, Caelen. Tek yapmamız gereken, dua etmek."

"Caelen?"

Ewan eğilip kardeşine baktığında, Caelen'in sonunda yenik düştüğünü gördü. Alaric ve Gannon'a baktı.

"İkisi için de endişeliyim. İkisinin de yarası ağır ve çok kan kaybettiler. Ama Caelen daha uzun süre yaralı kaldı ve yarası iltihaplanmaya başlamıştı bile."

"Ne yapıyoruz?" diye sordu Gannon hemen.

"Onları eve götüreceğiz ve Tanrı'dan merhamet dileyeceğiz."

www.webcanavari.net / Orppersephone

34

Rionna acı içinde uyandı. Tüm bedeni gerilmiş, dudakları kurumuştu ve bir damla su için her şeyini verebilirdi.

"Ah işte buradasın," dedi tatlı yumuşak bir ses.

"Ah Tanrım, öldüm, değil mi?" dedi Rionna umutsuzca.

Hafif bir kıkırdama duyuldu. "Neden böyle düşündün şimdi?"

"Çünkü sesin bir meleğinkine benziyor."

Rionna gözünü açmaya çalıştı, bu kadar sıradan bir şeyi yapmanın böylesine acı vereceğini hiç düşünmemişti.

"Keeley," diyerek nefes aldı. "Buradasın." Sonra kaşlarını çattı çünkü nerede olduğundan emin değildi. Etrafına baktı ve McDonald kalesindeki odasında olduğunu gördü.

"Evet, buradayım. Sevdiklerimin benim yeteneklerime ihtiyacı varken başka nerede olabilirdim?"

Keeley, elinde bir bardak suyla, yatağa Rionna'nın yanına oturdu. "İçecek bir şey ister misin?"

"Nefes almaktan daha çok."

Keeley kahkaha attı. "Ah, zavallım."

Rionna, hareket etmesinin sebep olduğu acıyı önemsemeyerek kana kana su içti. Bitince, başını tekrar yastığa koydu ve onu ele geçiren rahatsızlıktan kurtulmak için gözlerini kapadı.

"Neden buradayım?" diye sordu. Neden Caelen'le aynı odada kalamadığını açık açık sormak istemedi – orası Caelen onu bu odadan alıp götürdüğünden beri paylaştıkları odaydı.

Keeley soğuk elini Rionna'nın alnına koydu ve yavaşça okşadı.

"Senin penceresiz bir odada kalmanı istedim. Günlerce yüksek ateşle yandın. Pencereden içeri giren hava çok soğuktu ve seni çok ısıtacak bir ateş de istemedim."

"Bu bana anlamlı gelmedi," dedi Rionna bitkin bir halde. "Caelen nerede?" dedi, uyandığından beri beynini kemiren soruyu dile getirerek.

"Henüz uyanmadı."

Rionna kalkmaya çalıştı, arkasına saplanan korkunç acıdan neredeyse bayılacak gibi oldu. "Ne kadar zamandır burada yatıyorum?" diye sordu boğuk bir sesle. Keeley'nin onu tekrar yatırma çabalarına aldırmadı.

"Buraya dönmeniz iki gün sürdü ve son yedi gündür ateşler içinde baygın yatıyorsun."

Rionna paniğe kapıldı. Tüm gücüyle Keeley'i kenara itti ve yataktan kalkmak için kendini zorladı.

"Nerede?" diye sordu aynı anda kapıya doğru giderken.

"Kim nerede? Rionna dur. Çok güçsüzsün ve ateşin var."

Kapıyı açtı. "Caelen," diye cevap verdi. "O nerede?"

"Odasında tabii ki. Şimdi dön buraya. Tanrı aşkına, üstünde sadece geceliğin var."

Rionna Keeley'nin elinden kurtuldu ve koridorda yürümeye başladı. Gannon, Caelen'in odasının önünde duruyordu ve Rionna'yı gördüğüne pek de sevinmiş gibi değildi.

Gannon, Rionna'nın dizleri boşalmadan, onu tuttu.

Keeley, Rionna Gannon'ın ellerinden kurtulmaya çalışırken ona yetişti.

"Yolumdan çekil," dedi dişlerinin arasından. "Kocamı kendi gözlerimle göreceğim."

Gannon'ın gözleri yumuşadı ve belinin etrafındaki sıkı kolları gevşedi. "Eğer sizi içeri alırsam, tekrar yatağınıza döneceğinize söz verin. Ölü gibi görünüyorsunuz, leydim."

"Teşekkürler," diye söylendi Rionna. "İltifat ediyorsun."

Keeley gülümsemesini gizlemek için dudaklarını içe doğru kıvırdı. "Seni burada bekleyeceğim, Rionna. Ama bir dakika sonra seni almaya geleceğim. Gelmeyeceğimi sanma."

"İnatçı kocamı ölmeyeceğine inandırmak bir dakikadan fazla sürecektir," dedi Rionna kapıdan içeri girerken.

Gannon ve Keeley şaşkın şaşkın birbirlerine bakarken Rionna içeri girmişti.

Rionna, her an yıkılacak kadar güçsüzdü ve Caelen'in yatağına kadar zor yürümüştü. Yatağın kenarına oturdu ve yüzüne baktı. Huzurlu görünüyordu. Alnında hiçbir çizgi yoktu. O kadar hareketsiz yatıyordu ki bu, Rionna'yı korkutmuştu.

Duyduğu öfke onu tüketti ve ona daha yakın olabilmek ve kesinlikle duymasını sağlamak için yüzüne yaklaştı. Onu duyacağını hissediyordu.

"Beni iyi dinle," dedi bağırarak. "Beni bırakıp ölmeyeceksin. Zavallı hayatını kurtarmak için yaptığım onca şeyden sonra değil. Minnettarlığını böyle mi gösteriyorsun? Beni bırakıp, ölerek mi? Bu affedemeyeceğim bir şey, evet tam olarak öyle.

Yüzünü ellerinin arasına aldı ve biraz daha eğildi.

"Savaşacaksın, lanet olası. Bu kadar kolay pes etmeyeceksin. Tanrı henüz seni yanına almayacak çünkü seninle işim bitmedi. Uyanacaksın ve uzun zamandır beklediğim sözleri söyleyeceksin. Savaş meydanında ikimizde yerde ölümle burun burunayken söylediklerin sayılmaz. Bana söyleyeceksin ve içten söyleyeceksin yoksa seni asla huzur bulamayacağın kutsanmamış toprağa gömeceğim ve sonsuza dek benimle bu kalede yaşamak zorunda kalacaksın.

Büyük bir sürprizle Caelen gözlerini açtı ve hafifçe tebessüm etti. Rionna o güzel yeşil gözlerde sevgi pırıltıları gördü.

"Seni seviyorum."

Rionna'nın gözleri Caelen'in yüzünü göremeyecek hale gelene kadar yaşlarla doldu. Duyduğu rahatlama o kadar tatlıydı ki, kendini dik tutamadı. Caelen onu kollarından tuttu, göğsüne yatırdı ve Rionna bitkin bir halde oraya uzandı.

"Beni bunun için mi uyandırdın, leydim? Bu sözleri benden duymak için mi? Son birkaç gündür bilincin kapalı bir

şekilde yatağında yatıyor olmasaydın ve ben de beni duyamayan bir kadına bunları söylemekten yorulmasaydım memnuniyetle bunları sana söylerdim."

Rionna göğsünden kalktı ve ona baktı. "Ne? Ama ben senin uyanmadığını sanıyordum. Durumunun ölümcül olduğunu düşünüyordum. Keeley senin henüz kendine gelmediğini söylemişti."

"Evet, kendime gelmemiştim," dedi alaycı bir tonda. "Yatağıma döndüğümde çok geçti ve geldim çünkü Gannon eğer senin yanından kalkmazsam uyumam için kafama vuracağını söyledi."

Rionna'nın yanaklarından gözyaşları aktı. Göğsünde hissettiği rahatlama yüzünden zor nefes alıyordu. "İyi olacaksın. Ölmeyeceksin."

"Seni asla bırakmak gibi bir niyetim yok, leydim."

Sonra sertçe kaşlarını çattı.

"Ama sen sağlıklı görünmüyorsun. Yataktan çıkmamalıydın. Gerçek şu ki ölmek üzere gibi görünüyorsun."

Konuşurken bile, titreyen ellerini Rionna'nın kollarında ve yüzünde gezdiriyordu.

"Benim ölmeyeyim diye, neredeyse ölmek üzereyken bile yataktan kalkmana hiç şaşırmadım," diye mırıldadı. "Beni endişelendiriyorsun. Son günler hayatımın en uzun günleri oldu."

"O odaya dönmeyeceğim," dedi inatla Rionna. "Kalktığımda, bana hâlâ kızgın olduğunu ve odamızdan atıldığımı düşündüm. Bu bir daha tecrübe etmek istediğim bir duygu değil."

Caelen'in gözleri yumuşadı ve nazikçe onu yanına ya-

tırdı. Onun rahat, acı çekmeden uzanması için örtüleri düzeltti. Öldüğünü sandığı kocası yanında ona aşkla bakarken acıyı nasıl düşünebilirdi?

"Eğer benim yolumdan gidersek, bir daha hiç ayrılmayacağız," dedi Caelen. "Tanrı aşkına Rionna, ömrümden on yıl aldın. Hem senin hem de bebeğimiz için çok endişelendim."

Rionna yüzüne de yansıyan panikle elini karnına götürdü.

Caelen elini elinin üstüne koydu ve onu sakinleştirdi. "Evet, bebeğimiz hâlâ orada, annesinin rahmine tutunmuş. Annesi gibi ateşli bir savaşçı olacağına hiç şüphem yok."

"Ne olduğunu anlat bana," dedi Rionna, Caelen ona doğru dönünce. "Her şey çok bulanık. Savaşta olanları pek hatırlamıyorum. Çok korkmuştum."

Caelen ona dokunmamaya dayanamıyormuş gibi, saçlarını okşadı, alnını öptü.

"Sen harikaydın. Beni kurtardın. Hayatım boyunca bunu unutmayacağım. Klanımıza savaşta önderlik ettin. Şu ana kadar görülmüş en azimli savaşçı prensessin."

Kaşlarını çattı ve şüpheyle Caelen'e baktı. "Bu prenses kelimesi nereden geldi aklma?"

Caelen gülümsedi. "Keeley çocukluk hayallerinizi anlattı. Evet, Rionna sen benim savaşçı prensesimsin."

Rionna'nın kalbi eridi ve savaşçısının gözlerindeki hayranlığı görünce içini çekti.

"Seni değiştirmeye çalıştığım için pişmanım," dedi Caelen yüzünü asarak. Ama gerçek şu ki, seni o pantolon ve tunikle, herhangi bir savaşçı gibi ustalıkla kılıç tutarken gördüğüm günden beri o kadar çok istiyordum ki, acı çeki-

yordum. Eğer seni olmadığın biri yapmaya çalışırsam sana olan bu tutkumun azalacağını düşündüm."

"Belki bende kendini görüyordun. Yani diğer yanını," diye fısıldadı Rionna.

"Evet, bu doğru. Tersi olması için çok çabaladım. Ama artık kabullendim."

"O zaman yanında savaşmama izin vereceksin?" diye sordu Rionna tek kaşını kaldırarak.

Caelen onu öpmek için eğildi. Birden nefesi kesildi ve cevap vermesi biraz zaman aldı. "Yalan söyleyemem. Dileğim seni burada, korumam altında sonsuza dek saklamak. Seni savaşta izlerken bin kere öldüm. Bir yanım çok gururlandı. Dünyaya 'Ona bakın! O benim karım!' demek istedim. Diğer yanım seni olabildiğince tehlikeden uzağa sürüklemek ve hayatının geri kalanında bütün kötülüklerden korumak istedi. Gelecekte sadece çok katı olmayacağıma söz verebilirim. Seni tehlikeye atacak herhangi bir şeyi kabul etmem."

Rionna gülümsedi ve başını omzuna koydu. "Bütün hatalarımla, kusurlarımla beni sevmen ve kabul etmen yeterli."

"Seni hep seveceğim. Bu verip tutabileceğim tek söz. Son nefesimi verene kadar ve ondan sonra da seveceğim. Sen benim için yaratılmışsın. Ve daha mükemmel bir eş düşünemiyorum."

Kapı açıldı ve Keeley fırtına gibi içeri girdi, Gannon tam arkasındaydı. Arkalarından da Ewan ve Alaric girdi.

"Yeteri kadar kaldınız," dedi Keeley. "Yatağa dönme vaktin geldi. İyi değilsin, Rionna."

Caelen döndü ve gülümsedi. "Burada ait olduğu yerde kalacak. Ateşi düştü ve rüzgar girmemesi için pencerelerin sıkıca kapandığından emin olmam yeterli."

Ewan odada yürüdü, Rionna ve Caelen'in başında durdu.

"Kendine gelmen beni çok rahatlattı, Rionna. Çünkü Mairin ve Isabel'e dönmeden önce sana en derin şükranlarımı sunmak istiyorum."

Kaşları tek bir çizgi halini aldı. Caelen yavaşça kıkırdadı.

"Yaptıklarını tam idrak edemedi bile. Tek amacının kocasının değersiz hayatını kurtarmak olduğu görülüyor."

"Kardeşimi kurtardığın için teşekkür ederim. Zor ve huysuz ama hiçbir zaman bulamayacağım kadar sadık biri. Çok uzun süre başkalarının günahlarının acısını çekti."

Ewan devam ederken Rionna gülümsedi.

"Ve her ne kadar bu görevi ben üstlenmek istesem de, dünyayı Duncan Cameron'dan kurtardığın için teşekkür ederim. Kral minnettarlığını sana şahsen iletecek. Cameron'ın desteği olmadan, Malcom isyan edemez. Taht için bir girişimde bulunmak için kaynağı ve desteği yok. Aslında, tüm İskoçya sana borçlu."

"Keşke Cameron'ın sırtına kılıcımı geçirmeden önce hepsini düşündüm diyebilseydim ama gerçek şu ki tek amacım kocamı öldürmesini engellemekti," dedi Rionna hüzünle.

Odadakiler güldü ve Caelen, Rionna'yı daha sıkı tutarak öptü. "Şimdi dinlen," diye mırıldandı Caelen. "Güvende olduğunu bildiğim, sana ve bebeğimize göz kulak olabileceğim yerde, kollarımda kal."

Rionna içini çekti ve gözlerini kapadı. "Evet, en çok olmak istediğim yer burası."

Gözlerini karısından, dudaklarını alnından çekmeden elini kaldırdı ve diğerlerine el salladı.

Yatakta birbirine karışmış çifte bakarken Keeley'nin gözleri dolmuştu. Alaric gülümsedi ve Keeley'i yanına çekti.

Parmaklarının ucunda sessizce odadan çıkarken Gannon ve Ewan bile gülümsedi.

www.webcanavari.net / Orppersephone

35

www.webcanavari.net / Orppersephone

"Ayyy!" diye bağırdı Rionna, Mairin saçına başka bir toka daha taktığında. Tepesini düzeltmeye çalıştı ama Keeley elini tuttu ve saçından uzaklaştırdı.

"Bugün harika görünmen gerekiyor," dedi Mairin.

"Ama nedenini anlamıyorum," diye söylendi Rionna. "Eğer kral bana teşekkür etmek istiyorsa, özel bir mesaj yeterli olurdu. Bütün bu tantana beni geriyor. "

Keeley ve Mairin birbirlerine anlamlı anlamlı baktılar ve Rionna bu bakışı yakaladı.

"Ne? Siz ikiniz neler çeviriyorsunuz?

Keeley gözlerini kaydırdı. "Sadece nefes kesici olmanı istiyoruz. İyileşmen uzun sürdü. Bugün hava çok güzel. Güneş kadar olağanüstü parlamalısın."

"Çok tatlı dillisin, Keeley McCabe. Amacım anlıyorum. Beni bu iltifatlarla uyut ki, aranızdaki o bakışı unutayım."

Mairin kahkaha attı. "Ah Rionna. Dur sana bir bakayım."

Rionna bir adım geri gitti ve büyüyen sivri karnında gergince elini gezdirdi. Keeley ve Mairin çok sıkmaması için bel kısmını genişlettiler. Ve sonuç, Rionna kabul etmeliydi ki, harikaydı.

Elbise bileklerine kadar iniyor ve hamileliğini gizliyordu. Çok hafif bir şişlik görünüyordu. Ve elbise bir şaheserdi. Böyle bir tasarımın kendisine ait olduğuna inanamıyordu.

Metrelerce kehribar rengi kadife, altın iplik ve kızıl-kahverengi nakışlarla işlenmişti. Elbise saçlarına ve barındırdığı gün batımının çeşitli tonlarına bir övgüydü.

Bütün söylenmelerine rağmen, Rionna da nefes kesici görünmek istiyordu. Evet, kocasının ona bakmasını ve ondan başka bir şey görmemesini istiyordu. Gergin olmasının sebebi kralın ziyareti veya ona olan övgüsü değildi. Hayır, endişelendiği, kocasının görünümüne vereceği tepkiydi.

"Zamanı geldi," dedi Mairin.

"Neyin zamanı geldi?" diye sordu Rionna öfkeyle. "İkiniz çok gizemli davranıyorsunuz."

Keeley gizemli bir şekilde gülümsedi ve odadan çıkarmak için Rionna'nın kolunu tuttu. "Seni avluya bakan balkona çıkarmaya hazırız."

İki kadın Rionna'nın kollarına girdi, onu odadan çıkardı ve balkon kapısına kadar götürdü.

Aniden gelen güneş ışınları bir anda gözlerini kamaştırdı ama sonra gözlerini kapadı ve sıcaklığın her yerini sarmasına izin verdi. Yeniden dışarıda olmak ona kendini çok iyi hissettirmişti. Hoş kokulu havayı derin derin içine çekti.

Bahar sonunda gelmişti ve her yer yeşile bürünmüştü, uzun bir aradan sonra kar yerini canlı renklere bırakmıştı.

Rionna gözlerini açtı. Tüm McDonald savaşçıları oradaydı. Sağda, Caelen'in erkek kardeşleri vardı ve yanlarında etrafı korumalarla çevrilmiş kral oturuyordu.

Rionna yorum yapmak için Mairin ve Keeley'e döndü ama gitmişlerdi. Şaşırmış bir halde, dikkatini tekrar avludaki insanlara vermek için döndü. Kocası toplanmış adamların önünde durmak için uzun adımlarla yürüdü.

Ama yüzünü onlara dönmedi. Rionna'ya döndü ve yukarı baktı. Avluya diz çöktü, Rionna yutkundu, ne olduğundan emin değildi ve gergindi.

Ve sonra avluda Caelen'in sesi yankılandı. "Rionna McDonald, bugün burada duruyorum çünkü sen savaşçılarını toplayıp, çılgın bir planla beni kurtarmak için geldin, o kadar çılgıncaydı ki, harikaydı. Beni sevdiğin için hayatını tehlikeye attın. Aşkımı ve saygımı kanıtlayabilecek, seninki gibi büyük bir fedakarlığım, jestim yok. Benden duymak istediğin sözleri ve kalbimin sana kapattığımdan emin olduğun bölümünü talep etmiştin. Gerçek şu ki senin olmayan hiçbir parçam yok."

Rionna, balkonun kavisli duvarının taştan kenarını kavradı, kocasının görüntüsüyle ve kulağına ipek gibi gelen sözleriyle sarhoş olmuş gibi, öne eğildi.

"Hayır, benim jestim seninki kadar büyük değil. Sen kendini feda etmek istedin çünkü beni sahiplendin ve ölmeme izin vermedin.

"Bir zamanlar seni değiştirmeye çalışarak hata yaptım. Ben cesur, yürekli bir kadını, ezik, uysal ve yapmacık bir leydiye çevirmeye çalıştım; çünkü böylece ondan koruna-

bilirdim. Bu yaptığım en büyük hataydı ve hayatım boyunca pişman olacağım.

"Şimdi sana o sözleri söylüyorum, leydim. Seni seviyorum. Savaşçı prensesimi seviyorum. Bunu kralımın, klanımın önünde söylüyorum. Klanımızın. Ne kadar sevildiğini ve değer verildiğini anlamanı istiyorum."

Kalabalıktan onaylama sesleri yükseldi. Kılıçlarını kaldırdılar ve ıslıklar havada yayıldı.

Gözyaşlarına boğularak hem kendini hem de Caelen'i utandırmamak için Rionna yumruğunu ağzına bastırdı. "Ben de seni seviyorum, huysuz savaşçım," diye fısıldadı.

"Bugün ailemi ve kralımı bir hatayı düzeltmek için topladım," diye devam etti Caelen sevinç çığlıkları bittiğinde. McDonald askerlerine de hitap etmek için döndü. "McDonaldlar adlarını yaşatmayı hak ediyorlar. Kendi isimlerini taşımayan lordları ve klanlarını bölen kralları için yaptıkları şey çok asildi ve cesurcaydı."

Bir kere daha yavaşça Rionna'ya baktı. Yeşil gözlerindeki sevgi, hissedilebiliyordu.

"Bu yüzden bugünden sonra Caelen McCabe olarak anılmayacağım. Bugünden itibaren benim adım Caelen McDonald. Klanımız uzun yıllar yaşasın ve günün zaferi, onlara savaşta önderlik eden altın saçlı prensesimizin hikayesi yıllar boyunca tekrar tekrar anlatılsın."

Rionna'nın ağzı açık kaldı. Tüm savaşçılar Caelen'e bakarken, bir sessizlik sardı avluyu. Konuşmayı dinlemek için toplanan kadınlar ellerini ağızlarına götürdüler. Bazıları açıkça ağladı, bazıları gözlerini kapadı.

Ewan'ın yanına giden Mairin, akan gözyaşlarını silerken, Ewan kardeşine gururla baktı.

Ve sonra Rionna koştu. Kalenin içine uçtu, merdivenlerden indi, düşmemek için elbisesinin uçlarını sıkıca tuttu. Kalenin kapısından çıktı ve Caelen ordaydı, kendinin, kralın, kardeşlerinin ve klanlarının önünde duruyordu.

Aylar önce adamlarının önünde sevgi gösterisinde bulunmama konusundaki uyarısını hatırlayarak kendini onun kollarına atmadan önce durdu.

"Eğer bana gelmek için biraz daha beklersen, seni burada herkesin önünde yere yatıracağım," dedi Caelen alçak bir sesle.

Çığlık atarak, kendini onun kollarına attı, Caelen onu yakaladı, Rionna'nın dudakları, klanın yıllarca sonra bile konuşacağı Caelen'in öpücükleriyle eridi.

Rionna etrafa gülücükler saçarken, Caelen onu döndürüyordu. Klan kutlayarak, mutlu bir şekilde etraflarında toplandı. Sonunda Rionna'yı yere indirdiğinde, gözlerinin içine bakarken onu göğsüne yasladı.

"Seni seviyorum. Kalbimde ve ruhumda senin olmayan tek bir parça yok. Sen hepsine sahip oldun"

"Buna memnun oldum, Caelen McDonald, çünkü ben sahiplenici bir kadınım ve daha azıyla asla yetinemem."

Caelen sırıttı ve onu tekrar öptü. "Sen doyumsuz bir kadınsın. Ve ben buna bayılıyorum."

Sonsöz

Caelen kollarında yeni doğmuş oğluyla sessizce odaya girdi. Birkaç adım ötede doğumun ardından yorgun düşmüş Rionna uyuyordu. Onu uyandırmamak için dikkatlice bebeği yanına yatırdı ve hayatındaki en değerli şeye bakmak için ayakta durdu.

Aşağıda eğlence hâlâ devam ediyordu. Kardeşleri ve eşleri doğum için McDonald kalesine gelmişlerdi ve Caelen klanına oğlunu tanıtmak için aşağıya inmişti.

Rionna'yı dinlenirken bırakabilir ve aşağıya gidebilirdi ama kendini masasında, kağıt tomarlarını, tüy kalemini ve mürekkebini çıkarırken buldu.

Rionna'ya söylediği gibi güzel konuşan bir adam değildi ve kendini konuşmaktan çok, yazarak daha iyi ifade ediyordu. Bugün öyle bir gündü ki, kalbi o kadar doluydu ki, hissettiklerini konuşarak tam olarak anlatamazdı.

Parşömeni açtı, yavaşça yılı ve günü yazdı çünkü bu önemli bir girişti. Oğlunun doğduğu gündü.

Ama mum ışığında yazarken, birden karısını düşünürken buldu kendini. Ara sıra kafasını kaldırıp, karısına ve çocuğuna bakarak memnuniyetle gülümsüyordu.

Yazısını bitirdikten sonra mürekkebin kuruması için üzerine kum serpti ve son kez yazdıklarına baktı.

Bugünü uzun süre hafızamda tutacağım. Rionna bir cana hayat vermek için mücadele ederken çok korktum ama endişelenmeme gerek yoktu çünkü benim savaşçı prensesim her zamankinden daha güçlüydü. Ve gerçekten de, sağlıklı olduğunun habercisi olan çığlığı koparan çocuğu bana yüzünde bir tebessümle teslim etti. Kendisi öyle istediği için oğlumun benim yeşil gözlerimi ve siyah saçlarımı alacağını söyledi. Ona itiraz etmeyeceğim çünkü bunu asla yapamayağımı bilir. Şu anda dinleniyor ve ben sunduğu mucizeye bakmaktan, hayran kalmaktan kendimi alamıyorum. Onu ilk gördüğüm günü, erkeksi kıyafetiyle ve bir savaşçı ustalığıyla, kılıcı tutuşuyla beni nasıl büyülediğini ve gözlerindeki meydan okumayı hiç unutmayacağım. Bir süre önce kalbimin bir kısmı başkasına ait olduğu için, ondan esirgediğimi söylemişti; ama onu gördüğümden beri ben sadece ona aitim.

Ah, Rionna, ben seni her zaman sevdim, gerçek şu ki sevmediğim bir zamanı hatırlamıyorum.

Caelen McDonald, McDonald Klanı Lordu

www.webcanavari.net / Orppersephone

EMEĞE SAYGI LÜTFEN!!

Asla Bir İskoçyalı Sevme

Caelen McCabe'in saf kalbi öyle büyük bir ihanete uğramıştı ki klanı geri dönüşü olmayan bir yola sürüklenmişti. Artık aileye olan sadakatini her şeyden üstün tutuyordu. Ağabeyinin son anda evlenmekten vazgeçtiği geliniyle hayatını birleştirme sorumluluğu ona verilmişti. İki klan arasındaki ilişkilerin düzelmesi buna bağlıydı. Güzel Rionna McDonald ideal bir eş olsa da Caelen hiçbir kadına güvenmiyordu, özellikle de adeta eziyet edercesine onu baştan çıkaran bu kadına.

Babasının güç oyununda bir günah keçisi olan Rionna görevini yerine getirecektir, ancak bunu yaparken kalbini ve onurunu korumaya yemin etmiştir. Her şeye rağmen Caelen'in şehvetli dokunuşları gardım indirmesine sebep olur, fakat klanı kadar duygularını da şiddetle koruyan kocasına duyduğu hisleri bastırmaya devam eder. Ne zamanki McCabe efsanesi için savaş kapıya dayanır, Rionna'nın gerçek savaşçı duyguları da gün yüzüne çıkar. Babasının gazabına uğramaktan korkmayarak, düşmanlarının hiddetini hiçe sayarak Rionna, Caelen'i kurtarmak pahasına hayatını riske atacaktır.

THG
097540C
CAV

ISBN: 978-605-4629-65-7

₺18.00

9 786054 629657